VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958 MÁRCIUS 1

A XIX. szakszervezeti kongresszus tiszteletére

A szakszervezetek XIX. kongresszusa tiszteletére, a komlói szervezett dolgozók kezdeményezésére trösztünk bányászai „Kongresszusi őrséget" indítottak.

Az őrség első napján, február 26-án trösztünk bányászai 587.7 tonna szenet termeltek terven felül. A februárban igen hullámzóan, s legtöbbször száz százalékon alul teljesítő Kossuth-bánya is 120 százalékra teljesítette napi tervét és 279.6 tonna szenet küldött felszínre napi tervén felül.

A szászvári bányászok 149.1, a mázaiak 57.4 tonna szenet termeltek terven felül. De nem maradtak el mögöttük a III-as, Béta-, Anna-akna, valamint a nagymányoki üzem bányászai sem.

E kezdeményezés, a szervezett munkások tiszteletére, bizakodása a XIX. kongresszus munkájához biztosította, hogy a trösztezen a napon 113.1 százalékra teljesítette tervét.

TEREPRENDEZÉS

Az új városrészeket járva számtalan helyen találkozhatunk a fenti képen látottakkal. A szorgos kezű kubikosok, a fürge lábú lovak már szinte hozzátartoznak ezen városrészek képéhez. Ahol megjelennek, ott hamarosan eltűnnek a felesleges földkupacok, egyenes lesz a talaj és egyszerre szebb kép tárul az ember elé.

Jelenleg Kökönyös-nyugaton, Dávidföldön és Kenderföldön dolgoznak annak érdekében, hogy minél előbb rendezett város legyen Komlóból.

Ők is építői szocialista bányavárosunknak!

Érdemes volt jól dolgozni

Az „Üzem Kiváló Dolgozója" oklevelet és vele a dolgozó legalább egy heti átlagkeresetének megfelelő pénzjutalmat kell adományozni annak a dolgozónak, aki hat hónapon keresztül kiemelkedő eredményt ért el..."

Ezt mondja a néhány hónappal ezelőtt megjelent rendelet.

Akkor még akadtak olyanok, akik kételkedtek, hibákat kerestek. Voltak olyanok, akik azt vallották, „úgysem a végzett munka után adják az oklevelet" és sokat jelentően legyintettek.

Ma már ezek is kénytelenek elismerni, hogy a fenti rendelet sorai testet öltöttek és azok a dolgozók kapták meg az „Üzem Kiváló Dolgozója" oklevelet és a velejáró pénzjutalmat, akik a legjobban megérdemelték! Erre biztosíték volt a termelési tanácskozás, ahol egy-egy üzem munkásai saját maguk határozták meg: ki érdemli meg a kitüntetést.

S a dolgozók határozata valósággá vált. A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeinél 267 dolgozó kapta meg e héten az oklevelet és az egy heti keresetének megfelelő összeget. Összesen 193.533 forintot kaptak a kiváló dolgozók!

A most kitüntetett lőmesterek, bányászok, csatiósok, lakatosok az elmúlt év második felében olyan kiváló munkát végeztek, melyel méltán kiérdemelték dolgozótársaik, vezetőik elismerését. Olyan munkát végeztek, mely példaként áll minden becsületes dolgozó előtt!

Az oklevél kiosztása, a pénzjutalom kézbevétele után nagyon sok helyen lehetett hallani azt a megjegyzést, hogy:

— *Érdemes volt jól dolgozni!*

Igen, érdemes volt. Érdemes, mert a kitüntetett dolgozók nemcsak anyagi elismerését kapták hat hónapi munkájuknak, hanem elsősorban erkölcsi elismerését, megbecsülését.

Érdemes volt jó munkát végezni Kossuth-bánya dolgozóinak, akik 61 624 forintot, a III-as aknaiaknak, akik 30 594 forintot kaptak! Érdemes volt a többi bányaüzem dolgozóinak eredményes munkát végezni, éppúgy, mint a kisegítő üzemek dolgozóinak, mert ők is jelentős összeget kaptak az elismerés mellett.

Az oklevél és a pénzjutalom kiosztása ismételten bebizonyította, hogy a mi országunkban megbecsüljük azokat, akik élen járnak a szocializmus építésében. Megbecsüljük őket és ez a megbecsülés nemcsak szavakban, hanem a tényekben mutatkozik meg.

Most ismét a munkáshétköznapok eredményei, nehézségei következnek. Azoké a hétköznapoké, melyeken újabb és újabb kimagasló eredmények születnek, újabb és újabb kiváló dolgozók nevei kerülnek arra a határozatra, mely után oklevél, kitüntetés és pénz jut a dolgozóknak.

Mindenki előtt nyitva a lehetőség útja, mely annál a kijelentésnél hozza meg a gyümölcsét, hogy:

— *Érdemes jól dolgozni!*

Február 26-ig:

3513 tonna szén terven felül

A 24-től 26-ig terjedő időszakban a hónap legkimagaslóbb eredménye született a Komlói Szénbányászati Trösztnél. A három nap tervét a tröszt 108,8 százalékra teljesítette és ezzel ezen idő alatt 1173 tonna szenet adott terven felül!

A hónap esedékes részének tervét — 26-ig — 3,5 százalékkal múlta felül és a tervezett 99 000 tonna szén helyett 102 513 tonnát termelt!

A hónap legkiemelkedőbb eredménye 26-án született, ekkor a napi tervét 113,1 százalékra teljesítette a komlói tröszt.

Az üzemek százalékos eredménye a következő:

1. III-as akna	109,5%
2. Béta-akna	105,6%
3. Anna-akna	105,1%
4. Szászvár	105,0%
5. Mázа	103,1%
6. Nagymányok	103,0%
7. Kossuth-bánya	99,0%

III-as akna bányászai a hét első három napján ismét kiemelkedő eredményeket értek el. Hétfőn 110,7, kedden 119,0, szerdán pedig 108,3 százalékra teljesítették a napi tervüket!

Béta-aknán tartják az eredményüket. Eddig összesen 126 vagon szénnel termeltek többet az előirányzott mennyiség felett.

Anna-aknán becsülettel helyt álltak szavuknak! A 103 százalékos tervteljesítést, melyre ígéretet tettek, jóval felülmúlják!

Szászváron az utóbbi három nap alatt érték el a legjobb eredményt. Ennek köszönhető, hogy 1,2 százalékot javítottak a havi terv esedékes részének teljesítésében.

Mázán is nagyszerűen dolgoznak az utóbbi napokban. Ennek eredménye, hogy sikerült megelőzniök a nagymányoki üzemet, ahol csak az elért eredmény tartására futott az erőből.

Kossuth-bánya némi adóssággal küszködik. Ahogy az utóbbi napok eredményei mutatják, van remény arra, hogy itt is elérik a száz százalékot.

Városunk egészségügyéért

Üzemekben, a lakóterületeken és az iskolákban egyre gyakrabban tűnnek szemünk elé szerény, áldozatkész tevékenységük során, a Vöröskereszt aktívái. Mi is találkoztunk ilyenekkel. Ezért is határoztuk el, hogy megnézzük, hogyan dolgozik városunkban ezen emberbaráti szervezet.

A városban 24 vöröskeresztes helyi csoport működik, s tagjainak száma megközelíti az 1 200-at. Van köztük üzemi dolgozó, háziasszony, kiszes fiatal, de találunk az aktívák között sok diákot is. Az aktívák szívvel-lélekkel vesznek részt a szervezet munkájában. Az üzemekben az egészséges munkakörülmények megteremtéséért, a munkavédelmi szabályok betartásáért harcol, segíti az üzemi egészségügyi dolgozók munkáját. A lakóterületeken, ahol az aktívák főként háziasszonyok, a lakóterületek szépítését és a lakások egészséges megteremtését tűzték ki célul.

Az egészségügyi kultúra terjesztése feladata a Vöröskeresztnek. Ezért is rendeznek számos tanfolyamot a felnőttek és az ifjúság részére. Gesztenyésen például a közeli napokban indul egy betegápolási tanfolyam. A vájáriskolánál már befejeződött és hamarosan indul egy újabb ifjúsági tanfolyam. A kenderföldi iskolánál most van folyamatban egy. A Vöröskereszt távolabbi terveiben szerepel az, hogy Kenderföldön egy „egészségvédelemre kész" tanfolyamot és egy anyák iskoláját indítanak be.

Ezeket a tanfolyamokat kiegészíti számos, az orvosok által tartott egészségügyi előadássorozat, különböző társadalmi szervek szervezésében.

A Magyar Vöröskereszt az elmúlt években még mint tagságnélküli egészségügyi szervezet működött. Ma már elmondhatjuk: részben vezetőinek áldozatkész szervezőmunkája, másrészt a lakosság megértése és segíteniakarása folytán széles tömegszervezetté változott. Komlón csak a véradók száma megközelíti a 300-at. Tagjai megérdemlik, hogy városunk minden lakosa tisztelje és segítse emberbaráti munkájukat.

Miért nem vigyáznak?

Még folyik a tereprendezés a kenderföldi üzletház előtt. Egyre szebb lesz végre ez a rész is. Azonban még mindig akad, amely miatt szót kell emelnünk, mert egyesek nem vigyáznak a sok pénzbe kerülő munkára.

A szépen elegyengetett, kőszegéllyel ellátott részre — mely füvesítve lesz — az erre járó gépkocsik rendszerint ráhajtanak. Már egészen tönkretették a parkírozásra váró rész egyik sarkát! Jó lenne, ha ezeket a gépkocsivezetőket megtanítanák a rendre!

A másik dolog, amely rontja a tér képét, az odabiggyesztett két szemétláda. Valami más megoldást, vagy legalább ezek számára más helyet kellene találni!

— A F —

Az üres csillék nyomában III-as aknán

Bányajárásunk alkalmával III-as aknán sok munkahelyet meglátogattunk és sok dolgozóval beszélgettünk. A panasz mindenütt azonos: kevés az üres csille! Sok dolgozó munkaidejének legnagyobb részét csillekereséssel tölti. Ez akadályozza a széntermelést, nem ritkán egyes csapatok terveljesítését. Eddig a panasz. Mit mutat a valóság?

III-as aknán nincs annyi csillehiány, amennyi miatt panaszkodnak. Egyes csapatok ugyanis nem mindig úgy töltik a csilléket, ahogyan kellene. — Ezt megállapította Jazbincsek Vilmos elvtárs, az üzem főmérnöke is.

Nem egy helyen fordult elő az, hogy egyes csapatok fölösleges üres csillét raktároznak, és így a többi csapatot megkárosítják. Az V. szinten az úgynevezett vakaknа közelében egy aknamélyítő-csapat dolgozik. Munkájuk nem sürgős, mert erre a munkahelyre — mint mondották —, három vagy négy hónap múlva lesz csak szükség. Az egyik delelőttös műszakban egyáltalán nem volt szükségük üres csillére, mégis 12 csillét „raktároztak". E munkahelytől 50 méterre egy másik aknamélyítő csapat kilenc üres csillét „tárolt", pedig ennek sem volt rá szüksége.

A VI. szinten, mintegy 200 méterre az aknától, az egyik mellékvágatban 15 üres csille állt kihasználatlanul, az alig pár méterre dolgozó fejtési csapat csillései pedig Pavlicsek József körletvezetőnek panaszkodtak csillehiány miatt.

Így fest III-as akna csillehiánya. Sokan panaszkodnak, feleslegesen „érvelnek", ahelyett, hogy jobban megtöltenék a csilléket és nem tűrnék meg a raktározást.

Reméljük, ez a „panasz" többé nem lesz kifogás III-as aknán.

Lakóházak *salakelemekből*

A Komlói Állami Építőipari Vállalat szakemberei sokirányú kísérletezést folytatnak. Az egyik ilyen fontos kísérletezés a salakelemek gyártása. Ezekből a salakelemekből lakóházakat építenek majd. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a salakelemekből épített házak megfelelnek a követelményeknek.

Az elemek gyártása a következő módon történik: az égetett, vagy kiégett vörös salakot porrá zúzzák, majd apró kaviccsal és cementtel keverik. Az így nyert keveréket vizezik. A vizezett masszából egy francia gyártmányú „tojó" géppel hat tégla nagyságú elemeket préselnek. A „tojó" gép az elemeket párosával állítja elő.

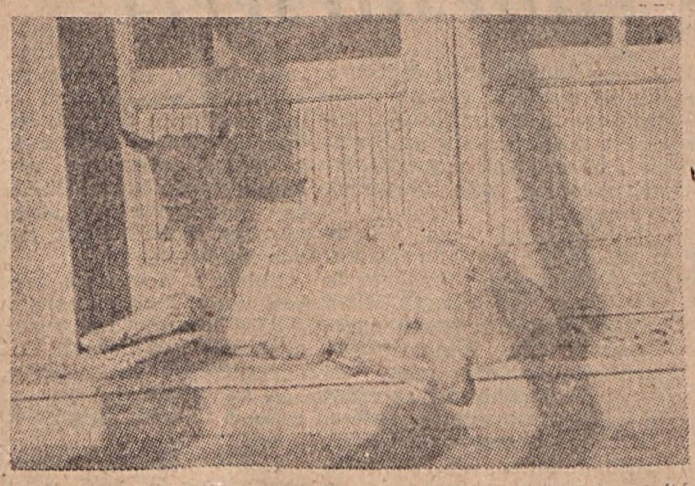
A préselt elemeket eddig a szabadban szárították, s ez hosszú időt vett igénybe. Most gőzölési eljárással szárítják. Ez gyorsabbá teszi az elemek előállítását, s így a legyártott elemek naponta szállíthatók.

Kellő kísérletezés után, a felsőbb szervek jóváhagyásával, a Komlón is bőven található vörössalakból olcsóbb és gyorsabb lesz a házépítés, tehát gazdaságosabb is.

1 095 tonna gázszén terven felül

Február harmadik dekádjában rohamosan növekedett bányaüzemeink gázszén-termelése is. A hónap eleji megtorpanás után bányászaink derekas munkája nyomán, február 26-ig 1095 tonnával több gázszenet szállíthattak Sztálinvárosnak. Így a gázszénkihozatali tervüket 102,7 százalékra teljesítették.

UGYE KÜLÖNÖS...

Persze, nem az, hogy a képen egy jól kifejlett szakállas ismerős mereszti ránk szemeit. Nem ez a különös az egészben, hisz' kecskéből meganynyit láthatunk csatangolni városunk utcáin, békésen kaparászni a szemétben, esetlen bezárva kecskeólba. (Ez ritka).

Mégcsak nem is az a különös, hogy gondtalanul sütkérezik a kora tavaszi napsütésben, akkor, amikor az illetékesek **már rég kimondták felette** és több száz társa felett az ítéletet: a város területéről el kell távolítani őket.

Nem, nem ez a különös az egészben.

A különös abban van, ahol a képen látható kecske nap mint nap napozik, esetleg a szél elől meghúzódik. Mert ez a hely nem más, mint a Kökönyös nyugaton lévő bölcsőde lépcsője!

Nem éppen idillikus helyet választott magának, de azt neki meg lehet bocsátani, de gazdájának nem! Nem, mert nemcsak ízléstelen dologról van szó, hanem oka lehet egy esetleges fertőzésnek is!

A városi tanács v. b. megtette a szükséges határozatát a fenti és sok más ehhez hasonló káros jelenség megszüntetésére. Mind többen lesznek azok, akik követelik a határozat végrehajtását. Követelik, mert a város egészségügyi helyzete ezt elengedhetetlenül megkívánja! Itt nemcsak — és elsősorban nem — esztétikai kérdésről van szó, hanem mindannyiunk és főleg a gyermekek egészségéről!

Éppen ezért különös, hogy a képen látható kecske tulajdonosa nem vesz erről tudomást, s hagyja, hogy a bölcsőde lépcsőjén tanyázzon.

Ma már sokfelé bontják az ólakat, eleget téve a város vezető szervének határozatának, mely a lakosság döntő többségének jogos kérése alapján született.

Reméljük, hogy mire a határozatban kimondott határidő lejár, addigra minden ól eltűnik, s nem lesz szükség a hatósági közegek közbelépésére.

Eredményes tanácskozást!

Február 28-án, tegnap kezdte meg tanácskozó munkáját a Szakszervezetek XIX. Országos Kongresszusa. A tanácskozáson részt vevő küldöttek az egész országból, így Komlóról is sok ezer dolgozó véleményét, javaslatát vitték magukkal tarsolyukban. A szervezett dolgozók körében nagy az érdeklődés a kongresszus munkája iránt. Sok eredményt várnak a tanácskozásoktól.

Győri Tibor, szakszervezeti tag és Dukai József üb-elnök az alábbiakban foglalta össze véleményét a kongresszusról:

— A szakszervezetek eddig is sok területen segítették munkánkat. Én magam különösen azért vagyok hálás, mert harcoltak a vizesfúrás bevezetéséért. Ez érthető — mondotta Győri elvtárs —, mert fiatal vagyok, s amióta vizesfúrással dolgozhatok, jó levegőben, a szilikózis veszélye nélkül végezhetem munkámat. Azt várom a kongresszustól, hogy a munkavédelem területén számos, a fentiekhez hasonlóan jó intézkedést tesz.

Dukai elvtárs a következőket mondotta:

— Jó lenne, ha a kongresszus a szervezett dolgozók kedvezményét azzal is emelné, hogy a több évtizedes szakszervezeti tagság után nyugdíjképessé váló dolgozók néhány százalékkal több nyugdíjat kapnak, mint a szervezetlenek. Valamint szeretném, ha az öreg nyugdíjasok ellátása kérdésében is kedvező határozatokat hozna a kongresszus. Természetesen ezeknek megvalósításához a szükséges előfeltételeket kell először biztosítani.

Bányász szakszervezeti taggyűlések Komlón

Komló több bányaüzemében február 26-án, szerdán tartották meg a szakszervezeti taggyűléseket.

Kossuth-bánya feltáró körzeténél már kora reggel gyülekeztek a délutános műszakbeliek, hogy a szervezett dolgozók fontos és nyílt fóruma előtt, a szakszervezeti taggyűlésen vitassák meg munkájukat, mondják el észrevételeiket, javaslataikat.

A nagy érdeklődésből már előre arra következtettünk, hogy az alapszervezet jól dolgozik. Nem csalódtunk. Az ü. b.-elnök — Hornyik János — beszámolójából megismertük egy, a szervezett dolgozók ügyét, valóban lelkiismeretesen szolgáló alapszervezeti bizottság munkáját.

A beszámoló elején Hornyik János foglalkozott a szakszervezetek feladatával és szerepével, épülő társadalmunk életében. Ismertette, hogy Lenin elvtárs milyen nagy jelentőségűnek tartotta a szakszervezetek munkáját a szocializmus építésében. Elmondotta, hogy pártunk mit vár és kér a szervezett dolgozóktól, hazánk gazdaságának erősítésé, a népjólét emelése, a munkás-paraszt hatalom erősítése érdekében.

A beszámoló ezután Kossuth-bánya, illetőleg a feltárók alapszervezetének eddig elért eredményeivel és további teendőivel foglalkozott.

Megemlítette, hogy csak ebből a körletből egy év alatt hatvan, az elmúlt két hónap során kilenc dolgozójuk kapott új, egészséges lakást.

Különböző segélyekre az elmúlt időben mintegy tizenháromezer forintot fizettek ki. Az eredményekkel kapcsolatban a további feladatokra irányította a tagság figyelmét.

A beszámoló vitába szállt azzal a nézettel, hogy a szakszervezet ne foglalkozzék termelési kérdésekkel. Ha ez ma még népszerűtlen is egyes tisztán nem látó „tévelygő" dolgozók előtt, mi azt tartjuk — mondotta Hornyik elvtárs — hogy a gyakorlati eredmények a mi igazunkat bizonyítják és ezt is kell, hogy bizonyítsák, mert csak a termeléssel tudunk nagyobb anyagi jólétet teremteni a dolgozóknak.

A beszámoló számos egyéb kérdésen kívül tájékoztatót adott a kifizetésre kerülő nyereségrészesedésről és a családosok üdültetéséről is.

A hozzászólások szinte egytől egyig azt mutatták, hogy a szervezett dolgozók nem tartják népszerűtlennek a termeléssel való foglalkozást. Az első felszólaló szenvedélyesen követelte, hogy munkahelyén biztosítsák az eredményes termeléshez nélkülözhetetlen műszaki feltételeket. Segítsen a szakszervezet abban, hogy a szükséges munkaeszközök, — légvezetékek stb. rendelkezésre álljanak.

Árvai elvtárs, a VI. szint nyugati ötös keresztvágatban bővít. Elmondotta, hogy szinte úgy kell lopnia a fát, hogy eredményes munkát végezhessen. Javaslatot tett a munkahelye környékén található, és könnyűszerrel megmenthető bányafa kiszedésére. Megemlítette, hogy csupán egy hosszabb szárú ácskapocs és egy „pulí" kellene és műszakonként jelentős értékű és újra felhasználható fához juthatnának. Árvai elvtárs váltótársával együtt keres egy bővítő csapatot, amellyel versenyre léphet április 4. és május 1. tiszteletére.

Kossuth-bánya IV. üzemének szakszervezeti taggyűlését is meglátogattuk. Itt már a vita folyt. A vita tartalmából és az egész taggyűlés hangulatából azt állapítottuk meg, hogy a tagokat itt is ugyanazon problémakör foglalkoztatja.

A jól előkészített taggyűlés a világos beszámoló és a feladatok megmagyarázása meghozta itt is a gyümölcsét. A tagság minden külön biztatás nélkül, feszélyezetlenül mondotta el a taggyűlésen munkaproblémáit és kért tájékoztatót számos, a termelésre vagy a mozgalmi munkára vonatkozóan.

Többen kérték például, hogy a légakna VI. szinti vágatát javíttassák ki. A taggyűlésen felszólalt Piegl Ferenc elvtárs is, az üzem párttitkára. Elmondota, hogy a pártszervezet a közelmúltban tárgyalt az üzem szakszervezetének munkájáról, és pozitívan értékelte azt.

— Jó lenne — mondotta — ha a szervezett dolgozók is felhasználnák a taggyűléseket arra, hogy azokon ellenőrizzék, értékelnék, megbírálnák vagy megdícsérnék a szakszervezeti vezetők munkáját.

*

Ezeken a taggyűléseken került sor az elmúlt hosszú termelési időszakban kiemelkedő munkát végző dolgozók jutalmazására is. Egyheti keresete összegével és a „Kiváló Dolgozó" címet adományozó oklevéllel jutalmaztak meg számos dolgozót. S ahogy büszkén csillogó szemmel mentek átvenni a jutalmat, mi is büszkének éreztük magunkat. Rájuk voltunk büszkék, a társadalmunk építésében kiválóan helytálló szervezett dolgozókra.

KOMLÓIAK *a megyei Népfront Bizottságban*

Az elmúlt szombaton — február 22-én — ülést tartott a Hazafias Népfront Baranya Megyei Bizottsága. A megye minden részéből összegyült népfront bizottsági küldöttek megbeszélték eddigi munkájukat, további terveiket, és kiegészítették a megyei bizottságot.

A beszámoló és vita után megtartott választáson, a Megyei Népfront elnökségébe és a bizottságba több komlói küldöttet is megválasztottak.

A Megyei Népfront elnökségébe választották Tihanyi János szabó kisiparost, a Komlói Népfront Bizottság tagját, valamint Csizmadia Sándor iskolaigazgatót, a Komló Városi Békebizottság elnökét, a Városi Népfront elnökségének tagját.

A választás során a Megyei Népfront Bizottságába került Árokszállási Károly, a Magyar Beruházási Bank komlói fiókjának vezetője, a Hazafias Népfront Komló városi elnöke, Kövesdi Gusztáv állomásfőnök, városunk népfront titkára. Továbbá megválasztották Mátrai Árpád komlói bányamérnököt, valamint Novacsics János vájárt, a Kossuth-bánya dolgozóját.

Valamennyiöknek sok sikert kívánunk hazafias munkájukhoz.

Tudja-e...?

...hogyan hozzák működésbe az atommáglyát?

A láncreakció megindításakor a reaktor hatékony részébe neutronforrást, például rádiumot tartalmazó berilliumot helyeznek. Ezután üzemanyagrudakat süllyesztenek be a reaktorba. A 235-ös izotóppal dúsított uránmagokba neutronok hatolnak, amelyek a magokat több részecskékre hasítják. — Ezek közül egyesek szintén neutronok és további magokat elérve, újabb maghasadást idéznek elő. Az üzemanyagrudakat addig adagolják, míg el nem érik a kritikus értéket, vagyis azt az állapotot, amikor a reakció már önmagától is folyamatosan megy végbe.

...milyen lesz a Szovjetunió atomerőműveinek kapacitása?

A Szovjetunióban a közeljövőben több 200 000—400 000 kilowatt kapacitású atomerőművet helyeznek üzembe. Az atommáglyában lassító közegként és hőkicserélésre közönséges vizet használnak. Mindegyikük körülbelül 760 000 kilowatt hőt szolgáltat majd, ami teljes egészében fedezi a 70 000 kilowatt kapacitású turbina gőzerőszükségletét.

Egy reaktor kb 40 tonna gyengén nemesített uránt fogyaszt majd. Az erőművek hatásfoka 27 százalék lesz.

A szülők felelőssége

A villany fénye két egyforma korú, 8—10 éves fiút világít meg. Az egyiken intézeti ruha van. Szőke haja csapzottan lóg szeplős homlokára. Ő szólal meg először:

— Bácsi kérem, tessék adni egy kis kenyeret!

— Éhesek vagytok gyerekek? — kérdezi a jóságos, meleg hangján a fiúkat Laci bácsi. S mert a válasz igenlő, beljebb tessékeli a két gyereket a konyhába. S míg azok vígan falatoznak a kenyérből, kolkászból, meg- a savanyú uborkából, családjukról, szüleikről, életükről kérdezősködik. Látszik rajtuk, hogy nem szívesen beszélnek erről. S amit mondanak, az sem lehet igaz. Igy aztán, amikor már mindketten jóllakva dőlnek hátra a széken, Laci bácsi meg mondja nekik, hogy most elviszi őket oda, ahol vigyáznak rájuk, ahol gondjukat viselik.

A rendőrségen, mert az útjuk természetesen ide vezet, már többet elárul életéről a két kisfiú. A kis szeplős visít komlói gyerek. Anyja most valahol Nyugat-Németországban él. Disszidált. Apja meg új asszonyt hozott a házhoz. Új asszonyt, de nem új anyát. Igy Misi és testvére is intézetbe került. Nem tudja megszokni az intézet rendjét, az ottani életet. Ezért már többször megszökött. Mindannyiszor anyjához készült, mindenáron szökni akart.

Pisti, aki Misivel egy osztályba jár, hasonló sorsú lehet. Bár az ő életéről nem sokat tudott még meg a rendőrség sem. Szülei Pécsen laknak, de a kisfiú szívesen elhagyta őket, hogy barátjával szökni próbáljon. Táskáját, mert az iskolából indultak útnak, eldugták valahova. Most aztán sírva kesereg azon, hogyha táska nélkül megy haza, nagyon elverik. A rendőrség Pistit szüleinek, Misit pedig az intézetnek adta át.

Szomorú a két fiúcska sorsa. De ki a felelős mindezért?

FALUGYŰLÉSEK

Alig néhány napja fogadták el a Hazafias Népfront Városi Bizottságának ez évi programját, máris a program egyes részleteinek végrehajtásáról adhatunk hírt.

Az éves program előírja, hogy a népfront elnöksége az év során számos intézkedéssel segítse a város peremközségeinek életét.

Az elnökség hozzálátott e feladat gondos előkészítéséhez. Első lépésként mélyen megkíván ismerkedni a peremközségek életével, problémáival. S hogy a helyszínen segíthessenek, e községekben kiépítik e mozgalom hálózatát. E kettős feladat megoldását kívánják segíteni azzal is, hogy a közeli napokban a Hazafias Népfront Városi Elnökségének szervezésében falugyűlést hívnak össze.

A gyűlések előadóit a Hazafias Népfront Városi Elnöksége adja. A gyűléseken részt vesz a városi tanács egy-egy végrehajtó bizottsági tagja is, illetve a mezőgazdasági osztály munkatársa.

Az általános és községpolitikai kérdésekkel foglalkozó falugyűlések időpontja az alábbi:

Mecsekjánosi március 3-án 19 órakor. Előadó: Kövesdi Gusztáv.

Kisbattyán március 5-én 19 órakor. Előadó: Csizmadia Sándor.

Mecsekfalu március 7-én 19 órakor. Előadó: Kövesdi Gusztáv.

LÁTOGATÁS UTÁN

Látogatásra indultunk a tröszt lányszállására. Látogatásunk célja eredetileg az volt, hogy a szálláson lakókkal ismertessük a KISZ lánytanácsának munkatervét.

Ez a terv azonban időközben megváltozott. Még pedig azért, mert az utóbbi időben sok mindent hallottunk a lányszállásról. Hallottunk jót, szépet, de sok olyan dolgot is, amely bizony nem jó képet fest egy női szállásról, ahol becsületes, tisztességes dolgozó nők, asszonyok, lányok laknak. Ilyenek például Dőri Mária viselt dolgai, akit ideje volt már eltávolítani a szállásról.

A szállásra érve meglepő rendet, tisztaságot találtunk. Önkéntelenül is sáros cipőkre néztünk a tisztaság láttán. A szobákban kellemes meleg fogadott, rendet és kézimunkázó vagy olvasó szálláslakókat láttunk. Ahogy jártuk a szobákat, beszélgetés közben felmerültek a problémák, (Nincsen könyvtár, nincsenek előadások, a lányok egy része szeretné, ha a fiúk bejárnának a klubszobába, egy részük nem: az önkormányzat nehezen dolgozik stb.)

Megtudtuk, hogy 1956. óta semmiféle szervezett előadás, tájékoztató vagy beszélgetés nem volt a szálláson, ahol mintegy 36 nődolgozó lakik. Pedig a lányok szívesen hallgatnának őket érintő kérdésekről előadásokat. Ez tűnt ki a beszélgetésekből.

Hetesi elvtárs, a KISZ városi titkára ismertette a KISZ lánytanácsának munkatervét, és kiderült, hogy a lányokat igen érdekli a sütés-főzés, szabás-varrás, Illik — nem illik körök munkája. Ezek egy részét a szálláson is meg lehetne valósítani. A szállás-önkormányzat, amely egy hete alakult meg öt taggal, eddig még csak a házirend elkészítését végezte el. Pedig van mit tennie.

Az önkormányzat legfontosabb feladata: megszervezni a szálláson lakóknak a szabadidejét. Az illetékeseknek intézkedniök kell, hogy legyen könyvtár a szálláson, egy-egy könyvért ne kelljen a városi könyvtárba menni. A téli esték hosszúak és a lakók szívesen olvasnak.

A klubszobában szervezzenek előadássorozatokat, Kérdezz — felelek, Illik — nem illik köröket, mozilátogatásokat, film- és könyvankétokat. Ez talán most egyszerre soknak tűnik, de lassan, fokozatosan meg lehet valósítani, amihez nincs elég erejük, kérjenek segítséget. Ha ezeket megvalósítják, s olyan jól megy majd a munka, mint amilyen szép, tiszta a szállás, akkor nem lesznek unalmasak a szálláson eltöltött téli esték sem.

— Lukács —

PETŐFI szellemében

A világszabadság költője volt. Népünknek s kora minden elnyomott népének szabadságharcosa. Lantjának hangjával lelkesített, kardjával utat mutatott minden elnyomott népnek, függetlenségi küzdelmében.

Ezért is tartjuk természetesnek, hogy versei a ma még elnyomott népek lelkében visszhangoznak, s hogy személye, életútja, korunk ifjúsága előtt is példakép.

Tőle, Petőfitől, választott példaképüktől kívánnak tanulni hazát, népet szeretni és szolgálni a Komlói Állami Építőipari Vállalat kommunista fiataljai.

Az ő nevét írják zászlajukra, s ezt a zászlót avatták fel az elmúlt napokban a KISZ-szervezet ünnepi ülésén. Az ünnepi zászlóavatásra az építők kiszes fiataljain kívül eljöttek a város üzemi és területi KISZ-szervezeteinek küldöttei, a tömegszervezetek, a városi és üzemi párt és állam szerveinek képviselői.

A zenekar a Himnuszt játszotta, majd a KISZ titkárának megnyitója után Kovács József, a vállalat párttitkára mondott ünnepi beszédet. Petőfi életének ismertetése után az építő fiatalok a zászló alatt fogadalmat tettek arra, hogy a zászlót híven megőrzik, s úgy védik, oltalmazzák alatta a hazát, a nép ügyét, ahogy arra Petőfi tanítja őket. Azok a fiatalok fogadták meg azt, akik a párt szavára hűséggel és becsülettel teljesítették kormányunk parancsát, segítettek időre felépíteni a 10 000 bányászlakást.

Az új zászlót a város számos szervezete szalaggal és zászlószeggel díszítette. A bensőséges és felemelő ünnepség után a fiatalok a vendégekkel együtt sokáig szórakoztak.

Korea békés egyesítéséért

Az elmúlt napokban került nyilvánosságra a hír, hogy hazájuk békés egyesítésének megkönnyítésére február 5-én kormánynyilatkozatot adott ki a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya. Február 7-én a kínai kormány nyilatkozatában támogatta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának javaslatait és indítványozta, hogy a kínai népi önkéntesek elsőként vonuljanak ki Koreából. A kínai kormány e lépésével is tevékenyen elő kívánja segíteni a koreai kérdés békés megoldását.

A fenti közlemények hatására olvasóink — akik még jól emlékeznek a koreai háborúra — bizonyára bővebb tájékoztatóhoz szeretnének jutni e kérdéssel kapcsolatban. A jelenlegi koreai helyzet megismétléséhez a legjobb tájékoztatót a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának február 5-i nyilatkozata tartalmazza. Ezért az alábbiakban közöljük a kormánynyilatkozat néhány részletét:

*

„Több, mint 12 év telt el azóta, hogy Korea felszabadult a japán imperializmus gyarmati igája alól... Több, mint 4 év telt el a fegyverszüneti egyezmény megkötése óta, amely véget vetett az amerikai agresszorok és a liszinmanisták által a koreai népre rákényszerített hároméves háború borzalmainak.

Azonban Korea mindezideig még nincs egyesítve, a koreai nép az ország szétszakítottsága következtében beállott szerencsétlenség miatt szenved.

Az egész koreai nép forrón óhajtja az Észak- és Dél-Koreát szétválasztó mesterséges fal mielőbbi megszüntetését, a haza békés egyesítését.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya az egész koreai nép egyhangú óhajára támaszkodva, már nem egyszer egy egész sor nemzeti javaslatot tett, melyek biztosításának a haza békés egyesítését, és erőfeszítéseket tett ezek végrehajtása érdekében.

Azonban az USA és a dél-koreai hatóságok feltétel nélkül visszautasítva a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának értelmes javaslatát, síkraszállnak Korea békés egyesítése ellen, és a fegyveres erővel történő egyesítést hangoztatják. A dél-koreai hatóságok államellenes cselekedetek gyanúja ürügyével elnyomják és üldözik a lakosságot, a politikai pártokat és politikai személyeket még a békés egyesítést célzó legkisebb megnyilatkozásért is.

... Egyoldalúlag megszegve a fegyverszüneti egyezmény legfontosabb fejezetét, amely megtiltja Koreában a fegyveres erők növelését és erősítését, Dél-Koreában újfajta fegyvereket visznek be, és atomfegyver bázisok létesítésével foglalkoznak.

Az amerikai imperialisták által megszállva tartott Dél-Koreában tilos demokratikus szabadságának és jogának legkisebb megnyilvánulása is, a népgazdaság az USA gazdasági köreinek függvénye. A nemzeti ipar hanyatlásnak indult, a kis- és középvállalkozók tönkremennek. Hanyatlásnak indult a mezőgazdaság is. Évről-évre nő azoknak a parasztoknak a száma, akik elhagyják gzdaságukat.

Dél-Koreában ma néhány millió embert tesz ki a munkanélküliek serege, a néptömegek élete egyre rosszabbodik. Minél jobban elhúzódik Korea egyesítésének ügye, annál többet szenved Dél-Korea népe, és annál érezhetőbb lesz az egész koreai nép nemzeti szenvedése.

Az ország széttagoltságának eredményeként teljesen megállt a nemzetgazdaság és a nemzeti kultúra egységes fejlődése.

A Korea különböző részein élő rokonok és ismerősök nem tudnak egymással találkozni, de nem is tudnak egymásnak hírt adni magukról. Ez a rendellenes helyzet nem folytatódhat — állapítja meg a nyilatkozat.

Az amerikai katonai parancsnokság és a dél-koreai katonai körök Li Szin Mannal az élükön nem titkolják, hogy új háborút készítenek elő a KNDK ellen, és nyiltan hangoztatják, hogy Dél-Koreában atomfegyvereket szállítottak. Igy Korea békéjét komoly veszély fenyegeti.

Ebben a vészterhes helyzetben tette meg javaslatait a KNDK kormánya a feszültség enyhítésére és hazájuk békés egyesítésének elősegítésére.

A kormánynyilatkozat a következő lépések megtételét javasolja:

1. Dél- és Észak-Koreából egyidejűleg ki kell vonni az amerikai csapatokat és valamennyi más idegen csapatot, beleértve a kínai népi önkénteseket is.

2. A külföldi csapatok teljes kivonása után, meghatározott időben egész Korea területén szabad választásokat kell tartani — semleges országok ellenőrzése alatt. A választások idején biztosítani kell a nép demokratikus jogait és a szabad akaratnyilvánítást.

3. A választásokat érintő kérdésekben Észak és Dél között tárgyalásokat kell szervezni egyenrangú alapon. Engedélyezni kell a lakosság levelezési és mozgási szabadságát Észak és Dél között.

4. A KNDK kormánya már 80.000 fővel csökkentette fegyveres erőit, s úgy véli, hogy Észak- és Dél-Korea fegyveres erőit a legrövidebb idő alatt a legnagyobb mértékben csökkenteni kell. E javaslat megvalósításával enyhülne a feszültség Észak- és Dél-Korea között, és csökkentené a katonai kiadások terhét.

A KNDK nyilatkozata végül felhív minden koreait, hogy tömörüljön szorosan a haza békés egyesítésének zászlaja alá.

*

Ugy véljük, hogy a fentiekben ismertetett nyilatkozatot minden békeszerető nép örömmel üdvözli. Most már Dél-Koreán és az érdekelt nyugati hatalmakon a sor, hogy a kezdeményezésre a békés egyesítésre irányuló tettekkel válaszoljanak.

Eredményesek a különböző munkaszerszámokra vonatkozó tanulmányok

a Komlói Szénbányászati Trösztnél

A komlói Anna-aknán a különböző súlyú fejtőkalapácsok használatára vonatkozó tanulmányok érdekes eredményeket hoztak. A több hétig tartó kísérletek során az Anna-aknai vastag, laza és így könnyen jövesztheto 10-es széntelepben bebizonyosodott, hogy a hat kilogrammos fejtőkalapáccsal dolgozó vájár egy óra alatt átlagosan 1,9 mázsa szénnel termelt többet, mint kilenc kilogrammos fejtőkalapáccsal. A kísérletek után a munkahely valamennyi fejtőkalapácsát könnyebbre cserélték ki.

Ezért valamennyi munkahelyen — Anna-akna után Béta-, III-as, majd a Kossuth-aknán is — elvégzik a méréseket és eszerint adják ki mindenhová a legmegfelelőbb munkaeszközöket.

A kísérletek során felhívták a vájárok figyelmét a különböző típusú fejtőkalapácsoknál tapasztalható szerkesztési hibákra is, amelyek szintén akadályai a nagyobb teljesítménynek. Így például elmondották, hogy a hatkilós fejtőkalapácsnál a sűrített levegőt adagoló nyomógombot a hüvelykujjal kell működtetni, ami fárasztó, míg például a kilenckilósnál a tenyérbe simul és így külön erőt nem kíván a működtetése. A Budapesti Préslégszerszámgyár az észrevételre közölte, hogy a módosításokat máris megtették.

A tröszt újabb területekre is kiterjeszti a termelékenyebb munka lehetőségének kutatását, hogy a sematikus munka száműzésével, az emberi munkaerő növelése nélkül emelhessék a teljesítményeket.

Személyre való tekintet nélkül felelősségre kell vonni a társadalmi tulajdon ellen vétőket!

Ankét a Komlói Szenbányászati Trösztnél

Február 26-án a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatósága ankétot tartott, ahol a társadalmi tulajdon védelmének feladatait vitatták meg. Az ankéton részt vett a trösztnöz tartozó valamennyi üzem vezetője, főmérnöke, főkönyvelője, anyagosa, párt és szakszervezeti vezetője.

Piegl János trösztigazgató megnyitó beszédében elmondotta:

„Gyakori még az olyan jelenség, hogy egyes műszaki vezetők, dolgozók nem kellő szigorral lépnek fel mindannyiunk vagyonának védelmében."

— Gyakran előfordul — mondotta többek között Piegl János elvtárs, hogy egyes dolgozók üzemi anyagot hordanak haza.

Előfordult az is, hogy üzemi anyagból mosógépet, terménydarálót készítettek. Az egyik műhelyben — vezetői engedéllyel — hurkatöltőgépet gyártottak.

De nemcsak ebben nyilvánul meg a társadalmi tulajdon megsértése, hanem a gépek, szerszámok hanyag kezelésében is. Abban, hogy üzemképes állapotban lévő csillék szanaszét hevernek, hogy az idomkövet házépítéshez használják, hogy eltűnnek a kéziszerszámok.

A mi feladatunk, — folytatta Piegl elvtárs — hogy megvédjük a társadalmi tulajdont.

Aki pedig ennek a kötelességnek nem tesz eleget, aki nem törődik a drága anyaggal, az a dolgozó népet károsítja. És ezért büntetést érdemel.

Ezután Kovács Lajos elvtárs, a városi ügyszség vezetője tartott előadást.

— A tröszt üzemeinél — mondotta többek között Kovács elvtárs — az elmúlt évben 20 esetben történt feljelentés, s megállapítást nyert, hogy ezek az esetek 81 000 forintos kárt okoztak!

Beszélt Kovács elvtárs arról is, hogy

sokan vannak olyanok, akik bár látják a népvagyon herdálását, mégsem tesznek eleget feljelentési kötelezettségüknek.

— Nagyon nagy segítséget adhat ezen ügynek — folytatta Kovács Lajos elvtárs — ha a társadalmi bíróságok ismét munkához látnak. Ennek segítésével olyan légkört tudunk kialakítani, mely sok lopást, az anyaggal való helytelen gazdálkodást előz, illetve akadályoz meg!

— Megállapítható, hogy az üzemi balesetek oka a biztosítás hiányában és a hanyagságban található meg. Vajon miért ne lehetne ezt megakadályozni?

A jövőben azokat, akik figyelmeztetés ellenére is elmulasztják a biztosítást, hatóságilag is felelősségre vonjuk még akkor is, ha nem történt meg a várható baleset!

— mondotta, majd így fejezte be előadását:

— Mi az ember érdekében védjük a társadalom tulajdonát, hát akkor hogyne védenénk meg magát az embert!

Az előadások után nagyon sokan bekapcsolódtak az ankét vitájába. A vita azt bizonyította, hogy minden résztvevő nagy jelentőséget tulajdonít a nevelés fontosságának. De annak is, hogy ne nézzék el senkinek sem a hibáit.

EGYÉNI VÉLEMÉNY

Nagy érdeklődéssel vártam a keddi tarka estet. A Csepi zenekar produkciója után nem művészi élményt vártam. Kíváncsi voltam, vajon mit ad ez a tarka est, és hogy fogadja a közönség?

Be kell vallanom előljáróban, nem vagyok híve az ilyenfajta tarka esteknek, melyeken bűvész, artista, zsonglőr és egyéb „csábító" ínyencségek csalogatják a közönséget. Az efajta műsor azért szükséges, hogy a munkában fáradt dolgozók kikapcsolódjanak néhány órára, hogy szórakozzanak. Csupán ott találom a hibát, hogy Komlónak csak ez jut. Szórakozás, öncélú szórakozás kevés művészi igényességgel. Hangsúlyozom, nem leszólni akarom a keddi műsort. Hiszen ez összehasonlíthatatlanul igényesebb volt a Csepi zenekar produkciójánál. Bár a zenekar itt sem azt nyújtotta, amit elvártunk volna egy nagy pesti együttestől.

A műsor fejlődést jelentett a legutóbbi tarka est óta. Kifogás csupán az, hogy nemcsak „tarkaságokat" igényel ez a város. A műsoron szerintem volt jó és volt gyenge szám is. A Harsányi együttes szereplése tetszett. Szellemes, kidolgozott, gondos fellépésnek lehettünk tanúi. A zsonglőrködés, az artistaszámok túlsúlyban voltak. A skót együttesről nehéz véleményt mondani. Nem ismerjük eléggé népművészetüket. Kedvesek, érdekesek és igen fegyelmezettek, szerények voltak.

A műsorhoz még csak annyit: nemcsak kacagni, de tanulni, művelődni is akarunk. Emberebb ember akarunk lenni mi, komlói dolgozók is.

EGY NÉZŐ

Egy pohár sör a vám

című, február 12-i számunkban megjelenő cikkünkre válaszolt hozzánk küldött levelében a szénbányászati tröszt iparőrségének parancsnoka. Többek között ezeket írja:

„Február 9-én és 10-én a portási teendőket Nagy Lajos látta el. Az iparőr elmondása szerint február 9-én, vasárnap éjjel 23.30 órakor — kapuzárás után — távozott a fürdő helyiségéből Varga Andrásné, akinek Nagy Lajos azt a kijelentést tette, hogy „csak jószóért és egy pohár sörért engedem ki". Ezt Vargáné meg is ígérte neki. Másnap délután megjelent a büfé előtt Nagy Lajos és kérte a sört. Azonban annak kiadását Vargáné nagyon helyesen megtagadta. Később, a leszállás megtörténte után az iparőr megitta a pohár sört, de annak árát az eladónak kifizette. Itt tehát nem történt szabálytalanság.

Súlyos szolgálati vétséget követett el azonban az iparőr azáltal, hogy szolgálat közben szeszesitalt fogyasztott. Helytelen volt az is, hogy a bezárt kapu kinyitása által jogtalan anyagi előnyt akart magának bitzosítani.

Nagy Lajost szóbeli kihallgatáson megfelelő módon kioktattuk és ellene fegyelmi eljárást indítottunk".

*

A levél eddigi részéhez csupán egyetlen megjegyzésünk van: a vám kifizetése bizonyára az ellenőrzésünk eredménye volt.

Ez az eset tehát csak Nagy Lajosra vonatkozik. Cikkünkben csupán azért nem említettük a nevét, mert az eddig előttünk ismeretlen volt. Varga Andrásnétól pedig úgy értesültünk, hogy többször is előfordult már hasonló eset.

Levelesládánkból:

„...Megátkozom azt a pillanatot..."

Nemrég ismeretlen szavakkal ellátott borítékot kézbesített a posta III-as aknára. — A címben ez állt: III-as akna Munkaügyi Osztálya, Komló. A feladó: Rétfalvi József, volt III-as aknai bányász, aki ma idegen földön él.

Ő írja Marsics József elvtársnak a megbánástól átitatott sorokat:

„...Szíveskedjenek értesíteni, hogy... mennyi tartozásom van, hogy ki tudjam fizetni, mert készülök haza, még akkor is, ha örökké burgonyát kellene is enni..."

S, hogy miért hagyta el hazáját, a drága magyar földet?

„...egy gondolattal elindultam és sikerült kijutni. — Itt megátkozom a pillanatot, miért is sikerült?..."

Ily keserűek Rétfalvi József sorai, pedig, ahogy ő írja, munkáját megbecsülik, elég jól keres a karbid-bányában. De a szíve... s nemcsak az övé!

„...Rájöttünk, hogy minden becsületes magyarnak otthon a helye. Norvégiában öt magyar bányászról tudok, egy már hazament családjával, kettő vasgyárban dolgozik, én karbid-bányában, egy pedig parasztnál. Egy kivételével valamennyien családosak vagyunk és mi, családosak készülünk haza".

Készülnek haza, de még biztos gyötri őket a kétely, vajon, hogy fogadják őket itthon? — Vajon kapnak-e választ keserű soraikra?

Igen kapnak választ! Marsics József elvtárs többek között ezeket írta a messze idegenben lévő hazánkfiának:

„...Kedves Rétfalvi munkatárs! Kívánom, hogy levelem a legjobb egészségben találja Önt, kedves családját és a többi magyar honfitársunkat... tudatom, hogy... munkakönyvét ez idáig nem semmisítettem meg, gondolván arra, hogy hamarosan hazajön.

III-as akna az ellenforradalom leverése után eddig még mindig teljesítette tervét, a dolgozók elégedettek.

Kedves Rétfalvi munkatárs, búcsúzom öntől a mielőbbi viszontlátás reményében — itthon, a magyar földön.

Jószerencsét!
Marsics József
munkaügyi vezető".

*

Naponta nagyon sok ilyen levél érkezik hazánkba, és hamar mennek a válaszok. Dobogó szívvel bontják fel a hazából érkező leveleket az idegen kenyéren élő magyarok. S utána?

Mindent megtesznek, hogy minél előbb hazatérhessenek.

Hazajönnek, s ha becsületesen dolgoznak, a haza megbocsát —, de csak azoknak, akik erre rászolgálnak.

Egy levél — több panasz

címmel közöltük február 19-i számunkban Nagy Lajos levelét, illetve panaszát. Ezzel kapcsolatban a 26-os Autóközlekedési Vállalat Pécsi Igazgatósága közli válaszát:

A GO—690-es gépkocsin utazott február 9-én délután 14 órakor Nagy Lajos és felesége. A két utas nem Fehérhegyen, hanem Közép-Meszesen szállt fel a kocsira. Innét pedig nem 14,40 forint, hanem 20,60 forint a viteldíj. Mivel ennek kifizetésére nem voltak hajlandóak, nem a kalauzno, hanem az uatóbuszon utazó rendőr elvtárs szólította fel a leszállásra. A panasz tehát nem jogos.

IFJÚ FIGYELŐ

Néhány napja levelet kapott a Vendéglátóipari Vállalat, melyben arról adnak hírt, hogy az Erkel-teremben az italmérésnél a minőséggel, a mennyiséggel és az árral baj van.

— Nem megfelelő a minőség. Kevesebbet és drágábban mérik az italt, mint ahogy azt más helyeken teszik — írja a levélíró. Levele végére azonban nem írta alá a nevét. A sorok végén csupán ennyi állt: Ifjú Figyelő.

Egy névtelen levél a sok közül. De vajon valóban megtörtént, igaz dolgokat közöl-e? Erre volt kíváncsi az ellenőr, s ezért indult február 23-án ellenőrzésre az Erkel-terembe. A váratlanul ért látogatás csöppet sem lepte meg az eladókat. Hiszen erre, mint később kiderült, nem is volt okuk. — Rendesen, tisztességesen, becsületesen végezték munkájukat. Semmi rendellenesség, szabálytalanság nem történt a kiszolgálás során. A megállapítás tehát csak egy lehetett: a levélírónak nincs igaza. Talán rosszindulat, vagy személyi ellentét adta kezébe a tollat. S lehet, hogy éppen ezért nem írta oda a levél végére a nevét sem.

A Vendéglátóipari Vállalat szívesen fogadja a dolgozók észrevételeit. Az így beérkezett panaszokat igyekeznek mielőbb megszüntetni. Munkájukat azonban csak úgy lehet elősegíteni, ha a levelezők az igazat, a valóságot írják. Panaszukat pedig, ha az jogos, névszerint is bátran megtehetik.

Igaz, hogy kisebb-nagyobb hibák több helyen előfordulnak, de ezt nem lehet és nem is szabad általánosítani. Hiszen több olyan helyet is ismerünk, ahol rendesen, becsületesen dolgoznak a vállalat alkalmazottai. Az ő érdekükben pedig minden rágalmat el kell hárítani.

ÁPRILIS 4-ÉT, *illetve húsvétot megelőző munkaidő beosztása*

Április 4-e és húsvét hétfő fizetett munkaszüneti nap. E két nap ebben az évben olyanképpen alakul, hogy péntek, vasárnap és hétfő szűnnap, míg szombaton dolgozni kellene. Tekintettel arra, hogy a szombati napon a vállalatok, hivatalok túlnyomó többségében egyébként is rövidebb munkaidővel dolgoznak, a kormány — a munkaügyi miniszternek a SZOT elnökével egyetértésben előterjesztett javaslatára — a termelés és a dolgozók igényeit figyelembevéve, a két munkaszüneti napnak, valamint a heti pihenőnapnak összevontan való kiadását határozta el. A határozat alapján:

1. 1958. évi április hó 7-e (húsvét hétfő) rendes munkanap, s helyette e munkaszüneti napot április 5-én (szombaton) kell kiadni, április hó 3-án, (csütörtökön) pedig a szombati napra szokásos munkaidőbeosztást kell alkalmazni.

2. A miniszterek felhatalmazást kaptak arra, hogy az érdekelt szakszervezetek elnökségével egyetértésben a folyamatos üzemek, bányák, valamint a belkereskedelem dolgozói munkaidejének beosztását — a szükségnek megfelelően — külön szabályozzák.

3. A munkaszüneti napoknak, valamint a heti pihenőnapnak összevontan történő kiadása folytán az április 4—5—6-án esedékes munkabéreket 1—2—3-án kell kifizetni.

A továbbiakban a kormány határozata utasította a belkereskedelmi minisztert a nyílt árusítási üzletek nyitvatartásának szabályozására, a közlekedés- és postaügyi minisztert pedig olyan intézkedések megtételére, hogy az április 3-án hazautazni kívánó dolgozókat a vasút megfelelő időben el tudja szállítani.

A határozat megjelenik a Magyar Közlönyben.

Az új városrészek közlekedési hálózatának kiépítéséről *nyilatkozott a 24-es AKÖV igazgatója*

Városunk közlekedése nem megfelelő. Ez sok bosszúságot okoz az utazó közönségnek, különösen tél idején. Sokszor kilométereket kell gyalogolni sárban, hóban, mert az autóbuszjáratok nem közlekednek rendszeresen.

1957-ben Komló újabb városrészekkel gazdagodott, de a közlekedés nem terjed ki ezekre a részekre.

Mindezek tudatában felkerestük Herke Gyula elvtársat, a 24-es AKÖV igazgatóját, és arra kértük: tájékoztasson bennünket a vállalat munkájáról, az előttük álló feladatokról, hogyan kívánják megoldani városunknak ezt az időszerű problémáját.

— Miért nem megfelelő a város közlekedése? — tettük fel a kérdést.

— A város úthálózata nincs teljesen kiépítve. A jelenlegi utak igen rosszak, ezért a birtokunkban lévő kevés személyszállító kocsival képtelenek vagyunk a forgalmat kellőképpen lebonyolítani. Jogos a lakók panasza a közlekedés miatt, különösen a kenderföldieké és a Kökönyös nyugati lakosoké. Ezeken a helyeken nincsenek a közlekedésre megfelelő utak, így ha ezek a lakók autóval akarnak utazni, először kilométereket kell gyalogolniuk a Zrínyi Miklós utcai vagy a Petőfi téri megállóhoz. Ez lenne a legfontosabb probléma, amely megoldásra vár.

A másik problémánk az, hogy vállalatunk nem rendelkezik a gépkocsikhoz szükséges alkatrészekkel. A múlt esztendőben például a majdnem 200 gépkocsi részére csak 10 hengerfejet kaptunk. Ez nagyon kevés annál is inkább, mert mint már említettem, a komlói utak igen rosszak s a gépkocsik hamar tönkremennek. Az alkatrészek tartósságáért a Budapesti Szerszámkészítő Gyár, valamint a Csepel Autógyár — nem vállal felelősséget.

— A 24-es AKÖV 38 Ikarus és 92 fabódés kocsival rendelkezik. Ezekkel a gépkocsikkal nem lehet a közlekedést javítani?

— Lehetne. Ez azonban nemcsak tőlünk függ. Ebbe a Komlói Szénbányászati Trösztnek is van beleszólása, mert a legtöbb kocsi csak a bányászok szállítására szolgál. Először is arra gondolok, hogy a bányászokat szállító kocsikat nem használhatjuk ki gazdaságosan. Nem egyszer előfordul, hogy délelőtt egy Ikarusz-kocsival például Bétára vagy III-as aknára 31 dolgozót szállítunk, délután 16-ot, éjjel pedig csak 8 főt, Ez azt jelenti, hogy ezekre a helyekre több kocsit indítunk, mint amennyit kellene. Mázáról, Szászvárról és Nagymányokról naponta 216 dolgozót szállítunk a komlói munkahelyekre, de ugyananynyit Komlóról ezekre a munkahelyekre. Ez a trösztnek havonta 44 000 forintjába kerül. Úgy gondolom, hogy ezen lehetne segíteni. Így a kocsikat a város közlekedésébe állíthatnánk, és a trösztnek nem kellene minden hónapban ilyen nagy összeget fizetnie.

— A korszerű közlekedésre a fabódés kocsik nem felelnek meg. Meddig maradnak ezek forgalomban?

— Ezt nem lehet megjósolni. Ezeket a kocsikat mi a honvédségtől kaptuk segítségképpen. Ha a fabódés kocsikat kivonják a forgalomból, Komlón akkoris maradna 18—20 ilyen kocsi a Béta- valamint III-as aknai közlekedésre. A baj ott van, hogy a Közlekedésügyi Minisztérium a rossz útviszonyok miatt nem hajlandó új Ikarus-gépkocsikat küldeni Komlóra.

— Mit kívánnak tenni, hogy Komlónak is rendes városi közlekedése legyen?

— Vállalatunk a múlt évet nyereséggel zárta. Ebből a nyereségből gépkocsikat akarunk vásárolni. Ezen felül többször fordultunk az illetékes minisztériumhoz, hogy vállalatunk is kapjon Ikarus-kocsikat. Az 1958-as évben városaink 600 darab 601-es gépkocsit kapnak. Ebből Komlóra is jut néhány. A város közlekedésének fokozatos javulása elsősorban azoktól a vállalatoktól függ, melyek arra vannak hivatva, hogy Komlón rendes, közlekedésre alkalmas utakat építsenek. Kökönyös nyugati részén az útépítési munkálatok már folyamatban vannak. Remélhető, hogy hamarosan az ottlakók vágya teljesül.

Amikor műszakilag átveszik az utakat, nyomban rendes helyi járatot indítunk a Vorosilov úton át, egészen Dávidföldig.

Elképzeléseink szerint a Malinovszky utcán jönnek a kocsik vissza.

Kenderföldön azonban a közlekedés megoldása hosszabb ideig húzódik, mert az utak építése is több időt vesz igénybe. Abban biztosak lehetnek az ott lakók, hogy ha nem is máról holnapra, de Kenderföldön is lesz helyi járat. A kocsik a tervek szerint a Berek utcából indulnak, Somágtetőn, majd Kenderföldön keresztül jönnek a városba. Így a kenderföldi lakóknak nem kell a Zrínyi Miklós utcai megállóig gyalogolniok.

Ebben az évben jelentős változások lesznek a közlekedésben. Mi, a 24-es AKÖV műszaki és fizikai dolgozói minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy Komlónak rendes közlekedése legyen. Reméljük, hogy az utazóközönség igényeit előbb-utóbb ki tudjuk elégíteni.

Március 2-án
de. 10 órai kezdettel
hidegtál
bemutató
Minőségi
borkóstoló
a BÉKE-SZÁLLÓ
halljában
Este
dal-Totó
az étteremben

SPORT

Béta-aknа—Pécsi Vasas 2:1 (1:0)

A Béta-aknai csapatnak jól sikerült a bajnokság előtti főpróbája. Az NB III. élcsoportjába tartozó Pécsi Vasast saját otthonában sikerült legyőznie.

A mérkőzés végig erősíramú, de kiegyenlített küzdelmet hozott. A bétai csapat jobb taktikával és korszerűbb csatárjátékának köszönhette győzelmét a mezőnyben szépen szereplő Vasas ellen.

Az első félidő 40. percében [illegible] jobb szélről ívelt betalálta a szerencsésen helyezkedő Vőfély fejjel juttatta a kapuba. 1:0.

A bétai védelem végig biztosan rombolta szét a Vasas támadásait. A 65. percben egy veszélytelennek látszó lövés Balázs lábán irányt változtatott, s mint öngól jutott a kapuba. 1:1. Egy formás jobboldali támadás után a keresztbe ívelt labdát Farkas, Király elé továbbította. Király 18 méteres, váratlan lapos lövése a kapus kezét érintve a bal sarokba jutott. 2:1.

*

— Vasárnap délután 13 óra 15 perckor a pécsi vasút pályán játszik a Béta-aknai csapat. Ellenfele a PVSK II. lesz. A mérkőzés igen nehéznek ígérkezik.

ÖKÖLVÍVÁS

NB II. bajnoki mérkőzést vívtak vasárnap délután Pécsett a Komlói Bányász ökölvívói. A győzelmet 11:9 arányban megszerezték.

Győztesek: Fülöp, Dancsev. Kiütéssel győzött Radványszki, Molnár és Oláh. Deák döntetlenül mérkőzött.

Sérülés miatt félnehéz és nehéz súlyban a Komlói Bányász versenyzőt nem tudott indítani, így igen nehézzé vált számukra a mérkőzés. A nagy küzdeni akarás következtében mégis sikerült a győzelmet kiharcolni.

A legizgalmasabb mérkőzést Oláh vívta. Az ő mérkőzésén eldőlt, hogy Komló, vagy Pécs nyeri-e meg a mérkőzést. A legjobb mérkőzést a Solymos—Kovács találkozó hozta. A legszínvonalasabb viszont a Fülöp—Dóra pár mérkőzése volt. A két versenyző játékában az ökölvívás minden szépségét bemutatta.

Ezzel a vasárnapi győzelemmel nehéz akadályt hárított el a Komlói Bányász. Amennyiben Kaposváron is jól szerepelnek ökölvívóink, úgy esélyesei lesznek a bajnokságnak.

KOMLÓI BÁNYÁSZ—MTK

NB I.-es bajnoki labdarúgómérkőzés

vasárnap délután fél 3 órakor,

a kökönyösi füves pályán

HÍREK, közlemények

Tavaszi divatrevű *az Erkel teremben*

Pénteken, március 7-én este 6 órai kezdettel műsoros ruhabemutatót rendeznek a komlói népboltok, a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek közreműködésével.

Bemutatásra kerülnek a tavaszi ruházati újdonságok: kiskosztümök, tavaszikabátok, nylon blúzok, férfi sport és utcai öltönyök, gyermekruhák, divattáskák, cipők, szandálok, házi ruhák, pongyolák.

A belépés díjtalan! (Csak 16 éven felüliek részére!)

— **Az újtelepi** feljáró út javítását február 27-én megkezdték a Községgazdálkodási Vállalat dolgozói. A gépkocsik, de a gyalogosok közlekedése is könnyebb lesz a javítási munkák befejezése után.

— **Március 2-án,** vasárnap este 8 órai kezdettel a Bétaaknai KISZ-szervezet nyilvános bált rendez. A kabaréműsorral színesített bált a Kossuth-bánya új kultúrtermében rendezik.

KABARÉ-EST

Március 9-én, vasárnap délután 6 órai kezdettel az Erkeiteremben Kabaré-estet rendez a Komlói Szénbányászati Tröszt központi színjátszó csoportja.

A három órás kacagtató műsor keretében fellép Komló közkedvelt „Muci" tánczenekara.

Jegyelővétel: a tröszt portán és az üzemek kultúrfelelőseinél. A belépőjegyek 6, 8 és 10 forintos áron vásárolhatók.

— **Három műszaki** és tizen egy fizikai dolgozó kapta meg a „Kiváló Dolgozó" oklevelet és az ezzel járó egyheti keresetnek megfelelő pénzjutalmat. Kossuth-bánya IV-es üzemnél. A kiosztásra került jutalom összege ennél az üzemnél 3895 forint volt.

— **Száz forintra** bírságolt Kovács Antalt a városi tanács vb. igazgatási osztálya, mert gyermeke már öt alkalommal igazolatlanul mulasztott az iskolából.

— **Március közepén** szabás varrás, március végén első segélynyújtást tanító és április elején — városunkban először — csipkeverő tanfolyamot indít a KISZ lányok és fiatal asszonyok tanácsa. A tanfolyamra jelentkezni a KISZ és a nőtanács szervezeteinél lehet.

— **Világítós** Pannonia varrógépek érkeztek a Kossuth Lajos utcai Vasműszaki boltba. Az újfajta varrógéppel este is külön világítás nélkül dolgozhatnak. Ára: 2690 forint.

MAGÁNOSOK FIGYELEM!

Építkezéshez, tüzelőanyagszállításhoz, átköltözéshez és egyéb célra a

KOMLÓI TEFUNÁL

rendeljen gépkocsit.

TELEFON: 11-69.

SZÓRAKOZZON KÖKÖNYÖSÖN

A

ZENÉS, TÁNCOS

SPORT

PRESSZÓBAN

(volt LAPOS)

Hangulat

Kitűnő italok

Jó kiszolgálás

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

A február 26-i lapszámunk negyedik oldalán a hír rovatban a különböző tanfolyamokról szóló hírünk hibás nyomdatechnikai szedés folytán csak részben volt olvasható. A hibáért elnézést kérünk olvasóinktól és a hiányos részt a mai lapszámunk híreiben ismét közöljük.

Mi az oka?

Néhány nappal ezelőtt egy kenderföldi lakos, Szabó János kereste fel szerkesztőségünket. Panasszal fordult hozzánk. Elmondta, hogy két esetben vásárolt tojást a Zrínyi Miklós utca 1. szám alatt lévő zöldségesboltban. Mindkét esetben romlott, rossz tojások is voltak a jók között. Ezeket is lepecsételve árusítják, tehát minőségi ellenőrzésen mentek keresztül.

Mi az oka, hogy mégsem vették észre a romlott tojásokat s ki a felelős mindezért?

A zöldségesboltok a MÉK raktártól kapják a tojást ládákba csomagolva. A MÉK-raktár nem a termelőktől vásárolja fel, hanem központi elosztásban részesül. Minőségi átvétel tehát náluk nincsen. A panaszt azonnal továbbították, az intézkedés megtörténik. A vásárlókat arra kérjük, panaszukat közöljék a boltvezetővel, aki a rossz tojásokat visszacseréli.

RENDŐRSÉGI KRÓNIKA

Szabálysértési határozatok között lapozgatunk. Városunkban több embere jellemző, érdekes eseteket tartalmaznak. Nézzünk csak meg néhányat!

Az első határozatban, mely a kezünkbe akadt, ezeket írták: Személyazonossági igazolvány nélkül utazott a vonaton Székely Frigyesné. Az igazoltatás során igazolványát nem tudta felmutatni, mert azt, mint később elmondotta, férjénél felejtette. A feledékenység harminc forintjába került. Ennyi büntetést kellett ugyanis fizetnie.

Nos, Kedves Olvasó, magára ismer? Talán Önnel is előfordult már hasonló eset? Ejnye, ejnye, az a „fránya" igazolvány! Bizony vigyázni kell rá!

*

Tovább keresgélünk. A következő határozat több emberről szól. Mi történt?

Nemrégiben igazoltatásra ment a Ságvári legényszállóba az egyik rendőr elvtárs. Amint benyitott egy szobába, kártyázó emberesoportot látott az asztal körül. Közepén és az emberek előtt is nagy halom aprópénz feküdt. A nagyobb nyeremény elérésének izgalmában úgy látszik megfeledkeztek arról, hogy tiltott szerencsejátékot folytatnak. Pedig a nyereménynél sokkal több volt a büntetés, melyet Tóth Antalnak, Törőcsik Józsefnek, Fekete Jánosnak és Istvánnak, Jakab Jánosnak és Musics Györgynek fizetniök kellett. A két kezdeményezőt, Tóth Antalt és Fekete Istvánt 300, illetve 220 forintra, a többi kártyázót pedig 200—200 forintra büntették.

Nos, ezért igazán nem volt érdemes pénzben játszani. Hogy másutt is megteszik? A büntetésben előbb, vagy utóbb mindenkire sor kerül.

*

A részeg emberek nem éppen szívderítő látványa szinte minden fizetési napon gyönyörködteti a város lakóit. Nem ritka az olyan eset sem, hogy részeg állapotban botrányt okoznak az emberek.

Két szabálysértési határozat egy-egy ilyen esetet tartalmaz. M. Károly február 6-án öntött fel alaposan a garatra a kenderföldi italboltban. A duhajkodásban aztán annyira ment, hogy jókedvét már csak az igazoltató rendőr tudta lecsillapítani. Valószínűleg azóta is bánja M. Károly, hogy akkor úgy berugott, hiszen a felesleges költekezés mellett még 250 forint büntetést is fizethetett.

Hasonló eset miatt büntették 300 forintra H. Frigyest is. Őt az autóbuszról szállították le nemrégiben. Részeg fejjel nem tudta, de nem is törődött azzal, hogy mit beszél. Csúnya szavakat használt, s emellett még a menetjegyért sem volt hajlandó fizetni. A büntetés kifizetésekor azonban már engedékenyebb volt.

Hát érdemes annyira berugni?

*

Ismét két egyforma szabálysértési határozat következik. Mindkettő olyan emberről szól, aki bejelentő nélkül tartózkodott hosszabb ideig a városban. Ezért mindegyiküket 100—100 forintra büntették.

Ha talán valamelyik esetből magára ismer, Kedves Olvasónk igyekezzék mielőbb megváltozni, mert a büntetés után már késő lesz a bánat!

— Szőke —

Az ólak bontásáról — konyhakertről

Komlói város tanácsa az állatok tartásáról szóló rendelete 19. §-ában a sertésólak lebontása tekintetében türelmi határidőket állapít meg.

Az eddig levágott sertések ólait 1958 március 1-ig, az ezután levágásra kerülő sertések ólait a vágást követő 15 napon belül, de legkésőbb 1958. március 31-ig le kell bontani és helyüket rendbe kell hozni. A határidő betartása mindenkire kötelező! A rendelet megszegői ellen szabálysértési eljárást indítanak.

Az ólak lebontásával kapcsolatban többen azzal a kéréssel fordultak a végrehajtó bizottsághoz, hogy engedélyezze az általuk elfoglalt terület további használatát konyhakert céljára. Kérelmükben arra hivatkoznak, hogy az eddig kiürtött és kitisztított legelő és erdőterületekből egyesek már eddig is kisebb-nagyobb részt tartanak elfoglalva. Ezeket a területeket konyhakertnek használják.

Ezzel kapcsolatban közöljük, hogy az eddig történt foglalások jogtalanok voltak, s ezeket meg kell szüntetni. Utólag jogossá tenni nem lehet. A kisajátítási kérelmeket tehát sem a városi tanács, sem az Állami Erdőgazdaság nem teljesítheti.

Ezután is közöljük a város lakóival, hogy a BHÖ. 477. pontja szerint „aki másnak ingatlan vagyonát jogtalanul eltoglalja, szándékosan és jogtalanul megrongálja (amennyiben súlyosabb büntetés alá eső cselekmény nem forog fenn, és az okozott kár 30 forint értéket felülmúl) büntettet követ el és három hónapig terjedhető börtönnel büntethető".

A konyhakertnek kisajátított területek az állam tulajdonát képezik, ezeknek kisajátítói tehát büntettet követnek el. Mint jogtalan és önkényes foglalás, társadalmi tulajdonban álló vagyon elleni rongálásnak minősül, így ehhez a tanács segítséget nem nyújthat.

Ismételten tehát az ilyen kérelmeket a tanács nem teljesítheti.

KOMLÓ VÁROSI TANÁCS IGAZGATÁSI OSZTÁLY.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:

Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:

12 forint

Félévre: 24 forint

Egészévre: 48 forint

Március 7-én este 6 órakor az ERKEL TEREMBEN

NAGY TAVASZI DIVATREVŰT

rendeznek a komlói népboltok

A műsor keretében fellépnek:

BÁZSA ÉVA, TOMANEK NANDOR

SZABÓ GYULA és FULÖP MIHÁLY

a Pécsi Nemzeti Színház művészei.

Belépés díjtalan!

ÚJ KÖNYVEK

Berkesi András, az „Októberi vihar" című regény írója

Berkesi András:

OKTÓBERI VIHAR

A máról holnapra nagyon nehéz, különösen olyan bonyolult eseményekről, mint az 1956. évi ellenforradalom. A főkérdések tisztán állnak előttünk, de a főkérdéseken kívül számtalan nyitott kérdés vár még feleletre, és ezekre a kérdésekre választ kell adnunk, hogy megértsük egyes emberek cselekedetét. Erre a munkára vállalkoztam. Mint sokan mások, én is megdöbbenve álltam az események forgatagában. A mellettem küzdő matrózt, az életét feláldozó híradó tisztiiskolást, az elszántan harcoló határvadászt és államvédelmistát, az öreg, Spanyolországot végigharcoló partizánt, az egyszerű pártfunkcionáriust ugyanazok a kínzó kérdések gyötörték, mint engem: ki a felelős mindezért, hogyan történhetett meg mindez? A barátból miért lett áruló, a mellőzött és „megbízhatatlan" ember miért ragadott fegyvert a párt védelmére.

Regényem hősei: Török László és Bruckner Erzsébet. A két fiatal szerelmes sorsán keresztül igyekeztem bemutatni az ellenforradalmat a maga bonyolultságában. Több olyan gondolatot vetek fel, amelyről lehet vitatkozni. Így láttam és így éreztem. Nem szépítettem semmit, nem kendőztem el a hibákat, az okokat kerestem. S ha egy-két nyitott kérdésre sikerült választ adnom, akkor munkám nem volt hiábavaló. Azokból a tragikus napokból mindannyiunknak, kik népünket, hazánkat szeretjük, tanulnunk kell. Ha szerény munkám ehhez hozzásegít, célomat elértem.

A Zrínyi Kiadó részére a múlt hónapban fejeztem be második regényemet. A rádió megbízásából hangjátékot írtam. Kisebb írásaim különböző napilapokban jelentek meg. Ez évben szeretném befejezni azt a regényemet, melyen már évek óta dolgozom. Azokról a kommunistákról írok, akiket ártatlanul börtönbe zártak, és akik ennek ellenére mégis megálltak a helyüket. És akikből áruló lett? Azt is megírom. Az árulás útját.

Stromfeld Aurél arcképe Hegedüs Géza: „A hadvezér" című könyvéből

Hegedüs Géza:

A HADVEZÉR

(Móra Ferenc). Kb. 48 oldal, fűzve 1,— Ft

Óriási termetű fiatalember, közel két méter magas, vállas atlétáéra emlékeztet, gömbölyű arcából derűs kék szem villog elő — ilyen volt Stromfeld Aurél, a Magyar Tanácsköztársaság, a Magyar Vörös Hadsereg vezérkari főnöke. Ember volt mint törzstiszt az első világháborúban, s embersége és kiváló katonai tudása vitte a munkáshatalom hadseregének élére. A kis könyv nagyszerű képet ad a legendáshírű hadvezér életéről.

Gerő László:

AZ ÉPÍTÉSZETI STÍLUSOK

(Gondolat)

Gerő László könyvében arra vállalkozik, hogy az időrendet betartva a legfőbb építészeti stílusok kialakulásának legjellegzetesebb jellemző vonásait tömören összefoglalja, rajzokban szemléltesse. Az építészet stílusait nemcsak formaelemein, hanem jellegzetes szerkezetein, részletein, az épületek külső homlokzatának alakításán és belső térformálásán át kívánja megközelíteni. A magyarázó szövegeket igen gazdag illusztráció, rajzok és fényképek kísérik. Gerő László könyve igen alkalmas arra, hogy az építészeti kérdésekben járatlan érdeklődőket bevezesse az építészeti stílusok ismeretébe, de ugyanakkor minden művészetkedvelő számára a régóta hiányolt összefoglaló kézikönyvül is szolgálhat, melynek szép kiállítása gyönyörködteti az olvasókat.

MOZI MŰSOR

Május 1. Március 1—5-ig: Csendes otthon. Magyar film.

Matiné. Március 2-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Kék vércsék erdejében. Magyar film.

Szabadság. Március 1—2: Két Lotty. Nyugatnémet film. Március 3—5: Megosztott szív. Angol film.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

Apróhirdetések

586 NÉGYSZÖGÖLES KERT, házhelynek, tehermentesen szabadkézből eladó. A Mecsekjánosi vasútállomástól és a buszállomástól 150 méterre. Cím a Mecsekjánosi állomáson.

BEKÖLTÖZHETŐ két szoba, kertes családi ház Sásdon eladó. Cím a szerkesztőségben.

KÁRPITOZOTT bútorok fizetési kedvezménnyel gyönyörű kivitelben. Rekamié, fotelok, párnázott székek, szezlonok, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos. Budapest, VII., Lenin krt. 20. Telefon: 227-417.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló [illegible]si bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkesztőségi a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18. 23-69.

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.

Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETARJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁRCIUS 5.

Jól sikerült munkásgyűlés volt Komlón

Február 28-án, pénteken tartották meg városunkban a munkásgyűlést. A gyűlés előadója Komócsin Zoltán elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a KISZ Központi Bizottságának első titkára volt.

A Május 1. Kultúrotthon nagytermét teljesen megtöltötték az aktíva-értekezletre összegyűlt munkások, férfiak és asszonyok, a párt aktívái.

Komócsin Zoltán elvtárs tájékoztatta a résztvevőket hazánk belpolitikai helyzetéről, majd néhány külpolitikai problémát is megmagyarázott.

Többek között elmondotta, hogy az ellenforradalom óta eltelt mintegy tizenöt hónap során számos területen megkezdtük — és jelentős mértékben előrehaladtunk munkásosztályunk és népünk érdekeit szolgáló — a hosszú évek óta vajúdó — problémák megoldásában.

— A munkások tízezreinek egyetértésével találkozott, hogy megszüntettük a hó- és évvégi hajrákat. Megkezdtük az egyes ipari területeken korábban fennálló hibák mélyebb és alaposabb felszámolását. Beruházási fejlesztésünket olyan célkitűzések megvalósítására fordítjuk, amelyek menet közben is látható és érezhető eredményekkel járnak majd.

— Az elmúlt év legfontosabb eredménye — mondotta Komócsin elvtárs, — hogy a magyar iparban dolgozó munkások és műszakiak becsületes és lelkes munkája nyomán elhárítottuk a munkanélküliséget, az infláció veszélyét. E lelkes munka eredménye, hogy még átmenetileg sem tért vissza a múlt átkos kísértése, az idősebb korosztály által jól ismert rém, a munkanélküliség.

— Az elmúlt nemzetgazdasági évet jól zártuk. Ennek különös jelentőséget ad az hogy ezt az eredményt az ellenforradalom leverése után értük el. Elért eredményeinket jól tükrözik — mind a bel-, mind a külföld felé — hogy a magyar munkás, műszaki és egyéb értelmiségi dolgozók miként foglaltak állást a párt, kormányunk politikája mellett.

Beszéde további részében részletesen elemezte nemzetgazdaságunk jelen helyzetét majd a párt agrárpolitikájáról szólva, többek között megállapította, hogy az a dolgozó parasztság egészének támogatásával találkozott. Ez az agrárpolitika megfelel a munkásosztály érdekeinek. A ma jobban élő, lelkesebben termelő parasztság, a begyűjtési rendszer időszakánál jobban biztosítja a munkás és városi lakosság ellátását.

A külpolitikai kérdésekről tartott tájékoztatója után Komócsin Zoltán elvtárs, a beérkezett konzultációs kérdésekre válaszolt.

A mintegy három órán át tartó színvonalas előadást és tájékoztatót a résztvevők feszült figyelemmel hallgatták. A munkásgyűlés lelkes hangulatban ért véget.

ÚJRA ITT A TÉL?

Pedig néhány nappal ezelőtt már azt hittük, hogy megérkezett a tavasz. Sajnos a tél nehezen adja át helyét, s mindent megtesz, hogy emlékezetessé tegye az itt jártát.

A táj ismét téli köntöst öltött, metsző szél száguld a komlói utcákon s a földet, fákat a képen látható módon vastag hótakaró borítja.

Februári végeredmény:

4482 tonna szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemei kimagasló eredményeket értek el februárban! A havi tervben meghatározott 10.800 vagon szén helyett 11.248 vagon szenet termeltek és ezzel a tervet 4,2 százalékkal felülmúlták!

Különösen a hónap utolsó hetében születtek kimagasló eredmények. Valamennyi üzem felszínre küldte a tervezett szénmennyiséget, s tervüket jóval túlteljesítették.

A havi terv teljesítése százalékos eredménye:

1. III-akna	109,1%
2. Béta-akna	106,3%
3. Anna-akna	105,1%
4. Szászvár	105,0%
5. Mázа	104,1%
6. Nagymányok	103,0%
7. Kossuth-bánya	100,4%

III-as akna bányászai a hónap során mindvégig megtartották vezető helyüket. A legtöbb — terven felüli szenet — ők bányászták: 1596 tonnát!

Béta-aknán fokozatosan javult a termelés és különösen az utolsó dekádban születtek kimagasló eredmények. A Béta-aknaiak által felszínre küldött terven felüli szén mennyisége: 1.553 tonna.

Anna-aknán sikerült megszüntetni a kezdeti szállítási nehézségeket és az utolsó helyről a harmadik helyre kerülni. Itt 568 tonna szénnel termeltek többet, mint az előirányzat.

Szászvár bányászai a hónap közepén gyengébb eredményeket értek el, de az utolsó héten úgy dolgoztak, hogy az északi üzemek között első helyen végeztek.

Mázán hóvégi hajrá volt! Öt nap alatt 2,1 százalékos emelkedést értek el!

Nagymányokon szinte egész hónapban egyenletes volt a termelés.

Jól kezdték a harmadik hónapot

Március elsején valamennyi üzem teljesítette a tervét. A tröszt első havi eredménye: 106,2 százalék!

A legkiemelkedőbb eredmény Béta-aknán született, ahol a napi tervet 116,3 százalékra teljesítették. Kimagasló eredményt értek el a mázai bányászok is, akik tervüket 11,7 százalékkal felülmúlták.

A balesetelhárítás érdekében

1957-ben a tröszt üzemei közül Béta-aknán történt a legkevesebb baleset. Az üzem vezetője, Móka István elvtárs egyik beszélgetésünk alkalmával ígéretet tett, hogy 1958-ban a baleseti mutatóknál kellő intézkedéssel még jobb eredményeket érnek el. Az elmúlt két hónap eredménye nem ezt bizonyítja. Januárban és februárban 13-mal több baleset történt Bétán, mint 1957. ugyanazon időszakában.

Éppen ezért felkerestük az üzem balesetelhárítási felelősét, Vedrődi Antal elvtársat és magyarázatot kértünk tőle.

— Mi az oka annak, hogy 1958. első két hónapjában több volt a baleset, mint 1957. hasonló időszakában?

— Ennek kettős oka van: Először említem a hiányos biztosítást és a vigyázatlanságot. Másodszor: a dolgozók nem igazodnak a műszaki utasításokhoz, sokszor kapkodó munkát végeznek. A munkahelyeiket nem biztosítják úgy, ahogy kellene, és ezzel saját testi épségüket is veszélyeztetik. A legtöbb balesetet e két probléma okozta. A vigyázatlanság különösen a szállítóknál tapasztalható. A csilléket nem úgy kezelik, ahogy azt mi a baleseti oktatáson tanítjuk. A múlt évben a balesetek zöme a fafeladással történt. Ennek megvan már az orvossága. Kis vitlákkal szállítjuk fel a fát a munkahelyekre. Ezért a munkahelyeken az utóbbi két hónapban nem történt egy olyan nagyméretű baleset sem, mint azelőtt.

— Az egyéb munkahelyeken előforduló balesetek csökkentése érdekében milyen intézkedéseket tesznek?

— Rendszeres balesetelhárítási oktatást tartunk dolgozóinknak. Azoknak a dolgozóknak, akik részt vettek a 24 órás oktatáson és letették a vizsgát, amelynek tanúsága szerint megtanultak a bajbajutottakon segíteni, a csillékkel bánni stb., magasabbfokú oktatásra kerülnek. Ezen kívül ál-

Noha az év első két hónapjában több intézkedést tettünk, üzemünkben a balesetek száma tovább növekedett. Ezért az üzem vezetősége — de elsősorban a felügyelet — elhatározta, hogy a legkisebb hanyagságot is a legszigorúbban bünteti. Ha egyik vagy másik munkahelyen a dolgozók nem a szabályoknak megfelelően ácsolnak, bélelnek, nem folytathatják tovább a munkát addig, amíg rendbe nem hozzák az elhanyagolt munkahelyeket.

Eddig az oktatást elhanyagoló, a vizsgákon meg nem jelenő vagy munkaközben a biztosítással nem törődő dolgozók csak LIASZ-pótlék elvonást kaptak. Most a LIASZ-pótlék elvonásán kívül pénzbüntetést is kapnak. Legutóbb például Eklik Antal és Eklik Ferenc csillések, Galacz József segédmunkás és Randa Sándor lakatos kapott ilyen szigorú büntetést. Ez az ő egészségük érdekében történt. A szigorú intézkedés persze nem tetszik a hanyag dolgozóknak. De ha ők ilyen hanyagok, és nem törődnek saját embertársaik egészségével, nekünk kell megvédenünk őket.

„Nem rajtunk múlott"

Január 22-i számunkban „Száz kilométer hosszú vízvezeték" című cikkünkben megírtuk, hogy Michelulti Rezső, a Víz- és Csatornaművek igazgatója ígéretet tett, hogy a város vízellátásában február végére javulás áll be. Ez azonban nem történt meg. Hogy ennek mi az oka, arra a következőket mondja Michelulti Rezső igazgató.

— Az egyik ligetoroszlói kútnak már rég működnie kellene. Hogy ez nem így van, az az oka, hogy a Komló—Ligetoroszló között lefektetett csővezetéknél hatszor történt csőrepedés! (Ha már most ilyen zavarok lépnek fel, vajon mi lesz később? Szerk.) Ezért a felelősség elsősorban az aszfaltútépítőket és a hídépítőket terheli.

A munkálatok nagy erővel folynak, hogy a vezeték és a többi vizet szolgáló berendezések üzemképesek legyenek. Hogy mikor tudjuk javítani a város vízellátását? Hamarosan, de pontos időpontot nem tudok mondani.

Pályaválasztók figyelem!

Az élelmiszer szakmába kereskedelmi tanulókat felvesz az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat Komlói Kirendeltsége. Kereskedelmi tanulónak minden olyan komlói, vagy a város környékén lakó fiú jelentkezhet, aki sikeresen végzi, vagy végezte el a nyolc általános iskolát.

A kereskedelmi tanulónak való jelentkezés nemcsak az iskola elvégzése után, hanem már jelenleg is eszközölhető. Akik a kereskedelemben szeretnének elhelyezkedni, a kereskedői pályát választják, mielőbb jelentkezzenek az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat Komlói Kirendeltségének vezetőjénél, Bednár elvtársnál.

Egy délelőtt a gyorsvágathajtóknál

Két hónapja, hogy III-as aknán egymás után megalakultak a gyorsvágathajtó brigádok. Mint már annak idején megírtuk, ezeknek a brigádoknak az a céljuk, hogy a termelés növelése érdekében az eddiginél gyorsabban hajtsák a vágatokat, hogy ezzel az üzemek több tartalékfrontfejtést biztosítsanak. Most ezekhez a csapatokhoz látogattunk el.

*

Krekó Ferencék gurítót hajtanak. Munkájuk bizony nem akármilyen.

— Frontfejtés lesz ebből — mondja szerényen a fiatal vájár, amikor érdeklődésemre Jazbincsek Vilmos főmérnök, a kísérőm, azzal dícséri őket, hogy két-két embernyi telepítéssel február 22-ig 40 méter gurítót hajtottak ki. Most a harmadik helyen állnak a versenyzők között.

— Azelőtt fejtésben dolgoztam — mondja Krekó Ferenc. — Igaz, hogy ott is jó volt, de itt még jobb. Több a kereset is. A fejtésben 2 500 forintot, itt pedig 3 000 forintot, sőt ennél többet is keresek. Megszerettem ezt a munkát, és nem szívesen venném, ha más munkahelyre kellene mennem.

*

Pfiszner Ádám brigádja az V. szinten dolgozik. Ők is gyorsvágathajtók. Olyan rend van a munkahelyen, olyan glédában állnak a TH-gyűrűk, hogy öröm rájuk nézni.

— Február 21-ig 30 métert haladtunk előre — mondja a brigádvezető. — Azelőtt feltárásón dolgoztam. Most itt dolgozom. Örülök, hogy ilyen jó brigádnak lehetek a vezetője. Én vagyok a legidősebb, munkatársaim mind fiatalok. Itt a mi brigádunkban a csillések is 300—400 forinttal többet keresnek, mint egy „rossz" fejtésben. Eddig minden jól ment, nem kifogásolták a munkánkat. Reméljük, ezután is így lesz — mondja Pfiszner Ádám.

Közben a csillései, Nagy Ambrus és Miklósi Béla szorgalmasan lapátolnak, mert a brigád versenyben van, és jelenleg ők a másodikak. Elmaradni pedig nem akarnak. „Titokban" — ahogy mondják — az első helyre pályáznak.

Így dolgoznak, ilyen munkát végeznek a III-as akna gyorsvágathajtó brigádjai. Valamennyien fiatalok. Egyrészt nekik, a fiatal, de tapasztalt bányászoknak köszönhető, hogy III-as akna állandóan túlteljesíti tervét, és jelenleg négy tartalék-frontfejtéssel rendelkeznek. Ezeket a frontfejtéseket a szocialista munkaverseny során egymással vetélkedő fiatalok készítették elő.

— D —

Lassú ütemű az ólak bontása

A határozat kihirdetése óta több helyen megkezdték már a sertésólak bontását. Ez a munka azonban igen lassú ütemben halad. Ezért a városi tanács a vállalatok segítségét kérte a határozat mielőbbi végrehajtása érdekében. A szénbányászati tröszt és a Komlói Állami Építőipari Vállalat igazgatójának az alábbi szövegű levelet küldte a tanács v. b. igazgatási osztálya:

„Felkérjük önöket, hogy a városi tanácsnak az állatok tartásáról szóló 39/2—1957. számú határozatában kihirdetett rendelete végrehajtásában segítséget adni szíveskedjenek.

Szíveskedjenek oda hatni, hogy a város területéről — a vállalat által kisajátított területeken — az egyes dolgozók által a sertésólok és a konyhakertek céljára jogtalanul elfoglalt területek, a rendeletben kitűzött határidőre, 1958 március 31-re felszabaduljanak. A sertésólakat bontsák le, a kertek használatát pedig szüntessék be.

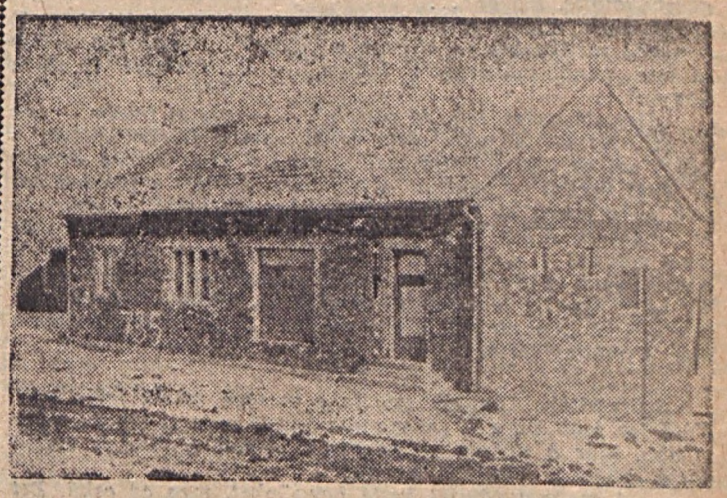
Tudomásunk szerint a dolgozók egy része a fel nem használt üzemi anyagokból készítette a sertések tartására szolgáló ólakat. Ezeknek lebontása tehát ebből kifolyólag belső utasításként is elrendelhető.

Felkérjük önöket, hogy az említett tanácsi határozat végrehajtásához a kért segítséget adják meg és annak fokozatos végrehajtásáról március 20-ig írásban értesíteni szíveskedjenek."

*

A rendelet, és a fenti levél értelmében felhívjuk a vállalatok, üzemek vezetőit, dolgozóit, hogy a határozat végrehajtásának tegyenek eleget. Ezt kívánja a város szépítése rendjének megóvása, a még le nem bontott ólak tulajdonosainak anyagi érdeke.

Mikor nyitják a dávidföldi boltot?

A képen látható építészetileg még be nem fejezett épület, Dávidföldön található meg. A tervek szerint ebben az épületben vegyes élelmiszerboltot nyitnak. S hogy mikor? Ez még nem ismeretes.

A város kereskedelmi felügyelőjétől nyert értesülés szerint a bolt megnyitása attól függ, hogy mikor fejezik be az építését és adják át műszakilag. Ha ez megtörtént, akkor 1 hónapon belül a kereskedelmi szervek berendezik és megnyitják!

Reméljük — s főleg azok remélik, akik már Dávidföldön laknak — hogy erre nem kell sokáig várni!

Pártélet, pártelmélet:

Napirenden: a bányagépüzem pártszervezetének munkája

A február 28-i párt-végrehajtó bizottsági ülés egyik napirendi pontja Kossuth-bánya gépüzeme pártszervezetének munkája volt.

A végrehajtóbizottsági vita alapját az alapszervezet által írásban készített jelentés képezte. A jelentés összefoglalta a pártszervezet megalakulása — 1956. novembere — óta megtett utat, elvégzett munkájukról adott számot és tájékoztatott terveikről.

A jelentés és az abban foglaltakkal kapcsolatos kérdések megválaszolása után a végrehajtóbizottság több tagja felszólalt.

Piegl János elvtárs megállapította, hogy a gépjavító üzem munkája általában kielégítő. Ma már az eddiginél nagyobb feladatokra is képes. Több olyan feladat elvégzésére alkalmas, melyet eddig idegenből jött művezetők és munkások végeztek el korábban. (Pl. aknáknál végzett rekonstrukciós munkák stb.). A bányagép az ilyen fontos és nagy jelentőségű feladatok elvégzéséhez is rendelkezik megfelelő műszaki és munkás szakemberekkel.

A pártszervezet munkájának hiányossága, hogy kevés gondot fordított eddig a pártépítésre. Az átigazolásokon kívül csupán négy új tagot vett fel.

— Véleményem szerint — mondotta Piegl elvtárs — ennél jelentősebb nagyobb számmal találhatók, akik a párt politikáját velünk egyetértésben és meggyőződéssel vallják magukénak, s minden módon segítik is megvalósítani. E munkásokkal és műszakiakkal a párt erősítése céljából foglalkozni kell.

Piegl elvtárs ezután arról a termeléskiesésről beszélt, amely akkor következik be, ha az üzem bányában dolgozó iparosai a meghibásodástól kezdve hosszú idő múlva vagy nem kielégítően javítják meg a munkaszerszámokat, gépeket. Végül javasolta, hogy

a munkafegyelem és a társadalmi tulajdon védelmének ügyét tűzze napirendre a pártszervezet.

Ez utóbbi problémával foglalkozott hozzászólásában Kovács József elvtárs is. Javasolta, hogy az évek óta elfekvő anyagok megmentésére tegyenek kellő intézkedést.

Lakatos József elvtárs javasolta, hogy

a gépüzem kommunistái jobban ismerkedjenek meg a különböző bányagépek használhatóságával és legyenek segítségére a bányászoknak azok tökéletesítésére. E kutató és alkotó munkájuk mellett legyenek népszerűsítői a termelés megkönnyítésére leginkább alkalmas gépek, szerszámok bevezetésének.

Kesztyűs István elvtárs pozitíven értékelte az üzemnek mind gazdasági, mind politikai nevelő munkáját. E nevelőmunkában a következetesség hiányát kifogásolta. Elmondotta: „E hiba úgy jelentkezik, hogy az egyes személyi ügyekben nem következetes a pártszervezet álláspontja. Az előforduló elvtelen vitákat nem igyekeznek kellő időben és módon megakadályozni. Hiányolta Kesztyűs elvtárs azt is, hogy a pártszervezet politikai felvilágosító-nevelő munkája a pártonkívüliek irányában túl vékony ereken folyik. Erre eléggé bizonyíték az, hogy a tárgyalt hosszú időszakban egyetlen esetben sem tartottak pl. szabad pártnapot, ahol a pártonkívülieket érdeklő problémákra tájékoztatást adtak volna.

A vita tapasztalatait Kelemen László elvtárs, a párt városi vb-titkára foglalta össze. Az összefoglaló néhány problémánál általános érvényű iránymutatást adott minden pártszervezetre, ahol hasonló esetek lennének találhatók.

A személyi ügyek időbeni helyen döntésének elmulasztása, a következetlen magatartás az ilyen ügyeknél lehetőséget ad a határozatok meghozatala utáni külön vélemények és magatartás kialakulására. Ez pedig csoportosuláshoz, elvtelen frakciózáshoz vezethet, következésképpen a pártszervezet egységének gyengítését eredményezi.

A pártszervezet egyetértett, illetve szemet húnyt az előtt, hogy az üzemben az egy és azonos hiba elkövetésénél kétféle mércével büntettek. A párttagot jobban, mint a pártonkívülit.

Az összefoglaló megállapította: a kommunista munkás, műszaki párttagságából kifolyóan semmiféle előnyt nem élvezhet, de az sem tűrhető, hogy hátrányba szorítsák vagy azonos hibáért jobban büntessék a pártonkívülinél.

A vita és az összefoglaló után a városi párt-végrehajtó bizottság több határozatot hozott.

Határozatban állapították meg a hibák mellett azt is, hogy a gépüzem pártszervezete az ellenforadalom óta napjainkig végzett munkájáért dicséretet érdemel.

A határozatok irányt mutatnak a gépüzem kommunistáinak további munkájához.

Mozgalmi HÍREK

— **Március** első napjaiban területi népnevelő értekezletet tart a nőtanács városi elnöksége, a nőmozgalom, valamint a bel- és külpolitikai kérdésekről.

— **A Hazafias Népfront** Városi Elnöksége megbízást kapott, hogy szakemberek széleskörű bevonásával készítse elő a város 10 éves fejlesztési tervének kimunkálását. A népfront elnöksége bányászati, egyéb műszaki, és értelmiségi szakemberekből harminc fős bizottságot alakít a feladat elvégzésére. A bizottság vezetője Kiss István, a Hazafias Népfront tagja, a Városi Beruházási Vállalat igazgatója.

— **A város** valamennyi bányaüzemének politikai és gazdasági vezetői, valamint a KISZ és ifjúsági termelési brigádok vezetőinek részvételével termelési tanácskozást rendezett február 2-án a KISZ városi bizottsága. (A tanácskozásról részletes ismertetőt legközelebbi számunkban közlünk.)

— **Március 8-án,** a nemzetközi nőnap alkalmából a városi tanács vezetői és a Hazafias Népfront elnöksége fogadást tart. A fogadásra a város asszonyai közül az elmúlt időszakban a legaktívabban és leglelkesebben tevékenykedőket hívják meg.

— **Taggyűléseken** választják meg a KISZ alapszervezetek küldötteit március második felében megrendezésre kerülő városi KISZ küldött értekezletre.

— **A Nőtanács** több szovjet édesanyát meghívott a március 8-i nőnapi ünnepségre.

Készülődés a nemzetközi nőnapra

Még néhány nap, s mint eddig is minden évben, ez évben is a világ minden táján „Nemzetközi Nőnap" ünnepségeket tartanak. Vannak országok, ahol ezt titokban, vagy csak nagyon szerény körülmények között, nálunk és a többi népek felszabadult országaiban nyiltan, a nők megbecsülésének, súlyának megfelelően, széles körben, és bensőségesen ünnepeljük e napot.

Ilyenkor a férfiak pár szál virággal, s ha lehet, más napoknál még egy fokkal udvariasabbak, gyengédebbek a másik nemmel szemben.

Az asszonyok, lányok itt Komlón ünnepséggel és nőmozgalmi felvilágosító munkával készülnek a nemzetközi nőnapra.

A nőtanács városi elnöksége és területi szervezetei elhatározták, hogy március elején végiglátogatják a város asszonyait, lányait. Felkeresik őket, hogy kicseréljék véleményüket a nők helyzetéről, terveikről, elképzeléseikről. E látogatás során sok mindenről esik szó. Először természetesen a mi életünkről, de szó esik az elnyomatásban élő asszonyok helyzetéről, életkörülményeiről, s a nők legszentebb feladatáról; a béke védelméről. Az ilyen családi látogatások közelebb hozzák egymáshoz asszonyainkat, lányainkat és elősegítik, hogy városunkban ez évben is méltó módon készítsék elő március 8. ünnepségeit.

Március 8-án, szombaton délután 5 órakor, a Május 1 moziteremben központi rendezvény lesz. Az ünnepség előadója: Lemle Géza, a Megyei Tanács Művelődési csoportjának vezetője. Ezen az ünnepségen adják át városunk KISZ-fiataljai, a városi Nőtanácsnak ajándék zászlójukat. A zászló avatása is ekkor lesz.

Az ünnepség résztvevői — e program után — közösen megtekintik, a „Két anya" című filmet.

A Nemzetközi Nőnap ünnepi megemlékezése után családi est lesz. A nőtanács bensőséges szórakozást, beszélgetést, ünnepi pihenést biztosít mindazoknak, akik a családi esten részt vesznek.

Amikor e cikk olvasóink kezébe kerül, már javában tart a készülődés. Készülődnek az asszonyok, gyermekek, fiatalok, apák és férjek. Készülnek arra, hogy a nőnap alkalmából mindannyiunk szeretete a dolgozó nők, asszonyok, lányok iránt még nagyobb legyen, még méltóbb módon jusson kifejezésre.

Ezt a szeretetet, megbecsülést a mi édesanyáink, asszonyaink, leányaink ezerszeres mértékben megérdemlik. Megérdemlik, de nemcsak március 8-án, hanem életük minden órájában!

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:
Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj: 12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

Hirdessen az Új Komló-ban

Megalakult a Hazafias Népfront sajtócsoportja

Kezd megszokottá és természetessé válni városunk lakói előtt, hogy a Hazafias Népfront szinte hétről-hétre újabb és újabb tevékenységi területen jelentkezik, és kapcsolódik a városépítő munkákba. Pedig e számunkra már természetesnek tűnő mozgalmi munka mögött, városunk sok-sok párttag és pártonkívüli, értelmiségi és munkás dolgozójának áldozatkész és lelkes társadalmi munkája rejlik. S ez az ami növeli munkájuk értékét.

Ez alkalommal a Hazafias Népfront Komlói Bizottsága egy újabb és folyamatosnak induló akciójáról számolhatunk be. A népfront éves programjának iránymutatása alapján és megvalósítása céljából megalakult Komlón a mozgalom sajtócsoportja.

A csoport feladatának tekinti, hogy a népfront kezdeményezéseiről, javaslatairól és munkájáról rendszeresen tájékoztassa a város polgárait. Ilyen, a népfront munka általános ismertetése, tájékoztatók a nagyobb akciókról, a békeharcról. E mellett tervezi rendszeres magyarázó tájékoztatók elkészítését az egyes külpolitikai eseményekről.

A Hazafias Népfront sajtócsoportjának ismertetőit, tájékoztatóit lapunk hasábjain tesszük közzé; cikkek, tudósítások stb. formájában.

A sajtócsoport feladatának tekinti, hogy a népfront által kezdeményezett számos kérdésben vitákat, ankétokat rendezzen, bevonja a város közvéleményét egy-egy probléma kimunkálásába, és lehetőséget nyújtson a végrehajtáshoz.

A népfront sajtócsoportja szívesen veszi, ha a lakosság egy-egy problémáról szóban vagy írásban közli észrevételét, javaslatát, a csoport tagjaival.

A sajtócsoport a Hazafias Népfront Bizottság tagjaiból alakult. Vezetője: Bálint András, a komlói posta vezetője. Tagjai: Buvári Béla a nemzetbank komlói fiókjának vezetőhelyettese, dr Kardos László OTP fiókvezető, Vigh Andor főmérnök, Somosi Konrád igazgató és Szentpáli Pál tanár.

Levelesládánkból:

A vásárlóknak

Sokszor olvassuk az újságokban, hogy mi kereskedelmi dolgozók nem vagyunk elég udvariasak, sőt egyes esetekben udvariatlanul bánunk a vásárlókkal. A jogos bírálatot minden esetben elfogadjuk és mindent megteszünk, hogy hibáinkat megszüntessük.

Ismerjük feladatainkat, s ennek értelmében mindent megteszünk, hogy a vásárlók igényeit a lehető legjobban elégítsük ki.

Ennek alapján mi is elvárjuk, hogy akik hozzánk jönnek vásárolni udvariasan beszéljenek velünk. S, hogy ez hányszor nem így van, arról most csak egy példát szeretnék leírni:

A napokban üzletünk nagyobb mennyiségű árut kapott. Ilyenkor az áru átvétele nagy figyelmességet és hosszabb időt vesz igénybe. Vásárlóink nagy része ezt meg is értette és türelmesen várakozott.

Volt azonban két vásárló — sajnos nevüket nem tudtuk meg — akik az eladónővel olyan hangnemben beszéltek, olyan gorombán viselkedtek, mely sehogysem egyeztethető össze az emberek egymáshoz való helyes viszonyával.

A vásárlók tőlünk udvariasságot, gyors, pontos kiszolgálást követelnek meg. Igy van ez rendjén. Azonban ennek a követelménynek mi csak akkor tudunk eleget tenni, ha velünk is emberhez méltó módon beszélnek azok, akik hozzánk jönnek vásárolni. Joggal várják tőlünk az udvariasságot, de ugyanilyen joggal várjuk mi is, hogy úgy beszéljenek velünk mint embertársaikkal.

Az újságon keresztül is kérem a vásárlókat, hogy legyenek tekintettel a mi munkánkra is. Tanuljuk meg végre egymást becsülni, tisztelni.

Ha ez így lesz, sokkal jobban tudjuk feladatainkat megoldani és dolgozni a vásárló közönség érdekében. **M. E.**

Tudja-e...?

...hogyan vizsgálják a kozmikus sugárzást?

1955-ben Észak-Olaszországban különleges léggömb segítségével magemulziótömböt juttattak fel 33 kilométer magasságba, ahol ez a kozmikus sugárzás hatásának volt kitéve. A tömböt később szétosztották a moszkvai, bristoli és egyes népi demokratikus országok tudományos laboratóriumai között. Egy részét a Csehszlovák Tudományos Akadémia fizikai intézete kapta. E részek tanulmányozása közben kb 3000 olyan magösszeütközést állapítottak meg, amely 10 milliárd elektronvoltnál nagyobb energia mellet ment végbe. Eközben felfedezték és megmagyarázták két proton kölcsönös összeütközését, amely 400 billió elektronvolt energia felszabadulása közben ment végbe. Ez idáig ez a legnagyobb energia, amelyet részecskék kölcsönös egymásra hatásánál megfigyeltek.

Törvényesen

Az asztalra támaszkodó öklök közé szorította fejét. Halántéka körül úgy mozgott a két „pöröly", mintha malomkövek őrölnék az acélos búzát. De a kemény koponyával sehogy sem birkózott meg. A nagy boltozatú homlok mögött a gondolatok lustán követték egymást, a mámor, az egész éjszakai ivás gúzsbakötötte. Pirkadt...

A sóhaj gondterhelten, súlyosan tört fel a zihálló, levegőt kapkodó mellkasból. — Holnap a válóper... Töprengő, szívet facsaró gond csavarodott köréje. — ...Holnap? ...Ilyen hamar?...

„Hej, de széles, hej, de messze"... — zúgott fülébe — „az az út". Az út. A nóta, amit egész éjjel a fülébe húztak, a régit, azt az utat juttatta eszébe, amit ő járt. Ő meg Annus. A fenét hosszú — mordult a prímásra, amikor a füléhez hajolt, hogy szinte az agyába vésse, hogy elfeledje, — meg rea is gondoljon. A bíró is azt mondta „hosszú lesz" és megint más útról volt szó... a válásról. — Hát mindenkinek igaza lehet — a prímásnak, a bírónak, Annusnak, — mert az meg azt mondta, hogy egyedül lesz hosszú néki az út, nülküle, meg a gyerek nélkül. „De miért? Miért, miért?" S csapongó gondolata már a múltat járta.

*

Szüreteltek. Annusék szőlője a mesgye másik felén volt. Késő ősz, jobb a bor — azt mondta nevelő apja. A lakodalom is vígabb. Már a nyáron elhatározták. Annus a mesgye szélén várta, alighogy elpihent a nap.

— A mesgye választ ketté bennünket, meg az eskü. Ezt mondta Annusnak. Az meg rábólintott. Hogy a mesgye mikor borul egybe azt még nem tudjuk, de én — s itt Annus szemébe nézett — farsangnál tovább nem várok.

*

A napokban a Nőtanács titkára kereste fel. Beszélgettek. Elmondti neki, hogy ott Annussal mindenben megegyeztek. S erre azt felelte „nem egészen", „Ki tehet róla"?

Az első farsangon már gyerekkocsit tologattak. A másikon négyen voltak. Négy éve házasok. A harmadik most kívánkozik. Igy tervezték. Annus őrült, neki meg a szíve repdesett... De arról nem tehet, hogy hova jutottak.

— Válunk — kurtán, furcsán esett ki szájából a szó, amikor az éjjel barátai megkérdezték „miért iszol, miért mulatsz?" Most jutott eszébe, hogy nem jól válaszolt. Azt kellett volna mondani: „Törvényes volt az egybekelés, úgy dukál, hogy szétszakadás is törvényes legyen".

— Ok? — hát csak ok kell? — csapott a bíró asztalára, amikor az békítgetni próbálta. A szó ugyan kibuggyant belőle, szólni tovább mégsem tudott. Hogy nem volt ok? — azt gondolják? Dehogynem. Még talált is néhányat. Elgondolta százszor is mit mond és még sem merte. Felelni érte nem oly könnyű, mint elgondolni.

— Nem tudunk együtt élni — ezt nyögte ki először. Annus nem ment vele szórakozni, amikor kedve kerekedett. A fiúk meg jártak, Ő meg otthon üldögélő lett. Hej, pedig legénykorában, de hányszor, de sokszor elmondta: „úgy, de úgy megértjük egymást, mint senki más".

„Hej, de hosszú az az út". — És most az övé hosszú. Az is volt. A bíró faggatta. Beszélt is volna, meg nem is. El akarta mondani, hogy megértette Annust. Terhes volt. Nem jöhetett. Az első gyerek mellé újból magzatot hordott. Ez lett a baj. Sokáig tartott, vagy rövid volt az idő? Most már mindegy. Belefeledkezett a szórakozásba. A keresetet nem adta haza. Előfordult, hogy napokig a kocsmát járta. Kétszer a munkából is hazaküldték. Részeg volt. A veszekedés?... veszekedés napját járta náluk. Megütötte Annust. Ekkor hagyta ott...

„...mit kérdez annyit" — a bírónak akarta mondani, de benne szakadt, nem volt kiútja. Bizony úgy kacskaringózott már benne, hogy beleszédült.

Lassan felemelte a fejét. Kábult szemei az asztalon heverő fényképek közé „estek". Ujjai beletúrtak, oly bambán, ostobán, ahogy a kábult szem, meg a béna agy irányítja az ember kezét. Ráakadt, amit keresett. Nézte a megnagyított képet. Pillantása úgy tekeredzett a képen látható alakok köré, mint az elbágyadt inda a rekkenő hőségben. Kereste, kutatta a választ, de az ajkak némán, dacosan — úgy ahogy neki szorult össze, ha felingerelték — hallgattak.

„Ezt nézd meg pajtás" — így mutogatta tavaly nyáron ezt a képet barátjának — „csupa öröm és boldogság" — s most, hogy néznek rá. — A gyerekem, a feleségem — újságolta. A gyerek és az asszony, ahogy rájuk néz, mintha gúnyolódnának. Kinevetik.

...— válunk. Ez ennek a befejezése.

A jeges áradat, mely benne dúlt, megis oldódott. Annus így mosolygott rá esküvőjük napján. A gyerek születése utáni biztos fájdalom hasogatta és akkor is... Vasárnap, amikor otthon járt, a függöny mögül is ezt a mosolyt látta...

...— válunk. A szó kötözködött a gondolatokkal.

Az akna felől fújó szél a szobáig hozta a duda hangját. Dolgozni, dolgozni... menekülni. „Holnap lesz a válóper"!

*

A gyerek kabátjába csimpaszkodott, karja Annus karját szorította. Agyában kóválygó, tisztulóra indult — amit tegnap még nem tudott elképzelni. Hallott, érzett, látta a nyüzsgő forgatagot... a tisztulást mégis az emlékek végezték el.

— Nem! Nem! — az én fiamból nem lesz lelenc. Szeretem őket. Ők az enyémek. Adják vissza. Hazaviszem Annust. Ferkét és azt a harmadikat. Türelmesek engedékenyek leszünk... Jó a törvény, hogy nem enged — legyen hosszú az út... másoknak is. Csak összeadni tudjon — szétszakítani azt soha!

— K. L. —

A IV-es üzem vezetője nyilatkozott
a csilleállomány helyzetéről

Az eddigi bányajárásaink alkalmával Kossuth-bányán, Anna-, III-as, valamint Béta-aknán a bányászok mindig ugyanazzal a panasszal fordultak hozzánk: kevés az üres csille. Az „Uj Komló" ezzel az üggyel már sokat foglalkozott. Mert a „panaszok"-at nem orvosolták Schuszter Ferenc elvtársat, a szállító üzem vezetőjét kerestük fel és tőle kértünk felvilágosítást:

— Mi a véleménye Schuszter elvtárs a bányászok panaszáról, melyek az üres csille-hiányról szólnak?

— Bányászaink panasza, melyeket az újságban is olvashattam, nem felel meg a valóságnak. Ezt tényekkel tudom bebizonyítani. Például február 19-én III-as akna V. és VI. szintjére összesen 1.181 csillét küldtünk. III-as akna bányászai viszont, akik legjobban panaszkodnak, hogy nincs elég üres csilléjük, ezen a napon 1.061 csillét töltöttek, vagyis 120 csillével kevesebbet, mint amennyi rendelkezésükre állt. Ez 24 órára vonatkozik. Február 17-től 27-ig 13.133 üres csillét kaptak a III-as akna V. és VI. szintjén dolgozó bányászok. Ebből 13.041 telecsillét kaptunk vissza.

Nagyjából ugyanez a helyzet a többi széntermelő üzemeknél is. Ha a III-as, Béta-, és Anna-akna nem kapna elegendő üres csillét, nem teljesíthetné tervét úgy, ahogyan ma teszi. Természetesen ezzel nem azt akarom mondani, hogy nincs csillehiányunk. Van. De ezt jelentősen lehet csökkenteni, ha a csilléket jobban töltik és közös erővel még jobban meggyorsítjuk a csillék forgását.

— Az ellenforradalom előtt több szenet termeltek Komlón, s a csilleállomány akkor sem volt nagyobb. Mi az oka, hogy a csillehiány jelenleg jobban mutatkozik, mint 1956-ban?

Valamennyi üzemnél, — bár a széntermelés nem érte el az 1956-os szintet — munkaerőletén jelenleg nagyobb méretűek a feltárási és egyéb munkálatok, mint bármikor eddig. Ezek naponta több száz csillét vesznek igénybe. Van hiba is. Ez a hiba részben minket, részben az üzemeket terheli. Ezen sürgősen változtatni kell. Először mint már említettem, a csille forgását kell meggyorsítani. Ez csak úgy lehetséges, ha a bányászok a megtöltött csilléket azonnal útnak indítják. Ez a IV-es üzemtől is függ. Éppen ezért mi igyekszünk az eddigi hibáinkat megszüntetni, de ehhez bányászaink segítségét is kérjük.

A kereskedelmi állandóbizottság beszámolója
a tanácsülés előtt

A február 28-i tanácsülésen első napirendi pontként a kereskedelmi állandóbizottság beszámolója, a bizottság múlt évi munkájának értékelése szerepelt. A beszámolót az állandóbizottság elnöke, Füredi Miklósné elvtársnő mondta.

— Mielőtt a múlt évi munkát ismertetnénk, szükségesnek tartjuk, hogy röviden visszatekintsünk az előző időben végzett munkánk eredményeire, hibáira, hogy így összehasonlítást tudjunk tenni — kezdte beszámolóját Füredi Miklósné, majd így folytatta:

— A kereskedelmi állandóbizottság az 1954 novemberi tanácsválasztás után alakult. Munkájában ekkor 10 tanácstag vett részt. Nehezen indult meg a munka. Kevés volt a bírálat az áruellátásért felelős szervek felé. Hiányzott a kereskedelmi osztály beszámoltatása is. A bizottság üléseit inkább a kereskedelmi osztály vezette, irányította.

Azóta sokat változott a helyzet. Az állandóbizottság munkatervet készít, s annak megfelelően dolgozik. Társadalmi ellenőrző bizottságot szervezett, melynek tagjai állandóan ellenőrzik a körzetükbe tartozó boltokat. Az itt tapasztalt hiányosságokat azonnal jelentik, s annak megszüntetésében segítséget nyújtanak. Az állandóbizottság havi ülésein résztvesznek a kereskedelmi vállalatok vezetői, beszámolnak munkájukról, a vállalat eredményeiről és terveiről. Így minden jelentős, a kereskedelemmel kapcsolatos eseményről tudomást szerez az állandóbizottság.

A PIACRÓL...

Több alkalommal felülvizsgáltuk a város piacának felhozatalát, az árak alakulását és az 1955-ben hozott, a piac rendjének szabályozásáról szóló tanácsi rendelet végrehajtását, annak megtartását. Úgy láttuk, hogy a piacra, a rend fenntartása érdekében a helypénzszedőn és takarítón kívül piacfelügyelő is szükséges. Így javaslatot tettünk a v. b. felé, melynek eredményeként 1958 február 1-ével a piacfelügyelői munkakört betöltötték.

Összehasonlítást tettünk az ország egyéb bányavárosaival, s megállapítottuk, hogy a szabadpiaci árak Komlón alacsonyabbak, mint pl. Várpalotán, Salgótarjánban, vagy Tatabányán. Az összehasonlítás számunkra mégsem volt megnyugtató, A szabadpiaci árak újabb csökkentése érdekében javaslatot tettünk, vagy éppen feladatul jelöltük meg a kereskedelmi felügyelő és az ellátásért felelős vállalatok vezetői számára a nagyobb felhozatal megszervezését a piactéri boltoknál az alacsonyabb áron történő árusítást. Ez sikerrel járt.

ÉLELMISZERELLÁTÁSRÓL...

Az élelmiszerellátás vizsgálata folyamatos volt. Az élesztő, sütőpor, fahéj és a palackozott sör hiányának megszüntetése érdekében azonnal intézkedéseket tettünk. Elősegítettük a hús árusításánál tapasztalható „kapu alatti", protekciós eladások megszüntetését és megvizsgáltuk a konzervgyárak által készített főzelékkonzerv áruk fogyasztói árában tapasztalt eltéréseket is. Megállapítottuk, hogy az a zöldborsókonzerv, mely 1956-ban 9,80 forint volt, azonos mennyiségben és minőségben minden különösebb magyarázat nélkül 1957 novemberében 11,60 forint lett. Az árkülönbözetre, illetve áremelkedésre magyarázatot kértünk a Dunántúli Konzervgyár Nagyatádi üzemének vezetőjétől, aki minőségjavulásra hivatkozott. Hivatkozását természetesen nem fogadjuk el, s további intézkedéseket teszünk.

A beszámoló végén az eddigi munkában tapasztalható hibákat, hiányosságokat sorolt fel a bizottság elnöke. Elmondta, hogy nem vizsgálta meg az állandóbizottság a város építőanyag ellátását, a tanulók iskolaszer ellátását. Hiba volt, hogy a bizottság tagjai nem ismerték az új kereskedelmi rendeleteket, nem állt rendelkezésükre közérthető árjegyzék. A bizottság több tagja csak személyes tapasztalatait és nem a választók, a lakosság véleményét mondta el egy-egy bizottsági ülésen.

Ezeket a hibákat igyekszünk mielőbb megszüntetni, s munkánkat még jobban és eredményesebben végezni.

Eredményes évzáró a kőbányánál

Az É. M. 7. számú Kőbánya 1957. április 1-től, december 31-ig a jóváhagyott termelési tervét 101,8 százalékra teljesítette.

Önköltségcsökkentési szempontból is a fent említett időszak gazdasági eredménye számítható be a nyereségrészesedés kifizetéséhez.

Ebben az időszakban a vállalat 16,2 százalék eredményjavulást ért el, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy a korrekcióként figyelembevehető összegeken felül több, mint egy millió forint többletnyereségünk van.

A nyereségrészesedésről szóló rendelet alapján a dolgozók részére kifizethető többletnyereség összege nem lehet több, mint az április 1-től, december 31-ig terjedő időszakban kifizetett munkabérek egy havi átlaga. Ez az átlag vállalatunknál 681 000 forint. Az elért többletnyereség tehát ezt az összeget bőven fedezi, sőt a vállalat részére visszamarad még 103 000 forint vállalatfejlesztési alapra, melyből a vállalat igazgatója a termelést elősegíti beruházásokat eszközölhet. Visszamarad ezen kívül 31 000 forint igazgatói alap, jutalmazási és jóléti célokra 6 000 forint a szocialista munkaversenyben élenjáró dolgozók megjutalmazására.

Vállalatunk tehát 1957. évben jól dolgozott, s különösen jól dolgozott 1957. II. negyedévben, amikor az egész évi többletnyereséget megalapozta.

Az 1957. III. és IV. negyedévben visszaesés mutatkozott, mely egyrészt a MÁV rendszertelen vagonellátásából, másrészt az új gépegységek bejáratási üzemzavaraiból adódott.

Vállalatunk mérlegét felügyeleti hatóságunk már felülvizsgálta, azt rendbenlévőnek találta, s így minden remény megvan arra, hogy a fenti összegeket, az iparági mérlegbeszámoló jóváhagyása után kifizethetjük.

Ezt száz százalékosnak természetesen csak akkor vehetjük, ha a felsőbb szervek (ÉM, tárca és a Pénzügyminisztérium) is jóváhagyják a vállalat évzáró mérlegét. A nyereségrészesedés dolgozónkénti kiszámítása folyamatban van, s a napokban be is fejeződik.

Fekete Sándor
főkönyvelő

Szülői értekezlet
a pályaválasztásról

A belvárosi iskola nyolcadik osztályos tanulói és azok szülei részére február 26-án szülői értekezletet tartottak az iskola épületében. A megjelent mintegy 90 édesanyát és apát műsorral köszöntötték a pályaválasztás előtt álló úttörők.

A műsoron a „Pályaválasztók" című költemény után Till Mária hegedűszólója következett. A gyerekek közül Kárpáti Gábor és Appel István hegedűjátékukkal, Kimes Etel és Vincze Anna magyarnóták éneklésével szórakoztatták a vendégeket.

A kedves fogadtatást, a bevezető műsort követően a nyolcadikosok osztályfőnöke szólt a tanulókhoz és szülőkhöz. Ismertette a helyes pályaválasztás módját, annak feltételeit.

Hogyan segítsenek a szülők gyermekeik pályaválasztásában? Figyelembe kell-e venni a rátermettséget egy-egy szakma tanulásánál? Érdemes-e a lányoknak tovább tanulni? Ezek a kérdések foglalkoztatták a szülőket, s mindenre választ kaptak az osztályfőnök tájékoztatása alapján. Ismertették az összes olyan iskolát, melyeknek kapui nemsokára nyitva állnak a most még általános iskolás gyerekek előtt.

A Vájáriskola képviselője az intézet életéről, a vájáriskolások előtt álló feladatokról, munkájukról beszélt a tanulóknak és szülőknek. Elmondta, hogy azt szeretnék, ha minél többen kedvelnék meg ezt a pályát, s választanák a bányászatot élethivatásul.

A szülők hozzászólásaiból kiderült, hogy a legtöbb problémát az egyes iparágakba való elhelyezkedés okozza. A legtöbb fiúnak ugyanis akkor teljesülne a kívánsága, ha ipari tanuló lehetne. Ilyen lehetőség azonban jelenleg csak a Helyiipari Vállalatnál és a vájáriskolában van — mondták a szülők.

A lányok érdeklődése inkább az ipari és mezőgazdasági technikum felé irányul. Legtöbbjüket a kertészkedés vonzza.

A pályaválasztás gondjainak, nehézségeinek sokat könnyített ez a két órás, nagy érdeklődéssel várt szülői értekezlet.

KIS TÖRTÉNETEK
GYEREKEKRŐL

Még most is mosolyognom kell, ha arra a kedves kis történetre gondolok, melynek a minap voltam tanúja a Kossuth Lajos utcában. Már majd nem a papírbolt elé értem, amikor hirtelen felkiáltást hallottam. Egy vékony gyerekhang ezt kiáltotta:

— Osztály vigyázz! Köszönés!

Hirtelen megfordultam és a hang irányába tekintve egy iskolásokból álló csoportot kerestem. És mit láttam...? A gyógypedagógiai iskola kapujában négy gyerek állt. Hónuk alatt táskát szorogattak. Tőlük hangzott a felkiáltás, s most ők felelnek valamennyien egyhangúan a mögöttük álló tanárnak.

— Jószerencsét!

KÖNYVTÁRBAN

Két kisfiú rohan fel a lépcsőkön, a Május 1 Kultúrotthonba. Az előcsarnokban hirtelen megállnak és tanácstalanul néznek szét.

— Talán arra van. Gyere! — szól a társához a szatyrot szorongató gyerek. Elindulnak a könyvtár bejárata felé. Néhány perc múlva ismét visszatérnek. Egyikük hozzám lép, s határozott hangon ezt mondja:

— Néni kérem, hol van a könyvtár? Mi még nem voltunk itt, és nem találjuk sehol.

— Na, gyertek csak, majd megmutatom — válaszoltam a két fiúnak, s a könyvtár ajtajáig vezettem őket. Közben faggattam a két gyereket, milyen könyvet szeretnétek magatokkal vinni? Megmondták, hogy ők csak a történelmi regényeket szeretik.

Kicsit félénken kopogtattak az ajtón, majd hirtelen kinyitották, s mind a ketten egyszerre akartak belépni rajta. A könyvtáros szava meghátrálásra késztette őket.

A könyvtár még zárva volt... Nem lehetne ezt másként?...

Anna

MAGÁNOSOK FIGYELEM!

Építkezéshez, tüzelőanyag-szállításhoz, átköltözéshez és egyéb célra a

KOMLÓI TEFUNÁL

rendeljen gépkocsit.

TELEFON: 11-69.

Megbüntették az üzemi tolvajokat

A Szénelőkészítőműben éppúgy, mint más üzemeknél és vállalatoknál akadnak még olyanok, akik visszaélnek az adott lehetőségekkel. Olyanok, akik nem törődnek a figyelmeztetéssel, nem tanulnak mások kárán és ilyen vagy olyan módon megkárosítják az üzemet, s ezzel saját dolgozó társaikat is.

A múlt évben nem egyszer fordult elő például, hogy egyes dolgozók eladták az üzemtől kapott fa és széncédulákat, majd saját részükre „szerezték" maguknak tüzelőt.

Így tette ezt M. Józsefné, aki már régóta az üzemben dolgozik. Férjével együtt — aki Anna-aknán dolgozik — eladták a széncédulájukat, majd zsákokkal keresték fel az üzemet. Innen hordták a szenet és még akkor sem hagyták abba, amikor az egyik iparőr tettenérte őket.

Tovább űzték mesterkedésüket mindaddig, amíg ismét lopáson nem érték őket. Hiába szidták és mondták el mindennek az iparőrt— fegyelmi bizottság elé került az ügyük.

A fegyelmi bizottság azonnali hatállyal elbocsátotta M. Józsefnét, azonban az egyeztető bizottság megváltoztatta a döntést és az elbocsátás helyett alacsonyabb munkakörbe helyezte.

Gy. Istvánné gépkezelő facédulákkal üzérkedett. Közben „természetes", hogy az üzemből hordta haza a fát saját szükségletére mindaddig, míg rajta nem kapták.

Az Egyeztető Bizottság őt sem bocsátotta el, hanem írásbeli megrovásban részesítette és megvonták tőle a prémiumot.

Ugyan így járt H. József és több más társa, akik a fenti esetekhez hasonlóan cselekedtek. Ezek saját kárukon tanulják meg, hogy a társadalmi tulajdont senkinek sem áll jogában egyéni célokra kisajátítani, mert az üzemvezetőség olyan határozatot hozott, hogy ezek nem kapnak ebben az évben sem fát, sem szenet az üzemtől.

Mindannyiunk feladata, hogy a fenti példákban elmondott lapások máshol ne ismétlődhessenek meg, akadályozzuk meg a társadalmi tulajdon lopását!

Hozzászólás egy tanácsi rendelethez

A közelmúlt napokban új hirdetmény jelent meg a város sok helyén. A hirdetmény a tanács állattartására vonatkozó rendszabályokat teszi közzé. Örömmel üdvözöljük, ezt a régóta várt, talán kicsit megkésett, de nem későn érkezett rendeletet, mely hivatva lesz a város közegészségügyét nagy lépéssel előrevinni. A rendelet megszületésének, évekre visszamenő előzményei vannak. Sok vita zajlott le ezzel kapcsolatban a rendelet ellen és a rendelet mellett. A város egészségügyi szakemberei természetesen mindenkor a rendelet ilyenformában való megjelenése mellett szálltak síkra.

A vita lényeges része az új városrészeknek, Kökönyösnek és Kenderföldnek sertéstartása körül folyt. A sertéstartást engedélyezni akarók arra hivatkoztak, hogy a bányászság nagy része eddig is tartott sertést és nem lenne helyes ezt az életmóddal összefüggő szokást rendeletileg korlátozni, illetve megszüntetni. Ez az okoskodás első pillanatra talán tetszetős, de ha részleteire bontjuk és következményeit vizsgáljuk azonnal be kell látni ennek helytelen voltát és káros oldalait.

Igaz, hogy a bányászság a múltban tartott sertést, kecskét és aprójószágot, azonban akkor fellazított kislakásokban, faluban vagy faluszerű településen élt. Ezt az elhelyezést felcserélte, egy magasabbrendű, higiénikusabb életkörülményre.

A megváltozott életkörülmények törvényszerűen megkívánnak bizonyos életmódbeli változásokat is, melyeket ha nem tartanak be az egyén és a közösség károsodására vezetnek. Fellazult, faluszerű településnél lehet jószágot tartani, de egy sűrűn lakott városi településnél ez nem engedhető meg, mert ez az elkerülhetetlen szenny és piszok felhalmozódásához vezet. A szenny és piszok vagy közvetlenül vagy a légy és egyéb rovar, rágcsálók (pl. patkány) közbeiktatásával veszélyezteti a lakosság egészségét.

Az állattartás ha a közegészségügyi előírásoknak nem felel meg még a faluszerű települések lakosságára is veszélyeket rejt magában. Fokozottan fenn állnak ezek a veszélyek a sűrűn lakott településeknél, különösen akkor, ha az állattartás minimális közegészségügyi követelményei sincsenek betartva.

Veszélyesek, mert a rosszul kezelt szemét és trágyatelepek egyrészt elsőrendű légy és rovarszaporító telephelyek, másrészt mert a szoros érintkezés következtében az állati betegségek átkerülhetnek emberre, valamint fordítva az embert megbetegítő kórokozók átkerülhetnek az állatra, ahol tovább szaporodva, majd ismét a környezetbe kerülve az embert veszélyeztetik. (Pl. a most sok gondot okozó vérhas kórokozója a sertés bélrendszerében tovább él, szaporodik.)

Nem akadálya még az állattartásnak, hogy a lakások ugyan komfortos épületek, azok közegészségügyi szempontból jók is, azonban nem alkalmasak sem takarmány, sem moslék tárolására. A már említett légy és rágcsálók veszélye miatt. Ha ezeknek tárolása a lakásban, vagy a mellékhelyiségekben történik, nagyon lerontja a higiénikus értéküket.

Az állattartás engedélyezésének másik nagy veszélye a kártékony rágcsálók nagymérvű elszaporodása. A rágcsálók elszaporodása, ami a jelen állapot megtűrése mellett okvetlenül bekövetkeznék, nemcsak súlyos egészségkárosító veszélyeket rejt magában, hanem komoly gazdasági természetű károkra is vezetne. Így pl. a PVC anyagból készült szennyvíz elvezetőket igen hamar tönkre tennék.

Egy következő igen nyomós érv az állattartások beszüntetésére az a körülmény, ami a tanács igazgatási osztályának felméréséből kiderül, E szerint Kökönyösön és Kenderföldön kb. 400 család van, amely állatot tart. Ez a szám az összcsaládokhoz viszonyítva 10 százaléknyi. Helytelen lenne e 10 százalék esetleges anyagi hasznát előnyben részesíteni a 90 százalék egészségével szemben!

Az állatot nem tartók túlnyomó többsége is vágott sertést, talán még olcsóbb áron mint az állattartók, mert a tröszt által biztosított hízott sertés vásárlási akció igen kedvező anyagi feltételű volt.

Ennek a helyes tanácsi rendeletnek okvetlenül érvényt kell szerezni, mégpedig a megszabott határidő betartása mellett. A további rossz elkerülése céljából itt is fel kell hívni a tanács és a tröszt illetékeseinek a figyelmét arra, hogy a Dávidföldön most kialakuló új lakótelepnél a rendelet ide vonatkozó részeinek maradéktalanul tegyenek eleget. Ezen a területen a beköltözőknek figyelmét fel kell hívni arra, hogy állatot csak az egészségügyi és állategészségügyi előírások betartása mellett tarthatnak, ami azt jelenti, hogy ezen a területen nem készítenek sertésólaknak nevezett tákolmányokat, mint ahogy ez Kenderföldön és Kökönyösön történt.

— V. S. —

SPORT

Végig nagy küzdelem — igazságos döntetlen

Komlói Bányász—MTK 2:2 (1:0)

Komló, 4,500 néző. Vezette: Bogor (Horváth J., Szabó.).

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Balázs — Grózdics, Molnár I., Cziráki, Kiss, Gelencsér. Edző: Bodola Gyula.

MTK: Gelei — Szimcsák II., Sipos, Lantos — Kovács I., Kovács III. — Sándor, Hidegkúti, Palotás, Kárász, Molnár, Edző: Bukovi Márton.

Góllövők: Gelencsér, Palotás, Hidegkúti, Cziráki. **Szögletarány:** 7:5, 6:2 Komló javára. Kiállítva: Sándor a 28. percben.

*

Mindenki nagyon várta a tavaszi szezon első bajnoki fordulóját. Ez meglátszott azon is, hogy szombaton és vasárnap a sportkörnél állandóan szólt a telefon: „Az időjárásra való tekintettel a mérkőzés meg lesz tartva?" Az utolsó két nap sokkal több szó esett a pálya talajáról, mint magáról a mérkőzésről. A vasárnap előtti napokban lehullott csapadék a talajt feláztatta és a ráhullott 8—10 centiméteres mély hótakaró alatt sár volt. Ezért a vezetőség úgy határozott, hogy a havat lehengerelteti. Így, mintegy 3—4 centiméteres hengerelt hó volt a pályán. Az MTK vezetői reklamáltak a pálya talaja miatt, s a játékvezetőt is igyekeztek befolyásolni. A mérkőzés előtt megtartott vizsgálat a pályát jónak, és játékra alkalmasnak találta. A nehéz talaj komoly erőbedobást követelt minden játékostól. A mérkőzés alatt bebizonyosodott, hogy játékosaink jól bírták a talaj okozta nehézséget.

*

Már a mérkőzés első perceiben jó játék alakult ki. Először csapatunk lendült támadásba és csatáraink két veszélyes támadást is vezettek. Különösen Grózdics közeli erős lövése volt veszélyes. Az első tíz perc után az MTK is feljött. Több szép támadást vezettek és lövésre is vállalkoztak a vendégcsatárok. Előbb Palotás lőtt mellé, majd Hidegkúti két veszélyes lövése adott munkát védelmünknek. Csapatunk is lelkesen küzdött és veszélyes ellentámadásai változatossá tették a mérkőzést. Az óra mutatója a 19. percet jelezte, amikor váratlan gólnak örvendezhetett a hazai közönség. Formás támadás után a jobboldalra húzódó Cziráki nagyszerűen lövelt kapu elé. A labda az MTK védők és a kapura törő Kiss feje fölött elszállt. Gelencsér jó ütemben ment a labdára és mintegy négy méterről a vetődő Gelei alatt a kapu jobb oldalába fejelt. A gól fellelkesítette a közönséget. Halmas buzdítása közben játékosaink szinte nem ismertek elveszett labdát.

A 28. percben egy szabálytalanság után Sándor megsértette a játékvezetőt, és a kiállítás sorsára került. A játékos vonakodva hagyta el a pályát. Viselkedése egyáltalán nem volt méltó egy válogatott játékoshoz. A tíz főre olvadt MTK nem tudott kibontakozni. A hátralévő időben jobbára a mezőnyben folyt a játék. A 37. percben Kiss nagyerejű bombáját Gelei a kapu fölé nyomta. Az ellenkező oldalon Palotás tör kapura, de a védőknek az utolsó pillanatban sikerül szerelni. Az utolsó percekben Kiss távoli lövése, majd Hidegkúti mellé lőtt labdáján kívül nem volt gólveszély a kapuk előtt.

A szünetben a hazai csapat öltözőjében nyugodt játékot és további lelkesedést kértek a vezetők a csapat tagjaitól.

*

A szünet után szitáló hóesésben az MTK lép fel támadólag. Ekkor némi fölényt tud kiharcolni a fővárosi csapat. Az 53. percben sikerül az egyenlítés. Sipos 30 méterről lőtt szabadrúgása a felső lécről vágódik vissza a középhátvéd elé. Ő újra a kapu elé ível, Hidegkúti fejjel Palotás elé csúsztatja a labdát. A középcsatár — mielőtt még védőink beavatkozhattak volna — öt méterről laposan a jobb sarokba lőtt. 1:1. A gól után több MTK támadás következett, majd a 61. percben formás hazai támadás futott végig a pályán, melynek végén az MTK védelem csak tőggyel-bajjal tudott felszabadítani.

A 64. percben Kárász hosszú labdát küld előre. A labda Hidegkúti fejére száll, aki előrehúzódva várta a labdát. Balázs megcsúszik. Így Hidegkúti tisztán tör a kapura, és az eléje futó Krausz mellett mintegy 8 méterről a kapu közepébe lő. Ennél a gólnál védelmünk nagyon hibázott. Az egész védelem sokkal előbbre volt, mint a fedezetnek hátrahagyott Balázs. Így senki sem tudta megzavarni a kapura törő Hidegkútit. A gól után ismét a hazai csapat vette át a kezdeményezést. A 68. percben Grózdics a jobb szélen elfut. Beadását Kiss a felső lécre lőtte. A labda továbbra is ott pattog a fővárosiak kapuja előtt. Cziráki kerül, aki hat méterről natalmas lövést küld a léc alá. 2:2.

A gól után a mezőnyben hatalmas küzdelem alakult ki. Továbbra is színvonalas, élvezetes a játék. A többet kezdeményező továbbra is a hazai csapat volt. Az utolsó percekben mindkét csapat az eredmény tartására törekedett, amely a mérkőzés befejezéséig már nem változott.

A játékvezető jól vezette a mérkőzést és a szabálytalanságokat jól ítélte meg.

VÉLEMÉNY

A hazai csapatból **Krausz** végig megtalálta a helyét. A gólokról nem tehet. A hátvéd hármasból **Polgár** megbízhatóan, végig biztosan állt a lábán, és sok veszélyes támadást megállított. A két szélső hátvéd is jól oldotta meg feladatát. **Kanizsai** jól semlegesítette Molnárt, **Kripl**re Sándor kiválása után kevesebb feladat hárult. Ezért sokszor előre kalandozott. Ha a második gólnál hátrább tartózkodik, segíteni tudott volna Balázsnak. **Kohlmann** végig nagy igyekezettel és jól játszott. **Balázs** többször alulmaradt Hidegkútival szemben. A csatársorban **Grózdics** több lendületes támadást vezetett. **Molnár** I.-nek nem kedvezett a talaj, de így is sok szép megoldást láthattunk tőle. **Cziráki** végig nagy igyekezettel és jól küzdött. Sokat változtatta helyét és jól fogta össze a csatársort, jól irányított. **Kisst** távoli lövései dicsérik, de a mezőnyben sokszor alul maradt. **Gelencsér** végig lelkesen küzdött, a mezőnyben sok munkát vállalt magára. Szép fejes-gólja szemfülességét bizonyítja.

A vendégcsapatban **Gelei** biztatóan védett. Egy alkalommal csak a szerencse mentette meg kapuját a góltól. A vendégcsapat és egyben a mezőny legjobbja **Sipos** volt, aki végig oszlopa volt az MTK védelmének. A két szélső hátvéd között Lantos játéka volt a jobb. A fedezetek végig komoly munkát végeztek. Úgy a védekezésből, mind a támadásokból jól kivették részüket. **Sándor,** amíg játszott lendületesen, veszélyesen tört kapura, „sportszerűtlenségből" alaposan levizsgázott. **Hidegkúti** jól épített és irányította a csatársor munkáját.

— **Pintér** —

TARTALÉKMÉRKŐZÉS

Komlói Bányász—MTK 2:2 (1:1)

Komló: 500 néző. Vezette Horváth. **Góllövő:** Róth 2, illetve Bukovi 11-esből és Bödör.

A tartalékcsapatok mérkőzése lelkes, jó játékot hozott. Az első félidőben a hazai, a másodikban a vendégcsapat volt a többet támadó. Fiataljaink lelkesen küzdöttek és megérdemelten szerezték meg a győzelmet.

Jók: Szirtes, Mestyán, Róth, illetve Börzsei, Karádi, Bödör.

ÖKÖLVÍVÁS

Március 8-án, 17 órai kezdettel és 9-én reggel 9 órai kezdettel területi felnőtt egyéni ökölvívó bajnokságra kerül sor a zeneiskola nagytermében. A versenyen a komlói ökölvívókon kívül Kaposvár, Zalaegerszeg, Pécs, Szekszárd, Dombóvár, Szentlőrinc legjobb felnőtt ökölvívói indulnak. A győztesek az országos bajnokságokon vesznek részt. Nagy küzdelemre és több indulóra van kilátás, valamennyi súlycsoportban. A komlói ökölvívóktól is szép szereplést várhatunk a bajnokság során.

HÍREK, közlemények

Csatornatisztítás

Az időjárás esetleges kedvezőtlen alakulása lehetővé teheti a jelentős belvízelöntéseket. Ennek elkerülése érdekében a városi tanács v. b. igazgatási osztálya felhívja a város területén lévő állami vállalatok vezetőit és az egyénileg dolgozó parasztokat, hogy a vízkárt szenvedő területek mentesítése érdekében a belvizek levezetésére a tulajdonukban lévő területeken létesített csatornákat, szívó árkokat — az állami kezelésbe vont gyűjtőcsatornák kivételével — mielőbb tisztítsák ki. Így ezek az árkok a gazdaságuk, üzemük területéről a kárt okozó vizet a gyűjtőcsatornákba akadálytalanul levezethetik.

A meglévő csatornákból a bokrokat, gazt, jeget és egyéb vízlefolyást gátló akadályokat el kell távolítani!

VÁROSI TANÁCS VB. IGAZGATÁSI OSZTÁLYA.

— **A gesztenyési iskola** szülői munkaközössége nemrégiben hat darab őrsi zászlót készített és adott át az iskola úttörőcsapatának.

— **A tavaszi kerékpártúrákhoz** nagy mennyiségű férfi és női kerékpárt árusítanak a Kossuth Lajos utcai vasműszaki boltban. Ugyanitt szép kivitelű, újfajta rádiókészülékek is vásárolhatók.

— **Parkosított** területre hajtott lovaskocsijával Szécsenyi Ferenc. Ezzel a cselekedetével szabálysértést követett el, s ezért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 100 forintra birságolta.

— **30 mázsa** kenyeret és 17. ezer süteményt készít naponta a komlói kenyérgyár. E mennyiséggel Komlón kívül Magyarszék, Kárász, Vékény, Szalatnak, Köblény, Szászvár, Gödre, Magyaregregy, Keresztur, Vásárosdombó, Abaliget, Hetvehely és Sásd községeket is ellátja.

— **A vájáriskolások** munkájának megismerése érdekében a városban lévő iskolák összes nyolcadik fiúosztályos tanulói látogatást tesznek rövid időn belül az MTH intézet tanbányájában.

— **Ujvonalú,** piros bőrből készült női táskák 170, illetve 188 forintért, barna színű, oldalt redőzött női táska pedig 172 forintért vásárolható a Kossuth Lajos utcai Rövid és Kötöttáru Boltban.

— **A nagyrnányoki vájáriskola** KISZ-szervezete február 23-án ifjúsági napot rendezett. Most szavalóversenyre készülnek. Petőfi verseit legszebben szavaló három fiatalt könyvjutalomban részesítik.

— **Tanulmányi látogatásra** hívta meg az általános iskola nyolcadik osztályos tanulóit a komlói vájártanuló intézet. A látogatás során a nyolcadikosok megismerkednek az iskola és a vájártanulók életével, munkájával, szórakozási lehetőségeivel.

— **Kedves meglepetéssel** készül húsvétra a komlói cukrászati üzem. Díszes cukorvirágos és csokoládé bevonatú tojásokat, színes cukorka, valamint fondant nyuszikat készít. Az első nyuszi- és tojáskészítmények február 28-án cseréltek gazdát.

— **Nagy a forgalom** a Komlói Helyiipari Vállalat szabórészlegénél. Februárban például 68 öltöny ruhát, kabátot, illetve női kosztümöt készítettek megrendelésre. Jelenleg mintegy 30 színű és minőségű gyapjúszövettel várják a megrendelőket.

— **A betétlapok** kitöltése nélkül közlekedett a YN 582-es rendszámú gépkocsin Goják András. A rendőrség az igazoltatás során még más szabálytalanságot is észlelt. A rendszámtáblán ugyanis olvashatatlan volt az írás. A közlekedési rendészet szabályainak be nem tartásáért Goják András 120 forintra büntették.

— **A Komlói Szénbányászati Tröszt** február havi gázszéntervét 102,7 százalékra teljesítette és ezzel 119 vagon gázszenet termeltek a tervezett mennyiség felett.

— **A Községgazdálkodási Vállalat** mélyépítési részlegéből új vállalatot létesítenek. Az újonnan alakított Komlói Utépítő Vállalat 1958. április elsején kezdi meg a munkáját.

— **A Kölcsey utcában** befejezték a vízvezeték- és a közös kút építését.

— **Tárgyalások** folynak a Beruházási Vállalat és az Aszfaltútépítő Vállalat között a Kenderföld nyugati részén tervezett utak építési munkálatairól. A tárgyalások befejeztével, amennyiben az idő engedi, megkezdik az utak építését a város ezen részén is.

— **Filmankétot** rendezett az elmúlt szerdán az erőmű KISZ szervezete, a fiatalok által közösen megtekintett „Elbeszélés az első szerelemről" című filmről.

— **Befejezték** a Berek utcától a Zrínyi kultúrotthonig az út mellett húzódó árok tisztítását a Községgazdálkodási Vállalat dolgozói.

SZÓRAKOZZON KÖKÖNYÖSÖN A ZENÉS, TÁNCOS SPORT PRESSZÓBAN (volt LAPOS)
Hangulat
Kitűnő italok
Jó kiszolgálás

Technikai akadályok miatt későbbi időpontra halasztották a tavaszi divatrevüt

A Kiskereskedelmi Vállalat Komlói Kirendeltségének vezetője közli, hogy a március 7-re tervezett Tavaszi Divatrevü technikai akadályok miatt elmarad. Az újabb időpontról a sajtón keresztül tájékoztatják a közönséget.

MOZI MŰSOR

Május 1. Március 5-én: Csendes otthon. Magyar film. Március 6—9: Falu réme. Román film.

Szabadság. Március 5-én: Megosztott szív. Angol film. Március 7—9: Nem volt hiába. Jugoszláv film.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Ezúton mondok köszönetet a Komlói KISZ helyi csoportjának, hogy férjem temetésén segítséget nyújtottak.

Pfefferné

Apróhirdetések

Kárpitozott bútorok fizetési kedvezménnyel gyönyörű kivitelben. Rekamié, fotelek, párnázott székek, asztalok, szelonok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos, Budapest, VII., Lenin krt. 20. Telefon: 227-417.

Elcserélném budapesti szoba, konyhás, ipari áramú lakásomat hasonló komlóira vagy pécsire. Leveleket Kun Ferencné, Budapest, III., Laktanya utca 13-ra kérem.

Komlóiak figyelmébe! Élő- és műkoszorút Mátusz Lajostól, Pécs, Deák u. 2. Telefon: 37-23.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkesztőségi a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18. 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

A bűn leleplezése valamennyi állampolgár hazafias kötelessége

A társadalmi tulajdon védelmében hatósági szerveink sokat ténykednek és nem is eredménytelenül. Ezt bizonyítja többek között az is, hogy az elmúlt évben a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeinél előforduló lopások nyomán keletkező károknak mintegy 36 százaléka megtérült vagy megtérül. A társadalmi tulajdon védelmében azonban nemcsak a hivatalos szerveknek van feladatuk, hanem a társadalmi szerveknek és minden becsületes embernek is.

Ezen a területen például nagyon sokat várunk a népi ellenőrző bizottságoktól, melyek az üzemek gazdasági életében végeznek ellenőrzést és nyilván feltárják azokat a hiányosságokat, bűncselekményeket, amelyek kárt okoznak népgazdaságunknak. Az ő ellenőrzéseik során pedig, mi büntetőjogilag is mindent elkövetünk, hogy segítséget nyújtsunk a társadalmi tulajdon fokozottabb megóvására.

A társadalmi tulajdon megvédésében nagy jelentősége van a nevelő munkának is. Nevelni kell a dolgozókat a szocialista munkafegyelemre, a társadalmi termelés szocialista módjának megismertetésére, és a társadalmi tulajdonhoz való megfelelő viszony kialakítására. Feladata ez a pártszervezeteknek, szakszervezeteknek és a KISZ-szervezeteknek is.

A nevelésnek igen jó eszköze volt a társadalmi bíróság. Ez a fórum a megtévedt dolgozók ügyét a nyilvánosság előtt, a maga egyszerűségében tárgyalta és ezen keresztül kialakította a társadalmi tulajdon fosztogatói köré, a megvetés a társadalmi elítélés szellemét. Vagy pedig feltárja azokat az okokat, melyek lehetővé tették a bűnös cselekmény elkövetését.

A társadalmi bíróság segítségével elérhető, hogy kisebb jelentőségű károk elkövetése esetén, a megtévedt dolgozók ügyében ne kelljen a nyomozó hatóságot mozgósítani. A társadalmi bíróság, a vállalati igazgatók fegyelmi jogkörünknek gyakorlásával el tudnak járni, és az adott esetnek megfelelő intézkedést, ítéletet hozhatnak.

A társadalmi bíróságok működése esetén a nyomozó hatóságoknak több idő jut a nagyobb jelentőségű ügyek felszámolására, felderítésére. Hamarabb vihetik megérdemelt helyükre azokat az egyéneket, akik súlyosan sértik a népi tulajdont. A nagyobb ügyek felderítése mellett a nyomozó hatóságoknak feladatuk a kisebb, jelentéktelenebb ügyek lenyomozása is, mert senki sem károsíthatja meg büntetlenül a társadalmi tulajdont. De fő erőnket elsősorban azokra a cselekményekre kell irányítanunk, amelyek tetemes károkat okoznak népgazdaságunknak.

Mindemellett sok feladata van ezen a területen minden becsületes állampolgárnak. A feladata az, hogy soha ne tűrje egyetlen állampolgár sem a népi vagyon herdálását. Ha ilyet lát, jelentse az illetékes szerveknek. Ezen a területen az elmúlt időben nem volt kielégítő a helyzet. Ezen változtatni kell. Változtatni kell, mert nemcsak az követ el bűnös cselekményt, aki lop, hanyagul bánik mindannyiunk vagyonával, hanem az is, aki ezt látja, de ennek ellenére sem tesz feljelentést.

Kovács Lajos
a városi ügyészség vezetője.

Véget ért

A LÉGOLTALMI KIÁLLÍTÁS

Városunk hatósági és üzemi légoltalmi parancsnokságai által rendezett kiállítás a Május 1. Kultúrotthonban elérte az előre kitűzött célokat. Melyek voltak ezek?

Bemutatni a hagyományos és a legkorszerűbb támadó fegyvereket. Kioktatni a lakosságot a lehetséges védekezésre. Megmutatni a légoltalmi parancsnokságok élet és vagyonmentő munkáját egy esetleges megpróbáltatás idején, bemutatni az atomerőt, mint az emberiség barátját, mely szebbé, kényelmesebbé teheti a dolgozók munkáját, mindennapi életét.

Több, mint 14 ezer komlói lakos, közöttük idős és fiatal, férfi és nő, gyermek és felnőtt, bányász és értelmiségi előtt vonult el képekben a II. világháború szörnyű pusztítása, a hirosimai atomrobbanás, a nukleáris támadófegyverek legújabbb típusainak modelljei. Láthatták az atomerőt a békés termelőmunka szolgálatában, s az „Új építest született" című dokumentumfilmen megismerkedhettek az interkontinentális rakéta jelentőségével is. A kiállításon szakképzett légoltalmista kalauzok adtak egyszerű, mindenki számára érthető felvilágosítást a több ezer érdeklődő részére.

Hogy tanulságos, érdekes volt a kiállítás, azt mi sem bizonyítja jobban, mint a látogatóknak kiállítási emlékkönyvbe tett bejegyzései. Az egyik oldalra, Szabó Ferenc a következőket írta: „Legyen ez a kiállítás népszavazás a béke mellett. Az atomerőt az emberiség javára és ne annak elpusztítására használják fel. Éljen a békeszerető emberiség! Le az atomerő megszállott őrültjeivel!"

Kovács Gyuláné bányászasszony, az emlékkönyvbe a neve mellé ezeket jegyezte: „Világ asszonyai, anyái! Juttassátok el szavatokat mindenhová, ahol emberek élnek! Tiltsák be az atomrobbantási kísérleteket! Az őrülteknek kényszerzubbonyt és cellát adjanak! Atomerőt csak békés célokra használjanak fel! Stb."

Vagy olvassuk csak a mintegy száz belvárosi iskolás aláírását követő bejegyzést: „Mi, a belvárosi általános iskola növendékei követeljük az atomfegyverekkel való kísérletek azonnali beszüntetését! Az atomerőt csak békés célokra szabad felhasználni."

Tiltakozás, politikai állásfoglalás jellemzi a legtöbb bejegyzést. Azt mutatják, sokat tanultak, tapasztaltak a látogatók ezen a kiállításon. Éppen ezért a kiállítás rendezőit dicséret illeti.

— **Énje** —

MEGKERÜLT a csizmatolvaj!

— Huszadika, vagy huszonegyedike volt, már nem tudom biztosan. Csupán arra emlékszem még, hogy a fürdőben gyorsan átöltöztem, s kifelé indultam. Később jutott eszembe, hogy cigarettáért visszaszaladjak. A fürdőben már senki sem volt.

Ezzel kezdte a vallomását Lampek Mihály, a rendőrségen. Majd így folytatta:

— Láttam, hogy az egyik szekrény mellett új gumicsizma van. Gyorsan betettem az én szekrényembe. Bezártam az ajtót, s kisurrantam a fürdőből.

*

A lopás után néhány napig szekrényben volt a csizma használatlanul. Aztán február 25-én megunta a rejtegetést. Műszak után az új, lopott csizmát húzta a lábára. Ekkor találkozott a csizma tulajdonosával, aki megismerte az eltűnt csizmát.

A fürdőben hamar elterjedt a hír: „Megkerült a csizmatolvaj!" Percek alatt körülvették Lampek Mihályt a bányászok. Ítéletet hoztak. Az önbíráskodás végrehajtását a meglopott ember kezdte meg. Három pofont adott a fiatalembernek, akit azután a helyszínre érkező rendőr a kapitányságra kísért.

Helytelen volt a bányászok ítélkezése! Ez a bíróság feladata. A büntetést tárgyalás során megszabják. Az ügy kivizsgálásával a rendőrség még foglalkozik. De annyit máris megtudtunk, hogy Lampek Mihálynak nem volt szüksége más tulajdonára, hiszen alig pár hónapja ő is vásárolt egy pár csizmát. Megtehette, mert az átlagos keresete meghaladja az 1 700 forintot. Mégis elvitte a másét. Hogy miért? Erre a kérdésre válaszolni még ő sem tudott.

*

Lampek Mihály bűnt követett el, lopott. Rossz útra tévedt. Neveléssel (de nem pofonokkal) — s a bíróság büntetése ezt szolgálja majd — jó útra lehet téríteni.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. MÁRCIUS 8.

A nemzetközi nőnapra

Irta: KÖVESDI GUSZTÁV,
a Hazafias Népfront városi titkára

Minden évben megünnepeljük március 8-át, a nemzetközi nőnapot. Szerte a világon megemlékeznek róla asszonyok és lányok, akik már kivívták maguknak a szabadságot és akik még csak most küzdenek jogaikért. A nemzetközi nőnapot az eltelt évtizedek során mindig a szabadság, a női egyenjogúság és a béke gondolata aranyozta be.

Ha visszalapozunk a munkásmozgalom történetében 80 éves, Frankel Leó már 1875-ben sürgette a proletár nők szervezkedését és élesen szembeszállt azokkal, akik a nők egyenjogúsága ellen voltak. A nők szerepe a termelésben óriásit növekedett a nagyipar megteremtésével. Csupán ha a hazai statisztikát nézzük 1881—1891 között az iparban dolgozó férfi munkások száma 50 százalékkal a női munkások száma 55.5 százalékkal emelkedett. 1906. évben a magyar ipari munkásság 30 százaléka volt nő. A dolgozó nők számának gyarapodásával mindinkább előtérbe került a „nőkérdés".

Az életet szülő anyák érzik, tudják, hogy közük van a világ dolgaihoz, a társadalom, a család jövője, saját sorsuk formálásához. Klara Zetkin 1889-ben a II. Internacionálé alakuló kongresszusán kijelentette: *„Azok, akik az emberiség felszabadítását irták zászlójukra, nem ítélhetik gazdasági függés által való rabszolgaságra az emberiség felét."* Következetesen harcolt az emberiség felének, a nőknek felszabadításáért, attól kezdve, hogy 1907-ben a Szocialista Munkásnők I. Kongresszusán a nemzetközi Szocialista Nőtitkárság vezetőjévé választották. Folyt a szervezkedés az egész világon. Előre megrendezett gyűléseken, majd spontán megmozdulásokon adtak mindmind erősebb hangot a nők elégedetlenségüknek. 1908 március 8-án a kizsákmányolt és nettenetes nyomorban élő New York-i munkásasszonyok és munkásfeleségek hatalmas tüntetést rendeztek és követeltek emberi életet, szabad választójogot maguknak.

1910-ben Koppenhágában nagy nőkonferencia ült össze s az őszhajú Klara Zetkin javaslatára elfogadták, hogy ezentúl minden országban jogaikért küzdő, harcoló nők napjává teszik azt a napot — március 8-át —, amikor az amerikai munkásnők először tüntettek a kettős elnyomás ellen. Itt is kimondták félreérthetetlenül: *„A nő helyzete nem választható el a család, a társadalom helyzetétől, felemelkedésétől, és együtt tartozik a női egyenjogúság, a szabadság és a béke gondolata is."*

1911-ben Németországban, Dániában, Svájcban, Ausztriában, 1912-ben már Franciaországban is megünnepelték ezt a napot. 1913- és 1914-ben a közelgő háború elleni spontán tüntetések voltak a nők programján. A cári Oroszországban 1913-ban emlékeztek meg először március 8-ról, a nemzetközi nőnapról. 1914-ben Magyarországon is megünnepelték ezt a napot.

1915-ben az egymással hadban álló államok asszonyai összegyűltek Svájcban és megrázó felhívással fordultak a háborút viselő felekhez, hogy hagyják abba az esztelen háborút és kiadták a jelszót: *„Harcoljanak világ asszonyai a békéért".* A nemzetközi nőnapok jelszavai évről évre változtak ugyan, de a béke megőrzésének követelése azóta is sűrűn visszatér, egységbe vonja, mozgósítja a világ asszonyait, leányait.

Hazánkban a fasiszta elnyomás éveiben alig nyílt alkalom „igazi" nőnapok tartására. 1928-tól kezdve az illegális Kommunista Párt harcosai voltak azok, akik a Szociáldemokrata Párt rendezvényein belül igyekeztek a nők előtt feltárni a legfontosabbat, hogy a nők követelésének egysége: hatalom.

Dolores Ibarruri 1936 március 8-án 80 000 spanyol asszonnyal, lánnyal együtt tüntetett a szegénység, a nyomor, az elnyomás ellen, a Népfront mellett. Ezeknek a törekvéseknek a jegyében jött létre 1945-ben a Nemeztközi Demokratikus Nőszövetség. A nemzetközi nőmozgalomban asszonyok, lányok milliói összefogva minden demokratikus szervezettel, rendületlenül küzdenek a nők jogaiért, gyermekeik jólétéért és a békéért.

E célkitűzéshez a magyar asszonyok is csatlakoztak. *A magyar nők ezen a napon megemlékeznek arról a munkáról és erőfeszítésről, melynek eredménye, hogy hazánk hárommillió koldús országából fejlett mezőgazdasággal, iparral rendelkező ország lett, ahol a férfiakkal egyenlő jog illeti meg a nőket a politikai, gazdasági és társadalmi élet minden területén.*

A Hazafias Népfront Városi Bizottsága szeretettel köszönti Komló asszonyait és lányait ezen az ünnepnapon! Minden üzemben, hivatalban, faluban és városban virággal, ajándékkal emlékezünk meg azokról, akik családi otthonaink biztonságát védik.

Megmutatták a komlói asszonyok hazafiságukat a szennyes ellenforradalmi időkben is! Szükségét érezték, hogy tegyenek, cselekedjenek az ország, a dolgozó nép, s ami ebből ki nem szakítható — a család, az otthon érdekében. De ezen a napon azt is meg kell néznünk, vajon eleget tettünk-e mindezek érdekében. Mit kell a jövőben tenni. *Egy pillanatra sem szabad megpihenni abban a harcban, melyben a világ hatalmasai felé hallani kell közös kiáltásunkat, hogy végre üljenek le a tárgyaló asztalhoz és hozzák meg a mindannyiunk által várva várt pillanatot, az általános lefegyverzést! Az atom- és hidrogénbombák kísérleteinek azonnali betiltását, a békét!*

Az élet azoké, akik akarattal, reménnyel és munkával a közösségért élnek. *Köszöntjük most azokat az ismeretlen komlói nőket, akik nevét ugyan nem vésik márványtáblára. Azért, mert példamutatásukhoz, áldozatos munkájukhoz is fűződik, hogy ebből a kis faluból közel 30 000 lakost számláló szocialista város lett. Gyermekeik unokáik még sokáig emlegetik ezt, mert hitük, akaratuk ott ragyog egy-egy kőkockájában egy-egy új ház, üzem homlokzatán, új, szebb életünk alapjaiban!*

Kongresszusi őrség

A szakszervezetek XIX. kongresszusa tiszteletére a MÁV vezérigazgatóság egy hetes „Kongresszusi őrség"-re hívta valamennyi vasútállomás dolgozóit, s a legjobb eredményt elérő állomás részére 10 000 forint pénzjutalmat tűzött ki.

A 10 000 forint megszerzésére a két régi versenytárs is pályázott, a komlói, valamint a bátaszéki vasútállomás.

A két állomás közti versenymozgalom, mely egybekapcsolódott a többi vasútállomások versenyével, igen élénk volt.

A komlói vasútállomás dolgozói ezidő alatt jóval több szerelvényt küldtek el a sztálinvárosi nagykohóknak, mint bármikor eddig és így ezen a téren 110 százalékos eredményt értek el. A „Kongresszusi őrség"-hetet 113 százalékkal zárták.

A bátaszéki vasútállomáson még ennél is kimagaslóbb eredmények születtek! Igaz, hogy a helyi adottságoktól fogva könnyebb munkájuk volt, mint a komlóiaknak, de az elért eredmények azt bizonyítják, hogy a bátaszékiek erős versenytársak. A XIX. kongresszus tiszteletére indított versenyben 122 százalékra teljesitették a heti tervüket!

Ennek alapján februárban a komlói vasútállomás dolgozói elvesztették az elsőbbségüket, mert a bátaszékiek a havi tervükben is jóval magasabb eredményeket értek el.

Me hívó

A Nőtanács komlói elnöksége ezúton is szeretettel meghív minden komlói nőt, férfit, asszonyt és leányt március 8-án, ma délután öt órakor tartandó nőnapi nagygyűlésre.

A nagygyűlés helye: Május 1 Kultúrotthon moziterme.

A nagygyűlés előadója: Lemle Géza elvtárs, a megyei tanács művelődésügyi osztályának csoportvezetője.

A gyűlés után a „Két anya" című filmet vetitik.

Szeretettel köszöntjük városunk asszonyait, leányait!

Március 8. Évtizedek óta ünnepeljük e napot — a nők napját. Március 8-án az egész világon a megszokottnál kedvesebbek a férfiak asszonyaikhoz, lányaikhoz, nőismerőseikhez. Ünnep e nap, a megbecsülés a szeretet az elismerés ünnepe. Az elismerésé, mely azoknak szól, akik az élet nehéz napjaiban éppúgy, mint örömök között megállják helyüket.

Az ünnep alkalmából szokás számvetést tenni a múlt év felett. Mi is ezt tesszük ma. S e számvetés eredménye az, hogy városunk asszonyai derekasan helytálltak, sok nehézséget legyűrve nagyszerű eredményeket értek el! Büszkén megállapíthatjuk, hogy asszonyaink méltó társai a férfiaknak, a fizikai munkában éppúgy, mint a szellemiben, a házkörüli munkában éppúgy, mint a mozgalmiban! Lelkes munkájukkal a múlt évben is nagyban segítették városunk építését, életünk szebbé tételét.

Köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki ezért Komló minden becsületes asszonyának és lányának!

Kívánjuk, hogy a jövőben is tegyenek meg mindent a szocializmus építése, a nevelés, a béke védelme érdekében. Érezzék, hogy ebben az országban a legnagyobb megbecsülés őket övezi, s hogy ebben az országban sokat várnak tőlük.

Óvják és erősítsék tettekkel és szavakkal népi államunkat, a családi tűzhely békés, nyugodt életét.

Szívünk teljes melegével köszöntjük városunk minden nődolgozóját!

MSZMP KOMLÓ VÁROSI
VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA.

ZABÁNYI ALAJOS:

ÜZENET A VILÁG ASSZONYAIHOZ

(CLARA ZETKIN EMLÉKÉRE)

Itt nincs faj, színes bőr, vallás, nézet,
csak jogokért küzdő asszonytermészet,
kinek méhében fogamzott az élet.

S ez az élet az erő és egység,
mely leállíthat pusztító földrengést,
ha készül bomlani a földkerekség.

Asszonyok! Anyák! E földön szerteszét
mindenki félti a maga gyermekét.
Erősítsétek meg a béke nyelvét

Társatok szivét ne bántsa bánat,
ne kínozza halálra hétfájdalom...
Vívjatok ellene, ki reá támad.

Ti eredménytek nem hiábavaló,
a ti anyaságtok soha nem vitás,
hangotok oly mély, mint a zúgó kagyló.

Hetyke melletek megedzette idő,
a barikádot is megjártátok már.
Ne engedjétek, hogy legyen szenvedő.

Virágzó élet, munka és barátság
kötőzze össze minden nép asszonyát,
hogy ne legyen vétek és háborúság.

Itt nincs faj, színes bőr, vallás, nézet,
hanem asszonyi erő, dús ébredés,
mely csodás győzelemre már megérett.

Kossuth-bánya márciusban is teljesíti a tervét

Kossuth-bányán februárban igen hullámzó volt a termelés. 19-től sorozatos rossz eredmények születtek, s csak" erős hóvégi hajrával sikerült elérni a 100 százalékot. Ennek okairól kértünk felvilágositást Szepeshegyi Istvántól, Kossuth-bánya főmérnökétől.

— Mi volt ennek az oka és milyen kihatással lehet a márciusi tervteljesitésre a hóvégi hajrá?

— Január 31-én bányatüz volt a VII. szint keleti részén, a 10-es telepi fejtésben. E fejtés termelése naponta 250 csille szén. Másnapon az ugyancsak ezen a részen lévő 8-as telepi fejtésünk került tüz alá. Itt naponta 500 csille szenet termeltünk.

A 10-es helyett tartalékfejtést állitottunk be, a 8-ast pedig egy heti kemény munkával sikerült megmenteni. Mind ez jelentős kiesést jelentett. Közben még egy fejtésnél abba kellett hagyni a termelést, amely 400 csilles napi kiesést okozott.

Ez volt a döntő oka a termelés hullámzásának.

A hóvégi hajrával kapcsolatban azt tudom mondani, hogy ez feltétlen kihatással lesz — március első hetében — termelésünkre. Nagyon nehéz lesz az első hét, de reméljük pótolni tudjuk a későbbiek során.

— Mi az ön véleménye. Sikerül teljesiteniök a tervet az első negyedév utolsó hónapjában is?

— Igen! Meglesz a száz százalék!

— Milyen feltételei vannak ennek és mit tesznek ennek érdekében?

— Az egyik feltétel a jó feltárási munka. Ennek érdekében ma már sokat teszünk. Tervszerűbb és eredményesebb munkát a feltárás, mint néhány hónappal ezelőtt. Erre például szolgál a következő. Januárban és februárban 989 méter feltáró vágatot hajtottunk ki. 1957-ben szeptember-1-től az év végéig ennek a mennyiségnek csak valamivel több mint a felét hajtottuk ki.

Ez a tény örvendetes. Ha ilyen ütemben tudjuk folytatni a feltárást, akkor ebben az évben teljesen rendbejövünk.

A másik feltétel, hogy növeljük a fejteljesítményeket. Ennek egyik igen hasznos módszere a kétharmados termelés, melyet két fejtés kivételével már ismét bevezettünk. Ennek előnye, hogy több idő jut a termelésre, ezáltal pedig nő a teljesítmény.

A szénbányák jelentik

Március első négy munkanapján a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei általában jó eredményeket értek el. A négy nap tervét 101,9 százalékra teljesitették és 351 tonna szenet termeltek az előirányzott mennyiség felett.

Két üzemnek, III-as aknának és Béta-aknának 2, illetve 1 vagonnal emelkedett a terve. Ezek az üzemek sikeresen teljesítik a felemelt tervet is!

Az üzemek közül egyedül Kossuth-bánya áll 100 százalék alatt. De minden lehetőség megvan arra, hogy az első dekád végére elérje a száz százalékot.

Hétfőn és kedden — az elmúlt hét hasonló időszakához viszonyítva — ismét magasra szökött a bumlizók száma. Szerdán viszont a két nap átlagához képest mintegy hatvannal csökkent.

Az üzemek százalékos eredménye a következő:

1. Béta-akna	106,2%
2. III-as akna	105,3%
3. Mária	104,7%
4. Nagymányok	102,4%
5. Szászvár	101,6%
6. Anna-akna	100,0%
7. Kossuth-bánya	97,7%

Béta-aknán az elsején elért kimagasló — 116,3 százalékos — napi eredménnyel sikerült megszerezni a vezetést. Ezt a hónapot a Béta-aknai bányászok sokkal jobban kezdték mint az előzőt.

III-as akna bányászai az első nap kissé gyengébb termelése után jó eredményeket értek el. Különösen a kedden elért 109,5 százalékos eredményük figyelemre méltó.

Mária dolgozói kimagasló eredményt értek el elsején, azóta fokozatos visszaesés mutatkozik meg termelésükben.

Nagymányok üzem termelése egyenletesnek mondható. 103,5 és 101 százalék közötti eredmények elérése a jellemző erre az üzemre.

Szászváron az elmúlt hónaphoz viszonyítva gyengébben kezdték a hónapot. De a napi tervüket mindig teljesítették.

Anna-akna bányászai harmadikán 73 tonna szénnel kevesebbet küldtek felszínre, mint a tervezett mennyiség. 4-én és különösen az 5-én elért kimagasló eredménnyel sikerült kiküszöbölniök ezt a csorbát.

Kossuth-bánya termelésén a gyakorlatban mutatkozik meg a februári hóvégi hajrá káros hatása. Két nap — 4-én és 5-én — már nem sikerült teljesíteni tervüket.

A Népboltok nyitvatartásáról

Az iparcikkeket árusító boltok nyitvatartási ideje március 6-tól a következőképpen módosult:

Hétköznap 9—17 óráig, szombaton 9—14 óráig tart nyitva a 122-es Kossuth Lajos utcai vasbolt, a 128-as Kossuth Lajos utcai edénybolt, a 117-es Kossuth Lajos utcai felsőruházati bolt, a 118-as Kossuth Lajos utcai háztartási bolt, a 119-es ruházati bolt (Kökönyös), az 55-ös háztartási bolt, a 111-es Kossuth Lajos utcai rövidáru bolt, a 112-es Kökönyös Petőfi téri rövidáru bolt, a 113-as kenderföldi rövidáru bolt, a 114-es Pécsi úti vegyesruházati bolt, a 115-ös méteráru bolt (Kossuth Lajos utca), a 116-os Kossuth Lajos utcai maradékbolt, és a 123-as Kökönyösi bútorüzlet.

KÖSZÖNETET TOLMÁCSOLUNK

Még elgondolkozva tűnődtünk a „Magyar Ifjúság" cikkén, mely leírja egy fiatal komlói bányász kálváriáját, melyet gyermekei megszerzése közben járt, s hősünk máris, — mint a mesében — előttünk terem.

Csak nincs újabb komplikáció az ügyben? — kérdeztük, mert az idézett lap az ügy megnyugtató megoldásáról adott hirt. Kár volt kérdeznünk, mert Sz. János mosolyra derült arca máris megnyugtatott bennünket. Sz. János ma 24 éves. Elbeszéléséből megtudjuk egész eddigi életét.

A felszabadulás előtt mezitlábos süteménykihordó kerékpáros kifutó fiú. Ő Budapesten, a családja Cégledén. Nyomor, éhség. Az első szerelem, melyből 17 éves korában házasság lett. S jöttek a gyerekek. Erzsike most 6, Jánoska 5 éves. Családi boldogság, míg a boldog otthon ajtaját egyszercsak egy idegen férfi nyitja ki előtte. Igy kezdődött a kálvária.

Hosszú lenne leírni Sz. János küzdelmét becsületéért, gyermekeiért. Rendőrség, bíróság, különböző társadalmi szervek. Mindenkihez fordult, ahol igaz ügyének támogatást remélhetett. És sikerült. Egy év alatt, amióta először kereste fel szerkesztőségünket ügyével, tizenöt esetben utazott fel csak Budapestre. Az utazások közben is mindent megmozgatott. Most tizenötödszörre végre sikerült. Nem egyedül, hanem két kis gyermekével hozta visszafelé a vonat. S új felesége örömmel ölelte magához férje két gyermekét.

Most azért keresett fel bennünket, hogy „adjanak helyet köszönetemnek". Köszönetének, mely mindazoknak szól, akik tanácsal, közbenjárással, az utazásokhoz anyagi segítségnyújtással mellé állitak, és szebb életre, boldogságra termett gyermekei mellé. Sorolja a segítők neveit. Pártmunkás, rendőrségi vezető, szakszervezeti vezető a legtöbb. A felsorolásból számos nemesszivü ember lelki szépségét ismertük meg. Őszintén örülünk annak, hogy ilyen sokan vannak.

Pártélet, pártelmélet:

Ifjúsági brigádok termelési tanácskozásáról

A múlt vasárnap rendezte meg a KISZ városi végrehajtó bizottsága az ifjúsági és KISZ-brigádok termelési tanácskozását. Nagy szükség volt erre. — Szükség volt, mert az ellenforradalmi események után az ifjúsági brigádok többsége megszűnt és a fiatalok termelési versenymozgalmában komoly visszaesés mutatkozott. Az élet írta elő parancsolóan, hogy az illetékesek vegyék kézbe ismét e fontos ügyet, melynek segítségével a fiatalok alkotóvágya realizálódhat. A fiatalok is sürgették e fontos tanácskozás összehívását. Nemcsak szóban, de tettekben is. A tanácskozáson elfogadott határozat ezért is állapítja meg:

„Fiataljaink többsége becsülettel helytállt a termelés frontján, elsők között álltak és láttak hozzá az új brigádok megszervezéséhez, a versenymunka kiszélesítéséhez".

A KISZ alapszervezetek irányításával már az 1957-es évben megkezdődött a KISZ ifjúsági bányászbrigádok újraszervezése. 1958. február 1-ig Komló területén a szénbányászatban tíz ifjúsági, illetve KISZ-brigád dolgozott 90 taggal.

E brigádoknak lelkes munkáját tükrözi, hogy csak ez év januárjában 1482 tonna szén terven felüli felszínreküldésével segítették a bányászat termelését.

Február 1-től az eltelt egy hónap alatt újabb 19 KISZ- és ifjúsági brigád alakult. Ezzel Komló területén a szénbányászatban 29 ifjúsági és KISZ-brigád működik 324 taggal.

A termelési tanácskozáson Hetesi Lajos elvtárs, a KISZ Komló városi bizottságának titkára értékelte a brigádok eddigi teljesítményét, s elemezte jelen helyzetüket. *A tanácskozás meghatározta a további teendőket, egy gondosan kimunkált értékelési rendszerű és folyamatos ifjúsági munkaverseny indítására, ifjúsági őrjáratok, takarékossági brigádok megalakítására és munkájuk elvégzésére.*

Az előadói beszédet élénk vita követte. Első felszólaló: Maneszkó Ferenc, a KISZ megyei bizottságának küldötte volt. Hozzászólásában ismertette a KISZ vállalását arra, hogy *a fiatalok országosan kb. egymilliárd forint értékű megtakarítás elérésével kívánnak hozzájárulni az ellenforradalom okozta anyagi károk pótlásához.* Hangsúlyozta, hogy megyénk és ezen belül a komlói KISZ fiataloknak nagy munkát kell vállalni ennek végrehajtására.

Bátai Jakab elvtárs, a Komló városi párt vb. ipari osztályának vezetője számos gyakorlati tanáccsal látta el az értekezlet résztvevőit a további feladatok megoldását illetően.

Rajnai József elvtárs, a biztonságos munkáról, a balesetek megelőzéséről, a technológiai fegyelem betartásáról beszélt.

Simon István elvtárs azt kérte a megjelent üzemvezetőktől, hogy biztosítsanak hosszú időre állandó munkahelyet az ifjúsági brigádoknak mert azok csak így tudnak jól előkészített és eredményes munkát végezni.

A termelési tanácskozáson elhangzott számos más hozzászólás után a résztvevők fontos határozatokat hoztak.

Többek között ezt határozták; *a jelenlegi — valamennyi — KISZ és ifjúsági brigádok folyamatos versenyre lépnek. Részt vesznek egyrészt az üzemek közötti versenyekben, valamint együttesen versenyre hívják a pécsi szénmedence KISZ és ifjúsági brigádjait.* Versenyjavaslatuk szerint a két szénmedence fenti brigádjai április 1-től negyedévenkénti versenyszakaszok értékelésével, a két széntrösztnél már régebb idő óta folyó verseny feltételei szerint kezdenék meg a vetélkedést. A verseny értékelését a Pécsi, valamint a Komlói Szénbányászati Tröszt versenyfelelősei, valamint a KISZ képviselői közös megbeszélése alapján kívánják meghatározni. A versenyfeltételek kidolgozásához meghívják a KISZ megyei bizottságát, s egyben arra is felkérik, hogy a döntőbizottság szerepét elvállalja. *A tanácskozáson résztvevő brigádok elhatározták, hogy a KISZ egy éves megalakulása, március 21. tiszteletére versenyt indítanak a tröszt által adományozott díszes vándorzászló elnyerésére.* A verseny értékelésére és a zászló átadására március 22-én városi ünnepségen kerül sor.

Tarka HASÁB

TAXISOFŐR VERSBEN

A jugoszláviai Titovo Uzsicében dolgozik Mileta Petrovics taxisofőr, aki országszerte arról ismert, hogy szolgálata közben éppen úgy, mint magánéletében kizárólag csak versben beszél. Minden hozzáintézett kérdésre rímben válaszol, akár saját, idegen költésű verssel. Ugyanis Petrovics nemcsak az egész klasszikus irodalmat tudja betéve, hanem a modern lírai költeményeket is ismeri, nem beszélve a népdalokról. Az irodalmi hajlamú taxisofőrt ismerősök és ismeretlenek keresztelőtől kezdve temetésig minden eseményhez meghívják, hogy megfelelő alkalmi verset szerezzen, amelyet ott a helyszínen szinte az ujjából rázi ki. Amellett azt mondják, hogy költeményei nemcsak a versmértéket tekintve jók, hanem szellemesek és igen dallamosak is. Ennek ellenére Mileta Petrovics még sohasem gondolt szellemi termékeinek kiadására.

●

AZ AMERIKAI KINCSTÁR CHAPLIN ELLEN

Az amerikai kincstár 1 millió 400 ezer dolláros adótartozást követel Charlie Chaplintől. A világhírű művész jogtalannak bélyegezte az adókövetelést. Nyilatkozatában többek között kijelentette, hogy 1952-ben az USA-ból Svájcba települt át, és köztudomású, hogy az Egyesült Államok területét egyetlen külföldi sem hagyhatja el mindaddig, amíg nem rendezte adótartozását. Igy tehát az az adókövetelés nem más, mint az USA állami szerveinek újabb bosszú- és zaklatási hadjárata az ellen a művész ellen, aki már annyiszor pellengérre állította a mai Amerikát.

●

IDEJÉBEN TÖRTÉNŐ SEBESZETI BEAVATKOZÁS

Az észak-olaszországi Agnatelloban egy kóros elhájasodásban szenvedő asszony olyan hormonkúrának vetette alá magát, amely váratlan következményekkel járt. Az asszony öt gyermek anyja — bár jelentősen lefogyott a férfihormonok hatására, de arcán csakhamár szakáll kezdett pelyhezni és a hangja egyre mélyült. Egyéb változások is jelentkeztek nála, amelyek következtében rádöbbent arra, hogy a legjobb úton van a férfivá válás felé. Szakorvos javaslatára most az egyik torinói kórházban sebészeti beavatkozással fogják a kezdődő elváltozást megszüntetni.

●

PECAHOROGGAL FOGOTT SIRÁLY

Pavel Nedeljkovics, a Szávamenti Prove község lakosa szabadidejében pecázni ment a folyó partjára. Szerencséjére hamarosan hal akadt a horgára, de ahogy kirántotta a vízből, egy ott röpködő sirály bekapta és lenyelte. Nedeljkovics így egycsapásra halat és sirályt is fogott horgával.

Nem hagyhatjuk szó nélkül:

Felelőtlenség

Városunk fejlődése gyors. Ezzel a gyors fejlődéssel párhuzamosan nő a lakosság igénye. Egyre többet és jobbat akarnak — és szereznek maguknak az emberek, egyre jobban észreveszik a hibákat — és emelik fel szavukat ezek megszüntetése érdekében.

Legtöbb esetben az illetékes szerv, annak felelős vezetője gyorsan reagál a lakosság vagy annak képviselője által felvetett panaszok ügyében és hamarosan megszüntetik az észlelt hibákat. De gyakran előfordul ennek ellenkezője, amikor „elfelejtik" megszüntetni a szóvá tett hibákat. Gyakran előfordul, hogy felelős személyek felelőtlenül ígérgetnek, határidőket határoznak meg, majd ezeket nem tartják be. Ezekkel a cselekedetekkel magukra vonják a közvélemény haragját, figyelmét.

Hogy erre néhány példát is mondjunk. Hivatalosan közölték, határidő kitűzésével, hogy a piacon, az állami szektoron belül, tejboltot nyitnak a „piaci árak szabályozása érdekében". Tájékoztatás jelent meg arról is, hogy február folyamán javulás lesz a város vízszolgáltatásában.

Lehetne még sorolni az elmondottakhoz hasonló eseteket, melyek csak ígéretek, kitűzött határidők maradtak.

Ezek a tények azt bizonyítják, hogy felelőtlenül beszélnek olyan gazdasági vezetők, akik hivatva vannak a város egyes gazdasági területén felelősségteljesen irányítani a lakosság különböző cikkekkel való ellátását.

Ezen feltétlen és gyorsan változtatni kell. Változtatni kell mégpedig úgy, hogy a kitűzött határidőre készüljön el az ígért létesítmény, úgy, hogy az ígéret minden esetben valósággá váljon!

Szükség van erre azért, mert ezt kívánja városunk gyors fejlődése és a lakosság egyre növekvő igényeinek erkölcsi és anyagi kielégítése.

Igénytelenség?

Városunkban igen könnyű a jelent összehasonlítani a múlttal. Nemcsak emberek tekintetében, hanem az építkezés, a jelen és a múlt lakásai tekintetében is.

Kényelmes, minden igényt kielégítő lakások sokasága épült Komlón, az egyszerű emberek számára. Öröm bemenni az olyan lakásokba, ahol tisztaság, rend uralkodik. Az olyanba, ahol gondját viselik a lakásban található használati tárgyaknak, kagylóknak, csapoknak, ablakoknak stb. S hogy városunk lakásai többségben ilyenek, az tény.

A múltban persze egészen másként volt. Szinte piciny odukban laktak a komlói bányászok. Fürdőszoba? Kétszoba? Ilyenre még csak gondolni sem lehetett.

Ma azonban lehet. Hatalmasat változott a helyzet. De ennek ellenére is sok városunkban az olyan lakás, ahova nem szívesen megy be a látogató. Van olyan lakás, ahol nemcsak, hogy a renddel, tisztasággal nem törődnek, hanem a társadalmi tulajdont képező értékes tárgyakra sem vigyáznak! Összetörik a mosdókagylókat, a falak vakolatát szinte a tégláig leverik, hiányoznak az ablakok, tönkreteszik a fürdőkádat stb.

Vajon itt csak egyszerű igénytelenségről van szó? Nem! A társadalmi tulajdon bűnös kezelésének egyik válfajáról! Minden lakónak elemi kötelessége óvni és megbecsülni a lakást, mely nemcsak az övé, hanem az egész közösségé!

Levél a pártmunkáról

Családlátogatásra mennek a kommunista tanácstagok

Február végén tanácskozásra hívta össze a tanács MSZMP csoportja a kommunista tanácstagokat. Napirenden, a tanácstagi fogadóórák, a tanácstagi beszámolók tapasztalatai, valamint a kommunista tanácstagok munkájának megvitatása volt.

A tanácskozás során világossá vált, hogy az utóbbi évben, de azt megelőzőkben is általában kevés látogatottságnak örvendenek a fogadóórák és a tanácstagi beszámolók is. Igen passzívak a választópolgárok, egyes tanácstagok pedig fásultak lettek. Ennek okát kutatta a tanács pártcsoportja, és azt: hogyan lehetne jobban, és hogyan közelebb kerülni a választópolgárokhoz. Intézni azok ügyesbajos dolgait, panaszait, mely panaszok elsősorban a közösség érdekét szolgálják.

A kommunista tanácstagok beszélgetése úgy döntött; hogy márciusban valamennyi kommunista tanácstag saját választókerületében családlátogatást végez. Ezen a családlátogatáson kívánnak közelebb jutni a választópolgárokhoz és velük megbeszélni a város, az egész közösség problémáját.

*

Jó lesz ez a családlátogatás, beszélgetés, hisz ilyen közvetlen beszélgetés során bensőségesebb kapcsolat alakul ki a tanácstag és a család között. Az ilyen beszélgetéseken jobban felszínre kerül az egész várost, vagy városrészt érintő probléma. Bővebb és jobb segítséget adhat a tanácstag választópolgárainak. Megmondhatja, hogy egyik vagy másik problémájával hova fordulhat, ki az, aki abban vagy ebben az ügyben eredményesen intézkedni tud.

Igen! Az intézkedés. Ez az sokszor, ami gátolja a mi tanácstagjaink munkáját. Sokan szeretnének intézkedni, de nem tudnak, mert egyes állami szervek, üzemek vezetői lebecsülik a választópolgárok ügyében eljáró tanácstagot, és nyűgnek veszik a vele való foglalkozást. Mások viszont a választópolgároktól felvett panaszt írásban eljuttatják a tanácsapparátus titkárságának és további sorsával nem törődnek. Ez a módszer helytelen. Helytelen, mert a tanácstagnak önállóan kell intézkednie egy s más ügyben, élve ilyenkor a tanácstagság adta lehetőségekkel, jogokkal és kötelezettségekkel. Használják tanácstagjaink bátran a tanácstagsági igazolványt, és az abban foglalt jogok, kötelességek szerint igyekezzenek eljárni választópolgáraik, választókerületük ügyében.

Ha valamelyik tanácstag a közösség érdekében végzi munkáját és úgy érzi, hogy munkáját egyes szerv akadályozza, elő nem segíti, hozza tudomására a tanácstörvény V. fejezet 26. § 2. pontját: *„Az állami és társadalmi szerveknek elő kell segíteniök, hogy a tanácstagok a tanácstagságukból eredő tevékenységüket zavartalanul és eredményesen végezhessék"*, Vagyis magyarul: kötelesek munkájukban támogatást adni és ha kell, alapos felvilágosítást is.

Ezek a jogok! Emellett sok a kötelesség is. A tanácstag kötelessége, hogy rendszeresen tartson fogadóórákat és más módon is erősítse kapcsolatát a lakossággal. Nos ez a más mód amit a kommunista tanácstagok maguk elé tűztek: a családlátogatás. Ez nem újkeletű dolog. Régi, de jó szokás ez. S majd ennek tapasztalatai után lehet vitatkozni arról... mimódon tovább... — g—b —

HANGVERSENY

Vagy másfél hónappal ezelőtt Spineth Ferencné énektanárnő javaslatot tett a zeneiskola igazgatójának:

— Rendezzünk egy olyan hangversenyt, melyhez hasonló még nem volt mostanában. A műsoron csak az énektanszak növendékei szerepeljenek és számaikban a zeneirodalom legszebb műdalait és áriáit mutassák be.

Nos, a kezdeményezés óta hat hét telt el, s immár a hetediknek is végére értünk. A hangverseny napja egyre inkább közeledik. A növendékek nagy izgalommal készülnek az előadásra. Még két nap és március 10-én délután 5 órai kezdettel a komlói zenekedvelőknek kedves, szép élményben lesz részük. Meghallgathatják Steiner Ilonka előadásában Csajkovszkij: A bálesti zajban, Balakirev: Álmomban hallgatom című énekszámait. Verdi: Traviata című operájából Germont áriáját Szabó Gyula énekli, míg Kukay András Liszt: Mily földöntúli érzelem és Grieg: Szeretlek című műveit adja elő. Tóth Ferenc — a központi énekkar vezetője — ezúttal mint szólóénekes, Pergolese és Schumann legszebb dalaiból mutat be néhányat. A hangverseny koronája — mint utolsó szám — Mozart: Szöktetés a szerájból című kvintett lesz.

A komlói sikerek után a hangversenyt Pécsett a Nevelők Házában megismétlik.

Tanácsülés döntött

a vízellátásról, köztisztaságról

Az 1957 december 30-án tartott tanácsülésen hozott határozatok végrehajtásáról Simek Árpád, a városi tanács elnöke számolt be a tanácsülésnek;

„A tanácsülés feladatként szabta a végrehajtó bizottság számára, hogy a további építkezések során elsőrendű feladatnak tekintse a már megépült városrészek tereprendezését és a vízellátás egyre fokozódó biztosítását.

Ennek érdekében készítettük el az 1958. évre városépítési beruházásaink tervét, amelyben a vízellátás megjavítására mintegy 11 millió forintot irányoztunk elő. E keretből megépítjük a ligetoroszló—komlói távvezetéket, behozzuk az ottani kutak víztermelését. Ezáltal csaknem megkétszerezzük az eddig termelt és fogyasztásra bocsátott vízmennyiséget."

A köztisztaság megjavításáról a következőket mondotta beszámolójában Simek elvtárs:

„Megvizsgáltuk a Községgazdálkodási Vállalat tevékenységét és az volt a megállapításunk, hogy a vállalat egyre növekvő mélyépítési feladataj miatt bizonyos mértékben másodrendű feladatként kezeli a köztisztasági problémákat. Elhatároztuk, hogy 1958 április 1-vel a Községgazdálkodási Vállalatot két önálló vállalattá választjuk szét. Egyik része a Komlói Utépítő Vállalat lesz, amely ez évben 8—10 millió forintos termelési értékkel a város és az egész megye területén foglalkozik majd út, gyalogjáró, árvízvédelmi töltés és más mélyépítés jellegű munkák végzésével.

A megmaradó ténylegesen városgazdálkodási feladatok megoldását, — mint amilyenek az úttisztítás, ipari szemétgyűjtés, **házi**szemét és **fekál**ia hordás, parkosítás, virágkertészet és szőlészet üzemeltetése — egy önálló vállalat, a Komlói Köztisztasági és Kertészeti Vállalat feladataként szabtuk meg.

Úgy véljük, ezen intézkedésünk nagyban segíti majd a köztisztasági állapot megjavítását."

A felvonulási faluról — barakképületekről

A tanács 7 tagú bizottságot választott, melynek vezetésével Hegybíró Bélát bízta meg. A bizottság feladata a városban lévő lakás céljára alkalmatlan, ideiglenes jellegű épületek — különösen a felvonulási falu, mint a dysenthéria járvány gócpontja — felülvizsgálása volt. Hegybíró Béla a bizottság munkájáról a következőképpen számolt be:

— Azokból az épületekből, melyek nem felelnek meg az egészségügyi követelményeknek, részben már eddig is telepítettek ki lakókat. Az ilyen épületekbe az újbóli beköltözést meg kell akadályozni.

A barakképületek felszámolását a tröszt munkaügyi osztálya egész Komló területén megkezdte. Ezt a munkát a tanács illetékes osztályai is segítik. Az egészségügyi követelményeknek nem megfelelő épületekből kitelepített családoknak a Sportvölgyben biztosítanak lakást.

A terület túl nagy ahhoz, hogy a felszámolás rövid idő alatt maradéktalanul végrehajtható lehessen. Ezért a családok átköltöztetése hosszabb időt vesz igénybe.

A beszámolójelentés után Hegybíró Béla 5 pontból álló határozati javaslatot terjesztett elő a lakás céljára nem alkalmas épületek további sorsával kapcsolatban.

Játszótér — útjavítás — a fiatalok foglalkoztatása

A városban lakó több ezer gyerek részére szükségessé vált egy nagyobb területű játszótér létesítése. Ennek érdekében öt tagból álló bizottságot hoztak létre a tanácsülésen, melynek feladata a játszótérre alkalmas terület kiválasztása lesz. A bizottság munkájáról a következő tanácsülésen számol be.

Az interpelláció során Novacsics elvtárs a Rákóczi út és a temetőhöz vezető út, Huszti Sándorné pedig az Újtelepi utak és gyalogjárók megjavítását kérte.

A két tanácstag kérésére Vas, illetve Galabár elvtárs válaszolt. Elmondották, hogy az újtelepi utak és gyalogjárók megjavítását március 31-e után kezdi meg a Karbantartó Vállalat a tröszt megbízásából. A Rákóczi út és a temetőhöz vezető út megjavítását a községfejlesztési hozzájárulásból még ez évben elvégzik.

A 14—16 éves fiatalok foglalkoztatásáról Koczabné elvtársnő beszélt a tanácsülésen. Kérte, hogy különböző tanfolyamokat indítsanak, melyeken szívesen vesznek részt a fiatalok. Kérésére választ Galabár elvtárs adott:

— A városi nőtanács, de a KISZ-bizottság is foglalkozik különböző tanfolyamok beindításával. Tervükben szabásvarrás, gyors- és gépíró és egyéb tanfolyamok is szerepelnek. Ezeken a tanfolyamokon bárki részt vehet. A 14—16 éves fiatal lányok ilyen irányú foglalkoztatása tehát megtörténik.

A könnyűipari üzem létesítésének kérdéséről is tárgyalt a február 28-i tanácsülés. Végleges döntés azonban még nem történt.

Mindannyiunk feladata

Az utóbbi időben egyre több szó esik a társadalmi tulajdon védelméről. Azért van ez így, mert hatalmas értékek mennek tönkre, a közösség tulajdonából egyének kezébe s így tovább. Az a feladat, hogy ezt megakadályozzuk, helyesen gazdálkodjunk. Ez jelenleg feltétele gazdasági életünk fejlődésének!

Jelentős feladata van minden becsületes munkásnak ezen a területen. Az egyik miniszteri rendelet melléklete például a következő feladatokat állítja elénk.

„A társadalmi tulajdon védelme szempontjából fontos a megfelelő politikai felvilágosító munka. A politikai felvilágosító munka elsősorban az üzemi pártszervezetek és szakszervezetek feladata. Ebbe a munkába kell bekapcsolódniok az igazgatóknak, a vezető állású dolgozóknak és különösen a vállalati jogtanácsosoknak. Akik ismerik és ismertetik a dolgozók előtt a társadalmi tulajdon védelmére vonatkozó jogszabályokat és felhívják a figyelmet a büntetésekre, amelyeket a társadalmi tulajdon megkárosítóival szemben alkalmazni kell.

A termelési értekezleten, üzemi gyűléseken, a csoportértekezleten és a dolgozókkal folytatott egyéni megbeszélések alkalmával állandóan foglalkozni kell a társadalmi tulajdon védelmének fontosságával. Ezen túlmenően a társadalmi tulajdon megkárosítói ellen hozott jogerős, büntető bírósági ítéleteket és fegyelmi határozatokat — indokolásukkal együtt — a termelési és az egyéb értekezleteken, az üzemi lapokban, a hirdetőtáblákon stb. ismertetni kell. Ugyanígy kell ismertetni az anyagi kártérítésre kötelező igazgatói és polgári bírósági határozatokat is.

Azokat az eseteket, melyek a széles tömegek számára különösen nevelő erejűek, nyilvános fegyelmi tárgyaláson kell tárgyalni, vagy megfelelő előkészítés után társadalmi bíróság elé kell vinni.

Az ellenőrzés megszigorítása

A társadalmi tulajdont a tapasztalat szerint leggyakrabban károsító cselekmények (pl. lopás, utalvány nélküli anyagkiadás, bizonylat nélküli árukiszállítás, bányafa tiltott elhordása, anyagok gondatlan tárolása, kezelése és felhasználása, bér- és normacsalás) megelőzését az eddiginél hatékonyabb intézkedésekkel, elsősorban az ellenőrzés kiszélesítésével és állandóbbá tételével kell biztosítani.

A lehetőségek legteljesebb kihasználásával gondoskodni kell a szabadban tároló anyagok megfelelő elkerítéséről és a lehetőséghez képest minden árut (anyagot) és a használaton kívül álló gépeket zárt helyen kell tárolni. Ha a zárt helyen való tárolás a gép nagyobb mérete miatt, vagy más, okból nem lehetséges, a könnyen mozgatható alkatrészeket (hajtószíjakat, stb.) le kell szerelni és megőrzésükről gondoskodni kell.

Árut (anyagot) a vállalat (bánya, gyár, üzem stb.) telepéről csak szabályszerűen kiállított szállítójeggyel lehet kiszállítani. Szállítójeggyel szállíthatók csak el a vállalat (üzem) területéről az üres göngyölegek (hordók, ládák stb.) is. Az üres göngyölegeket a kiszállítás előtt legalább szúrópróbaszerűen meg kell vizsgálni abból a szempontból is, hogy valóban üresek-e. Ugyanígy meg kell vizsgálni a kocsikat is, melyek a vállalat területéről eltávoznak.

Utalvány nélkül anyagot kiszolgáltatni nem szabad. Az utalványt csak az erre jogosultak írhatják alá. Az utalványra csak az azon feltüntetett darabszám, méret és minőség szerinti árut (anyagot, szerszámot, stb.) szabad kiadni.

A lopások számának csökkentése érdekében minden olyan gazdasági egységnél (vállalatnál, üzemnél, stb.) ahol az áruk (anyagok) csekély súlyúknál, vagy terjedelmüknél fogva zsebben, vagy kis göngyölegben (táska, csomag, stb.) kicsempészhetők, meg kell javítani és hatékonyabbá kell tenni az ellenőrzést (motozást).

(Folytatjuk)

Meglopta munkatársát — elbocsátották

Február 24-én Hegyi Dezső, Béta-aknai dolgozója, az ottani legénységi lakója, azzal kereste fel az üzem vezetőségét, hogy ismeretlen tettes kinyitotta öltözőszekrényét. A szekrényből eltűnt egy pár gumicsizma, két darab szappan és egy körömtisztító kefe.

Annak ellenére, hogy nem nagy értékről volt szó, az üzem vezetősége a rendőrség segítségével megindította a nyomozást. A nyomozás nem tartott sokáig. A tolvaj hamar előkerült. Papp Sándor, a 23-as csapat csillése, ugyancsak a Béta-aknai legénységi lakója volt az, aki széttörte a Hegyi Dezső szekrényén lévő lakatot és elvitte a fenti tárgyakat.

Hegyi Dezső a tárgyakat visszakapta. De Papp Sándor ezzel még nem „úszta" meg büntetését. Az üzem dolgozóival falragaszokon keresztül ismertették az esetet, a tolvajt pedig üzemi gyűlésen bemutatták a dolgozóknak. Az üzem vezetősége Papp Sándort azonnali hatállyal elbocsátotta.

Ez az intézkedés helyes volt. Nemcsak azokkal kell szigorúan bánni, akik az üzem vagyonát eltulajdonítják, hanem azokkal is, akik dolgozótársaikat meglopják.

Egy nagyszerű beszélgetés

Hideg csípős februári szél felkavarta a havat. Az etetés már befejeződött. Nemsokára koppantak a csizmák a kultúrterem küszöbén.

Nem mindennapi alkalomból keresték fel a gazdák, a falu értelmiségi és iparos dolgozói a csípős, szeles estén a kultúrházát.

Falugyűlést hirdetett erre az estére Mecsekjánosiban a Hazafias Népfront Komló Városi Bizottsága. S mert ez elég ritka errefelé, a kíváncsiság, a főként a falutáján bőven termő kisebb, nagyobb egyéni és közös gond vonzotta a gyűlésre az embereket. Kit ez, kit az. De mind a későbbiek során kiderült, mindenki azzal a szándékkal jött, hogy ő is szavát hallatja a község közös dolgában.

Az előadó Kövesdi Gusztáv, a Hazafias Népfront Városi titkára, beszédében közvetlen hangvételével alapot adott arra, hogy a vitában minden feszélyezettség nélküli meghitt véleménycsere kialakulhasson.

Beszélt a Hazafias Népfront feladatáról és tevékenységi lehetőségéről, a falu szépítése, fejlesztése, gondjainak csökkentése tekintetében.

Beszélt az ellenforradalom okozta károkról, a munkás-paraszt szövetségről, mely abban a nehéz időben is kiállotta a próbát. Ismertette a város jelenlegi problémáit, s tájékoztatót adott arról, mely lehetőséget jelent a községfejlesztési alap felhasználásának helyi lehetősége.

A beszámoló lassan beszélgetéssé változott. S e beszélgetésbe a résztvevők mindegyike bekapcsolódott. Volt, ki csak egy helyeslő, közbevetett szó erejéig, volt, aki már korábban átgondolt elképzeléseit mondotta el.

Vudi Ádám bácsi szavára mindannyian helyeslően bólintottak, amikor elmondotta, hogy már korábban kellett volna a városi népfrontnak ideérni. Minden esetre örömmel köszöntik most jövetelét és nemcsak igénylik munkáját, de szeretnék minhamarabb Mecsekjánosiban is megalakítani a népfront helyi bizottságát. Sok szó esett a megoldandó dolgokról. Sokan kifogásolták, hogy a három peremközségnek nincs egyetlen sertés apaállata sem. Egy ügyben Magyarszékre járni drága mulatság. 300—400 forintba kerül. Sokan ezért nem szaporítják sertés állományukat. E miatt csak ebben a községben mintegy 300 sertéssel van egy évben kevesebb, mint amire lehetőség volna. (A megyei tanács ígért már apaállatot, csak az nehezen érkezik).

Aztán a növekvő igényekről esett szó. Népbolt, gazdasági felszerelést árusító bolt kellene. Nagy a sár a faluban, meg kellene építeni a járdát. A híd sem húzza sokáig, mely a kaszárnyapatakot szeli át, újat kellene építeni. Mindennapi és rég vajúdó gondok. Megoldása nem megy máról holnapra. A város is segít, meg az emberek is segítenek magukon. Összefogással segítenek. E célból is sürgető a népfront helyi bizottságának megalakítása. S e meghitt vitának ez volt a végső kicsengése.

Mi az igazság?

Nemrégiben „Egy levél, több panasz" címmel Nagy Lajos levelezőnk panaszát közöltük lapunkban. Irásunkra válasz érkezett az illetékesektől. A 26-os Autóközlekedési Vállalat elutasította levelezőnk panaszát azzal, hogy a kalauznő tanúkat tud állítani a maga igazának megvédésére.

Nagy Lajos újabb levele azonban azt közli szerkesztőségünkkel, hogy neki van igaza, s ha kell, hát tanúkat ő is tud állítani.

Mi az igazság? Kinek van igaza? Ennek eldöntésére egyedül az illetékes vállalat, a 26-os AKÖV jogosult. Kérjük, vizsgálják ki részletesen, a tanúk kihallgatásával is levelezőnk panaszát, s az eredményről szerkesztőségünket is szíveskedjenek értesíteni. Levelezőnk címe: Nagy Lajos, Komló, Sóstó.

Teljes erővel

A kemény tél ellenére a széntröszt karbantartó üzemének dolgozói teljes erővel tovább folytatják a karbantartási, valamint az újjáépítési munkálatokat. A vállalat munkahelye, úgy mint tavasszal vagy nyáron, most is 15—20 helyen van.

Januárban és februárban a karbantartó üzem dolgozói befejezték a Zója és Vorosilov úti legénységi lakóházak belső átalakítását. A több mint 100 szobás legénységi lakóház az ott lakók számára kényelmes és otthonias lett. Ugyancsak befejezést nyert a Béta-aknai legénységi lakóház, a III-as aknai irodaépület tetőátalakítása és belső meszelése, valamint a készenléti épület derítő berendezése.

Tovább folytatják a munkálatokat többek között az újtelepi lakóházak átalakításán is. Igy a Tavasz utcai lakások belső munkálatait teljesen befejezték. Az Akácfa utcai és a Nyár utcai lakóházak belső munkálatain most munkálkodnak. Ha az idő tavaszias lesz, akkor a külső vakolási munkálatokhoz is hozzáfognak.

Ezen kívül befejezték a Bem utca 8. és 9. számú házak belső szakipari munkáit stb.

Az Ujtelepen az Akácfa utcában újabb 40 lakás parkettázását fejezték be. Ezeknek a lakásoknak a művészi átadását április 30-ra vállalták. III-as aknán egy javítóműhely, Kövestetőn pedig egy állomás munkálatait fejezik be hamarosan.

Béta-aknán egy mentőállomás, vendég-fürdőépület és orvosi rendelő építéséhez fogtak hozzá, melynek teljes befejezése a nyár elejére várható.

1232 tonna szén terven felül!

A XIX. szakszervezeti kongresszus tiszteletére indított kétnapos „Kongresszusi őrség"-en a tröszt valamennyi széntermelő üzeme kimagasló eredményt ért el.

A Béta-aknai bányászok február 26-án és 27-én 358 tonnával több szenet termeltek, mint az előirányzatuk. Ennél az üzemnél a KISZ csapatok álltak a termelés élén. Papp János KISZ csapata a „Kongresszusi őrség" alatt 37 százalékkal teljesítette túl a tervét.

III-as akna bányászai tervükön felül 105 tonna szenet küldtek felszínre. Ebben döntő szerepet játszottak a fejtési csapatok, különösen a 401-es, 404-es, 407-es és a 408-as. Ezek a csapatok 110, sőt ennél magasabb százalékkal járultak hozzá a szép eredményekhez.

Ezen a két napon Kossuth-bányán is jó eredményt értek el. 26-án és 27-én 520 tonnával adtak több szenet, mint amennyi az előirányzatuk. Természetesen ezeknél az eredményeknél közrejátszott a hóvégi hajrá is, amelynek káros hatása március elején már mutatkozik.

A mázai bányászok a „Kongresszusi őrség" első napján 117,9, második napján pedig 118,6 százalékos eredményt értek el.

Hasonló eredmények születtek Anna-aknán, Szászváron és Nagymányokon.

Levelesládánkból:

NŐNAPRA

A felszabadulás óta minden évben kedves ünnep számunkra a nőnap. Üzemek, vállalatok kis virággal, vagy más egyéb ajándékkal lepik meg a nődolgozókat, a megbecsülésen kívül ezzel fejezve ki hálájukat, szeretetüket azok iránt, akik a férfiakkal egy sorban dolgoznak a célért — a szocializmus építéséért.

Évszázadokon át komoly küzdelmet kellett vívniok a nőknek az elismerésért, jogaik érvényesítéséért. Csak a szocialista társadalom tette lehetővé számukra, hogy a végzett munkájuk alapján férfiakkal egyenlő elismerésben részesüljenek, — anyagiakban is.

A felszabadulás után a komlói állomáson is mind több és több nő dolgozó vette kezébe a szertárban a mérlegeléshez szükséges súlyokat, a gyapotot és az olajat a váltók tisztításához, a tárcsát a vonatok indításához. Tanfolyamokon képezték magukat a pénztári teendők ellátására.

Az évek során többet kitüntettek jó munkájáért, mint például: Kerti Istvánné pénztárost, Csakó Erzsébet kocsifelírót és másokat. S míg régen szavukat is alig hallathatták, ma a nőtanácsban elmondhatják problémáikat, javaslataikat. A Komlói Állomás Nőtanácsának vezetője, Miha Mihályné elvtársnő számos nődolgozó társának ügyes-bajos dolgát intézte már el, s minden bizonnyal a jövőben is elintézi.

Március 8-án mi, a komlói állomás férfi dolgozói szeretettel köszöntjük nődolgozóinkat, a vasutas anyákat, feleségeket, s mindazokat a vasutas asszonyokat, akik nemcsak a tűzhely, hanem a mindennapi komoly munkában is velünk együtt állják meg helyüket. S a háztartás, gyermeknevelés mellett szocialista hazánk alkotó építői is.

Komlói állomás dolgozói

HELYFOGLALÁS

Délben még az előcsarnokban találkoztunk Józsi bácsival. Ebédelni mentünk. Amikor a lépcsőhöz értünk, Józsi bácsi hangja késztetett visszafordulásra:

— Aztán foglaljon ám helyet nekem is! — kiáltotta utánunk erélyesen. Bárhogy akartunk eleget tenni kérésének, ez az igyekezetünk kudarccá vált. Az ebédlőben ugyanis, annál az asztalnál, amelynél helyet foglaltunk, már csak két üres szék állt. Igy hát ketten ide telepedtünk le. A többi asztalnál még volt egy-egy üres hely, s úgy gondoltuk, valamelyiket biztosan elfoglalja majd Józsi bácsi.

Tévedtünk. Ahogy az idős ember belépett az ebédlőbe, egyenesen felénk tartott. Hangos szóval reklamálta a neki fenntartott széket. S amikor megtudta, hogy másik asztalhoz kell ülnie, éktelen haragra gerjedt.

— Szóval nem foglalt helyet nekem, pedig tudja, hogy én mindig ennél az asztalnál szoktam ülni! Most sürgős munkám van, és nem érek rá később ebédelni! Mégsem ülhetek le? Hát tudja, szégyelliheti magát! — mondta nagy hangon Józsi bácsi, úgy, hogy mindenki hallja. S hiába magyarázták neki, hogy ott, a másik asztalnál még van hely, hogy oda is leülhet, ő szigorúan a mi asztalunkhoz ragaszkodott. Ugy látszik, ez a legszimpatikusabb neki.

Néhány perc múlva aztán mégis elfog'alta az egyik üres helyet. S még akkor is mérges pillantásokat küldött felénk, A leves kanalazgatása közben is ezt mondogatta: szégyellje magát!

Vagyis, szégyelljük magunkat mindannyian, akik helyet merünk foglalni az ebédlőben mindaddig, míg Józsi bácsi odafent a portással társalog.

—na—

Köszöntöm a IV. női világkongresszust

— „Nem tudom miért éppen ebben a hónapban van a nőnap — írja Pálos Ernőné, szerkesztőségünkhöz küldött levelében — de önkéntelenül is a tavasz újraéledése jut eszembe. A tavasz virágokat fakaszt, életet önt a halott természetbe. Egészséggel, derűvel árasztja el a világot. Valahogy a mi asszonyi, legfőbb feladatunkat is három rövid gondolattal tudnám legjobban jellemezni; életet adunk és azt akarjuk, hogy akiknek ezt az életet adtuk, erősek, boldogok legyenek. Persze, ez csak úgy lehetséges, ha — mint tavasz a virágot — mi a béke szirmait bontjuk az emberek elé.

A világon most mindenki a demokratikus nőszövetség felé tekint és bizakodóan várja a IV. női világkongresszust. Ezen a kongresszuson találkoznak a világ minden részéről összesereglett, különböző világnézetű és vallású asszonyok, hogy mindannyiunk képviseletében tárgyalják és vitassák meg boldogabb életünk feltételeit.

Ha távol is vagyunk Bécstől — írja Pálos Ernőné — azért nekünk is tevékenykednünk kell. Jó munkával, sok-sok szeretettel kell, hogy köszöntsük március 8-át, a IV. női világkongresszust."

Vonatfékezőből állomásfőnök

Kövesdi Gusztáv elvtárs, a komlói vasútállomás főnöke már 21 éve hordja a vasutasok egyenruháját. Egy ember életében ez nem rövid idő. Különösen akkor nem, amikor a 21 évnek fele csupa bizonytalanságban telik el. Kövesdi elvtárs őszülő haja, mélyen ráncos homloka a múlt keserűségeiről tesz tanúbizonyságot.

— Szüleim vasutasok voltak — mondja szerényen. — E miatt én jóformán a vágányok között nőttem fel. Családi szokás szerint én is a vasutasmunkát választottam élethivatásul. De ez nagyon nehezen sikerült. Teljes három évig vártam, mire vonatfékező lehettem. Pedig akkoriban a vasutasok sora...

Igen, a Horthy-rendszerben a vasutasok nem úgy éltek, mint ma. Sokat dolgoztak és keveset kerestek. Állandó tíz óra volt osztályrészük, de 50 pengőt sose kerestek többet. Ismeretlen volt az üzemi konyha, a munkásszállás...

— Hárman laktunk egy kis szobában. Télen olyan hideg volt a lakásban, hogy a kancsóban lévő víz reggelre jéggé változott. Pénzünk nem volt tüzelőre. Még annyit sem kerestünk, hogy megfelelő kosztra és lakbérre elég legyen.

Aztán kezdődött a vándorlás egyik állomásról a másikra: Dombóvár, Szigetvár, Hőgyész... és a 11. vasútállomás; Komló.

— Vándorlás közben is állandóan tanultam, képeztem magam. Természetesen magánúton, mert más lehetőség nem volt. 1949-ben jöttem Komlóra, akkor amikor a kökönyösi és a kederföldi épületeknek még az alapjai sem voltak lerakva.

Ezóta bizony nemcsak Komlón, hanem a vasútállomáson is óriási változások történtek. Amikor Kövesdi elvtárs az állomás vezetését a kezébe vette, mindössze 17 ember dolgozott. Ma a komlói vasútállomásnak 175 dolgozója van, és a megye egyik nagy vasútállomása lett. Ebben nagy érdeme van Kövesdi elvtársnak is, aki az elmúlt évek során kommunista becsülettel helytállt, derekas munkát végzett. A lelkiismeretes munkájáért kormányunk 1956. augusztusában a „Szocialista Munkáért Érdemérem"-mel tüntette ki.

Kövesdi elvtárs most is sokat dolgozik. Mint a Hazafias Népfront városi titkára tevékenyen résztvesz minden megmozduláson, szervez, előadásokat tart, és emellett kiválóan irányítja az állomás munkáját. Hogy van-e szabadideje? Talán ennyi munkával másnak nem lenne. De neki van, mert mindig tervszerű munkával dolgozik. Telik idő szórakozásra, olvasásra, tanulásra is. Minden labdarúgó mérkőzésen ott van a nézőtéren, mert nagy „drukker".

Kövesdi elvtárs kiváló vezető, szervező békeharcos, és egyben jó családapa is. Valamennyien büszkék lehetünk rá.

— DEMETER —

SPORT

PVSK II.—Béta-akna 2:1 (0:1)

Pécs, 600 néző. Vezette: Fontich.

Rendkívül nagy iramnal kezdett a Béta-aknai csapat, és lendületes támadásaival teljesen beszorította a hazai csapatot. Az 5. percben a kapukirugás után a saját térfeléről Király jó ütemben a középhátvéd mellett húzott el. Egyedül tört a kapura s a kimozduló kapus mellett a hálóba lőtt. A játékvezető érthetetlen módon lest ítélt.

Változatlanul tovább tartott a Béta-aknai fölény, s a 15. percben Király 16 méteres lövése a kapus kezét érintve a jobb sarokba hullt, 1:0.

A PVSK csak 2—3 esetben tudott támadást vezetni a bétai csapat ellen. A két bétai fedezet jól szűrte a hazai csapat próbálkozásait és kitűnő labdákkal indítottak támadásokat.

A második félidő 5. percében bosszantó játékvezetői hiba lévén egyenlítéshez jutott a hazai csapat. A kiugró középcsatárt Balázs akasztotta, de az a labdával tovább ment. A 11-es pontig futott és élesen lőtt a sarokba, azonban Baksa jó érzéssel hárította a lövést. Meglepetésre a játékvezető a befejezett akció után közvetett szabadrúgást ítélt. A közvetett szabadrúgást közvetlenül juttatták a hálóba, a játékvezető ennek ellenére megítélte a gólt, 1:1.

A 20. percben Baksa 11-est kapufának lőtt. A PVSK játékosok egyre durvábban játszottak és a játékvezető sem tud'a a mérkőzést tovább kézben tartani.

A 28. percben Tóth hibájából vezetéshez jutot' a hazai csapat. A Béta-aknai csapat 32. percben szerzett szabályos gólját a játékvezető ismét les címén érvénytelenítette. Tovább' durvaságokkal tarkítva ért véget a mérkőzés. A Béta-aknai csapat kitűnően játszott az első félidőben. A második félidő sorozatos játékvezetői tévedései megbénították a csapatot, de feltűnő volt a PVSK játékosainak és nézőközönségének sportszerűtlen magatartása is.

Király, Farkas, Balázs és Göncz érdemel jó játékáért dícséretet.

*

— **Bajnoki labdarúgómérkőzést** játszik vasárnap délután 3 órakor Béta-akna csapata a Sellyei Spartakusz csapatával, a kökönyösi pályán. A mérkőzés előtt negyed 2-kor az ifjúsági csapatok mérik össze erejüket.

Üttörő sí-lesikló bajnokság

1958. március 4-én rendezte meg a városi tanács népművelési osztály és az Üttörőház az általános iskolák városi üttörő sí-lesikló bajnokságát. A bajnokság résztvevői nagy érdeklődés mellett álltak starthoz.

Eredmények: 1. Bachmann Zoltán (Belv. isk. VII. oszt. tan.), 2. Szegődi Gábor (Belv. isk. VIII. oszt. tan.), 3. Mink Mátyás (Kökönyös-nyugati isk. VIII. oszt. tan.), 4. Haris Lajos (Kökönyös-nyugat, VII. oszt. tan.), 5. Padzelt Miklós (Kökönyös-nyugati isk. VII. oszt. tan.), 6. Notheisz János (Belv. isk. VI. oszt. tan.).

A pálya komoly megpróbálatás elé állította az ifjúságot. A vártnál jobb eredmények születtek. A versenyt mindvégig sportszerű magatartás és nagy lelkesedés jellemezte.

*

— **Szombaton**, március 8-án délután 15 órakor kerül sor a népligeti Vasas-pályán a Budapesti Vasas—Komlói Bányász bajnoki labdarúgó-mérkőzésre. A játékvezető Rigó lesz. A bajnoki mérkőzés előtt a tartalék csapatok mérkőznek egymással.

ÖKÖLVIVÁS

Az 1958. évi területi felnőtt, egyéni ökölvívó bajnokságokra szombaton délután 4 órától este 10 óráig kerül sor a Zeneiskola nagytermében. Ezen a napon az elő- és középdöntő, vasárnap délelőtt 10 órakor pedig a döntő mérkőzések kerülnek sorra.

A bajnokságon 54 versenyző indul, közöttük több válogatott és többszörös magyar bajnok is. (Pl. Dóri, Tandos.)

HÍREK, közlemények

Utak, utcák, terek elnevezései

A múlt évben épült új városrészek utcáinak, utainak és tereinek elnevezése megtörtént. E szerint a városi tanács Kenderföld Ny-i területén az 509 és 510-es épületek előtti teret Zrínyi Miklós térnek nevezte el.

A tértől az Arany János és Vörösmarty út torkolatáig vezető utat Tompa Mihály utcának, Kenderföldön a 16 tantermes iskola és a legénységszállás között vezető utcát Kazinczy Ferenc utcának, Kenderföld K-i részén a Bács megyei Építők által épített lakásoknál lévő négy utcát Puskás Tivadar, Irinyi János, Eötvös Lóránt és Kandó Kálmán utcának nevezte el.

Palántaág és Somágtető utcái: Álmos vezér, Attila, Bocskay István, Árpád fejedelem, Bercsényi Miklós, Hunyadi János, Damjanich János, Dugonics Titusz, Előd vezér, Báthory Gábor neveket kapták.

Dávidföld útjait Munkácsy Mihály, Benczur Gyula, Székely Bertalan, Szinyei Merse Pál, Rippl-Rónai József, Zichy Mihály és Lotz Károly utcáknak nevezték el. Rávidföldön a 3-as számú utat, melyet az Építőipari KISZ brigádok építettek a KISZ-bizottság javaslatára Ifjúság útjának, a K. utat pedig, amely mintegy körút övezi az egész Dávidföldet, Orosz Gyula őrnagy elvtársról nevezték el.

— **122 000 forint** értékben korszerű betonhíd építését rendelte meg a tanács beruházási vállalata. A híd építésére Mecsekjánosiban kerül sor. Az építkezési vállalat már felvonult és az enyhe idő beálltával megkezdi a híd betonozási munkálatait.

— **A nemzetközi nőnap** alkalmából (március 8-án) a nőtanács városi elnöksége meghívta az 1957. évben legelkésebben dolgozó aktiváit. Köszönetet mondott munkájukért és emléktárgyakkal jutalmazta őket.

— **19 800 forintot** fizettek ki 1957-ben anyasági jutalom címén 16 anyának a városi tanács szociális osztályán. Ez év első két hónapjában 10 anyának 11 800 forintot fizettek ki anyasági jutalom címén. Az ez évi emelkedés már annak a következménye, hogy kormányunk a múlt évben a 21-es számú törvényerejű rendeletével az addigi héttel szemben a hatgyermekes anyákra is kiterjesztette a jutalmazás lehetőségét.

— **Hagymás hal** (ruszli) kapható a komlói népboltokban. A húsvét körüli kedvelt halcsemege olcsó áron, félliteres üvegekben került forgalomba.

— **789 tonna szenet** takarítottak meg ez év január és februárjában a komlói erőmű dolgozói. Ezzel a szénmennyiséggel a rendszeres üzemeltetés mellett három és fél napig tudják a kívánt energiát előállítani.

— **78 forda** szerelvényt indítottak februárban Komlóról a vasútállomás dolgozói. Ebből 70 szerelvényt a sztálinvárosi nagykohóknak, hat szerelvényt Pécsre, hét szerelvényt Bátaszékre indítottak.

— **Női kiskosztümök** tavaszi színekben, nagy választékban vásárolhatók 200—400 forintos áron a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **Motoros Túra Klub** alakult március 2-án városunkban. Az alakuló ülésen 17 komlói motoros kérte felvételét a klub tagjai sorába. A megalakulás után határozatot hoztak, hogy minden szerdán délután 18 órától klubnapot tartanak. Ezenkívül megbeszéltek számos műszaki problémát, majd határoztak, hogy hazai és külföldi túrákat szerveznek 1958. év során. Az alakuló ülésen a klub tagjai a klub ideiglenes elnökének Kladiva Józsefet, intézőnek Fodor Károlyt választották.

— **1500 darab tégla** és egy vasajtó „eltűnt" Kossuth-akna területéről. A nyomozás folyamatban van.

— **Mágocson vendégszerepel** március 9-én, vasárnap este 7 órai kezdettel a Május 1. Kultúrotthon színjátszócsoportja, énekkara, bányászzenekar és a szavalókör néhány tagja. Két órás műsorral szórakoztatják majd Mágocs lakóit.

— **A város belterületén** való állatlegeltetéssel szabálysértést követett el Gál József, Koptyis Lajosné és Kátai László. Ezért a városi tanács vb igazgatási osztálya Gál Józsefet 400, két társát pedig 300—300 forintra birságolta.

— **Totó-lottó** ankétot rendez a takarékpénztár március 11-én délelőtt 10 órakor a Május 1. Kultúrotthon kiselőadó termében. Az ankéton a totó-lottó játék kedvelőinek kérdéseire, problémáira is választ adnak.

— **A nőnap alkalmából** ünnepséget rendeznek szombaton, március 8-án a déli órákban a kenderföldi iskolában. Az ünnepélyen köszöntik a pedagógusnőket és édesanyákat.

Hárman a 466-os brigádból

Mielőtt leszálltunk volna a bányába, Jazbincsek Vilmos elvtárs III-as akna főmérnöke tudomásunkra hozta, hogy a gyorsvágathajtó brigádok közül a 466-os, Horváth János brigád az első. Így pontos tájékozódással indultunk útnak.

A 466-os brigád munkahelye az V. szinten, közvetlenül III-as akna legmeredekebb, és legveszélyesebb frontfejtésének közelében van. Hosszú TH-gyűrűkkel biztosított vágat vezet a brigádhoz.

— Ez másfél hónap munkája — mondta az egyik kísérőm, Horváth József körletvezető, ahogy végigmentünk a vágaton. — Kitűnő mesteri munka.

*

A brigád munkahelyén a délelőttös harmadban javában folyt a munka. Egyhangú duruzsolással búgott a fejtőkalapács. Odébb két mezítelen felsőtestű fiatalember lapátolta szorgalmasan a csillébe a szenet. A szénporos testeken jól látszott az izzadtság. A brigádvezető délutános harmadban dolgozik.

Vanyek József vájár, mindössze 22 éves, a harmad legidősebb tagja.

— Három éve dolgozom, mint vájár — mondotta — 17 éves voltam, amikor vájáriskolába kerültem. Eleinte féltem a bányától, de később megszerettem ezt a szakmát...

Vanyek János fiatalsága ellenére is III-as akna legjobb vájári közé tartozik. Mindig jól keresett. De amióta a gyorsvágathajtóknál van, keresete meghaladja a 4 000 forintot.

— Mi a 466-os brigád tagjai régóta együtt dolgozunk és megszoktuk egymást. Azelőtt fejtésben dolgoztunk. Itt jobban érezzük magunkat, többet termelünk, de többet is keresünk. Hogy mit csinálok ilyen sok pénzzel? Kell a pénz, mert vőlegény vagyok. Áprilisban lesz a lakodalmam.

— Februárban 56,4 métert hajtottunk, persze TH-gyűrű biztosítással. Márciusban még többet szeretnénk hajtani — mondotta Jancsi József csillés. Ő, a szőke, nyúlánktermetű, szükszavú fiatalember még húsz éves sincs. A Vorosilov úti legénységszálláson lakik. Nyiregyházáról jött Komlóra, s minden vágya, hogy vájár lehessen.

Varga Károly a másik csillés, nős. Ő is vidéki, s minden nap busszal jár III-as aknára. Nem szeret sokat beszélni, nem a szavak embere. De dolgozni, azt igen.

Ime az első helyen álló gyorsvágathajtó brigád három dolgozója. Mind fiatalok. De a munkájuk, a gyorsaságuk... nem túlzás, ha azt mondjuk: egyedülálló és példamutató valamennyi fiatal számára.

„Tolvaj a férjem"

Múlt héten egy cigányasszony, Orsos Péterné lépett be a Béta-aknai üzemvezető irodájába és a következőket mondotta:

— A férjem lopott az üzemből — mondta — majd felsorolta mindazokat a tárgyakat, melyeket a férje tulajdonított el a Béta-aknai dolgozóktól.

Orsos Péter, aki Béta-aknán dolgozott, mint csillés, felesége vallomása szerint az alábbi tárgyakat lopta el: egy pár gumicsizmát, két darab törülközőt, egy sálat, egy szürke kiskabátot, egy meggyszínű félkabátot és olajozót...

Az üzem vezetősége bár elején csodálkozott ezen, de az asszony vallomását figyelembe vette, majd jegyzőkönyvet készített. Nyomban megindult a nyomozás. A házkutatás során az asszony vallomása beigazolódott.

Orsos Péter ügye ezzel még nincs tisztázva. Még nincs megállapítva az ellopott tárgyak értéke. Ha ezek értéke meghaladja a 600 forintot, Orsos Péternek a bíróság előtt is felelnie kell a bűncselekményéért.

Reggeliszen az
Ifjúsági
és Anna cukrászdában
Naponta komplett reggeli reggel 9 óráig

Legénykedtem

„... Veszprém megyében napok óta erős vihar tombol, s helyenként két métert meghaladó hóakadályok keletkeztek."

— Hm. Veszprémben? Az légvonalban annyi, mint...

— Asszony! Add ki szivem a bundásapkát, a télikabátot, a melegsálat, a kesztyűt, és a sibakancsot! Mert ugye biztos, ami biztos! E holminknak már a súlya is melegít és segít lehorgonyozni ha telefonoszlopokat tördelő szélnek kedve szottyan Komlót is útba ejteni.

Nem szottyant kedve! A jó, öreg áldott napocskának annál inkább (hogy az a...) Szóval őfényessége egyáltalán nem volt tekintettel a leheletében verejtékező télikabátos önagyságomra. Sebaj! Nagyobb vész volt Mohácsnál! Holnap azért nem megyek lépre! (gondolom én)

A meteorológiai stb. jelenti ...a lehűlés tovább folytatódik...

— Jaj, mi volt az? (ezt az asszony kérdezte)

— Semmi szivem, csak a papucs repült a rádióhoz! Majd én megmutatom — dörmögtem. Megmutattam!

Másnap tavaszi színekben, pehelykönnyű ruhában, süvöltő hideg szélben és hószállingózásban indultam otthonról. Bőröm lúdbőrös lett a hidegtől, fogam vacogott, de baj nincs, majd az áldott, drága, jóságos napocska megmutatja! Nem mutatta meg! Ki sem tolta fényes ábrázatát!

Ma utazóbőrönddel indultam útnak. Váltóruhákkal! Mégis kifogok rajtuk (hidegen és a napon is) vagy a bőrönd súlya fog ki rajtam!

*

Most már mindegy. Megtörtem. Hangom vénségemre ismét mutál, orrom trombitál. Dáthás lettem. Torkom priznic és suttogó, megtört hangom mintha krintából jönne...

— Anyjuk hallgasd beg a rádiót, bit bond a holdabi időjárásról?

— áthás —

ÚJ KÖNYVEK

A napokban a Kossuth Kiadó „Könyveink" című tájékoztatóját böngésztem. Itt akadtam rá néhány olyan könyvre, melyet ajánlani szeretnénk lapunk olvasóinak: Dokumentumokról és riport-könyvekről van szó. A tavaszi könyvújdonságok között találhatják a könyv barátai:

Kraus—Kulka:

HALÁLGYÁR című könyvét

A szerzők mint lakatosok szabadon mozogtak a hatalmas tábor belső területén és sok mindent láttak, hallottak. Részletesen írnak az auschwitzi „konszernről", a hozzátartozó táborokról. A kezdeti időszakról épp úgy, mint az újabb és újabb deportáltak érkezéséről, fogadtatásukról és későbbi sorsukról. Írnak többek között az élő embereken végzett kísérletekről, a gyermekekről, a bordélyokról és az elgázosítás első kísérleteiről, de beszámolnak a birkenaui Sonderkommandó fegyveres lázadásáról is az SS-legények ellen.

Nem valami kellemes olvasmány az a könyv — mint ahogy a szerzők is írják utószavukban, — de minden gondolkodó ember áhítja az igazság megismerését, s ezt adják közre könyvükben Kraus és Kulka, a halálgyár volt foglyai.

Fahidy József:

A SZABAD EURÓPA MUNKATÁRSA VOLTAM

Az újságírót „a nagy kaland" felé röpíti a vonat: a Nyugattal találkozik, azzal a földrésszel, ahol még soha sem járt, s amelyről jót s rosszat hallott vegyesen. A kaland túlságosan jól sikerült: a világhírű magyar labdarúgókat körüldongják a Szabad Európa és Amerika Hangjának ügynökei és a sportújságírót ejtik áldozatul. Szabályos emberrablást hajtanak végre és előbb Rómában, majd Münchenben „veszik" kezelésbe, amíg — s most már az újságíró kíváncsiságával — munkatársa lesz az uszító hangú rádióállomásnak.

Munkaköre alkalmat nyújt arra, hogy bepillantson a mikrofon mögé is, megismerkedjék a disszidensek, az emigránsok tömegével, azok szellemi vezérkarával, s mindennek mozgatóerejével, a dollár bűvöletével.

Megrázó élményeken megy keresztül, tragikus sorsokat lát, s hiteles tanúként tapasztalja 1956 október—novemberének előkészítését.

Antal Gábor:

ORDASOK

1957 nyarán folyt le a Francia-Kiss Mihály elleni per. Ennek kapcsán feleleveníti a könyv az 1919—1920-as évek fehérterror időszakát, az akkoriban működő Héjjas Iván-féle különítmény — s különösen Francia-Kiss Mihály bestiális gaztetteit.

A könyv riportregény, amely hiteles dokumentumok, a per főtárgyalása és vádirata, a vádlottal folytatott beszélgetések alapján tárja az olvasó elé a különítményesek szörnyű gaztettelnek sorozatát, s megrendítő képekben számol be a szerencsétlen áldozatok sorsáról.

A főtárgyalás légköre, az izgalmas szembesítések, az áldozatok hozzátartozóinak drámai vallomásai is hozzájárulnak ahhoz, hogy feleleveníttsék azt a kort, amely lassan már feledésbe merült. Az anyag aktualitását növeli az akkori idők és az 1956 őszi ellenforradalom fasiszta szelleme közötti párhuzam, amelyre az ügyész a könyvben hozzátett vádbeszédében rámutat.

Sólyom József:

SZÉNA TÉRI BANDITÁK

1956 október—novemberében a Széna tér az ellenforradalmárok egyik fontos gócpontja volt. A Széna téri barikádok mögött tanyáztak vezérükkel, a hírhedt Szabó „bácsival" a magukat szabadságharcosoknak tituláló banditák.

Sólyom József izgalmas riportkönyve megmutatja igaz arcukat, valódi szándékaikat és elmondja azt is, hogy azok a hiszékeny és jó szándékú fiatalok, akiket megtévesztett az ellenforradalmi demagógia, az első napok múltán kiábrándultak, s otthagyták a gyilkos banditákat.

Felhívás!

Felhívjuk a KISZ-tagok figyelmét, hogy jelentkezni lehet a fegyvernemi tisztiiskolára. Részletes felvilágosítást a KISZ Városi Bizottságon kaphatnak 1958. március 15-ig.

MOZI MŰSOR

Május 1: március 8—9; Faluréme, román film, március 10—12: Huszárok, francia film.

Matiné: március 9-én, vasárnap délelőtt 10 órakor; — Csínytevők.

Szabadság: március 8—9; — Nem volt hiába, jugoszláv film, március 10—12; Az én lányom.

Matiné: március 9-én, vasárnap délelőtt 10 órakor; Rejtelmes sziget.

Apróhirdetések

MECSEKJÁNOSIBAN kétszobás konyhás ház eladó. Az első buszmegállótól balra, 33-as szám. Érdeklődni: Feuersthaer Györgynél lehet.

ELADÓ egy népszuper rádiórézágy, egy modern fehér gyermek sportkocsi. Vorosilov út 10. I. 4.

ELADÓ egy jó állapotban lévő asztalitűzhely. Érdeklődni délután 4-től, Somágtető 572-es C épület, földszint 1.

HÁZHELYEK eladók Pécsszabolcson a Bánomi úti MÁVAUT buszmegállónál. Érdeklődni ugyanott.

KÁRPITOZOTT bútorok fizetési kedvezménnyel, gyönyörű kivitelben. Rekamié, fotelek, párnázott székek, szezlonok, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos, Budapest, VII., Lenin körút 20. Telefon: 227-417.

ELADÓ prima hegedű. Érdeklődni özv. Szám Dánielnénél, Mikszáth Kálmán utca 12.

KOMLÓIAK figyelmébe! Elő- és műkoszorú: Matusz Lajostól, Pécs, Deák u. 2. Telefon: 37-23.

Hirdessen
az Új Kom'ó-ban!

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói Városi Bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-89.
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon: 20-27.
Nyomdavezető felelős Hellen Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁRCIUS 12.

Kimagasló eredmények

A Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemei a március 6-tól 8-ig terjedő időben is nagyszerű eredményeket értek el. Különösen III-as és Béta-akna termelése figyelemreméltó, de a többi üzem eredménye is dicséretet érdemel. Egyedül Kossuth-bányán mutatkozik fokozatos visszaesés.

A tröszt havi tervének esedékes részét 102,7 százalékra teljesítette és 868 tonnával több szenet termelt, mint a tervezett mennyiség.

Az üzemek százalékos eredménye — 8-ig — a következő:

1. III-as akna	108,7%
2. Béta-akna	107,4%
3. Mázа	106,9%
4. Szászvár	105,7%
5. Anna-akna	104,0%
6. Nagymányok	102,8%
7. Kossuth-bánya	94,8%

III-as aknán az utóbbi három nap kimagasló eredményeivel sikerült megelőzni Béta-aknát. A három nap tervét 113,3 százalékra teljesítették!

Béta-aknán is nagyszerű eredmények születtek mind a három nap, de ennek ellenére sem sikerült tartani a vezető helyet.

Mázа és Szászvár bányászai egyre jobb eredményeket értek el. Az elmúlt napokban több százalékos emelkedést sikerült elérniök a havi terv teljesítésében.

Anna-aknán szombaton 19,6 százalékkal múlták felül napi tervüket. Nagymányokon néhány százalékkal rendszeresen túlteljesítik napi tervüket.

Kossuth-bánya adóssága 511 tonna szén! Állandósult a visszaesés és ha hamarosan nem sikerül teljesíteni a napi tervet, ismét veszélyben lesz a havi terv teljesítése is.

Április 4. tiszteletére

A mázai bányászok kimagasló eredményeket értek el a múlt évben. Ebben jelentős része volt annak a széleskörű versenymozgalomnak, mely itt kibontakozott.

Jól kezdték az 1958-as évet is! Két hónap alatt több, mint két napos előnyt szerezte az éves tervük teljesítésében. E siker elérésében jelentős része van az egész üzemet átfogó versenymozgalomnak, mely Április 4. tiszteletére indult.

A verseny az első negyedévet öleli fel. A legjobb eredményt elérők jutalmat kapnak. A versenyhez való csatlakozást a csapatvezetők írásba foglalták.

Az értékelés folyamatosan történik. Jelenleg igen nagy az érdeklődés a verseny kimenetele iránt.

KÉT VÁNDORZÁSZLÓ

A Komlói Szénbányászati Trösthöz tartozó bánya- és kisegítő üzemek részére 1—1 versenyzászló adományozását határozta el a tröszt vezetősége. A zászlókat félévenként adományozzák. Erre első esetben 1958. első félévének befejezése után kerül sor.

A „második műszak" könnyítésére mosógépet vásároltak

Körülbelül száz nő dolgozik a Komlói Vendéglátóipari Vállalatnál. Közülük legtöbb asszony, kinek gyermekeire és férjére bizony csak a munkaidő után akadhat ideje takarítani, főzni, mosni.

A dolgozó asszonyok valamennyien tudják, hogy milyen fáradságos az első 8 órai munka után, odahaza a második műszakot is ledolgozni. Úgylátszik azonban a Vendéglátóipari Vállalaton belül a vezetőség figyelme is, e problémára összpontosul. S miután nagyon akartak segíteni, hát — tudtak is.

A szakszervezeti bizottság elnökének javaslatára február 10-én, — az SZB. pénzéből — 2 400 forintos mosógépet vásároltak, melynek állandó helyéül a szakszervezet klubhelyiségét jelölték. A gép természetesen csak igen ritkán található a „közös" helyen, mert a munkából hazasietők asszonyok gyakran kérik el, egy-egy mosás idejére.

A Komlói Vendéglátóipari Vállalatnak nem a mosógép az első kedvezménye, mellyel dolgozó asszonyai „második műszakját" könnyíti meg. A múlt évben parkettkefélőgépet, sport és mély gyermekkocsit vásárolt, melyet alkalomadtán szintén díjmentesen kölcsönöz dolgozói részére. A parkettkefélőgépet gyakran, a gyermekkocsit pedig... hm... hát igen, — azt már ritkábban — szintén kölcsönveszik a nő dolgozók.

Tanácskoztak a versenyfelelősök

Egyre nagyobb méreteket ölt bányaüzemeinknél az alulról kezdeményezett versenymozgalom. Sorban születnek a helyesebbnél helyesebb kezdeményezések, melyek felkarolásában, nyilvántartásában és propagálásában döntő szerepet kapnak az üzemi versenyfelelősök.

Hogy a versenyfelelősök munkája szervezettebb és tervszerűbb legyen az eddiginél, értekezletet tartott a tröszt versenycsoportja, ahol a vitás kérdéseket és feladatokat beszélték meg.

Különösen nagy gondot kell fordítani a verseny eredményeinek ismertetésére, állapították meg a jelenlevők. Erről szólva Gál Miklós, a tröszt versenyfelelőse ezeket mondotta:

— A verseny nyilvánossága olyan legyen, hogyha valaki belép az üzembe, annak nyomban a szemébe tűnjön, hogy ott munkaverseny folyik. Szervezzük a versenymozgalmat, támogassuk a helyes kezdeményezéseket, ismertessük folyamatosan az eredményeket, mert ezzel nagymértékben segíteni tudjuk az üzemek eredményes munkáját.

Az értekezleten szó esett a KISZ-brigádok egyre eredményesebb versenymozgalmáról. Ma már legtöbb üzemnél dolgoznak ifjúsági brigádok, melyek élen járnak a termelésben. Milyen irányú felajánlásokat tesznek ezek a brigádok?

— A bányász ifjúsági brigádok felajánlásai — mondotta előadásában Gál Miklós — a többtermelésre, az önköltség csökkentésére, és a műszaki fejlesztésre terjednek ki. A fiatalok kezdeményezésére több bányában sikerült újabb bányagépeket alkalmazni. A bányászfiatalok versenye nagy mértékben növelte fiataljaink öntevékenységét, kezdeményező készségét. Ezt bizonyítja többek között az, hogy a KISZ megalakulása óta számos bányában a fiatalok kezdeményezésére indult meg a munkaverseny.

Az előadás után számos kérdést beszéltek meg az üzemi versenyfelelősök, majd javaslatokat tettek a versenymozgalom szélesítése érdekében.

Megállapodtak abban, hogy ezentúl nemcsak a komlói üzemek részére adnak ki bizonyos időközönként röplapokat, hanem havonta legalább egy alkalommal a három északi üzem eredményeit magábanfoglaló röplapot is készítenek.

*

Csak helyeselni tudjuk a tröszt munkaverseny csoportja által egybehívott értekezletet, mely sok segítséget adott az üzemi versenyfelelősöknek további munkájuk elvégzéséhez. De azt nem helyeselhetjük, hogy a tröszt szakszervezeti bizottsága részéről senki sem volt jelen az értekezleten.

SÁR ÉS KENYÉR

Március nyolcadika reggel, fél hét. A rádió már kora hajnalban bemondta, hogy — „Budapesten a hőmérséklet plusz egy fok, enyhén szitál a hó." A hőmérséklet Komlón is körülbelül plusz egy. A hó itt is szállangózik, majd rögtön elolvad. Csupa sár, nyirkos, latyak tőle minden, az egész járda, az egész város. Az autók csak úgy tocsognak az úttesten, és mint hölgyeket az illatfelhő, úgy követi őket, rakódik le tájuk — a sár.

A Berek-utcából hirtelen egy féltonnás — SB 243. rendszámú — tehergépkocsi kanyarodik ki. A kocsit valami kétes színű, rossz ponyvával takarták le, de úgy, hogy az autó oldala és vége szabadon maradt. A teherkocsin drótkosárban zsemlye, buci s a ponyvához teljesen hasonló földszínű gyékényre pakolva, kétkilós kenyerek százai.

Az autó hátsó oldalát levesszik. Egy gumicsizmás ember felugrik. Sáros csizmájával a cipók közé megy, oda — ahonnan már elhordták a kenyeret. Arckifejezésén, mozdulatain egy pillanatig sem látható a tétovázás, eme cselekedete miatt. Ugy tűnik eszébe sem jut, hogy holnap ugyanarra a gyékényre friss kenyér kerül majd...

A húsbolt előtt várakozó asszonyok mindenből semmit sem vesznek észre. Az ő gondjuk, figyelmük most a bolt felé irányul. Én azonban kíváncsi vagyok. Megállok egy pillanatra s arra gondolok; vajon kinek jut majd az a zsemlye, amelynek egyik oldala olyan, mintha szürkére dukkozták volna? Avagy ki szeletel először abból a kenyérből, amely éppen most lett sáros a rakodó csizmája orrától? Magam előtt látom a kisgyermeket, aki majd kávéjába aprítja az érdekes színű süteményt. S közben önkéntelenül is újabb kérdés ötlik eszembe: vajon a szállítók is ebből a kocsiból veszik a kenyeret? És talán — minthogy az ő hibájukból történt — saját részükre kiválasztják a legsárosabbat? Nem, ezt még sem hiszem. Izlésük bizonyára jobb ennél. Csakhát akkor miért nem vigyáznak a többi ember kenyerére, annak tisztaságára is? Bárhogy töprengek, nem tudok magamnak feleletet adni...

Felejthetetlen nőnapi ünnepség A MÁJUS 1-BEN

Március 8-án, szombaton délután rendezte meg a Nőtanács a nemzetközi nőnapot a Május 1. Kultúrotthonban.

Az ünnepély megkezdése előtt a bányászzenekar szórakoztatta a nagyszámú közönséget. A terem már 5 óra előtt zsúfolásig megtelt úgy, hogy pótszékekről kellett gondoskodni, de még így is sokan voltak, akiknek nem jutott ülőhely.

Az ünnepélyt 5 órakor nyitotta meg Tatai Jánosné, a városi Nőtanács elnöke. Megnyitó beszédében üdvözölte a megjelent asszonyokat és leányokat, méltatta a nőnap jelentőségét:

— A népek óriási többsége a békét akarja — mondotta többek között. — Mi, komlóiak üzenjük a nemzetközi nőkongresszus tagjainak: minél több nőt tömörítsenek a békéért folyó harc zászlaja alá.

A megnyitás után Reisch Erzsébet, a kenderföldi általános iskola VII. osztályának tanulója komoly átéléssel szavalta Zabányi Alajos: Üzenet a világ asszonyainak című versét. Majd a kis óvodások köszöntötték a megjelent édesanyákat. Ezután Boga Ildikó szavalta József Attila: „Kései sirató" című versét. Majd az úttörők átadták jókívánságaikat az ünnepségen résztvevő asszonyoknak, lányoknak, édesanyáknak. Az úttörők után a KISZ-fiatalok kívántak az édesanyáknak, leányoknak sok eredményes munkát.

Az ünnepi szónok Lemle Géza, a megyei tanács népművelési osztályának csoportvezetője, beszédének első részében megemlékezett a nemzetközi nőnap kialakulásáról s ennek történelmi, társadalmi jelentőségéről:

— Az emberiség történelme évezredek óta folyó harc a haladásért és a szabadságért. E harcoknak hőse volt többek között Clara Zetkin, s ma hősei mindazok, akik a béke, a szocializmus, a gyarmati elnyomás ellen küzdenek. Hősei mindazok, akik mindennap a békéért harcolnak, elsősorban az édesanyák — mondotta Lemle elvtárs.

Ezután felsorolta a nők eredményeit ebben a harcban. Megállapította, hogy a nők a férfiakkal együtt építették a szocializmust — sokszor a férfiakon is túltéve. Az 1956-os ellenforradalom alatt a férfiak közül sokan meginogtak, a nők akkor is helyükön álltak. A világ asszonyai azok, akik ma legkövetkezetesebben harcolnak a békéért.

— Amikor ezt a békeharcot megköszönjük az asszonyoknak — folytatta Lemle elvtárs — tulajdonképpen életünket, jövőnket köszönjük nekik.

Emlékeztette a hallgatókat a múltra: a munkanélküliségre, éhezésre, gondok közt őrlődő férfiakra, rongyos gyerekekre. Szükséges ezekről beszélni — mondotta —, hogy tudjuk egyre jobban megbecsülni a jelenünket. Vannak most is gondjaink, de abban biztosak lehetünk, hogy jobb a mai életünk, mint a tegnapi s a holnapi még jobb lesz.

Szólott a gyermekek neveléséről, arról a felelősségről, mellyel az egész társadalom tartozik a „csellengő", elhagyott gyermekekért — az is

(Folytatás a 2. oldalon.)

Nyilvános pártnap

Március 13-án, csütörtökön délután 5 órakor Komló Város Pártbizottságának Végrehajtó Bizottsága, az Erkel-teremben nyilvános pártnapot tart.

A pártnap előadója: Asztalos Géza elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága Ellenőrző Bizottságának tagja.

A nyilvános pártnapra ezúton is szeretettel meghívja Komló város lakosságát.

AZ MSZMP KOMLÓ VÁROS VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA.

Az újtelepi Tavasz utcáról

A komlói csatornaépítési munkálatoknak jelentős részét a 3-as számú Mélyépítő Vállalat dolgozói végzik. Munkájuk nem megfelelő. Ezt bizonyítják az egymásután érkező panaszok. Az utóbbi időben különösen sok panasz érkezett az Újtelep Tavasz utcai lakóktól.

Mi is történt tulajdonképpen? A Tavasz utcai épületekben nem volt szennyvízelvezető csatorna. A 3-as számú Mélyépítő Vállalat, — mert hozzá tartozik ez a telep is — ígéretet tett, hogy hamarosan hozzáfog a munkához. Ez meg történt. A dolgozók panasza „orvoslást" nyert. De a panaszok még nem szüntek. Miért? Február 22-én minden kiderült.

Hanyag, tervszerűtlen munka következtében hat épületben fel kellett bontani a szennyvízcsatornákat. A 20 centiméteres átmérőjű betoncsövet 40 méter hosszúságban kellett felvenni a föld mélyéből és újból beépíteni. Ez a munka 5 napig tartott és a vállalatnak 2 673 forint többletköltségébe került. Legalábbis papíron ekkora összeget mutatott ki a vállalat vezetője ezirányú érdeklődésünkre.

Ki ezért a felelős? A Tavasz utcai épületekben történő csatornázási munkálatokat Lohmer Rezső művezető irányította. Tehát először ő a felelős. Nem ellenőrizte a vezetése alá tartozó dolgozók munkáját. Figyelmen kívül hagyta a tervrajzokat. Az következett mindebből, hogy jelentős pénzösszeg, munka ment kárba. Ezt neki kell megtérítenie.

A hat épületre azóta újból beépítették a szennyvízcsatornákat. Az olvasó ezek után azt mondaná: „Többletmunka ide, többletmunka oda, az a fő, hogy az érintett lakók panasza „orvoslást" nyert."

Sajnos nem így van. A csatornákat csak azért építették be, hogy „legyenek". A 3-as számú Mélyépítő Vállalat vezetője — bizonyára az egészségügyi hatóság sem — nem engedélyezi használatát. Nem engedélyezi, mert a Bem utcában jelenleg nincs csatorna, s így az újtelepi csatornáknak nincs összeköttetésük.

A vállalat vezetője attól fél, hogy a csövek megtelnek szennyvízzel, s a tisztításuk nem lenne valami kellemes dolog. Hogy a Bem utcában miért nincs csatorna? Ki tudja? A mélyépítők a tröszttől okolják ezért. Hogy mit akarnak tenni? Egy ideiglenes szennykutat akarnak építeni, 50—60 000 forint költséggel, hogy legyen, ami elnyeli a szennyvizet, amíg nem lesz rendes csatornahálózat. Ez a munka közel egy hónapig tartana, a kút pedig három hónap alatt megtelne.

Az ideiglenes kút megépítése nem megoldás. Ha már valamit építünk, akkor olyat építsünk, amelyből a dolgozóknak is, népgazdaságunknak is van haszna. Országunk nem olyan gazdag, hogy 50—60 000 forintos költségekkel háromhavonként újabb és újabb szennykutat építsünk.

— Demeter —

NŐNAP AZ ISKOLÁBAN

A nyolcadik osztály ez egyszer nem diákokkal telt meg. A nőnapon, március 8-án délben asszonyok, pedagógusnők, édesanyák foglaltak helyet a kenderföldi iskola padjaiban.

A vendégek között voltak az iskola Szülői Munkaközösségének legaktívabb tagjai. Ma mégsem ezért hívták meg Krkosné, Baráthné, Balláné, Csalánosiné, Urinė, Kersákné, Kulonicsné, Földváriné, Bariczné és Mauhsné elvtársnőket, hogy közös problémát, közös feladatot együtt oldjanak meg az iskola nevelőivel. Ünnepségre készülődtek, s a kezdésre sem kellett sokáig várni.

Elsőnek az úttörőnyakkendős fiúk, lányok köszöntötték énekszóval a megjelent édesanyákat, tanárnőket és a napköziotthon nődolgozóit. Az énekszámokat vers követte. Reisch Erzsébet szavalt. Majd ismét az énekkar szerepelése tette változatossá a műsort. A dal, a vers a békeharcot hirdette.

Az iskola, illetve a tantestület férfi tagjai nevében az iskola igazgatója, Szamos elvtárs köszöntötte az ünnepelteket. A rövid ünnepi beszédet, a kedves műsort, ajándékozás követte. A nők iránti tiszteletüket, megbecsülésüket ezúttal egy-egy cserép virággal fejezték ki a férfiak.

KÉP UKRAJNA FŐVÁROSÁBÓL

Kijev, Kreseszátki sugárút

Munkában a Hazafias Népfront:

ÚTKERESÉS KISBATTYÁNBAN

A községet Kisvasszar, Magyaregregy és Komló irányában Jánosi-puszta határolja. E helységek között sűrű cserjések, s vadban gazdag erdőrengeteg teszi vadregényessé a tájat. Tavasztól—őszig a végtelen csend, a jó levegő, a hajnalban felhangzó csodálatos madárhangverseny vonza Kisbattyán környékére a természet kedvelőit. Ilyen idillikus és vonzó az alig ötven házból álló kis község jó időben. De nem ilyen ősztől—tavaszig s nyáron sem, ha megnyílnak az ég esőcsatornái.

Esőben, sárban kövesút híján, szinte a világtól elzárva fekszik e csodálatos környezetű kis község. S mint lakói elmondták, hivatalos ember a községbe ilyenkor — ha csak nem adót gyűjteni — nem igen jött az elmúlt években. Valami gyűlést — kb. két évvel ezelőtt — ugyan hirdettek, hogy mi is lett volna akkor, pontosan már nem emlékszik rá Sehbacker bácsi, de a hintó a rossz úton összetört és a küldöttek fele útról visszafordultak.

Szóval nem jelent kellemes sétát csúnya időben, a mintegy három-négy kilométernyi földút megtétele Mecsekjánositól. Közben három dombot is meg kell mászni, mire a kis völgyben húzódó község előtűnik.

Ezért tartjuk érthetőnek, hogy a község lakóinak főgondja annak megoldása, hogy legyen e helységnek is köves bekötőútja. Különösen sokat foglalkoztatja e kérdés, azt a mintegy hatvan-hetven bányász és egyéb ipari dolgozót, akik naponta kétszer is megmásszák ezeket az úttalan dombokat.

Hogy miért éppen most: olyan sürgető e probléma megoldása? Sürgető ez már hosszú évek óta. Már 1951-ben megindult az útkérő hivataljárás. 1952-ben megépítésére ígéret is elhangzott. Aztán mind a mai napig maradt minden a régiben.

Amikor erről beszéltek, érezhető volt, hogy megkeseredett már az erről esett szó, elfásultak, nem hisznek már abban, hogy valaha is megoldódik e fontos ügyük.

Így kezdődött, ilyen hangulat alakult ki a Hazafias Népfront Komló városi elnöksége által összehívott kisbattyáni falugyűlésen. Nem sokáig. Csak addig, míg Meiter András nem kért szót. Ő két éve van ebben a községben, így nyilvános helyen még nem adódott lehetőség szavát hallatni. Most lehetőség kínálkozott rá, élt is az alkalommal.

Nem kesergett, inkább a megoldás lehetőségeit latolgatta. Elmondta:

— Mecsekjánosi-puszta felé már készül a kövesút. Innen csupán másfél, két kilométer bekötőút elkészítése lenne szükséges és Kisbattyán kijuthat az évszázados „elzárkózottságából." S ez megoldható, — mondta ki a bátor szót. — Nem keseregni kell itt, hanem cselekedni. Összefogni a helyi erőket, s csak ahhoz kérni segítséget, ami már helyben nem oldható meg.

S hogy ne vizet prédikáljon Meiter András azonnal felajánlott egy heti lovas fuvart e célra, s hozzá 1000 forintot.

E hozzászólás megváltoztatta a falugyűlés hangulatát, s új irányt mutatott. A kivezető utat mutatta meg. Lugos gazda hozzászólását azzal kezdte, hogy összegben és fuvarban is ad annyit, mint az előtte szóló. Hasonlóan nyilatkozott Sehbacker, Ördög, Lutz és Károly gazda is.

Ezek után gyorsan határoztak. Megalakítják községükben is a Hazafias Népfront helyi bizottságát s annak négy tagját bízzák meg, járjon házról-házra, szervezze a hozzájárulást az út megépítésére. S ami még kell hozzá, pótolják a községfejlesztési alapból s egyéb segítségből.

Határoztak. De a gyűlés nem ért véget. Számos sürgető probléma is felmerült. Délután 16 óra után nincs telefon, ha valaki éjjel megbetegszik, nem tudnak gyorsan orvost hivatni. Aztán arról, hogy bár erdők között laknak, még sincs fájuk. Az iskolát, mozit a tanulók által gyűjtött galyakkal fűtik, stb. A kultúrtermet is bővíteni kellene, csak a népboltot kellene átköltöztetni egy évek óta üresen álló csarnokba. De ezekről már könnyebb szívvel beszéltek, mert tudták, hogy mindez összefogással megoldható.

Nagyszerűen sikerült

nőnapi ünnepséget rendezett az Észak-Baranya megyei Népbolt Komlói Kirendeltsége. A vállalat több mint 80 nődolgozója jelent meg a barátságosan berendezett kultúrhelyiségben. Az ízlésesen megterített asztalok körül fehérköpenyes férfiak sürögtek.

A belépő asszonyokról udvarias férfikezek segítették le a kabátot. Igazi ünnepi hangulat uralkodott a teremben.

Bodnár Rezső a kirendeltség vezetője meleg szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket, méltatta a nemzetközi nőnap jelentőségét és sok sikert kívánt a további munkához. A városi nőszövetség nevében Nagy Imréné köszöntötte az asszonyokat.

Ezután a vállalat férfidolgozói teát, virslit és sört szolgáltak fel az ünnepelteknek. Hamarosan megjelent az öt tagból álló zenekar, amely az amúgy is jó hangulatot még jobban fokozta. Nemsokára „állt a bál" és még az sem jelentett akadályt, hogy kevés volt a férfi. Női párok keringtek s a szünetben bizony fogyott a büfé szendvics- és italkészlete.

A jó hangulatra jellemző, hogy amikor éjfélkor a zenekar tust húzott, sokan méltatlankodtak a „korai" záróra miatt.

Egy boldog ünnepi esttel a társolyukban tértek nyugovóra a vállalat nő dolgozói, hogy másnap szorgos kezekkel ezreket és ezreket lássanak el élelmiszerrel, ruházati cikkel.

Felejthetetlen nőnapi ünnepség a Május 1-ben

(Folytatás az 1. oldalról.)

hozzátartozik a szocializmusért folyó harchoz.

— Kérjük az asszonyokat, hogy amilyen erővel harcoltak eddig is a békéért és a szocializmusért, úgy harcoljanak érte ezután is, ne csak a gyűléseken (ott is), de a mindennapi éiet apró feladataiban is.

Lemle Géza nagy tetszéssel fogadott beszédét Tatai elvtársnő köszönte meg, s ezután megkezdődött az ünnepség második része — a zászlóavató ünnepély.

A zászlót a KISZ helyi szervezete adta a Nőtanácsnak.

— Azt jelenti a zászló — mondotta a KISZ városi titkára, Hetesi Lajos elvtárs, hogy közös ügyért harcolnak a fiatalok és az anyák.

Császti elvtársnő meghatódva kötötte fel a kék zászlóra a piros szalagot. „A kék zászló a békét jelenti, a piros a szabadság színe" — mondotta Császti elvtársnő.

Ezután a zászlószögek beverése következett.

Elsőnek a városi pártbizottság nevében Bátai Jakab elvtárs lépett a zászlóhoz. Méltatta a nők fontos szerepét a békéért és a szabadságért folytatott harcban. Elismeréssel adózott a nagy munkáért, melyet a szocializmus építése és az ellenforradalom leverésében a nők végeztek.

Tatai elvtársnő megköszönte a KISZ-nek a szép ajándékot, s ígéretet tett a Nőtanács nevében, hogy a nők szorosabbra zárják a sorokat a béke megvédése érdekében.

Az ünnepség az egyik kedves szovjet növendég szavaival fejeződött be:

— Mi, szovjet asszonyok — mondotta többek között — békét akarunk és barátságot minden nemzet között. Különösen a magyar és a szovjet nép barátságát értékeljük nagyra. Békét akarunk, hogy gyermekeink boldogságban nőjenek fel. Éljen a női egyenjogúság az egész világon! — fejezte be hozzászólását.

Az ünnepség után a „Két anya" című filmet vetítették a megjelenteknek.

Levelek a pártmunkáról:

Ezer embert kerestek fel igaz szívvel

Érzik a mi asszonyaink, leányaink, hogy az idei nőnapon — talán még sokkal inkább, mint máskor — száll feléjük a szeretet, köszönet az eddig általuk nyújtott kedvességekért, ezernyi boldog percért.

Erre gondoltak a nőtanács kommunista asszonyai is, amikor alig néhány napja elhatározták; az idei nőnapon fő munkájukat arra fordítják, hogy minél több emberrel találkozzanak, váltsanak néhány szót a békéről, amely a kis családok és nagy nemzeti közösségünk boldogságának egyformán előfeltétele.

Az elhatározás nyomán néhány órával már serény diákok seregének fürge ujjai mérték, szabták és felírattal látták el a kis kék szalagocskákat. S mire a nagy nap, március 8. felvirradt, ezer kis szalag készült el, rajta a felirattal: Békét a világnak!

S e kis szalagocskák nemcsak kedves ajándékokat jelentettek mindazoknak az üzemi, vállalati, hivatali dolgozóknak, akiknek ruhájára, kabátjára a nőmozgalom tagjai azokat feltűzték. Többet jelentett annál. Kifejezte ez az ajándékozás azt, hogy a nők, a mi asszonyaink, leányaink még azon a napon is, amikor az egész világon őket, az ő harci eredményeiket ünnepeljük, ők akkor sem pihennek. Nem pihentek. Harcban, felvilágosító munkával töltötték a napot.

S a kis kék szalagocskák szövege azt is elárulta, hogy a nők nagy nemzetközi ünnepnapján milyen cél érdekében indultak felvilágosító szóval, sok szeretettel és nagy elszántsággal harcba, a komlói asszonyok. A béke biztosításáért, a nemzetközi feszültség enyhítéséért emelték fel e napon is harcos szavukat.

S ahol megfordultak e napon, ott nyomuk maradt szembetűnő kis kék szalagocskák mellett az emberi szívekben is.

Gregor János

Tanulságos KISZ-taggyűlés a szénelőkészítő üzemben

Nemrégen alakult, helyesebben nemrég vált külön a Kossuth-bányai szervezettől a szén előkészítő üzem KISZ-szervezete. S mint a taggyűlésükön láttuk, önálló szervezetté alakulásuk nem gyengítette, nem tette még átmenetileg sem bizonytalanná a fiatalok munkáját, Ellenkezőleg. Az előzőnél, a létszámban is kisebb szervezeti kollektívában élénkebbé vált a munka, lelkesebb és pezsgőbb élet alakult ki. Aktívabbak a fiatalok, és az önállóság megnövelte felelősségérzetüket a KISZ-szervezet munkája iránt.

E növekvő felelősségérzet megnyilvánulásának voltunk tanui a szervezet legutóbbi taggyűlésén. Mégpedig rögtön a gyűlés elején, a tagfelvételeknél.

Az történt, hogy az alapszervezet vezetősége nem készítette elő megfelelően a felvételeket. A tagság előlött nem hunyt szemet. Annyira nem, hogy az első tagfelvételét kérő vitája után jegyzőkönyvben rögzített és egyhangúan elfogadott határozatban rótta meg mulasztásáért a vezetőséget. A határozat kimondja: „A tagság elvárja, hogy a legfontosabb tanácskozó szerv, a taggyűlés elé, a vezetőség csak alapos megfontoltsággal terjesszen döntésre javaslatokat. Ennek ellenkezője, a taggyűlés fontosságának és jelentős szerepének lebecsülését jelenti..."

A vezetőség levonta a megrovó határozat tanulságát, s beismerte, hogy a többi felvételét kérő ügyével sem foglalkozott megfelelően. Majd a taggyűlés engedélyét kérte, hogy emiatt azokat csak a következő taggyűlésen terjeszthesse elő. A napirenden lévő többi ügyben — mert jól előkészítették — alapos vita után határozott a taggyűlés. E tény fordított — pozitív — értelemben az előző határozat helyességét húzta alá.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Februárban születtek:

Rostás József, Hetesi Erzsébet, Hrotkó Magdolna, Feik Erika, Gergics Henrik, Mészáros Zoltán Szilárd, Nagy Imre, Erdei Julianna, Gergász Katalin, Kelemen Antal, Beihamer Károly, Bogdán Anna, Renner Gabriella, Oláh Zoltán, Micskei Rozália, Bőhl Ervin Csaba, Berki Lajos, Polutnik Anikó, Vida Piroska, Szabó István Mátyás, Vitéz Róbert, László Mária, Schäffer László Tibor, Spitz Gabriella, Hodászi Károly, Mesterfalvi Erika, Zsibórás Ildikó, Jakab Mária, Réder József, Csábi Ágnes, Szente László, Kiss Mária, Szolnoki Eleonóra, Király Zoltán, Dénes Erzsébet, Gyöngyössy Zoltán, Tóth János, Fábián Judit, Héjjas László, Bátori Sándor, Berki István, Csonka Flóra, Kocsis József, Kovács János, Pál Anna, Heidecker Pál, Schwacz Olga, Bódis Katalin Edit, Kutnyánszky Zsuzsanna, Bakó Rózsa, Mihályi István, Jonkó Anikó, Valkai Piroska Zsuzsanna, Orosz József Imre, Kobelák János, Segesvári József, Sárkány Ferenc, Zag Judit, Kovács Melinda Erzsébet, Bori István, Marjanovics István és Buzás Ilona.

Házasságot kötöttek:

Takács János és Gombos Mária, Szilvás Ignác és Torday Ilona, Kis-Csordás Béla István és Garai Etelka, Molnár Mihály és Márton Jolán, Obiczer Károly és Csák Erzsébet, Froster Henrik és Szücs Éva, Kepecs László és Rudolg Viktória, Kirkovics Károly és Péczka Ibolya Anna, Márta Árpád és Ivanics Mária, Szikszai Imre és Pákozdi Zsuzsanna, Szalai Mihály és Eszenyi Erzsébet, Vladár Ferenc és Dobossy Gizella, Koronczay Károly és Krajecz Erzsébet, Kovács Mihály és Puskás Borbála, Molnár Sándor József és Ürge Etelka, Gyimesi János és Püspöki Terézia, Arnold Ferenc és Wágner Katalin, Demeter István és Hettlinger Gabriella Cecilia, Zavarkó Sándor és Riba Rozália, Kaluzsa János és Hartauer Klára, Gáspár István és Pintér Mária.

Meghaltak:

Petrovics Ibolya, Borsos Piroska, Beihamer Károly, Panta János, Rega Ferencné, Novacsics Györgyné és Bauer Márton.

Újra az ifjúság között

— Szeretnénk, ha az elvtárs pártmunkáját a továbbiakban az ifjúság között végezné...

Számos helyen hangzott el ez így, vagy más szavakkal az alapszervezetekben. S azok többsége, akiknek a megbízás szólt, első pillanatban meglepetéssel kapták fel fejüket. Már hogy ők ismét...? Aztán felcsillant szemük. S nemcsak azért, mert nem lehet szebb feladat, mint holnapi utódaink, ifjú harcos társaink munkájának segítése. Azért is, mert évek távlatából képek csillantak fel. Az emlékezés képei. Vidám képek ifjú életükből, feledhetetlen dallamok a tüntetések, felvonulások idejéből.

S hogy éppen őt bízzák meg? Ez megtiszteltetés. De több is annál. Ez mozgalmi munkájának elismerése. S egyben annak is, hogy az ő szürkülő feje alatt, a munkában edzett izmok mögött fiatalos szív dobog. Mire a gondolat idáig ér, kész az elhatározás. Vállalja...

*

Az utóbbi hetekben mind több KISZ alapszervezet munkájába kapcsolódnak be, segítik azt a felnőtt kommunisták. Öreg veteránok és olyanok, akik az elmúlt években az ifjúsági mozgalom vezetői voltak.

Ezt tapasztalhatjuk az építőknél, a vájáriskolánál, az egyes bányaüzemi alapszervezeteknél. S azt, hogy a fiatalok hálásak a segítségért, a jó tanácsokért. Nem új dolog — az elmúlt néhány esztendőt kivéve — így volt ez régen is. S akkor nagyon hasznosan segítette a fiatalok helyes irányú nevelését. Ezért reméljük, hogy most is így lesz.

— B. I. —

Hozzászólás

„Ha mindenki segít benne" című cikkhez

MÓDOSITÁSRA JAVASLOM

Az „Uj Komló" február 19-i száma foglalkozott a tanulók iskolánkívüli magatartásával kapcsolatos rendszabály-tervezettel.

Köszönjük pedagógusainknak ezt a gondoskodást, mint szülők és mint állampolgárok is egyaránt. Amit e levél is szolgál, biztosíthatjuk teljes elvi és gyakorlati támogatását céljaiknak.

Engedjék meg, hogy felhívjam figyelmüket ugyancsak az „Uj Komló" február 19-i számának egy másik cikkére (Anket a szerkesztőségben), melyben egy szülő — nagyon okosan — kijelenti, hogy jelen pillanatban fontosabbnak látszik a szülők nevelése, mint a gyermekeké. Száz százalékig igazat kell adnom Berze Jánosnénak. Ne a gyermekeket — és főleg ne a gondos családi nevelésben részesülő gyermekeket és ezek szüleit (mert ilyen is van) büntessük korlátozásokkal. Inkább a hanyag és nemtörődöm módon viselkedő szülőket igyekezzünk rávenni arra, hogy helyesen foglalkozzanak gyermekeikkel. Törődjenek okosan, korszerűen és becsületesen azok nemcsak testi, hanem szellemi és erkölcsi nevelésével is.

például a mozilátogatással kapcsolatos tervet, mely szerint a tanulók hétköznap az első, vasárnap pedig csak a matiné előadásokat látogathatják. Itt feltétlenül szeretném kiegészíteni a szabályt azzal, hogy kivételt képezzen olyan eset, amikor a tanuló családdal, a szülőkkel látogatja meg az előadást. Igy nem szenvednek majd hátrányt azok a szülők és gyermekek, akik a mozilátogatást nem pusztán időtöltésnek, spontán szórakozásnak tekintik, hanem szórakozás közben való nevelésnek, tanulásnak. Akiknél a közös szórakozás a családi közösség egyik szép és hasznos vonása, erős pillére.

Rendkívül hasznos a közös műélvezet és szórakozás a gyermeknek, ha a szülő nyomban, vagy később magyarázattal szolgálhat, „konferálhat" neveltjének. Ha a látottak, hallottak egyes fontos részeire külön is fel tudja hívni a gyermek figyelmét, ha a gondolatokat és történteket összefüggésbe tudja hozni a gyermek, a maguk, a család, az iskola, a város és a haza életével, sorsával.

Ilyen esetben, ha komoly szülői kíséretről van szó, nem tartom károsnak még

AZ UTOLSÓ ELŐADÁSON

való részvételt sem. Például szombati napon, amikor az alvásveszteséget vasárnap pótolhatja a tanuló. Mert már maga az is, hogy szüleivel „későn járt" moziban egy komoly filmet megtekinteni, hálás élmény egy jólnevelt gyermeknek.

Kérjen a gyermek az osztályfőnökétől írásbeli engedélyt, aztán hadd menjen csak és tanuljon. Szerezzen ismereteket, romantikát és gazdagodjon érzésvilága. Legyen ebben a felépítésben egyre több szerepe a szüleinek is.

Ne kérjék a szülők minden filmre el a gyermekeiket. Ha nem ismerik, nem látták még a filmet, vagy nem olvastak róla kritikát, inkább csak hagyják otthon. De ha csak egyetlen nagyszerű gondolatot is tartogat a film gyermekük számára, hát ne sajnálják a fáradságot... Inkább másnap menjenek el vele mégegyszer. Higyjék el, megéri még így is. Mert amit a gyermekkorban nyújthatunk, azt a felnőtt korban már pótolni nem tudjuk.

Csikós Ferenc

*

(Ugy gondoljuk, sok szülőt érdekel a tanács azon határozata, mely szerint korlátozzák a gyermekek mozilátogatását. Helyes, avagy helytelen-e a rendelkezés? Alkalomadtán megengedhető-e, hogy a gyermek vasárnap délután (például a 4, vagy 6 órai előadáson) szülői kísérettel, moziba menjen?

Nos, hogy véleményüket nyilvánosan is kifejezésre juttassák, kérjük: Csikós Ferenchez hasonlóan mindtöbben írják meg a gyermekek mozilátogatásával kapcsolatos állásfoglalásukat. (A mi álláspontunk azonos a tanács határozatával. Szerk.)

Társadalmi munkában

A háziasszonyokon kívül talán csak a gondnokok tudnák legjobban megmondani, hányszor mentek panaszra ilyen és ehhez hasonló kijelentésekkel:

— X. Y-né nem hajlandó a lépcsőházat takarítani, mert azt mondja, az a házbizalmi kötelessége. Azért lakja ingyen a lakást.

Vagy:

— A házmegbízott feljogosítottnak érzi magát arra, hogy a lakókkal személyeskedjen, azok minden családi ügyébe beavatkozzon és őket durván megsértse. Ugy képzeli, hogy miután lakbért nem kell fizetnie, neki több joga van a házban, mint a többieknek...

Nehezen elsímítható problémák voltak ezek. De csak voltak, mert: A Szénbányászati Tröszt igazgatójának február 8-án kelt 295/1958. számú rendelete értelmében, márc. 1-től a lakóházak bizalmiainak az ingyenes lakásjuttatást beszüntetik. A lakóháznyilvántartó könyvek vezetését március 1-től társadalmi munkában kell végezni. Amennyiben a jelenlegi házbizalmi a lakóháznyilvántartókönyv vezetését nem vállalja, úgy helyette más bizalmit kell kijelölni. — Eddig a rendelet... és ezekután reméljük, megszünnek a lakbérfizetés miatti perpatvarok is. (Persze a ház rendjéért és tisztaságáért a továbbiakban is felelősséggel tartozik nemcsak a házbizalmi, hanem a többi lakó is.)

Nyereségrészesedés a mélyfúró vállalatnál

1956-ban és azt megelőző években is a mélyfúró vállalat dolgozói becsületes, jó munkát végeztek. Eredményük, ha nem is volt kiváló, de az átlagot meghaladta.

1957. évben pártunk és kormányunk lehetővé tette, hogy 1956. évhez képest elért többleteredmény után nyereségrészesedést fizethessenek.

Maga ez a tény nagyobb kedvet adott a munkához. Igaz az is, hogy az ellenség sem maradt tétlen. Neki nem tetszett a magasabb termelés, nem tetszett az, hogy munkásaink lelkesen dolgoznak. Azt terjesztették, hogy a nyereségrészesedés csak ígéret, abból úgysem lesz semmi.

Kinek lett vajon igaza? Ma már ez eldöntött kérdés. Ma már senki sem hiszi el az ellenség állítását, mert ahol valóban jól dolgoztak, ott az eredmény, a nyereségrészesedés fizetése sem marad el.

A Komlói Mélyfúró Vállalat dolgozói is becsületes, jó munkát végeztek. Jó munkájuk eredményeként 2 heti nyereségrészesedést kapnak.

Ezt elsősorban azzal érték el, hogy az egy folyóméterre eső költséget például a BU—40-es berendezéseknél 514 forinttal csökkentették az 1956. évhez viszonyítva. Megszilárdították a munkafegyelmet, takarékoskodtak az anyaggal, növelték a produktív idő arányát, nem ültek fel az ellenség hangjának, stb.

Még jobb eredményt is lehetett volna elérni. A többi berendezés önköltségét is csökkenteni kellett volna. Ezzel szemben például az ütveműködő berendezések önköltsége emelkedett. Lehetett volna javítani a vezetés színvonalán, jobban takarékoskodni az anyaggal, a szerszámmal stb. Ezek a hiányosságok akadályozták a többleteredmény emelkedését. A jövőben ezeknek a hiányosságoknak felszámolására kell a fő figyelmet fordítani.

Az üzemi tanács már határozatot hozott a nyereségrészesedés összegének felosztására.

Azok a dolgozók, akik egész évben dolgoztak, teljes, azaz kétheti nyereségrészesedést kapnak.

Csökken annak a dolgozónak a részesedése, aki igazolatlanul hiányzott. Egy hiányzásért 25 százalékos, kettő hiányzásért 50 százalékos, három hiányzásért 75 százalékos a csökkenés. Háromnál több hiányzás teljes kizárást von maga után.

Egy-egy fegyelmi büntetés az eset súlyától függően legalább 20 százalékos csökkenést von maga után. Fegyelmi eljárástól függetlenül cselekményük súlyának arányában csökken azon dolgozók részesedése, akik hibájukkal a vállalatnak veszteséget okoztak. Önkényes kilépők egyáltalán nem kapnak részesedést.

Azon dolgozók, akik nem dolgozták ki az egész évet, de félévük megvan, 50 százalékos részesedést kapnak.

Emelkedik azon dolgozók részére a részesedés, akik huzamosabb ideje a vállalatnál vannak.

Ezek a tények bizonyítják, hogy érdemes volt jól dolgozni, érdemes pártunk és kormányunk útmutatását figyelembe venni és nem érdemes az ellenség véleményére adni.

A mélyfúró vállalat dolgozói is látják, hogy pártunk vezetésével előre megyünk, látják az eredmények gyümölcsét és látják, hogy a helyes út nem az ellenség hangja, hanem pártunk irányvonala.

Gyimesi László

Könnyebb munkával — több szén

Fémtámos biztosítás Kossuth-bányán

1958 január elsején kezdték meg Kossuth-bánya VII. szintjén a fémtámos biztosítás helyi kikísérletezését. A kezdeti munka bizony nagyon sok követelményt hagyott maga után. Az első látogatásunkról — melyet a kísérleti fejtésben tettünk — őszintén és nyíltan írtunk a „Kísérleti fejtés" című cikkünkben.

Azóta sok változás történt, s ma már mintaszerű munkát végeznek az itt dolgozó bányászok. Ezt örömmel állapították meg a bánya vezetői, és mi is a második látogatásunk alkalmából.

Aránylag rövid idő telt el az új módszer alkalmazása óta, de a rövid idő alatt is jelentős eredmények születtek ebben a fejtésben. A műszaki vezetők elégedettek a kezdeti eredményekkel, és nagy jelentőséget tulajdonítanak — a jövő termelése szempontjából is — a könnyűfémtámos biztosításnak.

Szepeshegyi István főmérnök például a következőket mondotta a kísérleti fejtésről:

— Örömmel megállapítom, hogy ez a biztosítási mód, a kezdeti nehézségek ellenére is kiváló! Sokkal biztosabb és eredményesebb, mint a régi módszer. S mindenekelőtt jelentős anyagi megtakarítást eredményez.

Magyar Ferenc főaknász szerint:

— Ennek a módszernek az eredményét röviden így tudnám összefoglalni: Könnyebb munkával — több szén!

S, hogy a könnyűfémtámos biztosítás alkalmazása menynyire gazdaságos, arról nagyszerűen tanuskodhatnak január és február összehasonlító adatai.

Január 1-től 10-ig a régi biztosítással dolgoztak ebben a fejtésben, majd 11-től az új módszert alkalmazták. A front előrehaladási sebessége — annak ellenére, hogy az itt dolgozók csak ekkor ismerkedtek a fémtámok használatával — 16 százalékkal magasabb volt az új módszer alkalmazásakor, mint a régi fatám biztosítás idején. Ehhez hozzá kell tenni, hogy ebben az időszakban még nem felelt meg a fejtés az előírt követelményeknek!

A fafelhasználás is jelentősen csökkent. Ez azt eredményezte, hogy olcsóbb lett a termelés. Január két utolsó dekádja alatt 17 ezer forint megtakarítást eredményezett az új módszer!

Még jobbak az eredmények februárban.

Ekkor a front előrehaladási sebessége — a régi 59 centiméter/nap helyett — 100 centiméter/nap volt! A fa felhasználás a régi módszer mellett (ugyanitt 1-től 10-ig) 0,047 köbméter/tonna, a fémtámos biztosítással viszont csak 0,017 köbméter/tonna!

Ez azt jelenti, hogy 82 köbméter fát, és ezzel 59 ezer forintot sikerült megtakarítani február 11-től a hónap végéig. A két hónap alatt tehát nem kevesebb, mint 76 000 forintos megtakarítás mutatkozik, mely kb. 84 fémtám árának felel meg.

Mindebből megállapítható, hogy az új módszerrel igen kedvezően alakul az eredmény. Ennek oka — az eddigi tapasztalatok alapján — a következő.

A fémtámas biztosításnál nem kell fahordó.

Míg a régi módszerrel egy támot lehet felállítani, addig ugyanannyi idő alatt az újjal hármat!

Nagy része van az eredményekben annak, hogy a dolgozók felismerték a korszerű biztosítás óriási előnyeit és szívesen alkalmazzák.

Nem kisebb jelentőséggel bír az a tény, hogy ebben a fejtésben olyan kiváló bányászok dolgoznak, mint Szabó János és Kóós László csapatvezetők, olyanok, mint Reinhardt Péter, Jähn József, Szedlár Ferenc, Kádár János, Haág János bányászok és a többiek, akik a fejtésben érnek el kimagasló eredményeket. Vagy olyanok, mint Cs. Juhász Károly, Dávid Rudolf és a többiek, akik a rablás műveleténél végeznek derekas munkát.

Dícséretet érdemelnek a műszaki vezetők is, elsősorban Szepeshegyi István főmérnök, aki nagy gondot fordított és fordít a fémtámas biztosítás eredményes kísérletezésére, valamint Magyar Ferenc főaknász, aki a munka gyakorlati részéből is sokat vállal magára.

A két magunk mögött hagyott hónap tapasztalatából is megállapítható, hogy nagy jövője van a komlói bányákban a könnyűfémtámas biztosítás alkalmazásának, mert korszerűbbé, biztosabbá és olcsóbbá teszi a szén termelését.

(— B — R —)

Levelesládánkból:

Egy ötös — egy forint

Szülői értekezlete volt nemrégiben a belvárosi ötödik vegyes osztálynak. Az értekezleten ellestem egy érdekes párbeszédet:

Szülő: Kislányom éppen ma énekből és olvasásból ötöst kapott. A múltkor is három ötössel dicsekedett. A kislány ugyanis minden ötösért egy-egy forintot kap tőlem.

Osztályfőnök: (Homlokát ráncolva lapoz egyet az osztálykönyvben.) — És tegnap?... és tegnapelőtt?... — kérdi — tegnap például számtanból... nem mondta meg a kislány? Vagy hogy történelemből tegnapelőtt... rosszul készült fel — hogy egyest kapott?

Látszik a tanárom, hogy kínos neki ez a felvilágosítás, hiszen egy nagyon szerető szülő szép illúzióit kell lerombolnia. De azért nem hagyta magát:

— És a múlt héten, egy kettes dolgozat, majd ismét két egyes földrajzból. Nem szólt a kicsi? Még nem íratta alá az ellenőrzőkönyvet?

A szülő már nem mosolyog. Komoly felhő fátyolozza be homlokát. Szomorú nézni. Valami leomlott ott belül. Egy kis papírból, vagy kerek forintokból épült álomkastély:

— Édes kislányom, hát ezt nem mondtad nekem!

— Sebaj — mosolyog ismét az osztályfőnök, mert megsajnálta a szégyenkező mamát — majd egy kicsit keményebben fogjuk a második félévben, s aztán nem lesz semmi baj.

Igy tehát némiképp helyrebillent a mama lelkinyugalma. Én azonban még elmondanék tanácsképepn valamit:

Azt, hogy természetesen én is megjutalmazom jó feleleteikért a gyermekeimet. Azonban nem forinttal, hanem mindig valami mással. Ha például valamelyik azzal jön haza, hogy „ma három ötöst is kaptam" — gratulálok neki és kijelentem: ezért befizetem az egész családot moziba, vagy színházba. Vagy elmegyek velük valami messzi erdőbe kirándulni... Néha csak egy-két sakkpartit vagyok hajlandó lejátszani, s néha anyuka süt soron kívül valami jó sütit. Forintot azonban nem adok semmiféle ötösért! Azt akarom, hogy gyermekeim ne számításból, önzésből, hanem szeretetből és meggyőződésből tanuljanak...

— Egy szülő —

Köszönjük a megemlékezést

Március 8-án ünnepeltük a nemzetközi nőnapot. Ez alkalommal a Szénelőkészítőmű vezetősége is megemlékezett rólunk, dolgozó nőkről. Délután fél 2-kor összegyűltünk a kultúrteremben. Itt Schuszter András elvtárs, üzemünk vezetője méltatta a nőnapot, és köszöntött bennünket. Utána a pártszervezet részéről Dobszai elvtárs, majd a szakszervezet részéről Winkler elvtárs mondott üdvözletet. Azután a KISZ-szervezet tagjai kedveskedtek virággal nekünk.

Nagyon jól esett üzemünk dolgozó nőinek ez az igazán szép, meleg baráti megemlékezés, a kis ünnepség. Most mi mondunk érte őszinte szívből jövő köszönetet. Hálásak vagyunk, hogy számunkra felejthetetlenné tették e nagyszerű napot.

A nődolgozók nevében:
Kutits Antalné

Újítási mozgalom a Szénelőkészítőműben

Komlón, a Szénelőkészítőmű azokhoz az üzemekhez tartozik, ahol egészségesen fejlődik az újítási mozgalom. A dolgozók szívesen ésszerűsítenek, mert látják, hogy fáradságuknak van eredménye. Mindebben nagy érdeme van Sauber Imre újítási felelősnek, aki törődik az ésszerűsíteni akaró dolgozókkal, támogatja munkájukat.

Ennek köszönhető elsősorban, hogy 1957-ben a szénelőkészítőmű dolgozói kereken 35 újítást nyújtottak be. Az újításokból a bíráló bizottság elfogadott és betervezett 15-öt, visszautasított 15-öt, majd kísérletre javasolt 5 újítást. Az elfogadott újításokért az újítók 6 440 forint újítási díjat kaptak.

Sauber Imre újítási felelős szerint gazdasági szempontból igen nagy jelentősége van annak az öt újításnak, mely kísérletezés alatt áll. Az egyik ilyen újítás Tóth Bódog főművezetőé, amely a szérelőgépekre vonatkozik. Az 1957-ben benyújtott újítások közül ennek van a legnagyobb jelentősége. (Későbbi lapszámunkban részletes ismertetésére visszatérünk.)

A múlt esztendőben a Szénelőkészítőmű dolgozói kevesebb ésszerűsítést nyújtottak be, mint 1956-ban. Igy az újításokból eredő eredmény sem volt nagyméretű. Az 1958-as év első két hónapjának eredményeit figyelembevéve megállapítjuk, hogy ebben az üzemben az újítási mozgalom a rendes kerékvágásba jutott, s egyre jobban felfelé ível.

Illetményszén és fa-fuvardíjak megállapítása

A komlói KIOSZ helyi csoportja az alábbi közleményben tájékoztatta lapunkat és rajtunk keresztük a város lakosságát az illetményszén és fa fuvardíjak újólag történt szabályozásáról. A fuvardíjak megállapításaként a várost három zónába osztották.

I. zóna: Az Imretelep belvárosi területe, Kossuth Lajos utca végig, Sóstó, Berek utca és a volt Szerelőipari Vállalatig. Fuvardíj 50 forint.

II. zóna: Benzinkúttól Halastóig, egész Ujtelep, Kenderföld, Somágtető, az új emeletes épületekig, és Kökönyös egész területe. Buvardíj 70 forint,

III. zóna: Gesztenyés, Somágtetői magánlakások, Dávidföldi magánlakások, Vidámpark, Kossuth-akna, Mecsekjánosi, Csőbarak, Szállásfalu, Mecsekfalu, Zobák puszta, III-as akna, Béta-akna és Gadány. Fuvardíj 80 forint.

A fenti fuvardíj árak 10 mázsánként értendők. Ezen fuvardíjakat a KIOSZ Pécsi Fuvaros Szakosztály által megállapított és felszámolható legmagasabb fuvardíjak, a 27/1957. V. 18-as, továbbá az 1/1957. VI. 29. KIP. M. számú rendelet alapján állították össze.

✽

A Komlói KIOSZ helyi csoportja felhívja azon kisiparosok figyelmét, akiknek a személyazonossági igazolványukban a munkahelyváltozások rovatban nincs feltüntetve az önállósítás, illetve, hogy iparengedéllyel rendelkező önálló fuvarosok, azok a Komlói Városi Tanács Ipari- és Műszaki Osztályánál bejegyzés végett sürgősen jelentkezzenek.

✽

A Komlói KIOSZ helyi csoportja értesíti azokat a fiatalokat, akik 14. életévüket betöltötték, de még nem haladták túl a 17 évet és iparostanulók akarnak lenni, jelentkezzenek a KIOSZ helyi csoportja, Komló, Kossuth Lajos utca 20. szám alatti irodáján. Jelentkezés minden hét csütörtökjén délután 17—20 óráig, vasárnap 9—12 óráig. Bővebb felvilágosítást a helyszínen kapnak.

✽

A KIOSZ helyi csoportja értesíti azon iparosokat, akik iparitanulót szándékoznak szerződtetni, vagy bármilyen alkalmazottat tartanak, jelentkezzenek a helyi csoport irodájában. Mert a munkakönyvekben a be- és kijelentéseket a helyi csoport intézi.

Nagyszerű vállalások

Ahogy közeledik április 4-e, felszabadulásunk, valamint Május 1, a proletáriátus nagy ünnepe, úgy növekszik azoknak a dolgozóknak a száma, akik munkájukkal, vállalásaikkal készülődnek az ünnepekre. Múlt héten is, a két ünnep tiszteletére, újabb csapatok és brigádok tettek vállalásokat munkájuk jobb elvégzésére.

Igy, Kossuth-bánya szenes főkörletében dolgozó Módri István szénelővájó csapata vállalta, hogy a mennyiségi tervét 110 százalékra teljesíti és a csapatnál ezidő alatt igazolatlan műszakmulasztás nem lesz. Ugyanezeket a vállalásokat tette Détári Mihály, valamint Kúsz János csapata is.

A gépüzem dolgozói Kipszám István öttagú brigádja vállalta, hogy a budafai vízvezetéket a tervezettnél három héttel előbb, azaz április 4-re átadják rendeltetésének.

Vállalásokat tettek még Böhm Sándor és Hufnágel János brigádjának tagjai is. Böhm Sándor brigádja vállalta, hogy a Kossuth-aknai nagy ventilátor javítását a tervezettnél két héttel előbb végzi el.

Hufnágel János brigádjának vállalása túl merésznek látszik. Azt vállalták, hogy az erőműtől jövő Kossuth-aknai ber 1 helyett,umhllw-äzMrf.st távfűtési vezetéket szeptember 1 helyett, április 4-re befejezik és átadják rendeltetésének. Reméljük ígéretüket valóra váltják.

Mindannyiunk feladata

II.

Az áruk, anyagok, munkaeszközök, munkaruhák stb. őrzésére, nyilvántartására, a munkák átvételére, valamint az áruknak, anyagoknak akár a vállalat területén belül, akár ezen kívül való kiadására, szállítására és mozgatására vonatkozó utasításokat a legszigorúbban be kell tartani.

A bűncselekmények megelőzéséhez tartozik a káderek helyes kiválasztása. A pénztárak vezetői (pénztárosok), pénzkezeléssel megbízott anyagbeszerzők, bevásárlók, pénzbeszedők, raktárvezetők és raktárkezelők, valamint ezek beosztottjai és általában bármilyen anyagkészlet felett rendelkező személyek alkalmazásánál fokozottan ellenőrizni kell, hogy ezeknek a munkaköröknek a betöltésére kiválasztott dolgozók előéletük, magatartásuk és személyi körülményeik alapján alkalmasak-e ilyen munkakör betöltésére. A társadalmi tulajdon ellen, de általában vagyon ellen elkövetett bűncselekmények miatt korábban büntetett vagy káros szenvedélyű személyeket ilyen munkakörben alkalmazni nem szabad.

A BŰNCSELEKMÉNY ÜLDÖZÉSE

A) A feljelentési kötelezettség szabályozása.

Az igazgató a büntető feljelentés mellőzésével fegyelmi úton bírálja el az olyan cselekményeket, amelyeknél az elkövető személy, a cselekmény jellege, súlya nem teszi szükségessé a bírósági eljárást, azonban az elkövető fegyelmi úton történő felelősségrevonására szükség van.

Az előbbiek figyelembevételével a büntető feljelentést mellőzni kell, ha

a) az elkövető a sértett vállalattal munkaviszonyban áll,

b) a cselekmény a módosított 1950. évi 24. tvr. 9. § (1) bek. szerint minősül, tehát az eset összes körülményeire figyelemmel csekélyebb súlyú,

c) az elkövető vagyon elleni szándékos bűntett miatt 5 éven belül büntetve nem volt és

d) az általa okozott kár megtérítését vállalta.

A c) bekezdésben foglaltakról a vállalatnak a lehetőséghez képest meg kell győződnie. Abban az esetben, ha a dolgozó korábbi magatartására vonatkozóan adat egyáltalán nem áll rendelkezésre, az illetékes ügyészi szervet kell tájékoztatás céljából megkeresni.

Továbbra is büntető feljelentést kell tenni, ha:

a) a társadalmi tulajdon elleni cselekmény elkövetője ellenséges elem vagy visszaeső bűnöző,

b) a társadalmi tulajdonban okozott kár összege a 300 forintot meghaladja,

c) az elkövetővel szemben, az a) pontban foglaltak alapján 3 éven belül már eljártak.

Abban az esetben, ha a bizonyított kár összege a 300 forintot nem haladja meg, de alapos gyanú van arra, hogy az elkövető nagyobb mértékben károsította meg a társadalmi tulajdont, az a) pontban foglalt körülmények megállapítása esetében is érintkezésbe kell lépni az illetékes ügyészi szervvel a büntetőeljárás megindítása céljából.

Az olyan különleges esetekben, amikor az A) pontban foglalt feltételek fennállnak ugyan, de a kár értéke a 300 forintot meghaladja és az igazgató mégsem látja szükségesnek a cselekmény bírói úton történő elbírálását, a büntetőeljárás mellőzése végett ugyancsak érintkezésbe kell lépni az illetékes ügyészi szervvel, amely dönt a cselekmény büntető, vagy fegyelmi útra terelésének kérdésében. Ezzel az igazgató egyidejűleg a feljelentési kötelezettségének is eleget tett.

(Folytatjuk.)

SZÓRAKOZZON KÖKÖNYÖSÖN
A
ZENÉS, TÁNCOS
SPORT
PRESSZÓBAN
(volt LAPOS)
Hangulat
Kitűnő italok
Jó kiszolgálás

SPORT

Vasas—Komló 5:0 (5:0)

Népliget: 5000 néző. Vezette: Rigo (Radó, Vadas).

Vasas: Kovalik — Teleki, Kontha, Sárosi — Bárfi, Berendi — Raduly, Csordás, Szilágyi I., Szilágyi II., Lenkei. **Edző:** Ilovszki Rudolf.

Komló: Krausz — Kamizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Balázs — Grozdics, Molnár I., Cziráki, Kiss, Gelencsér. **Edző:** Bodola Gyula.

Góllövők: Szilágyi I., Szilágyi I., Szilágyi I., Lenkei, Szilágyi II. — **Szögletarány:** 6:3 (4:2) a Vasas javára.

A szombaton sorrakerülő mérkőzés délelőttjén hatalmas hóesés volt Budapesten. Az első csapatok mérkőzése előtt a közönség nagyrésze még azt tárgyalta, hogy vajon a hó miatt, sorra kerül-e a mérkőzés. Másfél órával a mérkőzés előtt kezdték a pálya letakarítását. E munka miatt a mérkőzés csak tíz perc késéssel kezdődött. A pályáról letakarított hó alatt a talaj fagyos, jeges volt. Az első percekben látszott, hogy ez a talaj a technikásabb Vasas csapatnak kedvez. Fergeteges Vasas támadásokkal indult a mérkőzés. Különösen a két szélen futottak a veszélyes támadások. A gyors Raduly és a jól cselező Lenkei nagy akarással és lendülettel küzdött. A csatársort Szilágyi I. hátrahúzódva irányította, és jobbnál jobb labdákkal küldte támadásba a csatárokat.

Csapatunk ellentámadásaiban nem volt kellő átütőerő. A csúszós talajon csatársorunk nagy hibaszázalékkal játszott. A mezőnyben szépen adogattak, de a kapura egyáltalán nem jelentettek veszélyt. A 10. percben Grózdicsot szöktetik. A szélső elhúz a Vasas védők mellett, már csak a kapussal áll szemben az ötös vonalán, de a lövés helyett visszafelé gurítja a labdát. A Vasas védőknek sikerül tisztázniok. Nagy gólhelyzet volt! Védelmünkre nagy nyomás nehezedett. A két Vasas fedezet újabb és újabb támadásba dobja a csatársort.

A 20. percben formás Vasas támadás után, mintegy 20 méterre a kaputól Szilágyi I. kapja a labdát. Csellel lerázza magáról Polgárt és jól eltalált ballábas lövése a bal sarokba fut.

Krausz nem számított lövésre és ezért későn vetődött. Továbbra is a Vasas maradt támadásban. Csatársorunk nem bírja tartani a labdát és a védelemre nehezedő nagy nyomás után

a 28. percben Szilágyi I. kapu előtti tömörülésből hombagolt lő. Két perc múlva újabb Vasas gól következik.

Egy partvonal menti szabálytalanság során a játékvezető ellentétesen ítél. Kamizsai vitatkozik. Ki rúgja a szabadrúgást?", közben Lenkei tisztán marad, s az előrerúgott labdával kapura tör. Polgár igyekszik őt zavarni, de a szélső az ötösről bead és

a tisztán befutó Szilágyi I. mintegy négy méterről könnyedén a a hálóba emeli a labdát. 3:0.

A 30. percben Szilágyi viszi fel a labdát a jobboldalon. A beívelt labdát Lenkei küldi a hálóba. 4:0. Két perc múlva újabb szép Vasas támadás után

Lenkei beadásából 16 méterről Szilágyi II. lő gólt a bal alsó sarokba. 5:0.

A félidő hátralévő részében továbbra is a Vasas marad támadásban.

A szünet után kiegyensúlyozottá vált a játék. Védelmünk ekkor szorosan fedezte a Vasas csatárait. Polgár előrehúzódott Szilágyi I. fogására és az eddig szabadon építő középcsatárt sikerült semlegesítenie. Több támadást vezet ekkor már csapatunk is. A kapuralövés csatársorunknak ezután sem megy. Így Kovalíknak nem sok védenivalója akad.

A 60. percben egy előrevágott labdára Kohlmann — Balázs s egy Vasas játékos fut. Az összecsapás során Kohlmann megsérül és öt percig elhagyja a játékteret. Tíz emberrel továbbra is támadunk. A Vasas ekkor csak szórványos támadásokat vezet. Védelmünk jól zár és Krausz biztosan fogja a labdát. A második félidő folyamán csapatunk többet támad mezőnyben, de veszélyes gólhelyzetet kidolgozni egyet sem tudott. A második félidő csatáraink támadásával ért véget.

Két ellentétes félidőből állt a mérkőzés. Az első félidőben a labdarúgásban ritkán látott korszerű, gyors, lendületes akciókat láthattunk a Vasastól. Ebben a játékrészben teljesen a hazai csapat irányította a játékot. A csúszós talajon jól érvényesült technikai fölénye is. De a szerencse is mellettük volt, hisz' a csatároknak minden sikerült. Csapatunk az első félidőben nem találta föl magát és a 20 perces nagy nyomás után, a tíz perc alatt rúgott négy gól végleg eldöntötte a mérkőzés sorsát.

BÍRÁLAT

A Vasasból Kovaliknak nem sok dolga akadt. A csapat legjobb része a Bárfi — Berendi fedezetpár volt, akik végig nagyszerűen játszottak. Szilágyi I. mélyen hátrahúzódva irányított, lendületesen tört kapura s minden megmozdulása gólveszélyt jelentett. Raduly gyorsasága ellenére sem bírt Kriplvel. Lenkei cselezései sikerültek. A gólok előkészítésében nagy része volt.

Krausznak sok dolga akadt ezen a mérkőzésen. Az első gólt védenie kellett volna, de a többi gólról nem tehet. A második félidőben sok veszélyes labdát biztosan védett. A védelemből Polgár jól játszott, de az első félidőben nem húzódott ki Szilágyi I-re, s így a középcsatár könnyen építhetett. Kripl végig jól oldotta meg feladatát. Biztosan tartotta Radulyt. Balázs sikerrel semlegesítette Csordást. Cziráki végig nagy akarással küzdött és a csatársor legjobbja volt. Molnár I. mindent technikával akart megoldani. Sok hibás leadást láttunk tőle. Grózdics nem tudott megbirkózni Sárosival. A vártnál gyengébben játszott. Kiss mélyen formája alatt játszott. Miatta sok támadás elakadt. A játékvezető végig kezében tartotta a mérkőzést, hibát nem vétett.

TARTALÉKBAJNOKSÁG

VASAS—KOMLÓ 2:2 (1:0)

Vezette: Pusztai.

Az edzőpályán tíz centiméteres hóban játszott mérkőzésen végig a bányászcsapat volt jobb. A puha, tapadós hó állandóan a labdára tapadt. Ezért a közönség labda helyett sokszor csak nagy hógolyót látott. A mérkőzés végig jóiramú volt. A Vasas csak igazságtalan 11-es révén tudott egyenlíteni. A játékvezető gyengén vezette a mérkőzést. Ítéleteivel többször tartalékcsapatunkat sújtotta.

Góllövők: Udvaros, Róth, Milosovics (11-esből), illetve Ihász.

Jók: Szirtes, Molnár II., Daum, Udvaros, illetve Kamarás, Milosovics és Palásti.

IFJÚSÁGI MÉRKŐZÉS

Komlói Bányász ifi—Magyarszék 5:3 (2:0)

Az ifjúsági csapat első előkészületi barátságos mérkőzésén helyenként szép játékot nyújtott. Az első félidőben főleg a bal szárny vezetett sok szép támadást. A második félidőben hat perc alatt — kapushibából — három gólt kapott. De a hajrázásban újból magára talált és biztosan megszerezte a győzelmet.

Góllövők: Szemayer 2, Faragó II. 2, Izsák.

Jók: Kaluzsa, Saloh, Szemayer és Faragó II.

HÍREK, közlemények

Nyolcadik osztályos fiúk

már most jelentkezhetnek kereskedelmi tanulónak. Az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat Komlói Kirendeltsége ugyanis az élelmiszer szakmában minden olyan 14 évet betöltő fiút alkalmaz, aki az általános iskolát sikeresen végezte el, s lakása Komlón a városhoz tartozó területen van.

Jelentkezni nemcsak az iskola elvégzése után, hanem már most lehet a kirendeltség vezetőjénél, Bednár Rezső elvtársnál. Akik tehát a kereskedői pályát választják, jelentkezzenek mielőbb!

— **Ünnepi gyűlést** rendez a Hazafias Népfront Városi Bizottsága és a KISZ Városi Bizottsága március 15-én, az 1848-as szabadságharc kezdetének 110. évfordulója alkalmából. Az ünnepi gyűlést március 15-én, délután tartják a vájáriskola kultúrtermében. Előadó: Kesztyűs István elvtárs, a városi pártbizottság végrehajtóbizottságának agit. prop. felelőse. Az ünnepi gyűlés műsorában a komlói bányászzenekar, valamint a vájáriskola szavalókórusa szórakoztatja az ünnepség résztvevőit.

— **Tűsarkú cipők** készítését kezdte meg a helyiipari vállalat cipészrészlege. A tűsarkú cipőkre és az elsőosztályú férfi és női cipők készítésére is felvesznek megrendeléseket a Kölcsei utca 1. szám alatt lévő cipészrészlegnél.

— **Huszonnégy** pályázat érkezett február 28-ig, a helyes szeméttárolással kapcsolatban, a városi tanács ipari és műszaki osztályához. A legutóbbi tanácsülésen különbizottságot alakítottak a pályázatok elbírálására. A különbizottság még ezen a héten értékeli a javaslatokat és meghatározza a leghasznosabbnak látszó módszer alkalmazását.

— **Március 22-én,** szombaton délután 4 órakor, a KISZ megalakulásának első évfordulóján ünnepi ifjúsági nagygyűlést tart a KISZ városi bizottsága. A nagygyűlés során kerül először átadásra a tröszt által adományozott díszes vándorzászló, a legjobb KISZ, illetve ifjúsági bányász brigádnak. Ugyanekkor a nagyszerűen helytálló fiataloknak emléklapot adományoznak.

— **KISZ-bál** lesz március 22-én este az Erkel teremben. A KISZ Városi Bizottsága ez alkalommal a város valamennyi KISZ szervezetével együtt, látványos nagy ifjúsági bált rendez. A bál kezdete este 7 órakor lesz.

— **Száz asszonyt,** leányt köszöntöttek fel a nemzetközi nőnap alkalmából — kedves műsor keretében — a szénelőkészítőmű KISZ és szakszervezeti tagjai.

— **Divatos** női kiskosztümök, szövetruhák, matlasszé pongyolák, szatén esőkabátok nagy választékban vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **Mintegy kettőszázötven,** háromszázezer forintos forgalmat bonyolítanak le egy-egy fizetés alkalmával a Kossuth Lajos utcai Felsőruházati Üzletház dolgozói. Ilyenkor kétszeresen nehéz, fáradságos az eladók munkája.

— **Ötven doboz** levesport kapott próbaárusításra január végén a 17-es számú Fűszerbolt. A használati utasítás szerint, a forrásban lévő vízben, mintegy 10 percig kell a port főzni, s utána kifogástalan ízű gomba, zöldség, vagy rizslevest tálalhatnak a háziasszonyok. A levespor dobozonkénti ára: 5 forint. Egy dobozzal négy személynek elegendő leves főzhető. A levespor használata nagyszerűen bevált. A háziasszonyok legjobban a gomba levesport vásárolják.

— **Férfi export** szövetek érkeztek a Komlói Helyiipari Vállalat szabórészlegéhez. A szövetekből mértékután divatos öltönyök készítését rövid határidőre vállalja a férfiszabó részleg. Az érdeklődők a Kölcsei út 1. szám alatt, vagy a 11-84-es telefonon bővebb felvilágosítást kapnak.

— **Testi épségüket** veszélyeztették Horváth István, Koszter Fülöp és Sebők Ferenc, amikor a mozgó vonatról fel, illetve leugráltak. Ezzel szabálysértést követtek el. A városi tanács v. b. igazgatási osztálya a szabálysértés miatt 100—100 forintra birságolta a három komlói dolgozót.

— **Gyermekruhák** vásárolhatók nagy választékban a Kossuth Lajos utcai Felsőruházati Üzletházban. Két évestől 16 éves korig sport, kassa és kamgarn öltönyök állnak a vásárlók rendelkezésére. A különböző színű fiúruhák 140 forinttól 700 forintos árig kaphatók. Ugyanitt nagy választékban vásárolható lánykaruha is, 145 forinttól 360 forintig.

TERE-FERE

András bácsi felügyelő lett a piactéren. Így mostanában gyakrabban kell az asszonyokkal foglalkoznia. Egy-egy piaci napon sok mindent lát, hall, tapasztal. S ezekről a dolgokról szívesen beszél másnak is. (De még milyen szívesen.)

— Tudja, nagyon furfangos ám ez az asszonynép. Hallgassa csak meg, mit láttam a minap — kezdi mesélni a történetet. — Csütörtöki nap volt. Már kora reggel a piactérre mentem. S bár az árak alakulásának megfigyelése nem tartozik a munkámhoz, mégis észleltem néhány érdekes dolgot. Az asszonyok — vagy tizen, tizenketten lehettek — bejárták az egész piacteret. Tojást akartak vásárolni. Elégedetlenkedve mentek egyik asztaltól a másikig. A tojásért mindenütt 1,40—1,50 forintot kértek. Ők pedig úgy határoztak, hogy 1,10—1,20 forintnál többet nem adnak érte. Nem is vettek egyetlen darabot sem mindaddig, míg úgy 10—11 óra felé le nem szállították az árakat az eladók. Akkor aztán diadalmasan néztek össze. Mégis sikerült a tervük!

Még szóhoz sem jutok az első történet után, András bácsi máris elkezdi a következőt: Az egyik asztal mellett arra figyeltem fel, hogy egy fiatalasszony ugyancsak erősen alkudozik a tyúkokra. Addig-addig mondogatja, hogy „bizony könnyűek ezek a tyúkok, aztán meg az áruk is nagyon magas, adja olcsóbban, akkor elviszem" — míg végül megalkudnak az árban. Csakhogy egy másik vásárló éppen akkor ér az alkudozás helyszínére. Kiveszi a fiatalasszony kezéből a tyúkokat, néhányszor megemelgeti, aztán szó nélkül kifizeti az előző árat és fölényesen távozik.

Hát hallottak már ilyent! En úgy felháborodtam a dolgon, hogy azt már nem is lehet elmondani... De a következő történetet igen! — S már ismét beszélni kezdene, de én nem várok tovább. András bácsi, aki nemrég a tereferélés mestereinek az asszonyokat tartotta, már maga is átvette ezt a „rossz tulajdonságot". S mint azt az asszonyokra mondják, „ha elkezd valamit, nem is tudja abbahagyni".

Amikor befejezi a mondatot, gyorsan becsuknám az ajtót magam mögött, de még most is utánam szól: aztán legközelebb folytatom ám!

S ha most már elmondom azt is, miért siettem olyan nagyon, bizonyára minden olvasó megért engem. Merthogy én is az asszonynéphez tartozom...

— Anna —

A tárgyalóteremből:

Bíróság előtt a fuseráló

A Komlói Városi Bíróság február 22-én Hoppa József, a Szénelőkészítőmű géplakatosának ügyét tárgyalta. Az első tárgyaláson, mely január 23-án volt, kellő bizonyítékok hiánya miatt a bíróság nem hozott ítéletet.

A vádlott büntetlen előéletű, gesztenyési lakos, a Szénelőkészítőmű régi dolgozója, 38 éves családos ember, két gyermeke van. Hosszú idő óta, azaz 1956 őszétől kezdve munkaidő alatt rendszeresen fuserált. Üzemi anyagból értékes tárgyakat készített magáncélokra. Többek között mosógépet és kalapácsos darálót. Mivel az üzemben nem vették észre, hogy mit művel, nem gátolták a munkáját. Egy alkalommal a rendőrség értesülést szerzett a dologról és figyelemmel kísérte Hoppa Józsefet. A fuseráló, a társadalmi vagyont eltulajdonító váratlanul került „csapdába". Megindult a nyomozás. S bár a rendőrségnek első közbelépése nem járt teljes sikerrel. Hoppa József a bíróság elé került.

Második házkutatás alkalmával, mely alaposabb volt, mint az első, előkerültek a készítmények. Megállapítást nyert, hogy a mosógép és a kalapácsos darálóhoz felhasznált anyaga 851 forint értékű.

A városi bíróság figyelembe véve a vádlott vallomását, valamint a tárgyaláson lévő bizonyítékokat, bűnösnek mondta ki Hoppa Józsefet társadalmi vagyon eltulajdonítása, valamint a rendes munkaidőt más célokra fordítása miatt és ezért hathónapi javító munkára és ez idő alatt 15 százalékos bérelvonásra ítélte.

A vádlott nem fellebbezett, az ítélet jogerős.

Hoppa József ügye nem egyedülálló. Komlón szép számmal akadnak Hoppa Józsefek, Kovács Jánosok, Pintér Erzsébetek, Tóth Józsefek, akik nem törődnek a társadalmi vagyonnal, akik különböző módszerekkel, lopásokkal, csalásokkal, sikkasztásokkal — károsítják a nép államát. Helyes, hogy a városi bíróság foglalkozik az ilyen ügyekkel és személyre való tekintet nélkül megfelelő felelősségrevonással, büntetéssel igyekszik gátat vetni a társadalmi tulajdon herdálásának. De nem ártana, ha szigorúbb ítéleteket hozna.

Megértő, nevelő munkával, a becsületes emberek közbelépésével, de ha kell, rendőrségünk és bíróságunk tevékeny részvételével elérhető és el is kell érni azt, hogy mindenki józanul gondolkodjon és őrködjön a közös vagyon felett.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:

12 forint

Félévre: 24 forint

Egészévre: 48 forint

MÁRÉ VÁRA

Megismerni egy tájat, annak minden zegét, zugát és nevezetességét csak az tud igazán, aki szereti a mesét. Aki meghallgatja a hetven-nyolcvan éves szülőket, vén pásztorokat, erdei favágókat, hogy régen ott, ahol ma erdő suhog csak, erőmű füstölög, vagy város épül, hogy volt, mi volt. Ki élt ott, hogyan élt az, kinek ma már nyoma sincs, csupán az ősz emberek emlékezetében. Mit művelt és vajon élet, erő, vagy könny és gyász fakadt e léptei nyomán? Átok, vagy áldás kísérte-e útján?

A komlói tájnak is van több olyan regélyessége, mint a Büdöskút, Bagolyvár, Sikonda forrása, vagy az „Anyák kútja". De talán mint táj és mint mese is, a legszebb közöttük a Márévár története.

Már messziről felkeltik az utas érdeklődését a várnak félezeréves romjai, ulatta a várkút és a vár utolsó gazdájáról méltán, de nem méltóan elnevezett forrás, a Máré-forrás. Aki pedig közelebb settenkedik a néhai élet színhelyéhez, hosszas kutatás után a gyompáfrány és törökpirosítók sűrűjében rátalálhat a vár rejtett folyosójára is. Ennek bejárata ma már csak rókáknak barlangjául szolgál. A jelentéktelen nyílás túl, vagy tizenöt-húsz méternyire kényelmesebbé tágul a folyosó...

Nem közönséges vár volt a Márévár. Hírhedett sziklái valamikor a török ellen hordattak egymásra nagy gonddal, úgy egyezerötszáz körül, az akkori hadimérnökök esze után. Akkor még nem is Márévárnak, hanem Palotának szólították. Igaz ugyan, hogy a mai Sásdot is Sásodnak, Komlót pedig Kemle néven tisztelték. Régen volt hiába.

Mátyás halála után aztán hol János király, hol Ferdinánd lett az úr, vagy mindkettő és a két nehézség tetejére ült fel a török. Palota orrán hol magyar, német zászló lengett, hol még lófarkas török hold. Bizony a legritkábban a magyar, de akkor jeles vitézek színeit lengette a mecseki szél.

Máré árulás útján jutott a vár birtokába. Egy hazáért egy várat kapott. Igaz, nem volt valami fényes üzlet, de Máré László megtalálta a számítását. Amit a király, a török és a püspök még meghagyott a falukban, azt Máré szabadon rabolhatta. Betört a környékbeli falvakba, ölt, rabolt, gyújtogatott. Kastélyt, kunyhót egyaránt felégetett, templomokat tört fel, rabolt ki, leányokat, asszonyokat ejtett foglyul és hurcolt el. Mérhetetlen kincset, jószágot hordott össze a sziklavárba. És már maga a török sem nézte jószemmel, s végül még segítséget is adott a magyar seregeknek, hogy kifüstölhessék a vén hóhért a Palotából.

Így aztán egy szép napon a két király serege Török Bálint és Dobó István vezetésével körülfogták Máré László várát és megadásra szólították fel. Lovas akindzsik, gyalog aszabok és janicsárok jelentek meg a vár alatt a török részéről. Máré tüzelt az ostromlókra. A vár nem közönséges palánk volt, sziklavár volt az. Hetekig tartó ostrom után végül ötven bányász is érkezett a fal alá, alaknázták a sziklavárat és felrobbantották. Az ostromlók lerohanták a falakat, betörtek a várba, de Márét már nem találták meg, csak gyermekeit. Megszökött. Menekülése közben török fogságba esett, majd Drinápolyba került. Onnan visszatért a lerontott vára romjai közé. Most már mindenki elmenekült a környékről. Ő a vár föld alá rejtett folyosóiban élt évtizedekig magányosan, majd nyomtalanul eltűnt.

A nép hite szerint még sokáig ott élt a labirintban, csak esztendőben egyszer járt le a forráshoz. Mindig Veronika napján. A forrás vizéből élt. Ez volt a büntetése. Mostanában azonban már nem jön elő. S a kutakkal sincs különösebb baj.

A vár romjai még láthatók, s ha valaki a fekete jelzésű túrista ösvényen elindul Komlóról észak felé, egy jó órányi út után megtalálja a néhai hírhedt várat, amelyet ma már nem Palotának, hanem Máré, azaz Moré-romnak hívnak...

Vendégszereplés

Vasárnap, március 9-én, délután Mágocsra látogatott el vendégszereplésre a „Május 1." Kultúrotthon színjátszócsoportja, a központi énekkar, tánccsoport, a bányászzenekar és néhány szavaló.

A műsor, amint azt az egy-egy számot követő taps és néhány elhangzott vélemény mutatta, érdekes, szórakoztató volt.

Büköstdi László szavalatával, a Pitypang című verssel, az énekkar a már Komlón is előadott kórusművekkel ért el sikereket. Lelkesen tapsoltak a nézők a tánccsoportnak a „szerb legényes" bemutatója után. A színjátszók érdekes, humoros jelenetei után, a zenekar sikeres fellépése teljessé tette a műsort, s az elismerést. Az első vidéki vendégszereplés tehát sikerrel ért véget.

MOZI MŰSOR

Május 1. Március 12-én: Huszárok. Francia film. Március 13—16: Akinek meg kell halnia. Francia film.

Szabadság. Március 12-én: Az én lányom. Szovjet film. Március 14—16: Két anya. Német film.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

— Március 8-i lapszámunkban a negyedik oldalon „Tolvaj a férjem" című cikkben helytelen információ következtében névelírás történt. A tolvaj helyes neve Orsós Sándor.

Esküvőre, eljegyzésre

és egyéb alkalomra

cukrászati

és

hidegtál

rendeléseket

a Vendéglátóipari V.

valamennyi üzeme felvesz

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói Városi Bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-13, 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivatalnál és kézbesítőnél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon: 20-27. Nyomdaért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. MÁRCIUS 15.

1848 forradalmi eszméinek valóraváltója a magyar munkásosztály

Rabok legyünk vagy szabadok, ez a kérdés,, válaszszatok. Így tette fel nagy nemzeti költőnk a kérdést, mely akkor a költő szaván keresztül egész népünk hangja volt. A magyar nép a Habsburg-uralom és a magyar főnemesi elnyomás jármából harcba indult a nemzet haladását kívánó vezetői szavára.

Szinte egész Európa forrongott ezekben a napokban. A történelmi fejlődés napirendjén a polgári haladás kérdése állott. S a nyugati forradalmi események hírére forradalmi láz ülte meg a fővárost. Az ezekben a napokban Pozsonyban ülésező országgyűlés a pesti forradalmi tömegek követeléseinek szócsövévé és végrehajtójává vált. S 1848 március 15-e pesti eseményei, forradalmi követelései magukkal ragadták az ország népét.

A jobbágyság felszabadítását várta a forradalmi eseményektől. Az országban élő nemzetiségek a kettős elnyomásuk alóli szabadulásukat várták. A tönkre ment kisnemesség és a feltörekvő polgárság a polgári haladás megindulásától várta gondjai enyhülését. Még a főnemesség egy része is bizonyos mértékű függetlenség és reformok megvalósítása mellett volt.

A haladásellenesség legerősebb és egyben legkövetkezetesebb erőt, a Habsburgokkal érdekeiben ezernyi szállal összefonódott főnemességben és főpapságban találjuk.

S ez a belső erő vált elsősorban és mindvégig árulójává az 1848 március 15-én kezdődött forradalomnak, sírásójává a szabadságharcnak. A magyar főrendek támogatták a Habsburg és más külföldi erőket a nemzeti haladó erők harcának elfojtásában.

Az 1848—49-es forradalom és szabadságharc elbukott. El kellett buknia több okból. Mert nem volt következetes vezető ereje. Mert nem elégítették ki a legfőbb, forradalmi tömegek jogos igényeit. S mert nyugaton a forradalmi mozgalom ekkor már lehanyatlott, s így minden erőt a magyar szabadságharc leverésére tudtak összpontosítani — hogy csak a főbb okok közül említsünk néhányat.

1848 polgári forradalmi eszméi nem válhattak valóra. De a magyar nép szívében őrizte és ápolta a nagy forradalmi örökséget. Ápolta míg új forradalmi zászlóvivői támadtak 1848 eszméinek. S e bátor zászlóvivők, a magyar munkásosztály és annak legkövetkezetesebb harcosai az 1919-es kommunisták voltak.

Az 1919-es tanácsköztársaság rövid győzelmi időszakában is magasra emelte 1848 forradalmi zászlaját. S célkitűzéseit nemcsak elkezdte megvalósítani, de az új történelmi körülményeknek megfelelően azt számos területen tovább is fejlesztette.

A magyar függetlenségi és szabadságharc másodszor is elbukott. De a forradalmi láng nem húnyt ki többé. Hűséges ápolója volt a magyar munkásosztály és pártja, a föld alá kényszerített kommunista párt.

Így fonódott össze, így tartozik együvé ünnepeink sorában 1848 és 1919 forradalmi emléke. Így vált a 48-as és 49-es hősök kezéből kihullott történelmi zászló őrzőjévé és győzelemre vivőjévé a magyar munkásosztály. Ezért hagyománya és drága kincse népünk történelmének az 1848-as forradalom örököse és folytatója, az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság.

Ezért ápoljuk ugyanazzal a büszkeséggel március 15-ét és március 21-ét. Azért, mert e kettő együtt jelentette felszabadulásunk történelmi előkészítését.

Ezért nem kétséges, hogy kik március 15. igazi örökösei. Nyilván nem azok, akik huszonöt éven keresztül Petőfi, Kossuth, Táncsics nevét és szellemét csupán idézték, de célkitűzéseiket megvalósítani és a történelmi fejlődés követelményeinek megfelelően továbbfejleszteni soha nem törekedtek.

Március 15. igazi örökösei, célkitűzéseinek megvalósítói és továbbfejlesztői a magyar munkásosztály, a szocializmust építő dolgozó magyar nép.

1848 március 15-nek eszméje kétszer bukott el. 1849-ben és 1919-ben. Mindkét esetben a nemzetközi reakció fegyveres ereje segítette a haladással szembenálló magyar uralkodó osztályt abban, hogy visszarakja a letépett bilincseket a magyar nép kezére.

E bilincsek végső letörése csak akkor sikerült, amikor a nemzetközi reakció erejével szemben a munkások nemzetközi ereje, annak legerősebb képviselője, a szovjet nép állt mellénk.

S e történelmi tett jelentőségét csak erősíti és aláhúzza az a tény, hogy amikor a magyar nép szabadságát, fejlődését vérbefojtani készülő ellenforradalom, a belső és a külső reakció jelentkezett, a szovjet hadsereg újból segítségünkre sietett.

Nem akárkik, az 1848—49-es szabadságharc és az 1919-es tanácsköztársaság vérbefojtóinak fiai és unokái, a nemesi és tőkésrend ma élő és 1945 után megvert erői készítették ismét 1956 őszén a bilincseket.

Ismét Petőfit idézték, de a „bőség kosarát" maguknak, csak maguknak akarták megkaparintani. S ehhez ismét grófi szérűt és a bányabárókat. S az Ady által megénekelt, s a fejlődés eszméinek uralmát kifejező vörös csillagok letörésével kezdték népünk mindazon vívmányainak eltörlését, amit 1848 és késői unokái kivívtak.

*A haladás erőinek nemzetközi erőviszonyai másokoltak 1956-ban, mint 1848, vagy akár csak 1919-ben. A belső és nemzetközi reakciós erőkkel szemben ekkor már ott állt egy másik erő. Ha belső árulás által rövid időre fél egy másik erő. Ha belső árulás által rövid időre félállt egy másik erő. Ha belső árulás által rövid időre félállt egy másik erő. Ha belső árulás által rövid időre félállt

Mozgalmi HÍREK

— **Népfront** bizottságot alakítottak Mecsekfalu parasztjai. A múlt héten tartott falugyűlésen Mecsekfalu parasztjai is életre hívták a Népfront bizottságot. Ugyanezen a falugyűlésen megválasztották a Népfront bizottság 11 tagú vezetőségét is. A bizottság elnökévé Sövényi Antal tanítót, titkárává Wundelics József gazdálkodót választották.

— **Népművészeti** tárgyakkal ajándékozta, és megvendégelte a városi tanács és a városi Népfront bizottság elnöksége a városi Nőtanács tíz legjobb aktíváját.

— **A mohácsi KISZ-tábor** helyének kijelölésére — a nyári táborozás céljára — küldöttség utazik Mohácsra a városi KISZ bizottságtól.

— **Termelési értekezletet** tartottak a múlt héten Nagymányokon az északi üzemek ifjúsági és KISZ-brigád tagjai.

— **Névadó ünnepséget** tartanak március 17 és 21 között városunk húsz KISZ alapszervezetében. Ezeken a névadó ünnepségeken a KISZ alapszervezetek kommunista és ifjúkommunista mártírok neveit veszik fel. A névadó ünnepségek megrendezésére a KISZ ünnepi hét keretében kerül sor. Az ünnepi hét záró napja március 22-én, az ifjúsági nagygyűlésen lesz.

— **Április 4-én**, hazánk felszabadulása ünnepének alkalmából a KISZ városi bizottsága motoros „Hála stafétá"-t indít a Szovjetunióba. Az alapszervezetek e staféta útján juttathatják el (szalagra hímezve) üzenetüket a szovjet fiataloknak. A motoros „Hála staféta" rajtja március 27-én, délután 15 órakor indul a pártszékháztól. A szalagokat legkésőbb március 27-én délig juttassák el a KISZ városi bizottságához.

— **Négy KISZ fiatal** utazhat Komlóról április 15-én látogatásra a Szovjetunióba. A látogatásra utazó fiatalok — a belföldi utazáson kívül — kettő heiet töltenek kint. Utirány: Kijev—Moszkva. Részvételi díj: (útiköltség, szállás, étkezés, zsebpénz) 2200 forintba kerül. Jelentkezni március 22-ig lehet a KISZ városi bizottságán.

FÖLDMÉRÉSI, TÉRKÉPÉSZETI TANFOLYAM

A KISZ városi bizottsága felhívja mindazon érettségizett fiatal figyelmét, aki kedvet érez a földmérési és térképészeti munka iránt, hogy jelentkezzen az erre a célra indított tanfolyamra. A tanfolyam helye Pécs. Időtartama másfél év. Ebből félév elméleti oktatás, egy év gyakorlati munka. A tanfolyam hallgatói 800 forint fizetést kapnak. A gyakorlati idő alatt ezen kívül 25 forint napi- és 10 forint szállásdíjat kapnak. A tanfolyamon való részvétel feltételei: érettségi, (fiúknál a katonai idő letöltése) orvosi igazolvány, önéletrajz. A jelentkezők trigonometriából és logaritmusból tesznek felvételi vizsgát. Jelentkezni a KISZ városi bizottságán lehet.

Pártélet — párteimélet

Az eredményük titka: a munka gondos előkészítése volt

A Karbantartó Üzem kommunistáinak munkájáról beszéltünk a minap Kádár Lászlóval, a pártszervezet titkárával. Azt szerettük volna megtudni, hogy a pártszervezet ellenőrző munkája milyen az üzem termelését, önköltségét és az anyagfelhasználás alakulását illetően. S az ok, amiért ezt a kérdést tettük fel az, hogy néhány héttel ezelőtt arról szereztünk tudomást, hogy bajok vannak az üzemben e kérdésekben. Erről az üzem egyik fiatal aljának felszólalása, valamint egy az üzemben történt lopás közlésével annak idején lapunkban is foglalkoztunk.

A beszélgetés során ismertté vált előttünk a Karbantartó Üzem igen sokrétű munkája. Bonyolult feladatok megoldása, a munkahelyek szétszórtsága jellemző az üzem munkájára. Ezért nehezebb szemmel kísérni az ilyen jellegű munkát, amely egyszerre folyik a város száz és száz területén, mint az olyant, amely egy üzem épületén belül néhány műhelyben történik csupán.

Ezért fordít figyelmet a pártszervezet vezetősége a munkahelyek rendszeres figyelemmel kísérése meleltt az üzem központjában feldolgozásra kerülő, értékelő beszámolók elemzésére. Ami a kérdésre adandó választ illeti — mondotta Kádár elvtárs — ott kell kezdenem, hogy éppen a múlt év harmadik negyedévéről szóló értékelő beszámoló hívta fel figyelmünket arra, hogy üzemünknél sok ezer forintot tesz ki az indokolatlanul felhasznált költség.

A pártszervezet az üzemvezetőséggel közösen kereste, hogy a költségek miből adódtak. Megállapították, hogy a különösen drága faanyagok kivételezése volt leginkább indokolatlan és ezért már a múlt év utolsó negyedében intézkedett az üzem vezetősége, hogy az ilyen anyagokat csak előzetes utalványozás alapján lehessen a munkahelyekre szállítani. A harmadik negyedévi s a fenti hibákat jelző beszámoló nyomán különösen nagy figyelemmel tanulmányozta a pártszervezet az év végi beszámolót. Az év végi beszámoló azt mutatta, hogy egyes munkahelyeken komoly ráfizetés van. Például az építőrészlegnél a ráfizetés jóval meghaladja a százezer forintot. A ráfizetés okát kutatva megállapítottuk, hogy az egyes munkára kivételezett anyagot másutt használták fel, mint ahova eredetileg kivételezték és számlázták. Egyes anyagokat kétszeresen számláztak, s ez emelte a ráfizetést. A vizsgálat és az utókalkuláció számos területét mutatta az elkövetett hibáknak. Az anyagrovancsolás például több köbméter épületfa-anyag hiányt mutatott ki. A hiány okát nem sikerült megállapítani. De miután megtörtént, hogy három tábla horgonyzott bádoglemezt ellop tak az üzemtől, feltételezhető, hogy a fahiány egy része hasonló okból keletkezett.

A pártszervezet a vizsgálatok és egyéb jelenségek alapján taggyűlésen foglalkozott az üzem költségének és anyag felhasználásának ügyével, valamint a társadalmi tulajdont képező üzemi értékek védelmével. A taggyűlési vita eredményeként a párttagok és a többi szervezett dolgozók ez idő óta a munkahelyeken figyelmet fordítanak az elfekvő anyagok összegyűjtésére, a lopások és az anyagpocsékolás megakadályozására. A KISZ-szervezet anyagmentő őrjáratot szervezett. Tagjai a város egész területét felosztották egymás között és felkutatják az üzem elfekvő anyagait, szerszámait.

A pártszervezet mozgalmi és az üzem vezetőségének helyes adminisztratív intézkedései már február végére jelentős kezdeti eredményeket hozott. Szigorúbbá vált az ellenőrzés. Az indokolatlan anyagfelhasználás csökkent, és a termelési érték emelkedése mellett jelentős százalékban csökkent az üzem önköltsége is. A számokban, forint értékben kimutatható eredmények a kommunisták és a szervezett dolgozók lelkiismeretesebb, üzemi és mozgalmi munkáját tükrözi. Kár, hogy a pártszervezet az eredmények eléréséért legaktívabban dolgozók munkáját mindezideig nem értékelte. Reméljük, hogy ez sem marad el.

Nem hagyhatjuk szó nélkül

Az ápoltság érdekében

Márcsak azért is meg kell említenünk az esetet, mert manapság egyre gyakoribb olyan dolgozó nőket látni a fodrászoknál, akik munka előtt, avagy munka után sietve telepednek le a manikűrös asztalhoz, hogy rendbehozassák, széppé tegyék kezeiket. S azért is szóvá kell tenni véleményünket, mert nem egy esetben tapasztaljuk, hogy a fodrászüzletek dolgozói — és maga a vállalat vezetői is — vajmi keveset törődnek a kézápolás lehetőségeinek megteremtésével.

Észrevételünket a gyakorlatból szereztük s mondhatjuk: nem egyéni, hanem több asszony, leány véleménye alapján. Mi is a baj tulajdonképpen? Nem egyéb, mint az, hogy a város fodrászüzleteiben csak ritka — kivételes esetben — lehet manikűröztetni. Ha valaki eme kívánságát a fodrásznők tudomására hozza, több esetben csak ilyen választ kap:

— Tessék talán délután jönni (vagy éppen fordítva: délelőtt), ugyanis a mi manikűrkészletünk nem jó... Talán a másik műszakban több sikere lesz... — Ez még a vigasztalóbb kijelentés, mert előfordul olyan is, hogy egyik műszak dolgozói sem tudnak manikűrözni. Ez az állapot különösen a belvárosi fodrászüzletre vonatkozik, ahol talán leggyakoribb az ilyen elutasító, helytelen válaszadás. Ugy mondják, hogy az ollókat, reszelőt és körömtisztítót a fodrásznőnek kell megvennie. A vállalat nem ad manikűrkészletet. A lakkot azonban minden esetben biztosítja. Ily módon segít is, nem is a vendégek igényeinek kielégítésében.

Néhány nappal ezelőtt az egyik fodrásznő sajnálkozó hangon panaszolta, hogy bármennyire is szeretne, nem tud manikűrözni, mert a bőrvágó ollója elromlott. Miután tehát nem teljes a készlet, nem dolgozhat. Azon a napon jóegynéhány nővendég távozott csalódott arccal és — ápolatlan kézzel az üzletből. Ugy gondoljuk, ez nem megoldás a fodrászok részére. Tenni kell valamit... Aki pedig ez ügyben a legtöbbet teheti, az nem a vendég, nem is a dolgozó, hanem — a vállalat.

A közvagyon rongálása

Sohasem elégséges a szó, mellyel hangoztatjuk, hogy az állami tulajdont is úgyannyira meg kell becsülni, őrizni, mintha a sajátunk volna. Hiszen mi látjuk hasznát, mi élvezzük szépségét, bármiről van is szó. Azt is sokszor megvitattuk már, hogy az utcarészeket egybekötő parkoknál különösképpen vigyáznunk kell gyermekeinkre, hogy azt le ne tapossák, tönkre ne tegyék. A szó elhangzott, s foganatja?... úgylátszik nem sok volt. Mintahogy a városi tanács szabálysértési előadója legutóbb tájékoztatott bennünket, nemrégiben felnőttek mutattak, nem éppen követendő példát a gyermekek előtt. Bauer Márton és Csomor Sándor például 100—100 forint pénzbüntetést kapott azért, mert kocsijával a parkosított területre felhajtott. Szabó Ferencné házisszonyt pedig — miután a parkosított terület szegélytéglait megrongálta — 50 forintra bírságolták. Vannak emberek, kik maguk is szívesen tevékenykednek a parkok szépsége, megőrzése érdekében. Rajtuk kívül azonban akadnak olyanok is, akik fittyet hánynak a szépnek, a jóízlésnek, a szabálynak. Rongálják az állam, a nép, a köz vagyonát. Az ilyen emberek miatt beszéltünk most a parkok védelméről. Előttük ugyanis, az állami tulajdon megőrzését — ismételten — nem hagyhatjuk szó nélkül...

ÜDÜLÉSRŐL

Ki ne emlékezne még a balatoni eltöltött két hétre, a lillafüredi üdülésre, vagy éppen a Mátrában szerzett kedves élményekre? S bizonyára olyan ember sem akad, aki ne szeretné megismételni az ilyen nyári üdülést.

Természetesen vannak olyan emberek is, akik szomorúan gondolnak arra, hogy a múlt nyáron sem sikerült üdülőjegyet szerezni, s lehet, hogy ez évben is le kell mondaniok az üdülésről! Vajon mi a helyzet az üdültetésekkel kapcsolatban, kapnak-e elegendő jegyet az egyes bányaüzemek és a szénbányászati tröszt? Ez a kérdés foglalkoztatott bennünket akkor, amikor a tröszt szakszervezetéhez látogattunk el. Az üdültetés helyzetéről Kis elvtárssal beszélgettünk.

— Az ez évi üdültetési keretet már megkaptuk a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetétől. E szerint 646 dolgozó részesülhet kedvezményes üdültetésben a komlói bányászok közül. Szanatóriumba 106 dolgozót küldhetünk — mondta Kis elvtárs.

A későbbiek során még azt is megtudtuk, hogy az üdülőjegyek mint a múlt évben, most is — Galyatetőre, Hajduszoboszlóra, Lillafüredre, Balatonlellére, Hévízre és Nagymarosra érvényesek. A keretet persze (ezt a sokat hangoztatott dolgot) a szakszervezetnek is meg kell tartani. Igy hát előfordul majd bizonyára most is, hogy a jelentkezők közül nem jut mindenkinek üdülőjegy. Elsősorban természetesen azok a dolgozók kapnak üdülőjegyet, akik eziáig még nem jutottak hozzá.

— A jegyek elosztását úgy könnyítenék meg a dolgozók, ha már most jelentkeznének az üzemek szakszervezeteinél, s előjegyeztetnék magukat az üdülésre — mondta Kis elvtárs.

A beszélgetés végén megtudtunk még valamit. Az üdültetési keret megküldésekor azt is közölték a tröszt szakszervezetével, hogy 6 komlói dolgozó külföldi hajóúton, 5 bányász pedig külföldi csere üdülésen vehet részt a nyáron.

Élményekben tehát most sem lesz hiány. A mintegy 700 komlói dolgozó üdülését biztosítja a szakszervezet. Ezek után már csak azon múlik az üdülés, vajon időben jelentkeznek-e az előjegyzésre. S akinek mégsem sikerül üdülőjegyet szerezni, azért ne búsuljon. A következő évben bizonyára rá is sor kerül.

Férfi szemmel — *asszonyi dolgokról*

Talán már a címből is kitalálják kedves olvasóink, hogy megint a piacról, a vásárlásról lesz szó. S ezekről az asszonyi dolgokról most ismét András bácsival beszélgettem.

— A tisztaságra a legtöbb háziasszony kényes. A piactéren mégis éppen a tisztaság meg nem tartásával kapcsolatban tűnt fel nekem valami — kezdte a beszélgetést András bácsi. S miután a kezdeti nehézségeken — merthogy elkezdeni valamit a legnehezebb — túl volt, szinte áradt belőle a szó.

— Mindenki tudja, hogy a túrót zacskókban árusítják a piactéren. Csakhogy amikor megvásárolnak belőle egy-egy darabot, kiveszik a zacskóból az árut. Méghozzá hogyan! Piszkos, a zöldségtől, burgonyától és egyéb árutól szennyezett kézzel fogják meg az eladók a túrót, s úgy teszik át másik papírba, vagy edénybe. Én őszintén szólva, még egyszer sem láttam, hogy valamelyik, a tisztaságra kényes háziasszony rászólt volna ilyenkor az eladóra. Nem bizony! Pedig ezt kellene tenniök. Azt hiszem az ilyen áruból egyik férj sem fogyaszt szívesen. Csak hát nem tudják, mit is visz haza az asszony. De én majd elmondom nekik...

— Észrevettem én már azt, hogy a piactéren dugva ugyan, pirospaprikát is árusítanak. Azt hiszik talán a háziasszonyok, hogy ez jobb, mint a boltokban kapható paprika? Nem jobb ez sem, s amellett még engedély nélkül árusítják. Ezt pedig mindenki tudja, hogy szabálysértés. S nemcsak az árusítót, de a vásárlót is büntetik, ha észreveszik az ilyen „dugott" áru átvételét. A büntetés pedig senkinek sem kellemes.

De már megint sokat beszélek. Na, nem tartom fel tovább! Csak még ezt az egy dolgot mondom el; füstölt húst is árusítanak a piactéren. Ezeknél pedig különösen vigyázni kell a háziasszonyoknak. Csak lepecsételt, fogyasztásra alkalmas húst vásároljanak meg. A vétel előtt tehát vizsgálják meg gondosan a kiválasztott árut. „Dugott árut" pedig még véletlenül se vásároljanak!

A felsorolást, illetve a beszélgetést most megint félbeszakítjuk azzal, hogy legközelebb majd folytatjuk.

— Anna —

Az élet kapuiában

Az asszonyoknak — úgylátszik — igazuk volt. Mióta Tóthné a vattával tompította rendkívül finom hallását — nincs hőemelkedése. Már második napja, hogy a lázmérő normális testmeleget mutat. Igy aztán egyre több a remény a mielőbbi távozásra.

Mig az ebédutáni csendben a kórteremben fekvő öt kismama halkan beszélget, az ajtóban megvillan egy fehér köpeny. Dr. Imrő György főorvos kedves, közvetlen hangon érdeklődik az asszonyok állapota felől. Tóthné kihasználja az alkalmat. Félig felemelkedik fekhelyéről, sietve megigazítja takaróját s aztán megkérdezi:

— Ugye holnap hazamehetek? Már egészen jól érzem magam. Nincs semmi bajom.

— Hőemelkedés?...

— Az sem volt.

— Na majd meglátjuk — feleli a főorvos s Tóthnénak már ez is elegendő. Bizakodva néz ki az ablakon és bár hallja Lukácsné szavait, gondolatai már otthon járnak.

— Azt mondtam a vizitkor, hogy jól vagyok... nem fáj semmim... mégis kaptam injekciót... Ugylátszik a doktor észrevette, hogy nincs minden rendben...

Markosné *— akihez Lukácsné szólt — nem válaszol. Ugyan mit is mondhatna ennek a pesti asszonynak? Dicsérje talán a két orvos — dr. Imrő György és dr. Bányai József — lelkiismeretes munkáját, éleslátását? Hasztalan tenné, hiszen Lukácsné maga győződött meg minderről. Azt mondotta: nem bánta meg, hogy 7 hónapos terhességi idejétől kezdve Komlón maradt. Pedig — néhány hónappal ezelőtt — csak azért jött, hogy itt dolgozó férjét meglátogassa. S lám, amikor a nőgyógyászati vizsgálaton azzal biztatták, hogy annyi vetélés után ez a gyermeke életben marad, hajlandó volt itt kivárni a szülés idejét. Engedelmesen szedegette a gyógyszereket, s amikor elérkezett a várvavárt idő, nem utazott budapesti kórházba, hanem megelégedett a komlói szülőotthonnal is. Markosné még jól emlékszik, hogyan mesélte el több esetben is a pesti asszony, mennyire megszerette az emberséges orvosokat s milyen elégedett azok kezelésével.*

A folyosón *most nesztelenül végigment a szülésznő, s utána csakhamar megjelent a csecsemős is. Karjáról hiányoztak az újszülöttek, melyek ugyancsak hozzátartoznak egyéniségéhez, munkájához. Lukácsné felsóhajtott. Kislányára gondolt, akit hamarosan ismét behoz Ilonka nővér és csekély félórára átad neki. Vajon lesz-e elegendő tej?... Jól lakik-e a pici? Az előző szopásnál bizony pótmamára szorult a lánya. Még szerencse, hogy Ilonka nővér annyira törődik a kicsikék gyarapodásával. Amikor lemérte gyermekét, rögtön látta, hogy nem volt elegendő az anyatej. Igy aztán Tóthné adott vagy 40 grammot a csöppség részére.*

Amint a gondolatok egymást váltogatják, oly hirtelen terelődik másra a szó. Az imént még a gyerekek táplálkozása volt a téma, s most már az anyák reggelije, ebédje, vacsorája adja a beszédfonalat. Mert erről is érdemes szólni. A rossznyelvek ugyanis azt pletykázzák, hogy silány minőségű, kevés a koszt, s lámcsak, milyen alaptalan volt ez a rágalom. Hiszen nincs olyan nap, hogy panaszra volna okuk a gyermekágyas mamáknak, s ne laknának jól valamennyien.

(Folytatjuk.) KOCKÁS JULIA

Parányi emberi testek látnak először napvilágot a Berek utcai szülőotthonban. Érkezésüket aggódón, szeretettel várja az apa, sirón, jajongva, szenvedőn az anya és figyelmesen, vigyázva — az orvos, a szülésznő. Minden perc, minden mozdulat — mely a szülőnő utolsó óráiban történik — előkészület a kis jövevény fogadására. Néha könnyebb, néha komplikáltabb előzménnyel, de végül is győzedelmeskedőn, boldog mosollyal öleli magához csöppnyi gyermekét — az anya. S míg ő úgy érzi, hogy a veszély már elmúlt, az orvos még jóideig figyelemmel kíséri asszonynak és gyermeknek épülését.

Immár nyolcadik éve, hogy magába fogadja a kívülről barátságtalannak, eseménytelennek látszó épület a gyermeket váró asszonyokat. Nyolc év alatt 4366 újszülött adott először hangot az orvos kezeiben, s közülük is 152 ez esztendőben. Belül tehát a tisztára mosott folyosókon, a gondozott kórtermekben, s az orvosság szagú vizsgálószobában élénk, örökké változó az élet.

Tekintsünk be néhány pillanatra a félig nyitott ajtók mögé, s a fehér ágyban fekvő asszonyok között, hallgassunk meg egy-két beszélgetést...

A vaita, *mellyel Tóth Lászlóné — az 1-es kórterem ablakfelőli betege — fülét bedugta, úgylátszik jó szolgálatot tett. Igy nem hallotta fiának egyre erősbödő sirását s ezáltal nem nyugtalanította önönmagát. Mert valahányszor a szomszéd szobában kicsikéje sírni kezdett, idegeskedve, panaszosan fordult szobatársaihoz:*

— Hallják? Már megint az enyém! Ugyan mi baja lehet?

Markos Józsefné és Lukácsné ilyenkor csillapitón válaszolt:

— Ez nem is a maga fia! Nem olyan a hangja. És különben is ne izgassa fel magát, mert még a jövő héten sem hét haza. Hiszen mindig a felesleges idegeskedéstől van hőemelkedése.

Műszakiak, orvosok, pedagógusok tanácskozása a technika és tudomány fejlesztéséért

Március 5-én, délután a Komlói Szénbányászati Tröszt tanácstermében mintegy 45 műszaki, értelmiségi dolgozó és a város pedagógusainak, orvosainak képviselete jelenlétében tárgyalták meg a Bányászati-Kohászati Egyesület helyi csoportjának újból történő életrehívását.

Wietorisz Róbert, a helyi csoport titkára beszámolt a helyi csoport 1956 októberéig végzett munkájáról, egynéhány szóval vázolta az országos egyesület jelenlegi munkatervét, kifejezésre juttatván azt az elvet, hogy városunkban ismét be kell indítanunk a Bányászati-Kohászati Egyesület helyi csoportjának működését, melyet, mint olyan sok mással együtt, az ellenforradalom működésében megzavart.

Ezen az összejövetelen választották meg a helyi csoport elnökét: Piegl János elvtársat és két társelnökét Pozsgai Károly főmérnök és Garamvölgyi János termelői osztályvezető elvtársakat. A helyi csoport titkárát, Wietorisz Róbert elvtársat eddig viselt tisztségében a megjelent tagok megerősítették.

A beszámolóban Wietorisz elvtárs említést tett arról is, hogy a városi pártbizottság, a tröszt szakszervezeti bizottsága és városunk tanácsa a jövőben milyen támogatást nyújt az egyesületnek. A „Zrínyi Ilona" Kultúrotthon elkészülése után visszaadják az egyesület részére a volt Műszaki Klubot, ahol az orvosokkal, pedagógusokkal közösen az a szándék, hogy minél több szellemi tartalommal töltsék meg ezt a klubot. Közös célunk az is, hogy a tudományos, technikai viták mellett a napi munka után normális szórakozást biztosítson a tagok részére.

A beszámoló elhangzása után Piegl elvtárs, mintegy megjelölve az utat, amelyen ennek az egyesületnek haladnia kell, hogy valóban betölthesse szerepét, beszélt a komlói tröszt távolabbi jövőjéről is. Megmagyarázta a jelenlévő műszakiaknak, hogy milyen technikai fejlődésre van szükség a jövőben egy magasabb termelési szint kialakításához, nagyobb egy főre jutó teljesítmény eléréséhez, üzemeink műszaki fejlesztéséhez. Ezeknek a gondolatoknak az elmondása azért vált éppen itt szükségessé, mert a hivatali idő alatt nem kerülhet ilyen dolog a napi problémák mellett alapos megbeszélésre. Ez a helyi csoport van hivatva arra, hogy fejlessze mérnökeinek, technikusainak és a technika iránt érdeklődő fizikai dolgozóknak tudását az előbb megjelölt célok eléréséhez.

Az elnök szavai után megindúló vita során felszínre jutottak azok az eddig ki nem mondott gondolatok, melyek már korábban kívánták a klubélet ilyen irányú megindulását. Az orvosok és pedagógusok képviselete csatlakozott a klub közös megszervezéséhez. Magábanvéve ez az értekezlet annyi pozitív jelentőséggel bír, hogy városunkban ismét működik egy olyan műszaki és tudományos klub, ahol a ma még megoldatlan mérnök, technikus, orvos, pedagógus továbbképzés folyhat. Részünkre a technika és tudomány fejlesztése érdekében sokat jelent ez.

Szabó László

Harc a szilikózis ellen

A múlt évek során a komlói széntermelő üzemeknél igen nagy volt a szilikózis megbetegedések száma. Ez a veszedelmes betegség nemcsak sok embert keserített, hanem gátolta a termelő munkát is.

Az utóbbi másfél év alatt itt, Komlón is jelentős méretű változások történtek e területen.

1957-ben a tröszt valamennyi széntermelő üzemében bevezették a vízesfúrást. A kőben dolgozó bányászok számára 94 vízesfúró berendezés és 27 vízeshordó áll rendelkezésre. A vízcsőhálózat hossza pedig elérte a 11 193 folyóméter. A vízesfúrásnak köszönhető az, hogy a múlt években az összbetegeknek csak 3 százaléka volt szilikózis betegségben.

A fenti intézkedések jónak bizonyultak. Éppen ezért trösztünk vezetősége, szemelőtt tartva a bányászok egészségvédelmét, intézkedett, hogy 1958-ban a vízesfúrások alkalmazását tovább fokozza. Igy a vízesfúróberendezések számát 197-re, a víz eshordók számát 44-re, a vízcső-hálózatot pedig 19 342 folyóméterre bővítik.

Ezen felül nagymennyiségű, csehszlovák gyártmányú porvédőt is beszereztek és hamarosan a bányászok rendelkezésére bocsátják.

Most minden bányaüzemnél ez a jelszó: „Harc a szilikózis ellen!" Minden remény megvan arra, hogy ha nem is máról holnapra, de végül is győzedelmeskedik ez a harc a veszedelmes betegség fölött. A vízesfúrás előtt nagy jövő áll, mert nemcsak védi bányászaink egészségét, hanem a termelés növelését is elősegíti.

A „büfék büféje"

Március 10-én az esti órákban nem mindennapi látványnak voltam szemtanúja. A 36-os bányászkonyha melleti büfé ajtaján lévő tábla, melyre ez volt írva: „Átalakítás miatt zárva" nem volt ott. A folyosókon nagy a sürgés-forgás, a hangulat ünnepi.

— Rövid idő múlva megnyitjuk az új büfét — mondotta érdeklődésemre a konyha vezetője.

Némi csodálkozással léptem a régi büfébe. A helyiség régi, és amit ott bent láttam, az bizony itt Komlón, ebben az új városban nagyon kevés helyen látható. Hirtelen nem tudtam, milyen hasonlatot tegyek a régi és az új között. A „büfék büféje" mondtam hallkan. A tröszt karbantartó üzeméne dolgozói nagyszerűt alkottak. De még nagyszerűbb remekművet alkotott Biró bácsi, a Dél-Dunántúli Üzemlelmezési Vállalat Komlói Kirendeltségének asztalosa. Ocska deszkákból, tűzifából minden gépi segítség nélkül egyedül készítette a büfé-pultot! A pült eleje és oldalai vékony fa és üveglécekkel van diszítve. Az üveglécek az esti világításnál gyönyörűen világítanak. A pült tetején presszógép, korszerű sörcsapoló. A tükörfelületű üvegeken csokoládék, sütemények, italok és sok minden, ami szem és szájnak ingere.

Nem akármilyen munka ez. Biró bácsi, a 61 éves asztalos erre joggal büszke. Minden vágya az volt, hogy az első dupla feketét ő igya meg. Vágya teljesült, az új presszógéppel Bien elvtárs, a kirendeltség vezetője Biró bácsinak készítette az első duplát.

— Szívvel-lélekkel dolgoztam — mondta Biró bácsi, — meg akartam mutatni, hogy magas korom ellenére is tudok még dolgozni s a munkám ér valamit. Sokan azt mondják, hogy öreg vagyok. Ezért én megsértődöm, mert nem vagyok öreg. Olyan fiatalnak érzem magam, mint 14 éves koromban, amikor asztalos tanulónak mentem.

— Mikor megy nyugdíjba Biró bácsi? Hiszen már 61 éves...

— Mehettem volna már, de arra még ráérek. Ugy határoztam, hogy addig nem megyek nyugdíjba, amíg vállalatunk minden büféjét ilyenre nem csinálom.

Hosszú életet, jó egészséget és munkát kívánva búcsúztam a kiváló szakembertől.

A büfé első vendége Illés Gyula III-as aknai vájár, a Vorosilov úti legénységi szálló lakója volt. Ő itta meg az első korsó sört.

Aztán jöttek a többiek is. Sokan megálltak az ajtóban, csodálkozva néztek körül az új helyiségben, majd ruhájukra néztek és visszafordultak. Később ünneplő ruhában jöttek és úgy ültek az asztalok mellé egy-egy pohár sör fogyasztására.

Bien elvtárstól megtudtam, hogy a „büfék-büféje" 12 000 forintba került. És azt is, hogy hamarosan ugyanilyen büféje lesz a 2-es legénységi szállónak, és majd sorban a többinek is.

— Demeter —

NÖVENDÉKHANGVERSENY

Előző számunkban hírt adtunk a Komlói Állami Erkel Ferenc Zeneiskola énektanszakának hangversenyre való készülődéséről. A hangversenyt március 10-én, délután 5 órakor rendezték meg.

Az előadás néhány kedves, szép élményt nyújtott a közönségnek. Egy-egy műsorszám, mint Verdi: Traviata című operájából a Germont ária Szabó Gyula előadásában, Csajkovszkij: A bálesti zajban című énekszám Steiner Ionka előadásában, a Varázsfuvolából elő adott duett, Pergolese: Nina című énekszáma és a műsor utolsó számaként énekelt kvintett nagyon szép volt és sikert aratott.

A hangversenyen jó hangú, tehetséges növendéknek mutatkozott be Kovács Matild. Előadásában szívesen hallgattuk Káldy: Csalogánydal-át, a „Józsua" című oratóriumból énekelt áriát és több énekszámot is. Fellépése azonban nem volt megfelelő, s ezen mielőbb változtatnia kell. Ha énekszámait közvetlenebbül, a kajánkodást szűfzve adja elő, bizonyára nagyobb sikereket is érhet el.

A hangverseny a kisebb hibák ellenére (mint pl. az énekszámok pontatlan kezdése, a néhány növendék bátortalan, félénk, illetve kiegészítésre szoruló fellépése) fejlődést jelentett. Hasonló előadást több esetben is szívesen hallgatnánk. Reméljük az előadáson észlelt kisebb hibák megszüntetése után Pécsett, a Nevelők Házában megrendezésre kerülő hangversenyen még a komlóinál is nagyobb sikereket érnek el az énektanszak növendékei.

Befejezésül az énekszámok betanításáért és a jó zongorakíséretért az énektanárnő, Spineth Ferencné érdemel dícséretet.

Mi lesz a kenderföldi gödörrel?

Mi lesz a kenderföldi gödörrel? — hangzik a kérdés itt is, ott is. Különösen a kenderföldiek körében kérdezik a lakók, mert aggódnak. A gödör sorsa előttünk sem volt ismeretes. Betemetik-e, vagy továbbra is ott marad, veszélyeztetve a járókelők testi épségét? A múltkehetekben az „Uj Komló" kétszer is foglalkozott ezzel az üggyel. Egyik nap olyan információt kaptunk a Komlói Állami Építőipari Vállalat illetékeseitől, hogy ott „csatornázási munkálatok folynak", és a szóban forgó gödröt hamarosan betemetik. Az információ helytelen volt. Nem azért, mert a gödör nyitva maradt, hanem azért, mert ott nem csatornázási munkák folytak.

Március 11-én a vállalat főmérnökével történt telefonbeszélgetés után a helyszínre mentünk, ahol Kozmér Sándor, a részleg építésvezetője a következőket mondotta:

— Ezen a helyen építjük városunk legmagasabb épületét. Az épület ötemeletes lakóház lesz. Amikor az épület terve és helye megvolt, akkor derült ki hogy az altalaj igen laza. Épen ezért volt szükség a mély gödör ásására. Nyolc méter mélységben beton-oszlopokat fektetünk, mely biztos alapja lesz az építendő ötemeletes lakóháznak. A munka lassú ütemben folyik, mert ilyen esetben kapkodni nem lehet. Először víztelenlteni kell a területet. Ez most van folyamatban. Ez után kerül sor az alap, a pincehelyiségek erős betonozására, szigetelésére. Csak így lehet a hatalmas épülettömböt felépíteni.

A munkát megkezdték. A gödör erős deszkákkal van körülzárva. Több helyen figyelmeztető tábla hirdeti, hogy „Az építkezés területén járkálni tilos". Kenderföld e része is hamarosan megváltozik. A gödör megszűnik gödör lenni. Belőle biztos alapokon nyugvó hatalmas épület falai emelkednek majd ki.

Felhívjuk a gödör környékén lakó szülők figyelmét: amíg így lesz, vigyázzanak gyermekeikre. Ne engedjék őket a veszélyes területre, nehogy baj történjen velük.

Elhagyott dicsőségtáblák

Minden reggel szembenézek az „Uj Fürdő" feljáróján egy, hajdan sok gonddal, szeretettel és nem kevés költséggel megépített dicsőségtáblával. Már nézegetem majd egy éve, de kopott festését nem újítják fel, a virágerkélyt nem töltik meg friscs humusszal, a kialudt bányászlámpát sem gyújtja meg senki. Ugy látszik, mintha dicső bányász sem született volna már évtizedek óta, mert az érdemek és eredmények, a levelek, fényképek és grafikonok is hiányoznak a tablójáról.

Kenderföldön egy másik elhanyagolt dicsőségtábla látható. A Komlói Építőipari Vállalaté. Szenny és por fedi. Már nem is jó helyen áll, mert nem jár arra senki. Beljebb kellene hozni és működtetni.

Van még. Például a Rendelőintézet előtt. S aztán másutt is. Betört ablakok, kiszáradt virágok, megsárgult, napszítta, viharvert romok. És mert el sem távolítják, olyan elhagyott műemlékfélék lettek.

Tán kihalt már a komlói munkásokból az alkotás vágya, a versengési kedv? Nem érdekli már dolgozóinkat az örök pályatétel, hogy ki tehet többet a köz, a város és a haza javára? Nem hinném! Ne csináljunk magunknak bálványokat, faragott képeket. Ne! De becsüljük meg a köz javára munkálkodó dolgozókat azzal, hogy nem rejtjük véka alá érényeiket. Igy volna ez helyénvaló. Mert a versengésben — bár anyagiakban mindenképpen jelentős — az embereket a becsvágy is hajtja. Hogy kitüntessék magukat a közös ügy szolgálatában. Az efajta becsvágy pedig erény, mert mindenkinek a javát célozza.

Erre szolgálna a dicsőségtábla, amely a kitüntetetteket további jó munkára, a még említésre nem méltatott dolgozókat pedig egyre jobb eredmények elérésére ösztönözné. Oly nagy áldozat volna újból felkarolni — a fenti értelemben — ezt az ügyet?...

— egy bányász —

Válasz az „Egy kenyér ára 7.80 forint" című cikkünkre

A Mecsekvidéki Üzemi Vendéglátó igazgatójától, Zallei László elvtárstól az alábbi levél érkezett az „Uj Komló" szerkesztőségébe:

„Az „Uj Komló" 1958. január 15-i számában „Egy kenyér ára 7.80 forint" című cikkükben közöltek tárgyában a vizsgálatot lefolytattam és ennek eredménye alapján a „Jószerencsét" étterem büfését, árusítási szabálytalanságok miatt írásbeli figyelmeztetésben részesítettem. Utasítást adtam, hogy a jövőben fegyelmi felelősség terhe mellett pontos kenyérszeletelés és mérés mellett szolgálják ki a vendégeket."

Levelesládánkból:

A Víz- és Csatornaművek figyelmébe ajánlom!

Gyakran olvashatunk cikkeket az újságban arról a nehézségről, mely városunk vízellátásában jelenleg még fennáll. S ennél még többször tapasztaljuk ezt a sajnálatos tényt a saját „bőrünkön" is, amikor vízkerlátozás van.

Én jól tudom, hogy nagyon nehéz dolog elegendő vizet adni a gyorsan növekvő városnak, de ennek ellenére is állítom, hogy lehetne segíteni a bajon.

Lehetne, és ehhez nem is kellene más, mint nagyobb figyelmesség és nagyobb törődés a meglévő lehetőségekkel. Nagyon sok víz elfolyik — feleslegesen — ezért, mert rosszak a vízcsapok. Ez fennáll a lakásokon belül és a lakásokon kívül is. Hogy erre példát is mondjak, megemlítem az erőmű és a vasútállomás között lévő nyomós kutat, amelyből hosszú idő óta állandóan csurog a víz.

Én ezt a kutat a Vízművek figyelmébe ajánlom, s remélem gyorsan megjavítják, mert sok kicsi sokra megy. (N. F.)

Mindenki jól érezte magát

Ahogy városunkban igen sok helyen, úgy a mi vállalatunknál is megtartottuk a nőnapi ünnepséget. Deák Ferenc elvtárs, a vállalat párttitkára köszöntötte a nődolgozókat, majd a KISZ-fiatalok szavalatokkal kedveskedtek az ünnepelteknek. Ezután a vállalat vezetősége megvendégelte az asszonyokat.

Mindenki nagyon jól érezte magát. S amikor a zene is megszólalt, vidáman táncoltak az ünnepeltek.

Csak örülni lehet mindennek és remélem, hogy ezután gyakrabban találkoznak nődolgozóink, hogy szervezett munkával eredményesebben harcolhassanak a békéért.

Csuka Lajos
Anyagbeszerző Vállalat.

Emlékezés a nők napjára

Nem lehet a napirendről levenni a nemzetközi nőnap méltó megünneplését. E napot a komlói üzemekben is a legnagyobb szeretettel, gonddal készítették elő. Valamennyi üzemben a párt- és szakszervezeti szervek, a KISZ méltatták a nőnapot. Igy volt ez a Szénelőkészítőműben is. Most mint ott dolgozó nő szeretnék ezért köszönetet mondani a sajtón keresztül, nőtársaim nevében.

Köszönjük a pártnak, a szakszervezetnek, a KISZ-nek, az üzem vezetőségének a kellemes és baráti ünnepséget, melyben bennünket, dolgozó nőket részesítettek.

Megígérjük, hogy ránk, dolgozó nőkre mindenkor számíthat az üzem, a párt és a szakszervezet. Nemcsak a munkában, de a társadalmi munkában is megálljuk helyünket. Ugy a munka, mint a béke frontján, a szocializmus építésében. Mindent elkövetünk, hogy e munkát nyugodt körülmények között végezhessük.

A Szénelőkészítőmű nődolgozói nevében:
TÓTH ISTVÁNNÉ
Komló, Vörösmarty utca 5.

Mindannyiunk feladata

III.

A feljelentések megtétele

A társadalmi tulajdont sértő bűncselekmények miatt, amennyiben a büntető feljelentés megtétele szükségessé válik, azt a területileg illetékes rendőrhatóságnál kell megtenni.

A feljelentésnek tartalmaznia kell az alábbi adatokat:

a) A feljelentő szerv megnevezését, székhelyét, az irányító szerv megjelölését és az ügyintéző nevét.

b) A gyanúsított személy nevét, születési évét, helyét és anyja nevét, továbbá rövid tájékoztatást a vállalatnál betöltött munkaköréről, szolgálati idejéről, szociális viszonyáról és a munkához való viszonyáról. Ha a feljelentést ismeretlen tettes vagy a vállalatnál szolgálati viszonyban nem álló személy ellen teszik meg, ezeket az adatokat természetesen közölni nem kell. Ha a tettes, vagy tettesek személye pontosan nem állapítható meg, közölni kell a bűncselekmény elkövetésének körülbelüli időpontját és azt, hogy a cselekmény elkövetésének idejében a vállalatnál a történtekről ki tudna pontos felvilágosítást adni.

c) A tényállás ismertetését annak megjelölésével, hogy a cselekményt a vállalat mely részén, milyen órában követték el és kb. milyen összegű kár keletkezett. Fel kell sorolni azokat a bizonyítékokat, amelyek a bűncselekmény elbírálásánál, illetve felfedezésénél döntőek. (Tanúk, okiratok, vagy egyéb tárgyak.) Csatolni kell továbbá a káreseti jegyzőkönyvet is.

d) Meg kell jelölni, hogy a vállalat milyen összegű polgári jogi igényt kíván érvényesíteni a gyanúsítottal szemben.

Ha a gyanúsított a vállalat alkalmazásában áll, mellékelni kell a feljelentéshez a korábban megindított fegyelmi eljárás (házi vizsgálat) során felvett jegyzőkönyvet, amelyből kitűnik a vállalat áru-, anyag- vagy pénzkészletében esett sérelem mértéke. Mellékelni kell továbbá a gyanúsított nyilatkozatát (vallomását) és az igazgató erre vonatkozó véleményét. Nem szabad azonban felhívni a gyanúsítottat a nyilatkozattételre abban az esetben, ha a cselekmény felfedezéséről, vagy a nyomozás megindításáról való tudomásszerzése a nyomozás sikerét meghiusítaná.

A gyanúsított ellen a fegyelmi eljárást a büntető feljelentéstől függetlenül kell megindítani és le kell folytatni minden olyan esetben, amikor a fegyelmi vétség elbírálásához szükséges tényállás a büntetőeljárás eredményétől függetlenül tisztázható. Ellenkező esetben a fegyelmi eljárást fel kell függeszteni. Haladéktalanul intézkedni kell a gyanúsított felfüggesztése iránt, ha az a veszély áll fenn, hogy a munkahelyen a nyomozás eredményét meghiusíthatja, vagy a bűncselekmény nyomait eltüntetheti.

Társadalmi tulajdont képező vagyontárgyak feltűnően hanyag vagy gondatlan kezelése és rongálása esetében felelősségre kell vonni azokat a vezető állású golgozókat is, akiknek hiányos ellenőrzése alkalmat adott a bűncselekmény elkövetésére.

A büntető feljelentés megszerkesztésénél és a bizonyítékok beszerzésénél a vállalatok igazgatói vegyék igénybe a vállalati jogtanácsos segítségét. A vállalati jogtanácsosok kötelessége, hogy a nekik átadott ügyekben a feljelentést a fenti tartalommal haladéktalanul megtegyék.

A büntető eljárásban való részvétel

A társadalmi tulajdont sértő bűncselekmények miatt elrendelt nyomozás során a trösztök (vállalatok, intézetek, stb.) minden segítséget adjanak meg a nyomozó hatóságnak a bűntett és az elkövető sikeres felderítése érdekében. Gondoskodni kell arról, hogy a nyomozás tárja fel az elkövetés módjait, továbbá, hogy mennyiben tette lehetővé a cselekmény elkövetést az ellenőrzés hiánya.

A büntető eljárásban a vállalat a sértettet megillető jogokat köteles gyakorolni. Az okozott kár megtérítése iránti igényt a büntetőperben minden esetben érvényesíteni kell. Ha a büntetőbíróság a sértett vállalatot polgári peres útra utasította, a polgári pert haladéktalanul meg kell indítani.

SPORT

Röplabda Téli Kupa

Komlói Bányász II.—Pénzügyőrök 45:39

Komlói Bányász II.: Lukács, Kovács, Takács, Csortos, Krausz, Vízhányó, Pálfi.

Utánpótlás csapatunk ismét meglepetést okozott. Váratlanul legyőzte az NB. III-ban szereplő Pécsi Pénzügyőrök együttesét.

Az első félidőt a Pénzügyőrök lendületes támadásai vezetik be. Csapatunk védekezésre szorul. Hamarosan elhúz a Pénzügyőr csapat és az első félidő tizedik percében már hat ponttal vezet. A bányászfiúknak most nem megy jól. Hozzájárul még az a tény is, hogy a Pécsi Egyetemi Tornacsarnok sokkal kisebb, mint bármelyik komlói tornaterem. Játékosaink nagyobb mozgás lehetőségeihez vannak szokva és sok hibát vétenek a menynyezet alacsony volta miatt. Sok pontot veszítünk rossz nyitás és fogadás révén. Az első félidő a Pénzügyőrök csapatáé volt és 26:18-as vezetésükkel zárult.

A második félidő előtt Orosz edző bátrabb és lelkesebb játékra hívja fel a játékosok figyelmét. Vízhányó vezérletével csapatunk lendületes játékba kezd. Egymás után éri el pontjait és nemcsak behozza a hátrányt, de egy-két pont előnnyel állandóan vezet. Pálfi és Kovács ütései sok pontot eredményeznek. Izgalmas hajrá alakul ki és a Bányász csapaton meglátszik, hogy nemcsak fizikailag, de idegileg is jól felkészült a találkozóra. Végeredményben hat pont előnnyel 45:39-re győz a Komlói Bányász utánpótlás csapata.

Jók: Lukács, Takács, Csortos.

TERÜLETI EGYÉNI ÖKÖLVIVÓ-BAJNOKSÁG

A komlói zeneiskolában nem a várt versenyzőkkel bonyolították le a Dél-Dunántúli egyéni ökölvívó-bajnokságot. Szombaton a közönség keményebb összecsapásokat láthatott, mint vasárnap délelőtt, a döntő mérkőzéseken.

Eredmények:

Légsúlyban 1. Dorogi (Szekszárd), 2. Nyári (Kaposvár), 3. Fülöp (Komló).

Harmatsúly: 1. Naklader (Kaposvár), 2. Dancsev (Komló), 3. Gombkötő (Pécs).

Pehelysúly: 1. Tóbi (Kaposvár), 2. Radvánszki (Komló), 3. Takács (Szekszárd).

Könnyűsúly: 1. Kovács (Pécs), 2. Süle (Kaposvár).

Kisváltósúly: 1. Füzesi (Kaposvár), 2. Nagy (Baja), 3. Molnár (Komló).

Váltósúly: 1. Dóri (Kaposvár), 2. Hengert (Kaposvár), 3. Kálmán (Szekszárd).

Nagyváltósúly: 1. Riba (Kaposvár), 2. Miklai (Kaposvár), 3. Geszler (Pécs).

Középsúly: 1. Gerber (Kaposvár), 2. Forint I. (Pécs).

Félnehézsúly: 1. Tantos (Pécs), 2. Balatoni (Baja), 3. Dévai (Kaposvár).

Nehézsúly: 1. Bödő (Komló), 2. Oláh (Szekszárd), 3. Bán (Pécs).

Vasárnap, március 16-án két ifjúsági ökölvívó, Oláh és Solymos Budapesten az országos ifjúsági bajnokságon vesz részt.

Komlói Bányász — Csepeli Vasas

NB I. bajnoki labdarúgómérkőzés

vasárnap délután 3 órakor

Tartalékmérkőzés

szombaton délután 3 órakor

a kökönyösi pályán

A tárgyalóteremből:

Ítélet a blokkhamisítók felett

Két hete annak, hogy a városi bíróság tárgyalta a blokkhamisítók ügyét. Két vádlott állt a bíróság előtt, hogy feleletet adjon a társadalmi tulajdon ellen elkövetett csalások miatt. Az elsőrendű vádlott: Kovács János Anna-akna volt dolgozója, komlói lakos.

Kovács János kétszeresen büntetett előéletű. Először 1955-ben büntették 10 hónapi börtönre társadalmi tulajdon ellen elkövetett lopás miatt. Amikor kijött a börtönből, folytatta tevékenységét. Ezért ugyanebben az esztendőben újból bíróság elé került. Másodízben egy évi és három hónapi börtönt kapott.

A másodrendű vádlott: Pintér Erzsébet büntetlen előéletű. Közös háztartásban él Kovács Jánossal. Mindketten rendszeres látogatói voltak a kocsmáknak. Szerették az italt.

1957. december 31-én, Szilveszter napján a reggeli órákban az egyik közeli kocsmában minden pénzüket italra költötték. Onnan előre megfontolt „tervük" szerint a 15-ös számú népboltba mentek, hogy élelmiszert vásároljanak. Persze pénz nélkül.

Pintér Erzsébet, mint „jó" háziasszonyhoz illik, alapos bevásárlást eszközölt 115.50 forint értékben. A blokk kézhezvétele után nem a pénztárhoz, hanem „férjéhez" ment. Azt karonfogta és elhagyták a boltot. A férj elővette zsebéből az ilyen célokra készített bélyegzőt, lebélyegezte a blokkot. A művelet után visszatértek a boltba. Az eladó nem vette észre a hamis bélyegző lenyomatot és átadta a kért árut.

A két becstelenül élni akaró bűnös nem örvendhetett sokáig. Amikor Kovács Jánosék az ajtón kilépni akartak, az egyik eladó észrevette tettüket, visszahívta őket. Megtörtént tehát a leleplezés. Az ügy a bíróságra került.

A két vádlott tagadni nem tudott, hisz kézzelfogható bizonyítékok tagadhatatlanul bizonyították tettüket. Beismerő vallomást tettek.

A városi bíróság mindkettőjüket társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett csalás miatt bűnösnek mondta ki. Kovács Jánost egy évi, Pintér Erzsébetet hét hónapi börtönbüntetésre ítélték.

A vádlottak fellebbeztek. Az ítélet nem jogerős.

MAGÁNOSOK! FIGYELEM!

Építkezéshez, tüzelőanyag-szállításhoz, átköltözéshez és egyéb célra a

KOMLÓI TEFUNÁL

rendeljen gépkocsit.

TELEFON: 11-69.

HÍREK, közlemények

Ülést tartott a KBSK elnöksége

Március 12-én, szerdán tartotta ülését a KBSK elnöksége. Az elnökségi ülés napirendjén a sport klub 1958. évi költségvetése volt.

Alapos vita után az elnökség elfogadta és jóváhagyás végett a Komlói Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottsága elé terjesztette a több mint egymillió forintos költségvetést.

A költségvetés vitája után az elnökség határozatot hozott a vidékre történő utazásokról. A határozat értelmében: az NB. I-es labdarúgócsapat és a tartalékcsapat utazását a következőkben szabályozta. A két csapat labdarúgói, edzők, intéző, gyúró és szakosztályvezető, tehát 28 ember. Ezenkívül az elnökség esetenként beosztott és a csapattal utazó 2 tagja. Összesen 30 ember. Több személy az utóbusszal nem utazhat. Utazási engedélyt csapat kísérésére csak az elnökség adhat.

Szükséges volt a vidékre történő utazások határozatban való rögzítése, mert az utóbbi időben játékosaink állandóan zsúfolt autóbuszon utaztak. Minden más kísérőt szívesen fogad a sport klub, de csak akkor, ha a barátikörön keresztül szervezett és indított külön autóbuszokon kísérik a csapatot. A csapat érdekében történt ezen intézkedés mellett az is, hogy egy-egy vidéki mérkőzés színhelyén, a közös étkezésen csak 28 személy vehet részt.

*

Az elnökség intézkedése alapján beszerzést nyert a birkózók, és az ökölvívók fürdő kazánja. Rövidesen átadják részükre a megfelelő öltöző, edző és fürdő helyiséget is.

Kötelező védőoltások

A városi tanács egészségügyi osztálya értesíti a város lakosságát, hogy 1958. március 18-án, 19-én, 20-án és 21-én a falragaszokon feltüntetett helyeken hastifusz, dysenthéria, tetanusz elleni kötelező védőoltásokat tart.

Az oltás mindenkire kötelező. A kötelezettségnek eleget nem tevő személyek szabálysértést követnek el, s ezeket szigorúan birságolják.

— **Igazolatlanul** mulasztott az iskolából Csorba Menyhértné gyermeke. A szülő gondatlanságával szabálysértést követett el, s ezért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 50 forintra birságolta.

— **Magassarkú** női szandálok fehér, drapp, barna és fekete színben 188 forintért, tűsarkú szandálok drapp és barna színben 193—236 forintért, papucscipők 230 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati bolt cipőosztályán.

— **Bőrgombok** vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai rövidáru boltban. A különböző nagyságú, barna, kék, piros, zöld és fekete színű bőrgombokat 1,20—2,20 forintért árusítják.

— **Rádiófelvételt** készítettek március 11-én délután a központi énekkar próbájáról. Az énekkart már nemcsak egy-egy előadáson, de a Kossuth-rádión keresztül is hallhatják a kóruskedvelők.

— **Iskolaköteles** gyermeket — a lakóhely változást követő 5 nap alatt — nem íratta be az iskolába özv. Kiss Károlyné palaválogató. Ezen mulasztásáért a városi tanács vb igazgatási osztálya 50 forint pénzbírsággal sújtotta.

— **Szabás-varrás** tanfolyamot indít a Nőtanács, valamint a Asszonyok és Lányok Tanácsa. A tanfolyam március 17-én hétfőn délután 4 órakor kezdődik a Nőtanács helyiségében.

— **Három hónapos** „balesetmentes munkáért"-mozgalom indult a Komlói Szénbányászati Tröszt valamennyi szénterhelő üzemében a biztonsági csoport kezdeményezésére. Április elején a mozgalomban legjobb eredményeket elérő három üzem 6.000 forint pénzjutalomban részesül.

— **Hat újítással** több erkezett a Szénelőkészítőmű újítási osztályára januárban és februárban, mint 1957 ugyanazon időszakában. Igy minden remény megvan arra, hogy ez az év eredményesebb lesz, mint az 1957-es s még az 1956-ot is felülmúlja.

— **A vasútállomás** területén és a pályatesten tilos helyen közlekedett Sipos Lajos, Kollárics Kálmánné, Karnis Gyula és Hirt Nándor. A városi tanács vb igazgatási osztálya testi épség veszélyeztetése miatt nevezetteket 50 forinttól 80 forintig terjedő pénzbírsággal sújtotta.

— **Totó—Lottó** ankétot rendezett a takarékpénztár március 11-én délelőtt 10 órakor. Az előadó a kevésszámú érdeklődőnek a totó—lottó játék történetéről, a sorsolás módjáról, a nyeremények és a beérkezett szelvények feldolgozásáról beszélt.

— **Nylon** esőkabátok, plisszérozott szövet aljak 170 forintért, fehér tiszta selyemblúzok 200 forintért, kulikabátok kék, zöld, drabb és sötétbarna színben 380—490 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **Rádióerősítő** berendezések vasalók, rezsók, kórházi gépek magnetofon szakszerű javítását vállalja a Helyiipari Vállalat rádiós részlege. Telefonhívásra a javítást a megrendelőnél végzik. Telefon: 20-14.

— **A Kossuth** Lajos utca aszfaltburkolatának javítását — a városi tanács ipari és műszaki osztályának intézkedésére — nemrégiben megkezdték.

Az első hírnök

A kora „téli" márciusi napokban, — vagy jó kéthéttel ezelőtt — a MÉK zöldség-gyümölcs boltjaiban, újdonságot vásárolhattak a háziasszonyok. Az eladóasztalnál s a ládákban is friss, étvágyat gerjesztő zöldhagyma kellette magát s bizony kevés olyan asszony akadt, aki ellent tudott volna állni a csábításnak.

Miután a MÉK komlói kirendeltsége igen ügyesen és leleményesen — még Pécset is lehagyva — bitzosította a komlói fogyasztóknak a primőráruval tehetik változatosabbá, ízesebbé ételeiket. Mert, hogy a salátát is, zöldpaprikát is nagyon sokan szeretik, az szinte minden kétséget kizár.

A múlt időben bőven volt — citrom árusítás is. Az utóbbi hetekben például, 6 nap alatt mintegy 10 mázsa citromot hoztak forgalomba és adtak el a MÉK zöldséges boltjai. Sőt, ahogy Temesvári Béla — a MÉK komlói kirendeltségvezetője — bennünket informált, a húsvéti ünnepekre is megfelelő mennyiségben tudják biztosítani a citromot.

CSAK BEVEZETŐNEK...

Talán soha nem esett annyi szó a nevelésről, mint mostanában. Ez a probléma ha el is szürkült az emberiség gigászi alkotásai, tervei, problémái között, mégis nap nap után jelentkezik, sajnos nagyon sokszor már csak a kétségbeejtő tények idején.

Nemrégen olvashattuk, hogy fiatal lány részese volt egy férfi megölésének, a csaknem kényén-kedvén nevelt fiú anyját gyilkolta meg, avagy egy becsületes, munkában őszült tanárt kergetett öngyilkosságba tanítványainak kétségbeejtő viselkedése. Sorolhatnánk a tények sokaságát annak alátámasztására, hogy a nevelés ügye társadalmi probléma.

Sokan azt mondhatnák most, hogy a felsorolt tények is hazánkban, vagy éppen városunkban történtek. Tehát túlzott aggodalomra nincs ok. De nézzük csak meg, találunk-e városunkban is helytelenül, roszszul nevelt gyermekeket? Bizony találunk — méghozzá sokat. Miben mutatkoznak meg a helytelenül nevelt gyermekek vonásai? Nagyon kevés felnőtt lakója van városunknak, aki ne tudna példákat mondani a szülőkkel, felnőttekkel szembeni helytelen viselkedésről, tiszteletlenségről, önzésről, durvaságról, elégedetlenségről stb. stb. stb.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁRC. 19.

Dicsősége örökké él

Emlékezünk — ünnepet köszöntünk. 1919 március 21-ét méltatjuk, munkásosztályunk osztályharca küzdelmének első győzelmét. Hosszú szenvedésekkel teli évtizedek szenvedésének gyümölcse érett meg a dicsőséges első tanácsköztársaság megteremtésével. Amit tetézett a négy évig dúló háború a nincstelenség, a tőke embertelen kizsákmányolása.

1918. októberében az őszirózsás forradalom győzelmét ünnepelte a nép. A kivívott jogokat ízlelte a proletár. A végső győzelem azonban még nem érkezett el, váratott magára. A burzsoázia, a nyomukba szegődött szociáldemokrata árulók, az imperializmus meg akarta állítani a történelem kerekét. Megállni a polgári demokratikus vívmányoknál, a kivívott jog látszatjog legyen, az uralom, a kormány kereke ne kerüljön ki kezükből. Örvendjen a nép, ha úgy tetszik neki, ringassa magát abban a hitben, hogy győzött. — a hatalom mégis az uraké.

A történelem haladását azonban nem lehet megállítani. Nem lehetett 1918-ban sem, ahogy nem sikerül ez manapság sem. A munkásosztály legjobb fiai észrevették, felfedezték a tőkések ármánykodását, a reájuk leselkedő veszélyt és nem engedték meg, hogy a forradalom szent ügyét elárulják, a polgári forradalomnál megálljon, megtorpanjon a harc. Lelkesítette őket az orosz munkások győzelme, a nép iránt érzett felelősségérzet és kötelességtudat, s odakiáltották a reakciónak, az árulóknak: nem engedjük!

Csak néhány nap telt el, s máris megtalálták a kiutat. Forradalmi párt kellett, mely a harcot tovább vezeti és ezt teremtették meg 1918 november derekán. A megalakult és a forradalmi harcok vezetésére vállalkozott kommunista párt a nép jogos követeléseinek szószólójaként, támaszaként jelent meg a politikai élet porondján. Erre volt akkor szükség, mert az árulók kezében veszve volt a proletariátus ügye. Sokan a párt megalakulását csak egy tényezőnek tekintik, olyannak, ami beletartozott ennek az időnek levegőjébe. A párt megalakulása pedig nem egy tényező, hanem ennek az időnek legnagyobb létesítménye, a proletár osztályharcunk továbbvívője, vezetője és élharcosa.

A munkásosztály tömegei, a párt megalakulását követően pár nap alatt a kibontott zászló alá tömörültek. Megértették a párt felhívásából, és a párt megalakulásának tényéből is, hogy új szakasza kezdődött el harcunknak és nincs messze az idő, amikor a vörös lobogó nálunk is a győzelmet jelképezi. A párt szervezetei egymásután alakultak és pár hét leforgása alatt a kommunisták szervezett ereje döntő erőként jelentkezik a hatalomért folytatott küzdelemben. Erre példa a közel másfél éve lezajlott ellenforradalom utáni helyzet is, amikor is a párt kibontott zászlaja alá — rövid hetek leforgása után — munkástömegek indultak el. A párt ezzel is és sok egyébbel bizonyítja azt, hogy kapcsolata, mégpedig elszakíthatatlan kapcsolata van a munkásosztállyal. A munkásosztály tiszteli, becsüli, [illegible] pártját és ragaszkodása a pártja iránt állandóan fokozódik.

Nem véletlen tehát, hogy a reakció, az áruló szociáldemokraták azonnal tüzet nyitottak a politikai küzdőtérre lépő kommunisták és maga a párt ellen. Aki eddig ezt nem így látta, vagy még nem így látja, vizsgálja meg az 1919-es eseményeket, gondoljon vissza 1956. októberére, november elejére. Ezekből lássa meg és ismerje fel minden munkás, minden dolgozó, becsületes ember, hogy a politikai küzdőtéren a hatalomért folyó harcban, az ellenség szavára hallgatni, a párt szavával szemben — a hatalom gyengítését jelenti. Követhet el hibát, okozhat gondot, lehetnek fogyatékosságai a pártnak, mindezek ellenére csak a kommunista párt képviseli helyesen az osztály, a nép ügyét, csak a kommunista párt harcol a munkásosztály hatalmáért megalkuvás nélkül, rettenthetetlen energiával, halált megvető bátorsággal, és a munkásosztály csak a kommunista párt vezetésével juthat el a hatalomhoz.

Provokációk sorozata, letartóztatás, kínzás volt a kommunisták osztályrésze, de még ez sem tudta egyikőjüket sem elántorítani a munkásosztálynak tett fogadalmuktól. 1919 óta a magyar kommunisták történetében még példa sem volt arra, hogy aki szívével, lelkével, eszével a munkásosztály ügyének harcosa lesz, elárulta volna osztályát és népét. Így juthatott el népünk történelmének egyik legnagyobb dicsőségéhez az első tanácsköztársaság kikiáltásához.

Sok ember szeméről hullt már le a hályog, amit a Horthy-féle fasizmus vont elébe, a tanácsköztársaságra vonatkozóan. És mindig többen lesznek a tisztánlátók, ahogy ez az 1956 októberi ellenforradalommal kapcsolatosan volt és van még ma is. Aki a politikában kissé is jártas, ismeri a reakciót — és ilyen ember egyre több van hazánkban — felismeri az ellenség mesterkedését, világosan látja azt, hogy azért szórták aljas, hazug vádjaikat 25 éven át a tanácsköztársaságra, mert a munkásmozgalom dicsőségének egyik jelentős állomása. Akkor dőlt meg először az a hatalom, amelyről azt állították — tőkések, földbirtokosok, papok, bárók, grófok — hogy örök-től fogva való és megdönthetetlen.

Hiába volt az erőlködés, a piszkolódás, a tanácsköztársaság 133 napja kitörölhetetlen a mi nemzedékünk szívéből, és kitörölhetetlen lesz gyermekeink és unokáink emlékeiből is. Még sokan élnek azok közül, akik szemtanúi és élvezői voltak az első proletárhatalom intézkedéseinek, a megváltozott életnek. Emlékeznek az első szabad május elsejére, a grófok és bárók elűzésére a földekről, a gyárak államosítására és sok egyébre, mely szíve vágyát jelentette akkor a népnek — és kielégült. Itt élnek még közöttünk azok a harcosok is, akik életükkel és testükkel védték a munkáshatalmat, pedig szörnyű szenvedésekkel teli négy esztendős háború volt mögöttük. Azért jelentkeztek az első hívó szóra, mert sajátjukat védték. Nem voltak fáradtak, kimerülten, mert a proletárhatalom szólította őket a csatamezőre. A világon egy osztály sem áldozott annyit hatalmának megteremtéséért, mint a munkásosztály. Így él ma bennünk és így él minden munkás szívében.

Az első tanácsköztársaság óta sokat változott a világ. Akkor Szovjet-Oroszországot éppúgy, mint bennünket az imperializmus fojtogató karmai marcangolták. Mi elbuktunk, mert a túlerővel, a belső árulókkal szemben nem tudtuk harcunkat megvívni. Szovjet-Ooroszország győzött, mert erős volt a párt és egységes volt a nép. Leszámolt a belső bitangokkal, ha ez sokszor emberfeletti küzdelmet is jelentett. 1945-ben ez a nép hozta nekünk a szabadságot, hogy ott folytassuk a proletárhatalom megteremtését, megszilárdítását, ahol abbahagytuk.

13. esztendeje vagyunk gazdája az országnak, éljük a magunk életét. Nem volt könnyű eljutni idáig. A hatalomért folyó harc sem szünetelt, még napjainkban is tart. Levert ellenforradalom után vagyunk. Az odújából, a föld alól kibújt ellenség leverése után sem szűnt meg a küzdelem. Azt mutatja az ellenforradalom, hogy 12 év után sem mondtak le ellenségeink a hatalom visszaszerzéséről, vajon miért mondanának le most. Az imperializmus is él még, s ne áltassuk magunkat hiú ábrándokba, hogy az utolsókat rúgja. Van még ereje. De nekünk ma már nagyobb az erőnk, mint 1919-ben, ma már semmiféle külső- és belső erő nem tud legyőzni bennünket. Van ereje az imperializmusnak, ezt világosan látnunk kell, hogy még jobban felkészüljünk arra, ha esetleg támadni merészelne. Mert még ez sincs kizárva. Lázasan és dühödten készülődnek. Fenyegetőznek, provokálnak, hogy háborút robbanthassanak ki. Az első proletár hatalom leverése tehát arra is tanít ma bennünket, hogy ha gyengék vagyunk, bátrabb az ellenség, reánk támadhat és óriási károkat okozhat. Ezt érezzük ma is, mert az ellenforradalom 22 milliárd forintba került, ennyit veszítettünk.

1919. március 21-e az emlékezés, a tanulságok levonásának, a hősök dicsőítésének napja. Ünnepli ezt a mi országunkban most a nép apraja, nagyja. Így van rendjén, így helyes. De nem ünneprontás az sem, ha a tanulságok fölött is elgondolkodunk mert ez is hozzátartozik ahhoz a hűségfogadalomhoz, ami azoknak tettünk és teszünk akik vérükkel pecsételték meg a dicsőséges 133 nap történetét a párt és a munkásosztály elszakíthatatlan kapcsolatát. Az bizonyos, hogy nem egyedül ünnepelünk és nemcsak mi hanem sok más nép is okul a első tanácsköztársaság tanulságaiból. Igazi barátok, népünk jóakarói és segítői ünnepelnek velünk, kik közül sokan akkor mutatták meg tettvéri jóindulatukat, együttérzésüket, amikor legjobban szükségünk voltunk szorulva. Ezért érezzük kötelességének a mi népünk is, hogy még szilárdabbá kovácsolja azt az egységet, mely a szocialista táboron belül él, és amely megbonthatatlan. Ez népünk érdeke, ez a világ népeinek kötelessége. A béke ügyét szolgálja az, aki a szocialista országok összefogását erősíti.

Félhavi számadás:

1679 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei ismét nagyszerű eredményeket értek el a múlt hét három utolsó napján. A tröszt a márciusi terv esedékes részét 102,9 százalékra teljesítette és ezzel terven felül 168 vagon szenet termelt.

III-as-akna továbbra is az első helyen áll. Nagyszerű eredmények születtek Szászváron! Ennek következtében a szászvári bányászok kerültek a második helyre, megelőzve Béta-akna, Anna-akna és Mája bányászait. Mázán és Béta-aknán némi visszaesés mutatkozik. Nagymányokon és Kossuth-bányán viszont további javulás tapasztalható.

Az üzemek százalékos eredménye — március 16-ig — a következő.

1.	III-as-akna	107,1%
2.	Szászvár	106,6%
3.	Anna-akna	105,7%
4.	Mája	105,3%
5.	Béta-akna	105,2%
6.	Nagymányok	103,8%
7.	Kossuth-bánya	97,1%

III-as-akna bányászai három nap alatt 150 tonna szenet bányásztak terven felül. Ebben az évben összesen 3 443 tonnával termeltek többet az előirányzatuknál!

Szászváron a három nap tervét 110,2 százalékra teljesítették. Ezzel sikerült az ötödik helyről a másodikra kerülni. III-as-aknától mindössze 0,5 százalék választja el.

Anna-akna bányászai 13-án nem tudták felszínre küldeni a tervezett mennyiséget, de másnap 118,4 százalékos eredményükkel sikerült ezt pótolni. Ezen az aknán március 16-ig 34 vagon szenet termeltek terven felül.

Mázán teljesítették mindhárom nap tervét, de ennek ellenére — az eddigi eredményekhez képest — némi visszaesés tapasztalható.

Béta-akna termelésére is ugyanez vonatkozik. A pillanatnyi visszaesés oka a bővítési munkálatok, melyek hamarosan pótolják ezt.

Nagymányokon a hónap legjobb eredményei születtek. A három nap alatt 0,7 százalékos emelkedést értek el a havi tervük teljesítésében.

Kossuth-bányán, kisebb zökkenőkkel, egyre javul a termelés. Szénadósságuk még mindig 530 tonna. Ha ezt nem hóvégi hajrával akarják törleszteni, akkor még jobban kell dolgozniok.

A két tröszt versenyében

1. Komló, 2. Pécs

A komlói és pécsi szénbányászati trösztök között folyó nemes vetélkedésben ismét a komlói tröszt vezet. A márciusi tervet — 16-ig — Komlón 102,9, Pécsett 102,5 százalékra teljesítették.

Anna-akna 5,4 százalékkal vezet Béke-akna előtt! Anna-akna havi eredménye 105,7, Béke-aknáé 100,3 százalék.

Béta-akna havi eredménye 105,2 százalék, István-aknáé — 13-án — 103,6 százalék.

A komlói üzemek közül egyedül Kossuth-bányának nem sikerült még megszerezni a vezető helyet. Pécsbánya 101,1, Kossuth-bánya pedig 97,1 százalékos havi eredményt ért el.

ÜNNEPI GYŰLÉS

Március 21-én, a dicsőséges Tanácsköztársaság 39. évfordulóján a városi pártbizottság és a városi tanács ünnepi ülésen emlékezik meg a dicső évfordulóról. Ezen az ülésen hoz határozatot, hogy ezentúl minden esztendőben hasonlóan megünnepli az évfordulót.

Március 21-én, pénteken a párt városi bizottsága az ünnepi ülésen javaslatot terjeszt a városi tanács és a Szénbányászati Tröszt felé, hogy a Tanácsköztársaság kikiáltásának 40. évfordulója tiszteletére alapítványt létesítsen. Ebből az alapítványból jutalmazzák meg minden év március 21-én a bányában kiváló eredményt elért brigádot, legjobb vájártanulót, és a gimnázium legjobb tanulóját. Ugyancsak javaslatot tesz, hogy nevezzenek el utcát Komlón, az első Tanácsköztársaságról, s néhány olyan elvtársról, akik kiemelkedő alakjai voltak a proletár hatalomért vívott harcnak. Így Corvin Ottó, Alpári Gyula és Landler Jenő elvtársakról.

KÖSZÖNET

egy kis figyelmességért

Jóleső érzéssel vettük tudomásul március 8-án, a nőnap alkalmából, hogy rólunk — a Berek utcai szülőotthon nődolgozóiról — sem feledkeztek meg. Valamennyiünknek kellemes meglepetést okozott dr. Bányai József és Nárai Ferencné — gondnoknő — figyelmessége.

A nagyszerű ebédért, sütményért stb. — valamint dr. Bányai József üdvözlő szavaiért — ezúttal mondunk köszönetet.

A komlói szülőotthon nődolgozói.

Kiállítás III-as aknán

A III-as aknai felolvasó teremben igen érdekes kiállítás látható, amely a bányászok 1940-es évek, és a mostani életét mutatja.

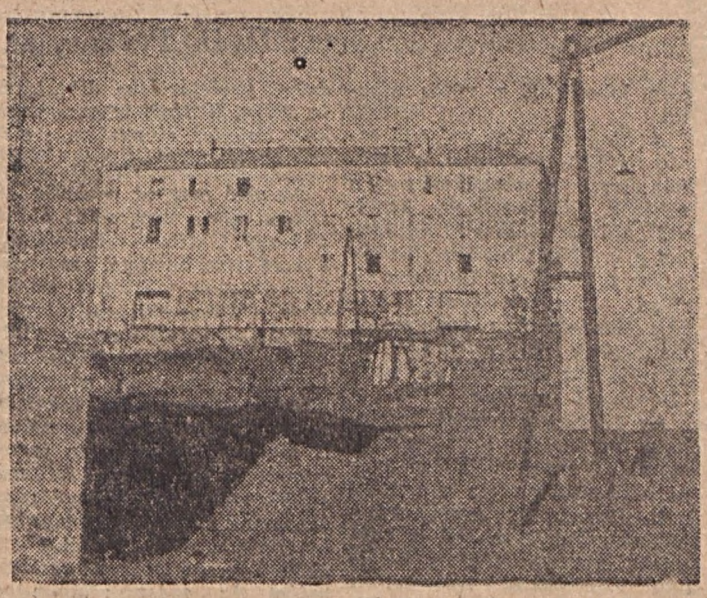
A kiállítás szerint — és ez teljes mértékben megfelel a valóságnak, — a bányászok a környező falvakból — az 1940-es években — gyalog jártak a munkahelyükre. Sokszor tíz kilométereket gyalogoltak, mert nem volt közlekedés. Hogy ma mi a helyzet, mindenki előtt ismeretes. 1957-ben csak a III-as aknai bányászok munkahelyre és lakóhelyükre való szállítására a tröszt 1 302 560 forintot fizetett. Átlagosan egy-egy dolgozó szállítása egy esztendőben 6 768 forintba kerül. Ebből a dolgozó csak 480 forintot fizet. A többit az üzem fizeti.

1940-ben Komlón egyetlen egy 30 személyes munkásszálló volt, ha egyáltalán annak lehetett nevezni. Ma már más a helyzet. Ez is ismeretes. A legényszállásokon lakó dolgozók nemcsak kényelmes szobákban laknak, hanem igen olcsó — napi háromszori — étkezésben is részesülnek. A III-as aknán dolgozó, és az üzemi konyhán étkező bányászok részére hozzájárulásként az üzem 1957-ben 882 639 forintot fizetett.

A múltban a bányászok nem kaptak sem munkaruhát, sem szappant. A munkaruháról és a tisztasági eszközről saját maguknak kellett gondoskodniok. 1957-ben a III-as aknai bányászok munkaruhája és lábbelije 1 080 534 forintba, ellátásuk pedig 113 768 forintba került. Ezért a bányászok egy fillért sem fizettek!

A kiállítás részletesen és szemléltetően foglalkozik a bányászok volt és jelenlegi helyzetével nem ártana, ha a többi széntermelő üzem szakszervezete is követné a III-as aknaiak példáját.

Készülődnek az építők

A tavaszt mindenki várja. A várakozók között találjuk az építőmunkásokat is, akik már égnek a munkavágytól. S ez nem is csoda, hisz ebben az évben ismét sok munka vár rájuk.

1958-ban a Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozói új lakóházakat építenek, befejezik a Dávid-földön épített kislakások vakolási munkálatát. Rájuk vár a kökönyösi házak csinosítása éppúgy mint a tereprendezés elvégzése Kökönyös és Kenderföld egyes részein.

Ezenkívül építési feladatokat kaptak a megye különböző részein, mely azt követeli, hogy már most megszervezzék a munkát. A vállalat központjában lázas előkészület folyik, mely biztosítja, hogy amikor a kivitelezésre kerül a sor nagyobb zökkenők nélkül tudják megoldani a feladatukat.

De nemcsak a központban dolgoznak, hanem egyes munkahelyeken is. Rendezik a terepet a kenderföldi iskola környékén. Folyik az építése annak a kétemeletes épületnek, mely Kenderföldön az 550-es épülettel szemben található.

A vállalat dolgozói, kőművesek, ácsok, kubikosok és segédmunkások 1957-ben — kisebb hiányosságoktól eltekintve — jó és eredményes munkát végeztek. Sok család jutott kényelmes otthonhoz az ő munkájuk nyomán. Ők készítették a képen látható kenderföldi épületet is, melynek a földszintjén a gyönyörű új óvodát találjuk.

Pártélet, pártelmélet

Hasznos a javaslat — még hasznosabb a tett

Pártnap az Erkel-teremben

Csütörtökön délután szabad pártnapot rendezett az MSZMP Városi Bizottsága az Erkel teremben. A pártnapot Kesztyűs István elvtárs nyitotta meg. Asztalos Géza elvtárs, a Központi Ellenőrző Bizottság tagja tartott előadást az 1958-as népgazdasági terv főbb célkitűzései címmel.

— Hazánkban régóta folyik tervgazdálkodás — kezdte előadását Asztalos elvtárs — s ez már úgy vérünkké vált, mint az egyes szociális juttatások. Szükség van a tervgazdálkodásra, mert a szocializmus építése adta feladatainkat csak így tudjuk megvalósítani. Szükség van arra is, hogy közös erővel mindent megtegyünk a siker érdekében. Ezért van az, hogy pártunk és kormányunk minden esetben megbeszéli a tennivalókat a dolgozókkal és figyelembe veszi a hasznos javaslataikat.

A terv céljáról és feladatáról beszélve elmondotta: legfontosabb feladatunk, hogy saját lábunkra álljunk és az ellenforradalom alatt és után kapott kölcsönöket visszafizessük. Továbbá az ellenforradalom okozta károkat minél előbb helyre állítsuk. Ebben az évben csak ezáltal vagyunk képesek megszilárdítani az életszínvonalat és ezzel alapot teremteni a későbbi emeléséhez. Nagyon fontos mindezek eléréséhez a termelő beruházások növelése, többek között azért is, hogy a jövő generációja számára megfelelő munka és megélhetési lehetőséget biztosítsunk. Erre fordítjuk a nemzeti jövedelem mintegy 10 százalékát.

Vázolta a főbb ipari beruházásokat és kihangsúlyozta a szén és energia termelés növelésének fontosságát. Elmondotta, hogy ebben az esztendőben nincs elég anyagi erőnk a szükséges ipari beruházásokra. Sokkal többet kellene fordítanunk erre a célra, de ez pillanatnyilag lehetetlen. Lehetne, ha az életszínvonalhoz nyúlnánk. De ezt kormányunk — a nép érdekében — soha nem engedi meg!

Mód azonban van, mellyel lehetővé tehetjük az annyira fontos ipari beruházások növelését, utak, új közszükségleti cikkeket gyártó üzemek stb. építése. Ez a népgazdasági terv túlteljesítése!

— A népgazdasági tervet úgy kell túlteljesíteni, — mondotta Asztalos elvtárs — hogy olyan cikkeket gyártunk, melyekre szükség van. Csökkenteni kell az önköltséget az egyes gyárakban éppúgy, mint a bányákban. Hasznos ésszerűsítésekre van szükség, melyek megtakarítást eredményeznek és elősegítik a technika fejlődését.

Előadása végén a kormány szilárd, következetes elvi politikájáról beszélt, majd kérte Komló kommunistáit és becsületes bányászait, a város dolgozóit, hogy mindent tegyenek meg az 1958-as népgazdasági terv sikeres megvalósítása érdekében.

Ezután számos hozzászólás következett, melyek során nagyon hasznos javaslatok hangzottak el a termelés növelése érdekében. Szinte minden felszólaló az ipari beruházások emelését kérte, új utakat, gépeket, felszereléseket. Érezni lehetett a hozzászólásokból, hogy a komlói dolgozók felelősséget éreznek a népgazdasági terv megvalósításáért.

De ahhoz, hogy az elhangzott kérelmek, az ipari beruházások emelésére tett javaslatok megvalósuljanak, csak úgy van mód, ha üzemeink túlteljesítik tervüket, ha a pártnapon és egyebütt megtett helyes javaslatokat a gyakorlatban is megvalósítjuk! Csak így van mód arra, hogy a komlói utak rendezettek legyenek, hogy több fémtámot kapjanak a bányák stb.

Sok a tennivaló! Meg kell szilárdítani a munkafegyelmet, lehetetlenné kell tenni a lógók és a népi vagyon herdálóinak tenykedését. A legszigorúbb rendszabályokat kell alkalmazni azok ellen, akik a közösség érdekével nemtörődve egyéni céljaikra használják a társadalmi tulajdont, vagy bűnös gazdálkodásukkal okoznak kárt népgazdaságunknak. Összefogásra van szükség annak érdekében, hogy gazdaságosabban termeljünk. Minden okos fejre, minden dolgos kézre szükség van a további előrehaladáshoz.

1500 db TH-gyűrű

A Komlói Szénbányászati Trösszthöz tartozó kisegítő üzemek jó munkájának nagy része van abban, hogy a bányaüzemeink jó eredményeket érnek el. Ha ez nem így lenne, nagyban hátráltatnák a termelő üzemeket eredményeik elérésében. Örvendetes, hogy az utóbbi időben egyre jobban dolgoznak ezen üzemekben. Ezt bizonyítja az Anyagellátó Üzem egyes brigádjainak eredménye is.

Februárban 1401 darab új TH-gyűrűt készítettek! A bányából visszaszállított elformálódottak közül 99 darabot „varázsoltak" újjá. Pedig ez igen nehéz és sok fáradságot igénylő munka. A TH-gyűrűket készítő dolgozók februárban 131 százalékos eredményt értek el.

Kimagasló eredményt értek el a 2. számú fatelepen dolgozó gaterkezelők is. Ábel Ferenc és brigádja a Karbantartó Üzem részére készít anyagot és a bányák részére széldeszkát és egyéb méretre készülő faanyagot. Ez a brigád 120 százalékos februári eredményével érdemelte ki a dícséretet.

Új brigádok alakultak

Az aknamélyítő vállalat komlói körzetében fiatal munkásokból alakult három új brigád kezdte meg a termelést. Egy ifjúsági feltáró-brigád alakult 12 taggal a Béta-akna IV. szintjén. Egy KISZ vágathajtó-falazó brigád 9 taggal. A harmadik ugyancsak KISZ vágathajtó-falazó brigád 15 tagú és Kossuth-bánya VIII. szintjén végzi munkáját.

A Kossuth-bányai Dávid András által vezetett brigád kezdeményezésére, a három brigád egymással versenybe lépett.

A március első dekádjának értékelése szerint a három brigád közül a legjobb eredményt a kövestetői Porkoláb János KISZ-brigád érte el. Eredménye az első dekádban 112 százalék volt. Őket követi eredményben a Kossuth-bányai Dávid-brigád 110 százalékkal. A Béta-aknai brigád szintén jó eredményt, 106 százalékot ért el.

Termelve tanulnak

„A Kövestetői Tanbánya a kiszabott napi tervét ismét túlteljesítette és ezzel a havi terv esedékes részét 11,8 százalékra teljesítette."

Ennyit mond a március 15-én kiadott termelési jelentés. E mondat mögött hosszú, sokszor nagyon fáradságos munka van. Mesterek és tanulók közös erőfeszítése annak érdekében, hogy olyan szakembereket neveljenek, akik mindenütt és mindenkor megállják helyüket.

A vájártanulók tanulva termelnek. Hogy a termelésben jó eredményeket érnek el azt a termelési jelentés bizonyítja. S e közben vajon mi módon sajátítják el a szakmát?

A jövendő vájárok gyakorlati oktatása a Kövestetői Tanbányában történik. Ez a bánya azelőtt Béta-akna tartalék bányája volt. Ha a Béta-aknai tervteljesítésben zavarok mutatkoztak, akkor innen pótolták a hiányzó szén mennyiséget. Ennek következtében elhanyagolt volt ez az üzemrész.

Ilyen állapotban kapta meg a Vájártanuló Intézet a bányát, s bizony kezdetben nagyon sok gondot és nehézséget okozott ez a tény. A lelkes munka következtében az ellenforradalmat megelőző időszakra már tűrhető állapotban volt a bánya, és tervszerűen folyt a gyakorlati oktatás.

Az ellenforradalom után? Mindent kezdhettek előlről!

Ma már ismét a rendezett bánya képét találjuk Kövestetőn. A tanulók rendszeres és alapos gyakorlati oktatást kapnak.

A bányát két részre osztották. Az egyik részében a tanulók alapkiképzése folyik, a másik részében — amely Béta-akna kezelésében van — a harmadéves tanulók dolgoznak, teljesítménybérben. Ezek a tanulók régebben végzett vájárok mellett dolgoznak és sajátítják el a szükséges gyakorlati fogásokat. A volt vájártanulók közül azok, akik már kifogástalanul elsajátították a bányamunka csinját-binját, innen kerülnek valamelyik termelő üzembe.

A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a gyakorlati oktatásnak ez a módszere beváltt. A tanulók derekasan helytállnak, s nemcsak a meghatározott és szükséges tudást sajátítják el, hanem teljesítik a meghatározott mennyiségi tervüket is.

Egyéves a KISZ

Március 21. — A dicsőséges Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulója. Idén először, és ezután minden évben e napon kettős évfordulót ünnepelünk. S e nap örökké jelképes szimbóluma lesz a magyar kommunista ifjúsági mozgalomnak. Emlékezés a tanácsköztársaság hősi 133 napjának kezdetére és a KISZ 1957-es zászlóbontásának napjára.

Ez évben először virrad ránk e kettős évforduló. E napon lesz egy esztendeje, hogy Budapesten a Köztársaság téren (ahol időben még nem sokkal előbb az ellenforradalom mészárolta a kommunistákat) az Erkel színház épületében ünnepélyesen zászlót bontott a Kommunista Ifjúsági Szövetség.

A KISZ már megalakulásának napján kifejezésre juttatta, hogy legfőbb céljának tekinti végső győzelemre segíteni azt a harcot, amit a magyar dolgozó nép 1919-ben megkezdett a kommunisták vezetésével. Ifjúsági szövetségünk teljes erejével részt kíván venni a szocializmus építésének nagy munkájában, s méltó örököse és folytatója kíván lenni annak az ügynek, amiért a tanácsköztársaság ifjú kommunistái, a Horthy-fasizmus ellen küzdő KIMSZ-tagok évtizedeken át harcoltak.

A Kommunista Ifjúsági Szövetség csak úgy tudja teljesíteni a megtisztelő feladatát, ha teljes erejével segíti a pártot, és az MSZMP útmutatásai szerint végzi egész tevékenységét. Ismeretes, hogy a fiatalok legjobbjai már az ellenforradalom leverését követő hetekben, hónapokban, jóval a KISZ megalakulása előtt követelték, hogy olyan ifjúsági szervezet alakuljon, amelyik párt iránti hűség és odaadás szellemében neveli a fiatalokat.

Az öreg és a fiatal kommunista nemzedék egységét összeforottságát mutatja, hogy számos üzemben és helységben az idős elvtársak segítették a KISZ szervezet megalakítását. Olyan idős elvtársak álltak a fiatalok mellé, akik ifjú korukban mint szervezett fiatalok, vagy mint a KIMSZ tagjai álltak helyt az üzemekben és a frontokon, a tanácsköztársaság védelmében. Utódaik a KISZ tagjai megfogadták, hogy nem engedik sohasem megbontani az öreg kommunista harcosok és az ifjú kommunista nemzedék egységét.

A KISZ egy esztendős következetes harca nemes célkitűzéseinek megvalósítására, megteremtette gyümölcsét. Tagjainak száma országosan alig néhány ezerről egy év alatt 250 000-re emelkedett. Komlón alig százról ezerkétszáz fölé.

S e fiatalok egy év alatt is nagy utat tettek, tanulásban, művelődésben, s a szocialista társadalmat építő, alkotó munkában. Igyekeztek és igyekeznek méltókká és hasonlókká válni nagy és hős elődeikhez, az ezekben a napokban választott példaképükhöz, a fiatal kommunista mártírokhoz.

A bírálat hatására

„Sár és kenyér" — címmel vagy másfél héttel ezelőtt cikket írtunk a kenyérgyár munkájáról. Írásunkban bírálatot mondtunk a tisztátalan kenyérszállításról.

Néhány nappal ezelőtt kellemes meglepetésben volt részünk. A kenyeret szállító gépkocsi teljesen ismeretlen, új formában tűnt fel előttünk. A belsejében rekeszek voltak láthatók, melyben szállították — immár nem a kocsialjban — a kenyeret.

Érdeklődésünkre Nyiri Lajos, a kenyérgyár igazgatója a következőket mondotta:

— Ellenőrző munkánkban sokat segített a „Sár és kenyér" című írásuk. Az esetet kivizsgáltuk, s a hanyag gépkocsivezetőt azonnal leváltottuk. Azóta új gépkocsit kaptunk, s itt már nagyon vigyázunk arra, hogy hasonló eset a jövőben ne forduljon elő.

Eddig a hathatós intézkedés. De vajon a jövőben nem történhet-e még még egyszer ugyanaz? Tudják-e a dolgozók, hogyan kell tisztán kezelni szállítás közben is a kenyeret?

Nyiri Lajos erre a kérdésünkre is megnyugtatóan válaszolt:

— Természetesen nemcsak az új kocsi biztosítja a kenyér higiénikus kezelését. Éppen ezért embereinket is kioktattuk, hogyan dolgozzanak a szállítás alkalmával. Ezek szerint minden rakodónak kötelessége a kocsira lépésekor felhajtani a gyékényt. Ezáltal megakadályozzuk azt, hogy a sáros csizmával ugyanarra a helyre lépjenek, ahova esetleg a kenyeret rakják.

JELLEMZŐ

A rendőrség egyik munkatársával beszélgettünk a minap. Asztalán nagy halom személyazonossági igazolvány feküdt. Az egyik tépett, a másik gyűrődött, a harmadikból még a lapok is hiányoztak. Valamennyi egy-egy rendetlen ember tulajdona. Minden igazolvány a hanyagságra, nemtörődömségre mutat.

Csupán egyet néztünk a sok közül. Az igazolványban lévő fénykép Orsós Mártont ábrázolta. S amint végignéztük, érdekes dolgot láttunk. Ezt a könyvecskét nemcsak azért kell kicserélni, mert a ráragadt piszoktól az írás szinte olvashatatlanná vált, mert a lapok gyűrődtek már, hanem azért is, mert újabb munkavállalás esetén a munkáltató már nem is tud bejegyzést tenni az igazolványba. Ugyanis az ilyen célra használt lapok mind megteltek. Az igazolvány tulajdonosánál úgy látszik három nap egy esztendő, s ennél tovább nem is igen dolgozik egy-egy vállalatnál, egy-egy munkahelyen. Nézzük csak az egyik bejegyzést: 1955 március 10-én kezdte a munkát a kőbányában, s 31-én máris felmondott, avagy a következőből azt látjuk, hogy 1956 augusztus 25-én a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, de három nap múlva ezt is megúnta s tovább állt.

Mindez, mert valamennyi igazolvány hasonló, a rendetlen emberekre jellemző. A hanyagságért pedig 100 forintot kell fizetni. Talán mégis jobb lenne előbb meggondolni a dolgot, s vigyázni az igazolványra?

A tanácsköztársaság emlékére

Írta: Deák Ferenc, az anyagellátók párttitkára

Az 1917-es Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicsőséges győzelme után másfél évvel, **1919 március 21-én** hazánkban megszületett a világ második munkáshatalma, a Magyar Tanácsköztársaság. E nagy győzelmi dátum örök időkre beíródott a nemzetközi munkásmozgalom és a magyar szabadságharc mozgalmak történetének ragyogó emlékkönyvébe. *39 évvel ezelőtt szabaddá lett a magyar nép az évszázados elnyomás megalázó járma alól. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének segítői, magyar vöröskatonái, Lenin hadseregének küzdőtársai, a győzelem megszületése után hazatérve, gazdag tapasztalataikat hasznosítva, lándzsát törtek az igaz út felé, a haladás, a szocializmus felé.*

A forradalmi magyar munkásosztály 1917. októbere óta nagy figyelemmel kísérte a 200 milliós elnyomott testvérnép harcát. Várta azt a napot, amikor világító fénye átível a magyar hegyeken és termőföldeken, hogy a magyar munkásosztály az orosz munkásosztállyal együtt magasra emelhesse a proletár forradalom lobogóját, a vörös zászlót.

A Magyar Tanácsköztársaság népünk történetében 1919-ben először semmisítette meg a tőkések, földbirtokosok hatalmát, először üldözte ki hazánkból a grófokat, bárókat, hercegeket, a Habsburg dinasztia királyát. 133 napon keresztül hősies küzdelemben védelmezte nemzetünk függetlenségét az imperialista beavatkozás nagy túlerejével szemben.

Az 1919-es márciusi szocialista forradalom győzelmét az egységes erővé vált magyar munkásosztály vívta ki, amelynek forradalmi egységét a marxi-lenini eszmével felvértezett kommunisták és baloldali szocialisták teremtették meg. *Kun Béla, Szamuely Tibor, Landler Jenő, Korvin Klein Ottó, Pogány Dezső, Vágó Béla és mások vezetésével a proletár demokrácia győzött a polgári demokrácia felett. A burzsoá diktatúra helyét elfoglalta a magyar forradalmi proletáriátus diktatúrája. Ezzel hazánk is a nemzetközi haladás élvonalának első sorába lépett.*

Az első magyar proletár-hatalom ugyan úgy, mint elődje, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom országa, imperialista seregek gyűrűjével körülvéve, az imperialista túlerőkkel dacolva született és vívta hősies élet-halál küzdelmét. Lenin akkor ezt írta a magyar munkásokhoz küldött üdvözletében: *„Az a háború, amelyet ti viseltek, az egyetlen jogos, igazságos, forradalmi háború, az elnyomottak háborúja az elnyomók ellen, a dolgozók háborúja a kizsákmányolók ellen, háború a szocializmus győzelméért. Az egész világon a munkásosztály minden becsületes tagja a ti pártotokon áll."*

A külső imperialista, a gyarmatosító kapitalista és a belső ellenséges erők, a jobboldali szociáldemokratákkal összefogva rátörtek a fiatal munkáshatalomra. Az opportunistává vált jobboldali vezetők, Bőhm Vilmos és Linder Béla hadügyi népbiztos járták az országot „Nem akarok katonát látni" jelszóval. *A párt erőit aláásó revizionisták segítségével legázolták az első magyar proletár-hatalmat. Ezzel utat is nyitottak Németország és más országok proletáriátusa forradalmi harcainak leveréséhez.* A világreakció minden erejét összegyűjtve, támadását a világ első szocialista állama, a Szovjetunió ellen irányíthatta. A fiatal szovjetállam nem nyújthatott akkor közvetlen segítséget első testvérének, a Magyar Tanácsköztársaságnak, mivel harcban állt a külső imperialista hatalmak támadásával és a belső bitangokkal, az ellenforradalmi fehérgárdistákkal. Ezeknek segítettek az opportunistává vált mensevikiek és eszerek gyülevész bandái, Kornyilov, és Krasznov áruló hadai.

Az első magyar proletár hatalmat megsemmisítették. Hősi emléke azonban kiolthatatlanul élt a proletár szívekben, a nincstelen szegényparasztok lelkében. *A Magyar Kommunista Párt illegalistásba vonult, de tovább harcolt és küzdött a népek szabadságáért, a népek jogaiért és függetlenségéért.*

A Magyar Tanácsköztársaság leverése után 25 évig a Horthy-féle fasizmus zúdult a magyar népre és szedte áldozatait. A magyar nép színejavát, a kommunistákat internálták, bebörtönözték, kivégezték. Munkanélküliség, nyomor és kínszenvedés lett a magyar munkásosztály és szegényparasztság életsora. A dolgozók koplaltak, rongyokban, cafatokban jártak és nélkülöztek. *25 évig megbecsülés nélkül, mint kizsarolt pária élt a magyar munkásosztály. Ezt akarta újból nyakunkba zúdítani az 1956. októberi ellenforradalom.* Vissza a földet, bányát, gyárat, üzemet régi kapitalista tulajdonosának. Jogfosztott legyen a munkásosztály, nincstelen a parasztság és újból szipolyozzák a nincstelenek vérét a mágnások, földbirtokosok és főpapok. Az ellenforradalom véres napjaiban az 1848-as szabadságharc jelszavaival próbálták felvértezni a magyar dolgozó népet. Meggyalázták a nemzetközi munkásmozgalom vörös zászlaját, amelyet a nemzetközi munkásosztály hőseinek vére festett pirosra.

Most 39 év távlatából. miközben a gyakorlatban megvalósítjuk mindazt, mely akkor meg nem valósulhatott, büszkén emlékezünk a Magyar Tanácsköztársaságra. Őrizzük és ápoljuk hagyományait, megvalósítjuk célkitűzéseit, tanulunk eredményeiből és az akkor elkövetett hibákból. Ami akkor — közel négy évtizede — nem adatott meg népünknek, most kézzel fogható valóság. S ma rajtunk múlik, hogy 1919 — a marxizmus-leninizmus eszméi, a szocialista társadalom felépítése mihamarabb hazánkban is megvalósuljon.

Kétharmados fejtési telepítés Komlón

Az a körülmény, hogy ebben az évben termelési tervünket felemelték, továbbá, hogy az önköltségünket és teljesítményünket is tovább kell csökkentenünk, illetőleg emelnünk, igen komoly mértékben kötelességünkké teszi azt, hogy kutassuk azokat a lehetőségeket, amelyek segítségével ezeknek a feladatoknak meg tudunk felelni. Ezek a lehetőségek többfélék. Legfontosabb közülük azonban a teljesítmény emelése. A teljesítmény emelésének egyik legfontosabb módja a fejtések kétharmados telepítése.

Kossuth-aknán a termelés megoszlása 1957-ben a következőképpen alakult.

Fejtésből az összteljesítményünknek 82,5 százalékát termeltük, elővájásból, fenntartásból pedig a fennmaradó 17,5 százalékot. Látjuk tehát azt, hogy a tömegtermelő munkahelyek azok, amelyek a termelés zömét adják, nyilvánvalóan ide van koncentrálva a létszámunknak a zöme is, a földalatti létszámnak körülbelül 30 százaléka. Nem közömbös tehát, hogy ezeken a munkahelyeken milyen teljesítménnyel és milyen szervezéssel dolgozunk.

Fejtéseink az 1956. évi októberi ellenforradalmi események előtt kivétel nélkül háromharmadban voltak telepítve. Ebből következett, hogy a fejtések a termelést, a biztosítást, az átrakást egymást követő sorrendben végezték, így sok esetben a fejtési kiszolgáló létszám lényegesen magasabb volt, mint azt beterveztük, mivel megfelelő műszakszámunk nem volt, rávoltunk kényszerítve arra, hogy fejtéseinket először egy, utána kétharmadban telepítsük. Természetesen igyekeztünk a szabad harmadokat felhasználni arra, hogy a termelő harmadokat teljes mértékben előkészítsük, így a csökkentett munkaidőt a termelő harmadokban jobban ki tudjuk használni.

Azt a megfigyelést tettük, hogy a fejtési teljesítmények igen erősen emelkedtek és túlhaladták az 1956. I.—III. negyedévének teljesítményeit. Ebből kiindulva határoztuk azt, hogy a megfelelő műszakszám elérése után továbbra is fenntartjuk a kétharmados termelést, a fejtési teljesítmények emelése céljából.

Az eredmény nem maradt el. **Fejtési teljesítményeink a múlt év márciusától kezdve kivétel nélkül minden hónapban túlhaladták az előirányzatot százalékosan is, de abszolut értelemben is magasabbak voltak, mint a múlt év (1956) fejtési teljesítményei.**

Amikor azután augusztusban két fejtésünk kiesése miatt a könnyebbik utat választottuk és új fejtés beállítása helyett a megmaradó fejtéseinket telepítettük három harmadba, szeptemberben a teljesítmény zuhanásszerűen esett vissza, úgy, hogy szeptemberben a júliusihoz képest 18 százalékos teljesítményesésünk volt. Ez a tény magában is amellett szól, hogy a kétharmados telepítést minden körülmények között keresztül kell vinnünk és

Kossuth-akna vezetősége az év március hónapjában — 2 fejtés kivételével — már minden fejtést két harmadban is teljesített.

Mi a lényege a kétharmados telepítésnek?

A kétharmados telepítés egy bizonyos fokú szakosítást kíván meg. A termelő harmadokban kizárólag jövesztő és a jövesztéssel összefüggő biztosító munkát végzünk, az éjjeles harmadban pedig, amikor termelés nincsen, végezzük a fejtés részére a fabekészítést, az omlasztást és az átrakást. Ebből az következik, hogy ha az éjjeles harmad munkáját jól végezte, akkor a délelőttös, illetve a délutános harmadnak nem kell pillérrakással, átrakással, és egyéb biztosítással foglalkoznia, nem kell fát bekészítenie, azonnal a termeléshez foghat hozzá. Meghosszabbodhatik tehát a tiszta jövesztésre fordítható idő a vájároknál. Ebből továbbá az következik, hogy a délelőttös és a délutános harmad kapás létszámát fel lehet, sőt fel is kell emelni, hogy az éjjeles harmad a teljes sáv kiszedése után át tudjon rakni. Az éjjeles harmadban pedig segédmunkásokkal, néhány vájár felügyelete mellett tudjuk elvégezni az előkészítő munkát.

Természetesen ez a műszaki felügyelet részéről is komolyabb szervező munkát igényel

és éppen ez az a körülmény, amely a kétharmados termelés bevezetését bizonyos mértékig nehezíti. A műszaki felügyeletnek ugyanis könnyebb a munkákat úgy végeztetni, hogy azok folyamatosan következzenek egymás után, nehezebb az operatív intézkedés abban az esetben, hogyha délelőtt és délután kell egy meghatározott mennyiségű jövesztőmunkát végeznie, éjjel pedig ugyancsak egy előírt biztosító és átrakó munkát. Ha azonban azt vesszük tekintetbe, hogy a teljesítményben milyen óriási emelkedést idéz elő a kétharmados termelés, nem lehet kétséges, hogy az egyedüli járható út részünkre a kétharmados termelés bevezetése.

Szepeshegyi István
Kossuth-bánya főmérnöke

Hatvanezer forint

Hatvanezer forinttal segítik az üzemüket az Aknamélyítő Vállalat kommunista fiataljai. Természetesen nem ilyen értékű pénz adományozásával, hanem tervszerű megtakarítással. Ez a megtakarítás úgy keletkezik, hogy a fiatalok, jórészt társadalmi munkában (kb. 10 százalékos térítésért) mintegy hatvanezer forint értékű munkát végeznek el. Ilyen értékű megtakarítást eredményez azon vállalásuk teljesítése, mely szerint az elkövetkező hetekben lebontják a gesztenyési szállítóaknabobina-típusú gépházát.

A munka elvégzésével természetesen a KISZ-szervezet is hozzájárul néhány ezer forinthoz. Ezt a pénzt a szervezet fiataljainak nyári táborozására fordítják.

Hasonló kezdeményezések más üzemeknél is hasznosak lennének. A feltárók KISZ-szervezete is elhatározta, hogy az üresscillehiány csökkentése érdekében az egyik vasárnap összegyűjti és a felszínre, a javítóba szállítja a meghibásodott csilléket, s más elheverő anyagokat. A munka megkezdéséhez már csak az hiányzik, hogy az illetékesek is lehetőséget találjanak e munka minimális honorálására.

Egyre többen kérik

A Kossuth-bánya VII. szintjén lévő kísérleti fejtésről már megírtuk, hogy a vártnál jobb és gyorsabb eredményt hozott.

Az itt dolgozó bányászok nagy igyekezettel és kedvvel dolgoznak és azt kérik, hogy munkájuk minőségéről, eredményességéről a budapesti vezető elvtársak személyesen is győződjenek meg.

Ilyen kérés hangzott el az Erkel-teremben megtartott pártnapon és ilyen tárgyú levelet írtak a minisztériumba is.

Felhívás a KISZ-fiatalokhoz!

A KISZ Központi Bizottsága ez év áprilisától az év novemberéig több ifjúsági különvonatot indít Szovjetunióba és a népi demokratikus államokba. Az alábbiakban felsorolt külföldi utazásokra komlói KISZ-fiatalok is jelentkezhetnek.

Az áprilisban induló különvonatra a létszám betelt. Szovjetunióbeli kéthetes nyári üdülésre városunkból jelentkezhet hat KISZ-tag.

Ugyancsak hat fő indulhat októberben is Komlóról. Az ebben a két hetes turnusban résztvevők a moszkvai Vörös téren megtekinthetik a november 7-i díszfelvonulást.

A belföldi utazáson kívül két hét valamennyi turnusban a Szovjetunióbeli tartózkodás. A részvételi díj 2200 forint, mely ben az utazási költségen kívül, a szállásdíj, étkezési díj és zsebpénz is benne foglaltatik.

A Német Demokratikus Köztársaságba kéthetes kinntartózkodással június, július és augusztusi turnusokra összesen 12 KISZ-tag indulhat Komlóról. A részvételi díj összes szolgáltatással, költőpénzzel együtt 1900—2000 forint.

A fentiekkel azonos szolgáltatással egy turnus indul Csehszlovákiába. Erre 8 komlói KISZ-es jelentkezhet. A részvételi díj 1500—1700 forint.

Azonos időtartammal és szolgáltatással június és augusztusi indulással 4—4 fiatal jelentkezhet romániai üdülésre, az összes költség 1700 forint.

A bolgár tengerpartra kéthetes nyári üdülésre városunkból 4 KISZ-tag indulhat a fentiekkel azonos szolgáltatással. A részvételi díj 2100 forint.

Ezekre az üdülésekre csak KISZ-tagok jelentkezhetnek. Jelentkezni a KISZ városi bizottságán lehet 1958. május 1-ig.

Korlátlan számban jelentkezhetnek KISZ-esek a kéthetes balatonfenyvesi üdülésre, a KISZ Baranya megyei Bizottságának üdülőtáborába. A turnusok június 22-től, augusztus végéig kéthetenként indulnak. Az összes költség (szállás, ellátás, útiköltség) 250—300 forintba kerül. Jelentkezni május 1-ig lehet a KISZ városi bizottságán.

Vezetőképző üdülőtábort nyit Mohácsszigeten a KISZ városi bizottsága. E táborban tetszés szerinti időpontban az egyes alapszervezetek teljes taglétszámmal üdülhetnek. A részvételi feltételekről a KISZ városi bizottságának táborozási tanácsa ad felvilágosítást. A mohácsszigeti üdülésre a KISZ alapszervezeteken keresztül jelentkezhetnek szervezeten kívüli fiatalok is. Résztvehetnek ebben az üdülésben fiatal házasok. Jelentkezni az alapszervezetekben és a KISZ városi bizottságán lehet.

Példamutató KISZ brigádok Kövestetőn

A múlt napokban a kövestetői KISZ-brigádokat is meglátogattuk. Ezek az „Ifjúsági Bánya"-részhez tartozó brigádok nem régen alakultak. Mégis a mennyiségi s a minőségi tervteljesítésük, de általában az eddig elért eredményük példamutató valamennyi széntermelő üzemben dolgozó ifi-brigádok számára. Annál is inkább, mert harmadéves vájártanulókról van szó, akik 3—4 hónapja, hogy teljesítménybérben dolgoznak.

*

Nagy András, Sándor József és Babocsi János, a 10-es KISZ brigád tagjai délelőttös harmadban dolgoznak. Gurítót hajtanak a II. szinten. Valamennyien szinte még gyerekek. Iskolába járnak, de a munkájuk példamutató, és annak a bizonyítéka, hogy három év alatt jól elsajátították szakmájukat. A látogató a rendre, a tisztaságra és az anyag kellő felhasználására nem találhat kifogást. A munkahely ácsolása, valamint az oldalak bélelése nemcsak a fiatal, hanem az „öreg" bányászok számára is példamutató lehet.

A derék munka mellett a teljesítményük is páratlan. Februárban például tervüket 175 százalékra teljesítették. A napi nyers keresetük pedig 120 forint volt. A nagyszerű munkának, a kimagasló eredményeknek az a „titka", hogy a tagok kezdeményezésére, a 10-es KISZ-brigád versenyre hívta Béta-akna 124-es, Papp Lajos KISZ-csapatát. A kövestetői KISZ-csapatról még csak annyit, hogy jelenleg elsők a párosversenyben.

*

Az 5-ös számú KISZ-brigád ugyancsak a II. szinten dolgozik elővájásban. Auth János, Valkóczi István és Gonda Mátyás munkája is kifogástalan. Ők is szívvel-lélekkel dolgoznak. Becsületes munkájuknak köszönhető, hogy a februári mennyiségi, valamint a minőségi tervüket túlteljesítették. A keresetük pedig 19 százalékkal nagyobb volt, mint az év első hónapjában. Igaz, hogy a KISZ-brigádok munkaversenyében második helyen állnak, de ha továbbra is így dolgoznak, mint jelenleg, megelőzik a 10-es brigádot is. Minden feltétel megvan a több és jobb munkára, az elsőbbségre, tehát tőlük függ, vagyis akarat kell hozzá. Az 5-ös KISZ-brigád tagjaiból pedig ez sem hiányzik.

Két komlói úttörő szerencséje

A szerencsét teljes egészében saját maguknak köszönhették a komlói kispajtások. Az történt ugyanis, hogy tehetségük révén olyan dologhoz jutottak, melyért megirigyelhetnék őket akárki.

Kikről is van szó? ... Mi is az a nagy esemény? ...

Az „Ifjúsági Rádió" múlt év decemberi pályázatára most hirdették ki a nyertesek névsorát. Kiemelkedő dolgozatokat írt pályázók jutalma — mondotta a rádió munkatársa — az ország feletti körrepülés.

A díjnyertesek között van két komlói úttörő is. Mindketten a kökönyös keleti általános iskola tanulói. Nevüket nem tartjuk titokban, mert úgy véljük: ilyen eredményért nyilvánosan megnevezni valakit — nem szégyen — csak dicséret lehet.

Egyszóval Szunyogi György VIII. osztályos és Rónaszéki László VII. osztályos tanuló részesül tehetséges munkájáért március 24-én, az országfeletti körrepülésben. S mindezt, az „Ifjúsági Rádió" vendégeként teszik meg.

Az idő gyorsan múlik. A két pajtás valószínű türelmetlenül várja már a kijelölt időpontot. Nos; miután egyebet nem tehetünk — a várva-várt nap örömeihez, felejthetetlen élményeihez sok szerencsét, és szép napos időt kívánunk. Ugy gondoljuk ez még elengedhetetlenül szükséges az országkörüli nagy repülőutazáshoz.

S ha majd Szunyogi Gyurka és Rónaszéki Laci — március 24-e után — ismét a földön lesz, reméljük tapasztalataikat nemcsak pajtásaiknak, hanem szerkesztőségünknek is elmondják.

Örömhír — jegyzőkönyvből

A március 5-én tartott végrehajtó bizottsági ülés jegyzőkönyvét nézegettük. A hozzászólások között a vendéglátóipari vállalat egyik dolgozójának, Sáfár elvtársnak beszédéből a következőket jegyezték fel:

„... *Csökkenti a tervteljesítést, hogy a bányászok nagy része nem italfogyasztásra fordítja pénzét. Legtöbbjük bekapcsolódott az Országos Takarékpénztár takarékbetétgyűjtési akciójába, s ezzel bizony csökkent a forgalom a vállalatnál.*"

A bejegyzés csupán néhány sor. Arról ad számot, hogy bizonyos okok miatt egy vállalat nem tudta úgy teljesíteni a tervét, ahogy azt a vállalat vezetői szerették volna. Ez esetben mégis örülünk e néhány sornak. Hiszen ki ne venné örömmel azt a hírt, hogy napról napra kevesebb lesz az utcán tántorgó részeg, hogy nyugodtabban alhat este a család, mert az apa nem a kocsmában tivornyázik, hogy nem kell félnie az italtól megrészegült goromba embertől a feleségnek, az édesanyának, s a gyerekeknek sem.

Bizony örömmel olvassuk az ilyen híreket, s nem kisebb tetszéssel a már említett feljegyzést követő sorokat, melyek így szólnak: „*A forgalom növelése érdekében bevezették a cukrászüzemben a húsvéti tojás és különböző árufeleségek forgalombahozatalát, s cukrászipari bemutatót tartottak.*"

Reméljük, az ilyen örömhírek olvasásában gyakrabban lesz részünk.

NÉHÁNY SZÓ

a déligyümölcsről

A Komlói MÉK-kirendeltség vezetője néhány nappal ezelőtt közölte velünk, hogy raktárába kettő mázsa mandarin érkezett. A gyümölcsöt kg-ként 36 forintos árban hozták forgalomba.

Miután a kettő mázsa mandarin igen kevésnek bizonyult — s nagyobbára már el is fogyott — a kirendeltségvezető ezeket mondotta:

— A húsvéti ünnepek előtt újabb déligyümölcs szállítmányt várunk. Azok az emberek tehát, akik az első menynyiségből nem tudtak vásárolni, reménykedhetnek, hogy a következő szállítmánynál több vásárló igényeit kielégíthessék.

Naponta 1600 idomkő

A Pécsi Cementipari Vállalat komlói telepe, a kenderföldi Zrínyi Miklós utcától 300 méterre van. Ez a telep a vállalat egyik legkisebb telepe, és az összdolgozók létszáma jelenleg 41, nyáron 80 ember. Igen csendes hely. Az erre felé menő ember nem igen veszi észre, hogy itt fontos munkák folynak.

— *Mióta működik ez a telep — kérdeztük Géber Nándor elvtárstól, a telep vezetőjétől.*

— 1953 júniusa óta. Azelőtt Komlón ilyen telep nem volt. A Komlói Állami Építőipari Vállalat építette Sinker-fedélelem gyártás céljából. Ezeket az elemeket használták és használják. 1955-ben került a telep a Pécsi Cementipari Vállalathoz.

— *Jelenleg milyen munkálatokat végeznek?*

— Téli időszakban csak bányába használható idomköveket, nyáron sinker-elemeket is gyártunk. Telepünk igen kicsi, csak kevés embert foglalkoztat. Ennek ellenére naponta átlagosan 1600 darab a gyártott idomkövek száma. A nehézségeket figyelembe véve ez igen jó teljesítmény. Igaz, hogy telepünk elég jól gépesített, de nincs elegendő anyagunk. Az idomkövek gyártásához pedig anyag kell. Ugyanis mi az anyagot két helyről kapjuk. Gyékényesről és Bajáról. Az előbbi helyről durva, nagy átmérőjű kavicsot, az utóbbiról pedig finomat kapunk. A gyékényesi kavics rövid időre elfogyott és így kénytelenek voltunk a komlói kőbánya segítségét kérni. Innen kaptunk apró zúzalékot, hogy dolgozni tudjunk.

— *Jelenleg milyen problémák nehezítik a termelést?*

— Ha érdekli az elvtársakat, két fő problémát elmondok. Először nincs fedett helyünk, ahol a zord idő viszontagságai közepette is dolgozni tudnánk. Emiatt, hideg vagy esős időben, nem úgy megy a munka, mint kellene. Az építőipari vállalattól kaptunk ígéretet, hogy még ebben az évben felépítik, kívánságunknak megfelelően a nagyobb méretű műhelyt. Az építők felvonulása megtörtént. Igy van reményünk arra, hogy az ígért műhely valóban kész lesz.

A másik probléma az anyaghiány. Nekünk a téli hónapokra előre kell gondoskodnunk az anyagról, mert télen a MÁV nem tud anyagot szállítani. Erre egyenlőre még nem találtunk megoldást. Reméljük, hamarosan ez is megoldódik.

— *Milyen szakító szilárdságú idomot gyártanak a bányák részére?*

— Erre a kérdésre örömmel válaszolok. A szilárdsággal elért eredményeink kiválóak. Egy-egy idomkőnek négyzetcentiméterenkét 350 kilogramm szakítószilárdságot kell biztosítani. A mi idomköveink négyzetcentiméterenként 480, 520 sőt 560 kilogrammos szakítószilárdságot kibirnak. Természetesen ez nemcsak az anyagtól függ, hanem attól is, hogyan csináljuk az idomot. Az eddigi eredmények azt bizonyították, hogy munkánk nem volt felületes.

Egy dolgot nem tartunk helyesnek. Azt, hogy az általunk gyártott idomkövek szakítószilárdságát Budapesten vizsgálják. Ez sok forintba kerül. Ezt helyben, vagy Pécsett kellene megoldani. Ez is hozzátartozik az önköltség csökkentéséhez — fejezte be nyilatkozatát Géber Nándor telepvezető.

Józsi bácsi meg a takarékosság

Józsi bácsi a férfiak ama csoportjához tartozik, akik nem vetik meg a jó italt. De nem ám, inkább megisszák. Igy hát hétfői napon, a délelőtti órákban igen-igen száraz torokkal az italbolt felé indult, hogy szomján enyhítsen. Poharazgatás közben régi ismerősre akadt.

Míg egyik pohár a másik után ürült, szó került erről is, arról is, mint ahogy az már a férfiak közt szokás. Józsi bácsi nem fukarkodott a szavakkal. S miről is beszélhetett volna leginkább, mint amire legjobban büszke, a takarékosságáról. Merthogy az ő szekrényében majdnem nyolc ezer forint van jelenleg is. Tud ő „spórolni", még így is, hogy nem vonja meg magától azt, ami a legkedvesebb.

Szó szót követett, s ki tudja, hányadik pohár bor után, az — enyhén szólva „becsípett" férfiak — Józsi bácsi lakására indultak. Egy kis itóka a kocsmában, egy kicsi otthon, s a két férfi már azt sem tudja, mit csinál. A fiatal vendég megtéved egy pillanatra, amikor a „gazda" egyedül hagyja a szobában. A szekrényből magához veszi a pénzt, s a legközelebbi üveg pálinkára, már ebből fizet. Ő nem szeret italért járni, ezért a szomszéd kislányt küldi több esetben is az italboltba. A gyerek jó megfigyelő, hamar észreveszi a sok pénzt, s arról szüleinek is beszél. Igy lesz meg másnap Józsi bácsi féltve őrzött kincse, a szekrényben őrzött több ezer forint. A vendég, a régi jó ismerős nem tagadja, hogy ő vitte el a pénzt. S mentségére szolgál, hogy ő is részeg volt. Vissza is adja az első szóra egy kis hiánnyal a magával vitt összeget.

Igy járt Józsi bácsi a takarékossággal. A pénzt ugyan összegyűjtötte, csakhogy rossz helyen tartotta. Mert mindez nem történhetett volna meg; ha a pénz helyett, csak egy kis takarékbetétkönyvecs két talál a kutató. A tanulság viszont bizonyára hasznos lesz ez esetben is.

SPORT

Komlói Bányász—Csepel 1:1 (0:0)

Komló, 5000 néző. Vezette: Bánguti (Tausz, Nagy Károly)

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Balázs — Grózdics, Molnár I., Cziráki, Kiss, Gelencsér. **Edző:** Bodola Gyula.

Csepel: Bakó — Bulla, Mednyánszki, Takács — Kóczián II., Kleibán — Halász, Kisutczki, Kóczián I. Egervári, Tóth II. **Edző:** Jávor Pál.

Góllövők: Tóth II., Molnár I. Szögletarány 6:5 (6:1) a Csepel javára.

A szeszélyes, szeles, téves idő ellenére 2 óra után sűrűn hömpölygött a közönség a pálya felé. Már akkor látszott, hogy a mai mérkőzésen sok néző lesz. A mérkőzés kezdetére közel 5000 ember volt a pályán. Az öltözőkben mind két csapat némi idegességgel készülődött, hiszen a mérkőzés mindkét csapat szempontjából döntő volt, mert mindkét csapat a kiesési zónában foglal helyet. A csepelieknél több változás történt, az eredetileg közölt összeállításban, és ez eléggé lehangolttá tette a csepeli játékosokat.

Csúszós talaju, nehéz pályán indult a küzdelem. A Csepeli csapat kezdte a támadást és az első 20 percben komoly nyomás nehezedett kapunkra. Játékosaink látszott, hogy idegesek, s a játéknak ebben a részében sok volt az eladott labda. Főleg csatársorunk nem tudott kibontakozni. Védelmünkre nagy feladat hárult és Krausznak több veszélyes lövést kellett védenie.

Az első nagy gólhelyzet a 17. percben kapunk előtt adódott, amikor Kóczián I. balszélről beadott labdája a kapu előtt elsuhant. Halász az üres kapuval állt szemben, de a labda a lába között elcsúszott, és az alapvonalon kívülre került.

A 20. perc után csapatunk vette át a játék irányítását. A közönség lelkesen biztatta a csapatot, de az összjátékba sok hiba csúszott. A csatárok lövésre nem vállalkoztak és így támadásaik rendre elakadtak a jól tömörülő csepeli védelmen. A vendégcsapat ebben a játékrészben gyors lefutásokkal próbálkozott. Csatáraik lőtték kapura, de védelmünk mindig tisztázni tudott.

A második félidőben továbbra is csapatunk maradt támadásban. Állandóan támadtunk, de a csatárok a legtisztább helyzetekből sem lőtték kapura. Mindent agyonkombináltak. Rossz leadásokkal vagy túlzott cselezgetésekkel elakasztották a legjobb helyzeteket is. Csepel teljesen beszorult. Több ször nagy kavarodás volt a vendégek kapuja előtt. Az ilyen alkalommal az egyik csepeli játékos kezére pattant a labda, azonban a játékvezető tovább engedte a játékot. Hazai támadás után az első gólt mégis a vendégcsapat érte el. Egy előrevágott labdával a balszélen vezet támadást a Csepel. Védelmünket a balszárny kicselezte.

Tóth II. viszi fel a labdát, átjátssza Kanizsait és veszélyes, pörgetett labdával ível a kapura. Krausz nem számított a váratlan beívelt labdára, így öklével csak érinteni tudja, a labda a kapufára, onnan a felső sarokba hull. 0:1.

A közönség jórésze haza indul, mert mindenki azt várja, hogy a váratlan gól csapatunkat összeroppantja. A csapat fergeteges hajrába kezd. Molnár I. bomalövést küld kapura, Bakó vetődve kiöklözi a labdát. A labda a másfél méterre álló Gelencsér elé pattan, a szélső azonban egymás után kétszer, a földön fekvő kapusba rúgja a labdát. Oriási helyzet volt! A 30. percben sikerül az egyenlítés.

Cziráki szabálytalanul akasztják, a labdát Kanizsai a kapu elé ívelí, Bakó kiöklözi. A labda továbbra is a kapu előtt pattog, és Molnár I. fordulásból élesen az ellenkező sarokba bombáz. 1:1.

A csepeliek lest reklamálnak, de a játékvezető határozottan a középre mutat.

Továbbra is csapatunk marad támadásban. A csepedi védők láthatóan az eredmény tartására törekednek és ez sikerül is nekik.

A mérkőzésen a közönség lelkesen biztatta a csapatot. A két csapat találkozója végig hatalmas küzdelmet hozott. Szép játékról azonban nem beszélhetünk, mert rengeteg volt a rosszul leadott labda, a sok fölösleges cselezés, különösen csapatunk részéről, és így korszerű, folyamatos játékot nem láthatott a közönség. Különösen a csatársor pepecselő játéka miatt bosszankodhattunk sokat.

BIRÁLAT

A hazai csapatban **Krausz** megbízhatóan látta el feladatát, a gólnál lövést várt. A ravasz, pörgetett beívelést csak beljebb tudta már segíteni. **Polgár** végig oszlopa volt a hátvédhármasnak. Becsúszószerelései sok helyzetet tisztáztak. A két szélsőhátvéd közül **Komlói** nyújtott egyenletesebb teljesítményt. **Kanizsai** egyszer-kétszer zavarba jött, és lassúbbnak bizonyult ellenfelénél, **Kohlmann** nehezen lendült játékba. A II. félidőben erősen feljavult, ekkor többször lőtt kapura is, de lövései ezúttal nem sikerültek. **Balázs** végig hasznosan játszott és úgy a védekezésből, mint a támadás indításából kivette a részét. **Grózdics** sok veszélyes támadást vezetett, de játékát nagyon lerontotta, hogy sokszor fölöslegesen cipelte a labdát. **Cziráki** végig fáradhatatlanul küzdött, és a csatársor egyik legjobbja volt **Gelencsér** nagy területen mozgott. Sokat segített hátul is, de ezúttal a magas csepeli védők között nemigen tudott fejelni. A két összekötő közül **Molnár I.** volt a jobbik, de ő is sokat feleslegesen cipelte a labdát. **Kiss** sokat futkározott. Neki semmi sem sikerült. Leadása is rendre az ellenfélhez került.

A Csepelben **Bakó** végig nagyszerűen védett. Egy-két alkalommal bravúrosan tisztázott veszélyes helyzeteket. A hátvédhármas oszlopa **Mednyánszki** volt, aki végig erőteljesen rombolta a komlói támadásokat. A fedezetpár és a mezőny legjobbja **Kleibán** volt, aki úgy a védekezésben, mint a támadásban nagyszerűen megállta a helyét. Elől **Kisutczki Halász** és **Tóth II.** játéka volt az átlagos fölött.

A játékvezető végig kezében tartotta a mérkőzés irányítását, de két kezezést nem ítélt meg szándékosnak, ami véleményünk szerint mindkét esetben 11-es volt!

TARTALÉKMÉRKŐZÉS

KOMLÓI BÁNYÁSZ—CSEPEL 2:0 (0:0)

Komló, 500 néző. Vezette: Magyar.

A tartalékcsapatok mérkőzésére szombaton került sor. Az első félidőben kiegyenlített volt a játék. A színvonal nagyon alacsony volt. Mindkét csapat sokat csapkodott, és a kemény belemenés is gyakori volt. 80 percig nem esett gól, ekkor Udvaros ,mintegy 17 méterről hatalmas bombagólt lőtt. Két perc múlva a csepeli védelem szabálytalansága miatt büntetőhöz jutott a csapat, és ezt is Udvaros értékesítette. Tartalékcsapatunk nagyon szétesően játszott ezen a mérkőzésen, és Daum hiányát, aki a csatársort összefogja, nagyon megérezte.

Jók: Magyar, Kereszti, Udvaros, illetve Gondos.

KOMLÓI BÁNYÁSZ NŐI—MAGYARSZÉK 2:2 (1:0)

A nagy sár inkább az erősfizikumú vendégcsapat játékosainak kedvezett. Ennek ellenére a gyengébb fizikumú ifjúsági csapat megállta a helyét. — Góllövők: Bisóf, 11-esből és Szemajer.

HÍREK, közlemények

3200 forint tiszta bevétel

Március 2-án délután tartotta farsangi karneválját a Kökönyös keleti napközi otthon. A rendezvény jól sikerült. A bevétel mintegy hatezer forint volt. A kiadásokat s a bállal járó költségeket leszámítva, 3200 forintja maradt meg az óvodának.

Nemrégiben bevásárló körútra indult az óvoda vezetője s a szülői munkaközösség egyik tagja. Játékokat, szép új autókat, villamost, puskát válogattak a fiúk részére, edényeket és babakocsit a lányok részére. A gazdag ajándékkal örömmel siettek vissza a kisóvodások közé.

A karnevál bevételéből, játékokra 2000 forintot költöttek. A fennmaradó összeget — úgy tervezik — húsvéti meglepetésre fordítják. Addig is — miután vagy három hét még vissza van — nem unatkoznak az óvoda kicsi lakói. A sokfajta újdonságnak számító játékkal boldogan szórakoznak s bizony mikor elérkezik a búcsúzás, fájó szívvel távoznak a kedves játékoktól.

A Kökönyös-keleti óvoda dolgozói — hasonlóan a többi óvodákhoz — mindent elkövetnek, hogy kellemesebbé, szórakoztatóbbá tegyék, — saját erejükből — a gyermekek napjait. Igyekezetük — melyhez segítséget nyújtanak a szülői munkaközösség tagjai is — dicséretre méltó.

— **A trószt** szentermelő üzemei, március első félévében visszaestek a gázszéntermelésben. 15-ig a tervezettnél 88 tonnával kevesebb gázszenet hoztak felszínre és így az esedékes havi tervüket 99,6 százalékra teljesítették.

— **Nagyszabású** ünnepélyt rendez a szászvári pártszervezet kezdeményezésére a Hazafias Népfront, április 3-án este, felszabadulásunk 13. évfordulója alkalmából. Az ünnepélyre meghívtak 10 szovjet katonát is.

— **Komló—Bátaszék** vasútállomások párosversenyében ismét a komlói vasutasok kerültek az élre. Március 15-ig esedékes havi tervüket 112 százalékra teljesítették és egy százalékkal megelőzték versenytársukat. Ez idő alatt 41 forta-szerelvényt küldtek, ebből 35-öt Sztálinvárosba, a többit Pécsre és Bátaszékre.

— **A parkok** tavaszi felújítását hamarosan megkezdik. A virágok kiültetését először a Lenin téren és Petőfi téren végzik el. A rendbehozási munkálatokra a városi tanács ipari és műszaki osztálya mintegy 8—10 ezer forintot biztosít.

— **Négy esetben** hiányzott igazolatlanul az iskolából, Sibinger Istvánné gyermeke. A városi tanács vb. igazgatási osztálya szabálysértésért, Sibinger Istvánnét 100 forint pénzbírsággal sújtotta.

— **Fát lopott** az állami erdőből Orsós István csillés. Erdei lopás szabálysértés miatt, a városi tanács vb. igazgatási osztálya 300 forint pénzbírságra kötelezte Orsós Istvánt.

— **Fát hordott** engedély nélkül az állami erdőből Szabó Lajos, Juhász Pál, Gábor László, Gasparics Antal és Galla Gyula. Szabálysértést követtek el, s ezért a városi tanács vb. igazgatási osztálya Szabó Lajost és Juhász Pált 200, Gábor Lászlót 150, két társát pedig 100—100 forintra bírságolta.

— **Képkeretek** érkeztek nagy választékban a helyiipari vállalat üvegező és képkeretező részlegéhez. Az érdeklődők — ilyen munkálatok elvégzésére — keressék fel Kossuth Lajos utca 61. szám alatt — a vállalat képkeretező részlegét. Telefon: 20-14.

— **Férfi lóden,** fregoli, ballonkabátok, női twid, drapp, szürke, zöld tavaszi kabátok vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai Felsőruházati Üzletházban. A férfi kabátokat 430 forinttól 950 forintig, míg a női kabátokat 550 forinttól 900 forintos árig hozzák forgalomba.

— **Műbútorokat** és festett bútorokat készít 30 napon belül, I. osztályú anyagból a helyiipari vállalat asztalos részlege. (Kossuth Lajos utca 17. Galambos-féle udvar. Telefon: 26-13.)

— **Epinglé** bútorszövetek érkeztek a helyiipari vállalat kárpitos részlegéhez. A különböző színű és minőségű szövetekből nagy a választék. A minden igényt kielégítő kárpitozott bútorok készítéséhez megrendeléseket a Dózsa Gy. u. 2. szám alatt lévő kárpitos részlegnél vesznek fel.

— **Női ruhák,** kiskosztümök tavaszi színekben 200—400 forintért, bakfis szövetruhák 230—320 forintért, szövet pongyolák 260 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai Felsőruházati Üzletházban.

— **Megfelelő** mintakollekciókból választható falminták alapján szobafestő, mázoló és címfestési munkákat vállal a helyiipari vállalat festő-részlege. Megrendeléseket a Kölcsey u. 1. szám alatt, vagy a 11-84-es telefonon vesznek fel.

A tárgyalóteremből:

Akit már negyedszer büntettek

A Komlói Városi Bíróság többnapos tárgyalás után hozott ítéletet Tóth József ügyében. A többszörösen büntetett előéletű gépkocsivezetőt bűnösnek mondta ki, társadalmi tulajdon ellen elkövetett lopás, csalás, sikkasztás bűntettében és ezért egy évi és hat hónapi börtönbüntetésre ítélte, s állampolgári jogainak gyakorlásától 2 évre megfosztotta.

Tóth Józsefnek igen érdekes múltja van. Negyven éves, nős, négy gyermek apja. 1952-ben jött Komlóra, amikor a Komlói Szénbányászati Trószt raktárosa lett. Eredeti foglalkozása gépkocsivezető. Hogy Tóth József Komlón miért lett gépkocsivezető? Ennek is megvan a magyarázata.

1949-ben lopás miatt három hónapi börtönbüntetést kapott. Majd 1951-ben ugyan ezért ugyancsak három hónapot. Szabadulása után ismét gépkocsivezetőnek szegődött, majd 1952-ben élet és testi épség veszélyeztetés miatt 6 hónapi börtönbüntetést kapott.

Tehát ilyen körülmények után jött Komlóra. (És felelős állást kapott). Háromszori büntetés után sem tanult meg tisztességes módon élni. Mint raktáros több új szerszámot lopott a raktárból és a lakására vitte. Az ellenőrök, akik felelőtlenül vizsgálták Tóth József raktáros leltárát, nem vették észre a hiányt. Miért? Mert a leltár alkalmával egyetlen egy szerszám sem hiányzott, az ellopott új szerszámok helyére a selejtszerszámokat tette. (Hiába, furfangos egy ember).

1955-ben, amikor visszakapta a gépkocsivezetői jogosítványát, leszámolt és a Belkereskedelmi Iparcikkeket Szállító Vállalathoz ment gépkocsivezetőnek. A vállalat vezetősége látva, hogy Tóth József a trószt raktárosa volt és... szóval nem nézte meg, hogy kicsoda az illető, fontos feladatokkal bízta meg. Mindenféle elismervény nélkül adták át neki a 627 forint értékű, a gépkocsihoz szükséges szerszámokat. Így nem csoda, hogy ezeket is eltulajdonította.

Tóth Józsefnek ez sem volt elég. 1957-ben már annyira bátor volt, hogy a vállalat kocsijával feketén fuvarozott, többek között a MÉK-nek is. Egy alkalommal, amikor az esti órákban éppen az ilyen fuvarozás végén a telephelyre készült, gondolt egyet, átugrotta a MÉK raktárának drótkerítését és három zsák burgonyát lopott. Ennek az értéke 350 forint volt. Ezúttal nem volt szerencséje. Rajta veszett. Egy arra járó rendőr észrevette és...

A rendőrségen, majd a városi bíróságon a 40 esztendős tolvaj, család és sikkasztó beismerő vallomást tett. A házkutatás során előkerült a trószt raktárából lopott 1 500,50 forint, valamint a Belkereskedelmi Iparcikkeket Szállító Vállalatnál lopott 627 forint értékű szerszám is.

Tóth József méltó büntetést kapott, és ez szolgáljon tanulságul mind azoknak, akik ilyen cselekményeken törik a fejüket.

Akik saját maguk ellen cselekszenek

III-as-aknán egy üvegezett kirakatféle helyiségben, közvetlen a lámpakamrával szemben egymás mellett törött benzinlámpák, valamint kisebb és nagyobb méretű bányalámpák sorakoznak. A kirakat alatt a következő felirat áll: „A hanyag dolgozók, akik nem törődnek az üzem vagyonával, saját zsebükből is lopják a pénzt." Igen. Sok a hanyag dolgozó, aki nem törődik az üzem vagyonával, károsítja az üzemet és egyben saját magát is. Az üzem vezetősége szigorúan fellép a kártevők ellen és helyesen cselekszik. A törött lámpák ott vannak a kirakatban. Minden egyes lámpán ott van a kártevő neve, és az a pénzösszeg, amelyet büntetésből kell fizetnie. Tímár József 620 forint, Rück Henrik 620, Gyánti István 538, Honpót Antal 538, Vértes János 300 és Kecskés István 300 forint pénzbüntetést kapott lámpatörésért.

MOZI MŰSOR

Május 1.: március 19-én; Hogyan fedezték fel Amerikát, olasz film, március 20—26: Makrancos feleség, francia film.

Szabadság: március 19-én: Örök visszatérés, francia film, március 21—23: Nevetés a paradicsomban, angol film.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

Apróhirdetések

ELADÓ dupla disznóól (hidas) és két darab jókarban lévő rézsodrony. Kökönyös, Sallai Imre u. 22., 5. ajtó.

ELADÓ 8 darab öthónapos süldő Érdeklődni, Kenderföld, 575 épület (Berek utca fölött) földszint 2.

BÁRMELY vállalatnál vagy üzemnél fizikai munkát vállalnék lakásért. Cím a szerkesztőségben.

ELADÓ Sóstón egyszoba, konyhás ház, készpénzért vagy élelmiszerádékra. Érdeklődni: Sósto, Bajcsy Zsilinszky utca. Matula Józsefné.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre 24 forint
Egészévre 48 forint

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalnoknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felelő: Mellés Rezső

AZ ÉLET KAPUJÁBAN

II.

A szobára már árnyék borult, amikor Ilonka nővér — karján a 2-es kórterem csecsemőivel — belépett az asszonyok közé. A pólya színe vakítóan fehér volt, s a csöppségek tiszták, jó szagúak. A beszélgetés néhány percre elakadt. A gyermekágyas mamáknak minden figyelmük most a pólyák felé irányult. Önkénytelen mozdulattal valamennyien egyenesebbre simították takarójukat, s megigazították párnájukat. A kicsiknek kényelmes helyet akartak...

Összeszoktak már jól az asszonyok a 2-es kórteremben. Ismerték egymás gondjait, bajait s ha másképpen nem is — hát vigasztalással próbálták segíteni egymáson. Kellett is, jól is esett a vigasztaló szó, mely balzsamként hatott lelkiületükre.

A beszélgetést — mintahogy a 2-es kórterem asszonyai napok óta tapasztalták — egy vásárosdombói vigkedélyű asszony vitte. Ő még kétségek között élt, mert nem tudta: fia, avagy lánya lesz-e? Ha megkérdezték, mit szeretne jobban, percnyi habozás nélkül így válaszolt:

— Úgy szeretném, hogy párosan legyenek. Eddig van két lányom és egy fiam, tehát ennek fiúnak kell lenni.

— Kell-e? — emeli fel fejét egyik szobatársa — hát meg is lehet rendelni?

— Az bizony jó lenne — felelt rá gyorsan, tréfásan a vásárosdombói asszony, mert hiszen tudja ő nagyon jól, hogy — nem rajta múlik. Ott van például a szomszédos szobában az a fiatalasszony aki — férjével együtt — mindenképpen csak leányt akart. Nem is beszéltek másról, nevet sem jelöltek meg a fiú részére — ha mégis az lenne — s végül, lámcsak ilyen kiszámíthatatlan a sors: kisfiú született. Most aztán problémát okoz — mi legyen a neve.

Telik az idő. a csecsemők már jóllakottan szuszognak anyjuk karjaiban, a beszélgetés azonban csak nem akad el.

— Mi is lett volna velem otthon — sóhajt fel a vásárosdombói — nincs a közelben orvos... úgy féltem otthon maradni.

— Jobb is magának itt — veti közbe ágyszomszédja.

— Az tudom... de mikor azt mondta a főorvos, hogy még két hét vissza van. Csak hazamennék.

— Ázám! Aztán maga is úgy járna, mint az a szalatnaki asszony. Nem győzte kivárni a kórházban az idejét, hazament s aztán a kocsiban meglett a gyerek. Még szerencsére volt, hogy nem lett semmi baja.

— Erre gondoltam én is. Meg aztán a doktor is azt mondta: nem bánunk mi magával rosszul. Miért akar elmenni?... Így aztán itt maradtam... mert a férjem is nyugodtabb, ha tudja, hogy orvosi felügyelet alatt vagyok.

A vizsgálószobából — hosszú gumiköténnyel maga előtt — a főorvos lépett ki. Kezelés ideje volt. Lassan 6 órára jár az idő, s jönnek majd az első látogatók. Végezni kell a vizsgálattal. Szinte jóleső érzés a befejezett munka után végigmenni a kihaltnak látszó folyosón, melynek csendességét csak néha szakítja meg a szobákból kihallatszó asszonyi nevetés, tréfálkozás, vagy — s ez már gyakrabban — a gyermek sírás.

Úgy mondják a kismamák, nincs sok baj a csecsemőkkel. A 14 újszülött példásan viselkedik, s ha éppen sírni kezdenek — hát azt is ki lehet bírni. Ki ám! — vallják ilyenkor a nagy csendesség idején, s mégis ha valamelyik apróság hangoskodón jelentkezik, nyugtalanul találgatják: vajon kié lehet. Az enyém-e?...

Valaki azt mondotta, hogy félt bejönni a szülőotthonba. Az asszonyok közül hárman is rákérdeztek: aztán miért?

— Hát... nagyon elrémítettek, hogy rossz a kezelés, nagy a piszok, meg aztán nem bánnak tisztán a gyerekekkel sem.

— Na látja, aztán egyik sem igaz — mondja meggyőzően egy fiatalasszony. — Én csak azt mondom, hogy elégedettek lehetünk, mert sok esetben a betegek a piszkosak — s ezzel sokatmondóan a folyosó felé int. Az ajtó előtt ugyanis egy fiatal nő fekszik a folyosóra tett pótágyon. Azt beszélik felőle, hogy férges volt, meg nagyon piszkos. Szép néni — az inspekciós szülésznő — ugyancsak hosszú ideig mosdatta, míg kifehéredett keze, lába.

A szülőotthon épülete már sötétségbe burkolódzik. Az ablakokon kiszűrődő sárga fény gyenge világosságot vet az udvarra. Néha-néha árnyék látszik az ablakon, s aztán ismét mozdulatlan minden. A látogatók már eltávoztak az épületből s most már csak az utca végéről hangzik fel egy-egy jókedvű megjegyzés: Az otthonban immár utoljára viszik ki a tejszagú, jóllakottan szuszogó csecsemőket anyjuk karjaiból. S aztán — a szobákra is sötétség borul. Kicsi fehér ágyában csendesen piheg a gyermek, s a szomszédos szobákban nyugodtan helyezkedik el éjszakai pihenőre az anya is. A folyosó teljesen kihaltnak látszik. Ezen az éjszakán nincs vajúdó asszony, aki a szülőszoba megkopott ágyrácsát görcsösen szorongatná. Néha álmában felsír egy-egy újszülött, s ilyenkor azonnal felébred az anya is. Nyugtalanul hallgatódzik, vajon megismeri-e gyermeke hangját. Aztán a sírás elhallkul, — a szülésznő minden bizonnyal teát adott a kicsinek — s az anya is álomra hajtja fejét. Az életet — melyet ő adott — jól tudja, vigyázzák, féltik, őrzik, még a legnagyobb éjszakában is...

KOCKÁS JÚLIA

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. MÁRC. 22.

A szénbányák eredményeiről:

Élen a versenyben lévő üzemek

Március 17-től 20-ig, a Komlói Szénbányászati Tröszt a tervét 103,4 százalékra teljesítette. A három nap alatt újabb 468 tonna szénnel termelt többet a tervezettnél. Márciusban — 20-ig — összesen 2.145 tonna szénnel múlta felül az erre az időszakra meghatározott mennyiséget. A havi terv esedékes részét ezzel 103 százalékra teljesítette.

1958-ban — március 20-ig — összesen 306.042 tonna szenet termelt, míg a meghatározott mennyiség 296.700 tonna szén. Ez azt jelenti, hogy 934 vagon szénnel bányásztak több szenet Komlón és az északi üzemekben, mint a tervezett mennyiség! Ez 103,1 százalékos terveljesítésnek felel meg!

A hét első három napja alatt különösen az egymással versenyben lévő üzemek — III-as, Béta- és Anna-akna — értek el kimagasló eredményeket. Jelen pillanatban ezek az üzemek állnak az első három helyen.

Az üzemek százalékos márciusi eredményei a következők:

1. III-as akna	107,2%
2. Béta-akna	106,7%
3. Anna-akna	106,3%
4. Szászvár	105,8%
5. Mária	105,5%
6. Nagymányok	103,6%
7. Kossuth-bánya	96,3%

III-as aknán, akárcsak eddig ismét jó eredmények születtek. 17-én 10,7 százalékkal múlták felül tervüket. Ebben a hónapban még mindennap teljesítették a tervüket! A márciusban terven felül bányászott szén mennyisége: 862 tonna.

Béta-akna bányászai a hét első három napjának tervét 113,2 százalékra teljesítették! Ezzel a kimagasló eredménnyel az ötödik helyről a másodikra kerültek. Az első helyen álló III-as akna mindössze fél százalékkal vezet.

Anna-aknán ugyancsak kimagasló eredményeket értek el. Három nap alatt 12,5 vagon szenet küldtek felszínre — a tervezett mennyiség felett.

Szászváron jelentős visszaesést okozott a 17-i gyengébb és a 18-i nagyon rossz eredmény. Ennek következtében a második helyről az ötödikre kerültek.

Mázán a múlt hét utolsó három napjához képest jelentékeny javulás tapasztalható. A három nap tervét 106,4 százalékra teljesítették.

Nagymányokon a már megszokott egyenletes termelés folyik.

Kossuth-bánya termelése a múlt héten némileg javult. Ezen a héten ismét súlyos a visszaesés! Egyetlen nap sem sikerült felszínre küldeni a tervet, s így a szénadósságuk jelentékenyen növekedett.

Április 3-án fizetik a nyereségrészesedést a Komlói Mélyfúró Vállalatnál

Hamarosan megkezdik a nyereségrészesedés fizetését azoknál a vállalatoknál, ahol az 1957-es év gazdasági eredményei ezt lehetővé teszik. Általában már minden vállalatnál meghatározták azokat a feltételeket, melyeket figyelembe vesznek a nyereségrészesedés fizetésénél.

A mélyfúró vállalatnál április 3-án kerül sor a körülbelül kétheti fizetésnek megfelelő nyereségrészesedés fizetésére. Ennél a vállalatnál olyan feltételeket állapítottak meg, melyek előnyben részesítik azokat a dolgozókat, akik már hosszabb ideje a vállalatnál dolgoznak.

Csökken a nyereségrészesedés összege az olyan dolgozóknál, akik a múlt év során igazolatlanul műszakot mulasztottak, vagy hanyag, gondatlan munkájuk miatt fegyelmi büntetést kaptak.

Április 3-án veszi fel az 1007 forintot kitevő nyereségrészesedést Farkas József fúrómester, a 696 forintot Böröcz József szerelő, a 710 forintot Amrein György toronyszerelő és a többiek.

Nagyjelentőségű újítás a Szénelőkészítőműben

Tóth Bódog főművezető, a kiváló szakember, azzal búcsúzott a Szénelőkészítőműtől, amikor nyugdíjba ment, hogy egy igen nagyjelentőségű újítási javaslatot nyújtott be az üzem újítási osztályára. Az újítás egy mozgatható, sülyleyeszthető gát, mely az összes Martin-féle szérgépekre alkalmazható és ennek segítségével a szérelt szén különválasztható a meddőtől és a félterméktől.

Ismeretes, hogy a szén osztályozása a rostákon történik. A forgó turbinák segítségével a levegő hatására a szén mozgásba jön, majd nagyság szerint osztályozódik. Annak ellenére, hogy a Szénelőkészítőmű létezése óta az üzemben igen szép eredmények születtek a hamutartalom csökkentésében, valamint a kalóriaérték emelésében, az osztályozás nem volt tökéletes. Azért nem, mert a szenet nem tudták teljesen külön választani a meddőtől és a félterméktől.

Tóth Bódog igen egyszerű, de nagyjelentőségű ésszerűsítése mindezt megszüntette. A hónapokig tartó kísérletek azt bizonyították, hogy az újítás nagyon is gazdaságos. — Most nemcsak jobban szétválasztható a szérelt szén a meddőtől és a féltermésktől, hanem lényegesen csökkent a szén hamutartalma és nőtt a kalóriaértéke.

1956-ban például a 8—18 milliméteres szemnagyságú kovácsszén hamutartalma 37 százalékos volt, a kalóriaértéke pedig 4425. Tóth Bódog újításának bevezetése után ugyanennek a szénnek a hamutartalma 27,5 százalékra csökkent, a kalóriaértéke pedig 5200 lett. Végignézve az eddigi kísérletek eredményeit, ugyanezt tapasztaljuk a gázszénnél, valamint a többi ipari szénnél is.

Az ésszerűsítésnek nemcsak a szén minőségére, hanem a mennyiségére vonatkozóan is nagy gazdasági jelentősége van. Így kevesebb lett a meddő és féltermék mennyisége, nőtt a szérelt szén. Sajnos, különböző nehézségek miatt a mennyiségi változást nem lehet pontos számadatokkal kimutatni.

Tény és való: Tóth Bódog főművezető igen nagy segítséget nyújtott távozása előtt a Szénelőkészítőműnek és ezen keresztül a népgazdaságunknak. Az üzem minden szérelő gépében az ő újítása látható és mindenhol az üzem dolgozói az őszhajú Tóth bácsiról beszélnek. Fáj nekik, hogy már nincs köztük, nem irányíthatja munkájukat. Pedig ő tette a legnagyobbat ezzel az újítással, hogy munkájuk nemcsak eredményesebb, hanem könnyebb is legyen.

Tóth bácsi még nem kapta meg az újítási díjat, de hamarosan sor kerül erre. — Hogy mennyit? Az illetékesek szerint több mint 7000 forintot. És ez igazán jókor jön, hogy még szebbé tegye a főművezető életét.

Kenyérgyári gondok

Gyakori jelenség Komlón, — különösen a hét első napjaiban — hogy az üzletek késön (sokszor közvetlen zárás előtt) kapják a megrendelt kenyeret. Ez nagyon sok bosszúságot, s hasztalan várakozást okoz. Panaszkodnak is emiatt a vásárlók és nem egy esetben a kereskedelmi dolgozók is. Nagyon sok szidás éri mindezért a Komlói Kenyérgyárat!

S hogy ez így van, azt a kenyérgyár vezetői is elismerik.

— *De miért van ez így?* — tettük fel a kérdést Benkovics Gézának, a kenyérgyár műszaki vezetőjének.

— Tudjuk, hogy jogos a lakosság és a kereskedelmi dolgozók panasza, de sajnos, a helyzeten eddig nem tudtunk változtatni.

Ismert tény, hogy a nálunk készült kenyeret, péksüteményt mi szállítjuk a környező helyiségekbe is. Ez viszonylag sok szállítóeszközt igényel. Hogy a szállítást minden zökkenő nélkül tudjuk lebonyolítani, ehhez legalább 5 saját gépkocsira lenne szükség. Sajnos nagyon gyakori, hogy meghibásodás miatt egyetlen saját kocsinkat sem tudjuk üzemeltetni. Ilyen esetekben csak azokat a gépkocsikat vehetjük igénybe, melyek vidékről vannak nálunk, mint kihelyezett kocsik. Ez nagyon sok kiadást jelent számunkra. Ezeket a kocsikat nem tudjuk olyan gazdaságosan kihasználni, mint sajátunkat.

— *Csak ez az oka a szállítási nehézségeknek?*

— Nem. Közrejátszik az is, hogy aránylag kevés férfi szakmunkásunk van. Számunkra engedélyezték az éjszakai sütést. De éjjel csak férfiak dolgozhatnak. 16 férfi szakmunkásssal azt megoldani, hogy mindegyik csak három hetenként kerüljön az éjszakai műszakba — nem lehet. Ezt pedig a rendelet kimondja.

Ez sok gondot és nehézséget okoz a folyamatos termelésben és kihat a szállításra is. Ezért éjjel többnyire csak süteményt sütünk, a kis létszám miatt. Számunkra is az lenne a jó, ha reggelre már megfelelő mennyiségű kenyerünk lenne. Igy a szállításba is beállna némi javulás.

A másik problémánk, hogy sok dolgozónk vidékről jár Komlóra. Az autóbuszok általában úgy jönnek, hogy 6 órára, vagy valamivel ez előtt érnek Komlóra. Ezért nem lehetséges a korábbi munkakezdés sem.

Ennek káros hatása különösen a hétfői napon mutatkozik. Hétfőn reggel nagymennyiségű kenyérre volna szükség, de csak ekkor kezdünk kenyeret sütni. Ezért hétfőn csak megfeszített erővel tudjuk kielégíteni az igényeket, de még így sem hiba nélkül.

Segíteni lehetne a bajon, ha előre sütnénk kenyeret, de ezt a vásárlók nem akarják.

*

Eddig a kenyérgyári vélemény. Biztos, hogy jelenlegi erejével a kenyérgyár vezetősége nem tud elérni gyors változást. De, hogy valamit tenni kell, ez is biztos. Először azért, mert ezt kívánja a vásárlók érdeke. Másodszor azért, mert közelednek a meleg nyári napok, amikor a kenyér szállítása mellett, a gyárnak más szállítási feladatai is lesznek.

Ezért sürgős és hatékony intézkedésre van szükség.

— Rajó —

Nagyszerű eredmények Anna-aknán

Mint ismeretes, Anna-akna bányászai április 4-e, valamint május elseje tiszteletére versenyre hívták a Komlói Szénbányászati Tröszt valamennyi komlói bányaüzemét. Ők voltak annak a versenynek a kezdeményezői, mely nyomán már eddig is kiváló eredmények születtek. Különösen Anna-aknán. Március 19-ig az Anna-aknai bányászok 467 tonnával több szenet termeltek népgazdaságunk számára, mint amennyi az előirányzatuk!

Ezért a jó eredményért dicséretet érdemelnek a 4122-es 8-as telepi frontfejtés dolgozói. Leier István, Kiss László és Podpácz András csapatvezetők vezetésével februári tervüket 122,1 százalékra teljesítették, s tervükön felül 855 csille szenet termeltek!

Jól dolgoztak a 4121-es frontfejtés dolgozói is, akik februárban 109,1 százalékra teljesítették tervüket, valamint a 4123-as frontfejtés bányászai, akik a havi tervüket 7,3 százalékkal múlták felül.

Elővájáson a 4101-es csapat Szappan Pál vezetésével 119,8 százalékot ért el, a 4106-os Gazsi Ferenc elővájó csapata 20, Tóth István II. 4107-es TH-gyűrűző csapata pedig 19,6 százalékkal teljesítette túl a havi tervét.

Igen szép eredményeket értek el az Anna-aknai feltáró csapatok is. A 4206-os csapat, amely az V. szinten dolgozik februárban 38 folyóméter vágatot hajtott, így a havi tervét 168,2 százalékra teljesítette. A 4204-es Takács—Krakkó—Link feltáró csapat 3.500 centiméter átmérőjű TH-gzűrűkkel 24,6 folyóméter vágatot hajtott ki és ezzel 148 százalékos eredményt ért el.

Hálásak vagyunk

Egy édesanya látogatott el hozzánk március 20-án a délelőttti órákban. Egyetlen kérése volt, melynek most szívesen teszünk eleget.

— Köszönetet szeretnék mondani a szakszervezetnek, amiért biztosította kisfiam, és a többi iskolás gyerek részére is az egy hónapos üdülést. — mondotta Kovácsné, majd mesélni kezdte kisfia élményeit.

Hogy is volt? Február utolsó napjaiban indultak a röjtökmuzsályi üdülőbe azok az iskolások, akiknek egészségügyi szempontból pihenésre, levegőváltozásra és kezelésre volt szükségük. Az üdülők között volt Kovács Ervin és Somogyi Tibor, két tíz éves kisfiú is. A két gyerek az egy hónapos üdülés alatt szoros, nemcsak egy hónapra szóló barátságot kötött egymással. Egymást biztatták evéskor, a tanulási idő alatt, s együtt voltak akkor is, amikor játszani lehetett. Étvágyuk és munkakedvük egyaránt megnőtt az üdülés ideje alatt. A levegőváltozás mindkettőjükön meglátszik.

Az egy hónap alatt sokat tanultak, pihentek és játszottak a gyerekek. Elégedetten tértek vissza otthonukba, s most nagyon sokat mesélnek a szigorú, de kedves nevelőkről, a konyhai személyzetről és mindenkiről, aki jó volt hozzájuk. A mamák vizsgáló tekintete pedig azt is észrevette, amit a gyerekek nem tudnak magukról. Sokat javult az állapotuk, súlyban is gyarapodtak. A mindig beteg, rosszkedvű, vézna gyerekekből életvidám, mozgékony kisfiúk lettek.

Ezért mond köszönetet Kovácsné most a többi édesanya nevében is a szakszervezetnek, mely lehetővé tette a gyerekek üdülését.

FODRÁSZVIZSGA

Első ízben tartottak vizsgákat március 13-án, a komlói fodrászok részére. Az időszakonként megismétlődő vizsgák ezúttal a helyiipari vállalat fodrászrészlegeinél is kezdetét veszik.

Március 13-án reggel 9 órakor a kökönyösi fodrászüzletben gyülekeztek férfi, női fodrászok, valamint azok modelljei is. A vizsgálóbizottság tagjai — a Pécsi Állami Fodrászipari Vállalat küldöttei: Kéméndi Istvánné és Csoboz István — frizurákat jelöltek meg a modellek részére. A frizurákat minden esetben rövid hajviseletből kellett kialakítaniok a női fodrászoknak.

Hajvágás, vízhullám, vashullám, festés. E három műveletből kellett tudását bemutatni a tizenhárom női fodrásznak. Bizony az eredmények nem valami dicséretre méltók. A bizottság megállapítása szerint okvetlenül szükséges a női munkaerők szakmai továbbképzése. A vashullám, a hajfestés például igen nehezen megy, a legtöbb fodrásznőnél. Igy érthető, hogy a vizsgaeredmények nem kielégítőek. A modell szép frizurájáért egyedül Nagy Jánosné kapott ötöst, Bernáth Sándorné és Nagy Mária pedig négyest. A többi 10 hölgyfodrász hármasra vizsgázott.

Sokkal szebb, nagyszerűbb eredményt értek el a férfi fodrászok. Bár ők csak hajvágásból és borotválásból mutatták be tudásuk legjavát, munkájukról mégis azt mondhatjuk: szép kifogástalan volt. A tizenöt férfi közül tizenkettő ötösre, kettő négyesre vizsgázott és csak egy kapott — a bizottság döntése alapján — hármast.

A legszebb hajvágást Varga Sándor és Hanzel Henrik végezte. Mindketten a belvárosi fődrászatban dolgoznak, s már évek óta a helyiipari vállalat alkalmazottai.

A Pécsi Állami Fodrászipari Vállalat küldötteivel egyetemben a helyiipari vállalat vezetősége úgy határozott, hogy a női fodrászok közül hetenként egy napra, rendszeresen a pécsi tanműhelybe küldi azokat, akiknek legszükségesebb a szakmai továbbképzés. Igy remélhetőleg sikerül elérni azt, hogy a hölgyvendégek igényeit is, jólképzett szakemberek elégítsék ki. A két hónap múlva megtartandó vizsga mindenesetre megmutatja majd: menynyit használt a rendszeresített továbbtanulás?...

Ma ifjúsági nagygyűlés Komlón

A KISZ Városi Bizottsága ma, március 22-én délután 4 órakor ifjúsági nagygyűlést tart. A nagygyűlésre a KISZ megalakulásának egy éves évfordulója alkalmából kerül sor, a pártbizottság nagy előadó termében.

Előadást tart a KISZ Központi Bizottságának küldötte. A nagygyűlésen részt vesz a komszomolisták küldöttsége. Az ifjúsági nagygyűlésen kerül átadásra a KISZ városi bizottság vándorzászlaja. Ez alkalommal osztják ki az emléklapokat is a termelésben legjobb eredményt elért KISZ-szervezetek.

Az ifjúsági nagygyűlést követően az Erkel teremben kerül megrendezésre — este 6-tól — a KISZ-bál. E nagyszabású bált, melyen táncverseny és szépségverseny, valamint tombola is lesz, a város KISZ-szervezetei közösen rendezik.

A nagygyűlésre és a bálra ezúton is meghívja a város fiataljait a KISZ városi bizottsága.

A munkámról...

A lap múltheti számában ígéretet tettem arra a „Csak bevezetőnek" című cikkben, hogy legközelebb saját munkámról írok. Nehéz feladatra vállalkoztam, hiszen magunkról beszélni a legnehezebb. Mégis megpróbálom.

Nagyon szeretem tanítványaimat és az iskolát, amelyben tanítok. Ismerem az élet problémáit, követelményeit. Szeretném, ha olyan iskolánk lenne, melyben tanulóink jól érzik magukat, szeretik és egy kicsit büszkék is rá. Az én munkám hasonló kartársaim feladatához, tehát közös a cél is, amit mindannyian elérni igyekszünk. Ezt azonban mindannyian más-más módszerekkel tesszük.

Szeretném ha tanulóink a tudás mellett egy helyes, korukhoz mér életszemléletet is vinnének magukkal iskolánkból. Mit teszek ennek érdekében? Hát elsősorban nem sajnálom az időt a munkához. De hadd mondjak el egy példát az eddig szerzett tapasztalataimból:

Két évvel ezelőtt egy vasárnap az árvízkárosultak megsegítésére egy bányai műszakot ajánlottunk fel. Szép, tavaszi vasárnap volt. A tanulók többsége kirándulni szeretett volna. Mégis, amikor elérkezett a műszakra indulás ideje, nevelőtársaimmal a csapat élére álltunk, s együtt termeltük a szenet. Ebben a tanévben szánkópályát készíttettünk együtt a tanulókkal. Minden nap közösen dolgoztunk, hogy munkánk eredményes legyen.

Nem nagy dolgok ezek, de nagy segítséget nyújtanak az ilyen esetek a pedagógus munkájában. Hiszen most nemcsak beszéltünk a közösségről, de tettünk is érte valamit.

Az órákon megkövetelem a fegyelmet. A jó jegyért, kemény, komoly munkát kérek. Az osztályzatok elbírálásában kizárólag a tárgyilagosság vezet. A kitűnő tanuló is kaphat rossz osztályzatot, ha nem készült fel az anyagból, de a gyenge tanuló is felelhet jól. A gyerekeknél ez nagyon fontos, hiszen az igazságos osztályzatot ők érzik leginkább.

Időmhöz mérten sokat olvasok. Főleg a társadalmi regények érdekelnek. Naponta tájékozódom a világpolitikai eseményekről. A nevelő munkában pedig ez sokat jelent. A történelmet szeretem a maga logikus összefüggéseivel magyarázni. Ez jellemzi az irodalom óráimat.

Clom, hogy tanulóink ne csak a korszellem félig való megértésével, hanem korukhoz mért világnézeti szemlélettel hagyják el az iskola padjait. Minden alkalmat megragadok, hogy a szülői szeretetet és hazánk, valamint az azt szerető népek iránti tiszteletet elmélyítsem tanulóinkban. Munkám végzésében a hivatásszeretet vezet. Igyekszem mindent megtenni, hogy iskoláinkból fegyelmezett, a munkát, hazáját, népét szerető fiatalok kerüljenek ki.

Tóth Sándor

Pártélet, párteImélet

„Szilárd gazdasági helyzet — növekvő biztonságérzet"

Az építőipar kommunistáinak munkáját tárgyalta a párt vb.

Még ropogtak az ellenforradalmárok fegyverei, mikor az építőknél már 30 kommunistával újjáalakult a pártszervezet. Számuk azóta megháromszorozódott.

De nemcsak számuk nőtt jelentősen, hanem munkájuk eredményessége is megsokszorozódottt. S mind a vállalat dolgozói, mind az egész ország számára hasznos munkájukat megalakulásuk után azonnal megkezdték. A vállalatnál az ellenforradalom mintegy ötmillió forint kárt okozott. A pártszervezet első intézkedése az volt, hogy a további károkozást megakadályozza és a vállalat gazdasági életét normálissá tegye. Bátran támaszkodtak a becsületes pártonkívüliekre, kérték segítségüket a normális termelőmunka megindításához.

Amikor a vállalat sokszáz dolgozójának már biztosított volt a rendszeres kereset, állandó munka, amikor kevesebb lett a munkában a zökkenő, a pártszervezet nagyobb figyelmet fordított sorai rendezésére is. Megindították a hosszabb időre előre tervezett munka végrehajtását, a pártcsoportok kiépítését, a szervezet megszilárdítását.

A párttagok fontos fóruma, a taggyűlés nemcsak az egész szervezet, de az egyes kommunisták, az egyének számára is konkrét feladatokat jelölt meg. A múlt időben kialakult a helyes bírálati szellem is, a feladatok végrehajtását elmulasztó kommunisták iránt.

Fontos feladatnak tekintették, hogy a kezdeti — nehéz időben kialakult — együttműködés és jóviszony, a becsületes pártonkívüliekkel tovább erősödjék. Nemcsak általában foglalkoztak ezzel, hanem minden kommunistának külön-külön konkrét feladatot adtak s végrehajtásukról a taggyűlés előtt beszámolásra kötelezték őket.

Az építőipari pártszervezeteknek a párt vb. által tárgyalt munkaidőszakára esik a tömegszervezetek újbóli kiépítésének és megerősödésének időszaka is. A kezdetben jól működő szakszervezet, mely segítette a maga területén a tömegkapcsolat szélesítését, az utóbbi időben beleveszett az apró munkába. Meglazult a szervezet kollektív vezetése, a régi bürokratikus mozgalmi módszer jelentkezett munkájában. Ennek megtűrése a szakszervezetben tevékenykedő párttagok gyenge munkáját tükrözi. Súlyosbítja a kommunista szervezeti vezetők felelősségét, hogy e hibát csak többszöri bírálat után szüntették meg.

A KISZ-szervezet a nyári megtorpanás után, de különösen az utóbbi hónapokban számszerűleg, és tevékenységében is megerősödött.

Különösen azóta, hogy a párt és a kormány határozatának végrehajtására „az ifjúság nevelésével kapcsolatban" operatív bizottság alakult, mely segíti tevékenységüket.

A pártszervezet, s valamennyi érintett, és fel nem sorolt tömegszervezet, mind lendületesebbé váló munkája is hozzájárult, hogy a vállalat hosszú évek veszteséges munkája után 1957. végére normálissá, sőt kismértékben nyereségessé is vált.

Ennek jelentőségét különösen akkor érthetjük meg, ha figyelembe vesszük, hogy a vállalat több évi veszteséges volta — a nemzetgazdaságnak okozott súlyos terheken túl — bizonytalanná tette az ott dolgozókat. A biztonságérzet csökkenésével bizonyos mértékig együtt jár az is, hogy a dolgozók egy része csak egyéni érdekeit tekintette, s az évről-évre ismétlődő veszteség láttán, annak megváltoztatására történő törekvés helyett, „biztonságosabb hajó" után kacsintgatott.

A múlt év nyereséges zárása — noha az erőből nyereségrészesedésre nem futotta — növelte a dolgozók biztonságérzetét. A vállalati és párt vezetőség intézkedésére létrejött gazdasági bizottság munkája, 1958-ban még nagyobb eredmények eléréséhez segítheti a vállalatot. A párt végrehajtó bizottsága az 1956 november óta végzett munkájáért megdicsérte a pártszervezetet és több határozattal utat mutatott a kommunisták további munkájához.

Tarka HASÁB

„Négylábú vámőr"

A régi törvények értelmében Skóciából tilos pulykát szállítani Angliába. Hogy az ilyen értelmű csempészetet megelőzzék, betanított kutya végigszaglássza az összes élelmiszer csomagokat, amelyeket Skóciából Angliába küldenek.

A „kimerült" császárnő

Soraya császárnő a napokban Teheránból repülőgépen Genfbe érkezett. Innen St. Moritzba utazik, hogy — mint az iráni nagykövetség szóvivője mondotta — „kipihenje fáradalmait". A császárnő ugyanis segédkezett a legutóbbi súlyos földrengésben megkárosult lakosság segélyezésénél.

Nem félünk a farkastól

Kazahsztánban a legutóbbi három esztendő során 53 ezer farkast pusztítottak el. A ragadozók elleni harcban széleskörűen felhasználták a gépkocsikat. A rengeteg farkas elpusztítása évi több mint 100 millió rubel megtakarítást jelent az államnak és a köztársaság kolhozainak.

Nem hagyhatjuk szó nélkül

Sikondai furcsaságok

A sikondai szanatóriumot már nem kell külön bemutatnunk olvasóinknak, hiszen valamennyien ismerik. Némelyikük még csak hírből, mások már személyesen is meggyőződtek arról, milyen az ottani élet, mi vár a dolgozókra a szanatóriumban a munkaidő után.

Az utóbbi időben egyre rosszabb az emberek véleménye a szanatóriumról. Kevés jelentkező akad a dolgozók között, aki reumatikus, vagy ízületi fájdalmát a sikondai szanatóriumban szeretné enyhíteni. Mi az oka a rossz híreknek, miért tartózkodnak a betegek a sikondai beutalótól? Ezekre a kérdésekre kaptunk választ, amikor március 17-én Sikondára látogattunk. Bizony sok furcsaságot tapasztaltunk ez alkalommal. De nézzünk csak néhányat.

Éjfél utáni mulatozás...

A szanatóriumban este 11 órakor mindenkinek pihenni kellene térnie. Sajnos csak kellene, mert a rendeletnek mindig akadnak megszegői. Nemrégiben például a pécsi beutaltakkal volt baj. A társaság jórészt fiatalemberekből tevődött össze. Együtt mentek át a „csárdába" egy kis mulatozásra. Ivászat közben aztán gyorsan repült az idő, s ők nem vették észre azt sem, hogy bizony éjfél is jóval elmúlt már. Hajnalban tértek vissza a szanatóriumba. A rendre persze még ittas fejjel is vigyáztak. Csendben vonultak szobájukba, s csak úgy ruhástól dőltek az ágyra. Vagy talán azért nem vetköztek le, s nem verték fel álmukból társaikat, hogy ne vegyék észre mikor jöttek meg a mulatozásból?

Kicsit furcsa, hogy azok a betegek, akik szanatóriumi kezelésre szorulnak, éjfél utánig jókedvűen mulatoznak egy csárdában. De még furcsább dolog az, hogy akkor is isznak, amikor egy fillérjük sincs. Hogyan teszik ezt? Egyszerűen. A kocsmáros megbízik bennük, s az italt hitelben is kiadja vendégeinek. Mit számít az, hogy állami vállalat, hogy nem a sajátját adja! Hadd igyon mindenki, amíg jólesik, s ha azután is akar még... hát csak rajta!

Vajon észrevette már a Vendéglátóipari Vállalat a Sikondai csárda eladójának hitellistáját? Valószínű nem, pedig egy alapos ellenőrzés itt igazán nem ártana!

Nem tűrjük tovább...

Az ilyen furcsaságokat nem tűrjük tovább. A szakszervezet látogatásunk alkalmával azonnal intézkedett. A rendelet megszegőit azonnali hatállyal elbocsátották a szanatóriumból, s ezek az emberek szanatóriumi beutalást más alkalommal sem nyerhetnek. A mulatozás utáni műszakmulasztások pedig bumlinak minősülnek. A szanatórium elhagyására szigorú rendeletet hoznak. Jó lenne, ha a Vendéglátóipari Vállalat is mielőbb intézkedne, s a hitelben történő ivászatot azonnal megszüntetné.

A rendbontók, a szabálysértők, a fegyelmezetlen emberek terjesztik a rossz híreket a sikondai szanatóriumról. Nekik semmi nem elég, semmi nem jó. De vajon hisznek az ilyen embereknek a dolgozók? Reméljük ezek után nem!

Levél a pártmunkáról:

Taggyűlést tartottunk

A nap nem is úgy kezdődött, mint a többi. Minden KISZ-tag, valami új jelentőséget érzett benne. Izgatott arcok, csillogó szemek, a KISZ-gyűlésre való készülés. A taggyűlésen minden KISZ-tag jelen volt. Számban kifejezve ez 70 főt jelent. És mind-mind sokatvárón...

A gyűlés megkezdődött. A vezetőség helyetfoglalt. Nyílik az ajtó. Mindenki feláll, és tisztelettel adózik a zászlónak, melyet mindenki úgy érez, hogy a munkásosztály vére festett ily szikrázó pirosra. Ezután a DIVSZ-induló dallamai csendülnek fel az ifjak ajkairól. „Ifjúság"... Kommunista ifjúság. Utána Lajos István KISZ-tag, Juhász Gyula; „Dózsa feje" című versét adja elő. Oly művészien, mintha cseppekben lehelné a sorokat, hogy rákódjanak a hallgatóság arcára, szívére, behálózzák azt... Igen, idevaló költemény volt.

Az első napirendi pont tárgyalása az új tagok felvétele. Gyarapodtunk 11 olyan fiatal elvtárssal, akik szintén vállalják azt, amit vállalnia kell egy ifjú kommunistának. Utána igen fontos problémáról esett szó. Például március 21-re egy olyan célú határozatot hoztunk, melynek értelmében szervezetünk ellátogat KISZ aktíva tagokkal Mecsekfalura. Ott segítenek létrehozni egy olyan KISZ-szervezetet, mely jó működést, egészséges életet teremt majd a fiatalok között. Erre a célra öttagú bizottságot választottunk. Ezt szervezetünk támogatásképpen teszi. A határidő április 4-e.

Beszélgettünk az ifjúsági esetről és az ifjúsági hétről. Március 21. tiszteletére rendezendő ifjúsági héten a KISZ-tagok tanulmányi és gyakorlati munkáját kísérjük figyelemmel. Az ifjúsági hét megrendezéséről szóló pont után az ünnepélyes tagkönyvkiosztás volt a fénypont.

Berkics elvtárs igen értékes beszámolójában kifejtette, hogy milyen munkát végzett a KISZ-szervezet a legutóbbi taggyűlés óta.

Végzett munkánk eredményét Hetesi Lajos elvtárs, szervezetünk KISZ emlékkönyvébe írott bejegyzése igazolja:

„Ifjú Kommunisták! Munkátok eredményes. Az 1958. első negyedévi eredményetek a KISZ-munka fokmérője. A KISZ VB. ezért a szervezet fiataljait dícséretben részesíti. Legyen ez alapja a további munkátoknak is. További munkátokkal is erősítsétek szervezetek kommunista jellegét és egységét. Harcos taggyűlésetek legyen a napi munkátok iránymutatója. Ehhez kívánok sok eredményt, jó egészséget és sok szerencsét.

A dícséretet köszönjük! De mi még jobb munkára, nagyobb eredményekre törekszünk. — N. A. —

A komlói kultúrcsoportokról

Az országos bányászfesztiválra készülő komlói kultúrcsoportok felszabadulási ünnepünk alkalmával, az Erkel teremben mutatják be tudásukat. A délután 4 órai kezdettel megrendezett előadáson részt vesznek a központi énekkar, tánccsoport, színjátszók s a bányászzenekar tagjai is. — Bemutatásra kerül a tatabányai fesztiválra készülő jelenetek, táncok és zeneszámok egy része.

Az utóbbi időben mind gyakrabban kerül szóba a közeledő fesztivál. A kultúrcsoportok tagjai próbáikat egyre inkább a siker érdekében s a győzelem reményében tartják meg.

Az április 4-i komlói bemutatkozás után Baranya megye különböző városaiban tervezik vendégszerepléseket. — Az előadások alkalmával ízelítőt adnak majd a vidéki közönség részére is, a fesztiválra készülő munkájukból.

Sürgős intézkedést kérünk

— Térdig érő szennyben vagyunk, valamennyiünket járvány fenyeget — panaszkodott T. E. olvasónk a kenderföldi 540-es épület lakója. Majd részletesen elmondta, miről van szó.

Az 540-es épületben, ott, ahol az 50 férőhelyes óvoda van, még annak idején a szennyvízcsatornákat rosszul építették. Így a csatornák használhatatlanná váltak. A szennyvíz pedig napról-napra szaporodik. A bűz kibírhatatlan. Az óvodásokat, valamint az ott lakókat járvány, betegség fenyegeti.

E csatornajavítási munkálatok a tröszt Karbantartó Üzeméhez tartoznak. Ezért a lakók odafordultak panasszal, de eredménytelenül. A vállalat vezetősége hallani sem akar erről, amint mondották: „A Komlói Állami Építőipari Vállalattól egy évi jótállással vették át az épületet."

Március 11-én Kovács elvtárs, a vállalat párttitkára megígérte, hogy a panaszok kérésének eleget tesznek. De a mai napig semmi sem történt.

Most mi kérjük a lakók nevében, sürgősen intézkedjenek. Javítsák meg az idő előtt megrongálódott szennyvízcsatornákat. Akadályozzák meg egy esetleges járvány terjedését.

— A Pécsi Cementipari Vállalat komlói telepén rövidesen megkezdik a Singer-féle fedélelem gyártását. A gyártott fedélelemek mennyisége naponta 35—40 darab lesz.

Komló az 1919-es Tanácsköztársaság idején

„A vádlott az úgynevezett proletárok (szegények) osztályát a többi társadalmi osztályok elleni gyűlöletre izgatta és a kommunizmusnak, mint a magántulajdont tagadó rendszernek dicsőítésével egyuttal a tulajdonjog intézménye ellen is izgattak..."

Ezt olvashatjuk a kaposvári törvényszék Benhardt Henrik komlói dolgozó ítéletindoklásában. Benhardt Henrik Komló széntermelési kormánybiztosa volt, s a tanácsköztársaság bukása után 1919 november 21-én letartóztatták s a fenti indokolás alapján két évi börtönbüntetésre ítélték.

Számunkra 1919-es apáink utódai számára sokat árul el ez az ítéletindokolás. Elárulja, hogy milyen nagy bűnnek tartotta a Horthy-rezsim a proletárok szabadságáért, életkörülményeinek megjavításáért vívott küzdelmet. Komlóról nemcsak Benhardt Henriket, de a március 21-i hatalomátvétel komlói vezetőinek egész sorát tartóztatták le, ítélték el, vagy bocsájtották el. Igy többek között elítélték Cseke József, Oszter János, Múth Frigyes, Kles József és számos más komlói dolgozót. Sokat bocsájtottak el a munkájukból. Eléggé érzékelhető adat erre az, hogy Komlóról elbocsájtás következtében csak 1920-ban egy esztendő alatt 70 ember vándorolt ki külföldre, Komló minden 8. munkása.

S mindez miért történt? Mert az ország proletáriátusával — ahogy a fehérek bírósága fogalmazta, szegények osztályával — együtt a komlói munkásság is részt kért és részt vállalt az elnyomott osztályok uralmának megteremtésében, fejlesztésében és megvédésében. De mit mondanak erről az időkről az öreg bányászok feljegyzései, régi újságok elsárgult lapjai, a múzeumi levéltár dokumentumai? Nézzük meg a komlói eseményeket történési sorrendjében.

Komló 1919 március 20. A község ezen a napon szabadult fel a szerb megszállás alól. Az idegen csapatok megszállása 1919 január 1-től tartott. Ezidő alatt a község munkássága kikényszerült kapcsolódni a polgári demokratikus forradalmi fejlődésnek ezév első negyedében végbement szakaszába. A szerb terror azonban nem tudta megakadályozni, hogy 1919 február 22-én a megszállás elleni tüntetés jegyében a komlói bányászok is csatlakozzanak a pécsvidékiek általános sztrájkjához. S a sztrájk rövid visszaeséssel március 24-ig tartott, tehát 11 nappal tovább, mint a pécsvidékieké.

1920. március 21. A kora reggeli órákban mintegy 200 főnyi munkás lefegyverezte a csendőrséget (s mert tudomásuk szerint a szerb megszállókat a bányavezetőség hívta be) elfogták az igazgatósági és bányatisztviselőket. S e forradalmi tett vezetését a hatalom átvételét a szakszervezetbe és a szociáldemokrata pártba tömörült munkások irányították.

Komló tehát a tanácsköztársaság testének egy részévé lett. Ezért is vonzotta oly erősen a pécsvidéki bányászokat. Ezt tükrözi, hogy a komlói munkáslétszám 1918 júliusi 677 főről 1919 nyaráig jóval 800 fölé emelkedett.

Itt a komlói vasútállomáson volt a pécsvidéki bányászok katonakülönítményének toborzó irodája. S a szerbek által megszállt területről — pécsi bányászokból — rövid idő alatt 250 főből álló bányászszázad jött létre. A Vörös Hadsereg fő komlói szervezői: Kovács Imre, Noé János, Purgel Róbert volt. (Az utóbbi később Franciaországba emigrált). A katonai bányászalakulat száma májusra már hat századra emelkedett és mintegy 30 kilométer hosszúságban ellenőrzése alatt tartotta a mecseki szénmedence északi vonalát. Komlói kevés volt e katonai alakulatban. Mert a proletár állam termelési érdeke ezt kívánta meg. 1919 március 31-én rendelet tiltotta meg, hogy a proletár állam területén élő bányász egyik helyről a másikra vándoroljon, és hogy a Vörös Hadsereg kötelékébe lépjen.

A tanácsköztársaság bukása után hosszú tárgyalások eredményeként 1919 augusztus 9-én délután teljes fegyverzetben családtagokkal együtt közel 8000 fő lépett át a szerb demarkációs vonalon. Ezzel a tanácsköztársaság utolsó fegyveres alakulata szűnt meg. Mert a határon túl lefegyverezték őket. A bányamunkások visszamentek a bányába, vagy külföldre emigráltak. Többségük azonban részt vett abban a könyörtelen harcban, amely a tanácsköztársaság bukásával kezdődött és tartott a fehérterror negyedszázada alatt a proletáriátus és a tőkés rendszer között.

*

A tanácsköztársaság rövid fennállása alatt az addig elnyomott egész magyar néposztályokkal együtt a komlói munkásságnak is megszépítette életét. A komlói munkások jobban és szebben kezdtek élni. Jellemző erre az, hogy míg 1918 novemberében a vájárkereset csak 28,62 korona volt (s a csillés, takarító stb. ennek csupán 70—50 százalékát kapta). Addig 1919 júliusában például a vájárkereset ennek csaknem kétszerese, 55,99 korona volt. A tanácsköztársaság tehát rövid négy és félhónapos fennállása alatt számos intézkedésével, rendeleteivel segítette egyrészt a bányaipar fejlesztését, másrészt a bányamunkások védelmét, családjuk érdekét szolgálta.

A tanácsköztársaság kikiáltása után öt nappal már rendelet jelent meg az ipari, bánya stb. üzemek államosítására. S az államosított üzemek a munkások ellenőrzése alá kerültek.

A rendeletek egész sora jelent meg a népjólét emelésére. A magyar történelemben ekkor született meg először rendelet a munkások évi fizetéses szabadságára. 1919 április 1-től felemelték a táppénzeket, négy hétig 60, négy hét után 75 százalékra. S az a legalább három hónapja biztosított nő, aki gyermeket várt, terhessége utolsó négy hetére teljes napibért s szülés után teljes napibérű gyermekágyi segélyt kapott. A nem biztosított nők is szülési segélyre lettek jogosultak.

Még ma is felderülő arccal emlékeznek vissza azok a ma már meglett családapák és családanyák, akik részeseik lehettek életükben először balatoni nyaralásnak. A grófi kastélyok szobáiban és parkjaiban felhangzott a gyermekkacaj. S hosszan lehetne még sorolni mindazt a vívmányt, amit a proletár állam elkezdett nyújtani a magyar dolgozó népnek. Sajnos csak elkezdett, mert a magyar nép szabadságának zászlaja 133 nap után ismét lehanyatlott. S az a fejlődés, amely Komlón is 1919 II. évnegyedében megindult, lehanyatlott, s ez tartott újabb negyedszázadig. Míg végre az 1919-es zászló és eszméje újból győzelemre jutott, hogy virágos parkokban új kultúrált városnegyedek felépítésében Komló várossá fejlődésében öltsön újra testet. Ennek vagyunk mi ma tanúi és további formálói, alkotói.

Vájártanulókról — Követstető jövőjéről

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeinek vájárutánpótlását a jövőben a követstetői lejtaknán dolgozó vájártanulók biztosítják. Helyes a szénbányászati tröszt azon elképzelése, hogy a szakmunkásvizsgát tett fiatal vájárok lehetőleg ugyanabban a bányában, ahol tanultak, a gyakorlatot is szerezzék meg, és csak 2—3 év eltelte után kerüljenek át Komló valamelyik bányaüzemébe. Ezt a célt szolgálja az 1958. január 1-től meglévő szervezeti felépítés is, mely szerint a követstetői lejtakna déli bányamezője az úgynevezett üzemi terület, míg az északi maga a tanmező.

Az első és másodéves tanulók az elméleti oktatással párhuzamosan a tanmezőben szerzik meg a bányászat gyakorlati ismereteit, fogásait. Egy-egy tapasztalt oktató vájár mellé 8—10 fő tanulót osztanak be, kinek felügyelete alatt az oktatási program keretén belül feltárás, elővájás, frontfejtés, korszerű biztosítás (mólózás TH-gyűrűvel való biztosítás stb.) munkálatait elsajátíthatják. A tanmezőben eltöltött két év után kerülnek át a déli mezőbe, ahol már nem kimondottan az oktatáson van a fő hangsúly, hanem az üzemi gyakorlat megszerzésén. Hiszen itt már teljesítményben dolgoznak második és harmadik emberként a harmadvezető vájár mellett. Természetesen a vájárnak továbbra is példát kell mutatni úgy a minőségi munka, mint a munkafegyelem területén. Ezt a példamutatást és a harmadéves tanulók gyakorlati emberré való nevelését a rendeletek is elősegítik, mert amíg a vájárok mellé beosztott csillések 80 százalékkal vannak elszámolva, addig a tanulók 60 százalékkal. S annak a 20 százalék különbségnek jórészét a vájár kapja meg, mely az alapkeresetét növeli.

A harmadik év végén a tanulók szakmunkásvizsgát tesznek, tehát vájárbizonyítványt kapnak, de további 2—3 évig még ott dolgoznak és csak akkor kerülnek át más üzembe és csakis azok, akikkel úgy a csoportvezető, mint a műszaki vezetőség meg van elégedve, a gyakorlati munkavégzés területén.

Ahhoz, hogy az előbb említett feladatnak és célkitűzésnek eleget tehessünk, megfelelő szakterülettel, illetve szénvagyonnal kell, hogy rendelkezzünk. A legjobb kutatások — az eddig feltételezett 4 millió tonna szén helyett — 6,5 millió tonna szénvagyonra engednek következtetni. Ez a szénmennyiség megadja a lehetőséget a követstetői lejtakna 20—25 vagon napi kapacitásához, illetve felfutásához. A jelenlegi termelési tervünk évi átlagban 15,5 napi vagon, melyből az üzemrész 14, a tanmezei rész 1,5 vagont kell, hogy termeljen. Mennyiségi tervünket januárban nem teljesítettük, melynek oka a lejtakna decemberben kezdett átácsolásának, javításának elhúzódása, másrészt a dizentéria járvány volt, mely több, mint tíz napig tartott. Februárban már 108,1 százalékra teljesítettük a tervet. Minden remény megvan arra, hogy az elkövetkező hónapokban tervünket rendszeresen teljesítsük.

A fejlődés szakaszához szorosan hozzátartozik az üzem egyéb létesítményeinek a fejlesztése és építése is. 1958-ban államunk egymillió-háromszázezer forintot biztosított beruházásokra a követstetői lejtaknán, melyben a bányászati mélyépítésen kívül szállítógépház, gépműhely, vízvezetékhálózat a legfontosabb létesítmény. A jövőre vonatkozóan tervbe vettek bekötőút és egy 500—600 személyes fürdő építését is. Utóbbiaknak mielőbbi megvalósítása dolgozóink és tanulóink egészségvédelme szempontjából nagyon fontos, mert közel hat kilométeres autóbusz út után még egy kilométer gyaloglást kell végezni a munkahelyre való megérkezésig. Ennek az időveszteségnek a megszűnése az egészségvédelmen kívül a termelékenységre is nagy hatást gyakorol.

Üzemünkben kísérletek folynak a pneomatikus szállítóberendezéssel, melynek sikeres megoldása esetén kamrafejtésekben a kéziltalicskázás felszámolható lesz. Azonkívül az import bányafa mennyiségének csökkentése érdekében tervbe vették könnyűfémtámok alkalmazási lehetőségeinek vizsgálatát is, szintes keresztpászta, vagy frontfejtésben.

— Sonkoly István —

A húsvéti felkészülésről

Ilyenkor — húsvét táján — sok háziasszonynak, dolgozó nőnek gondot okoz a szokásos ünnepi reggeli, ebéd, édesség beszerzése. A sonkát, kolbászt, tojást már jóval húsvét előtt megvásárolják az óvatosabbak, mert hátha... nem lehet kapni ezt vagy amazt.

Indokolt-e az asszonyok figyelmessége, korai vásárlása? Erre akartunk választ kapni, amikor megkérdeztük az Észak-Baranya megyei Népbolt áruforgalmi osztályának vezetőjét:

— Mire számíthatunk a húsvéti bevásárlásoknál? Lesz-e elegendő húsáru a fogyasztók részére?

— Sonka, kolbász és egyéb füstölt áru jelenleg is korlátlan mennyiségben van húsüzleteinkben. S a következő hetek vásárlási időszakára szintén biztató jeleink vannak. Reméljük: az ünnepek alkalmával minden keresletet kielégítünk...

— Cukorkákból, édességfélesége-gekből és csokoládéfigurákból, milyen a vállalat raktárkészlete?

— Egyedül a csokoládéfigurák beszerzésénél mutatkozik némi probléma. Ezen azonban nem változtathatunk, mert a nagykereskedelmi vállalatok nem tudják igényeinket kielégíteni.

Az Észak-Baranya megyei Népbolt áruforgalmi vezetőjének nyilatkozata után a Vendéglátóipari Vállalatnál érdeklődtünk:

— Bor, sör és likőr-különlegességekből lesz-e elegendő mennyiség?

— Palackozott bor, sör, égetett szeszes ital — mondották — kellő mennyiségben van jelenleg is raktárunkon. Mindössze a folyóborok kimérése ütközik akadályokba. Az erre vonatkozó borkeretünk ugyanis kevés.

— Van-e remény arra, hogy az ünnepek előtt újabb keretet kapnak a folyóborok kimérésére?

— A megyei tanácstól 50 hektoliter pótkeretet kaptunk. Ha a Borforgalmi Vállalat az italt leszállítja, valószínű, fedezni tudjuk a keresletet.

— Lesznek-e olcsó borok?

— Természetesen. A folyóborokat literenként 14,50—23,— forintos árban hozzuk forgalomba.

Levelesládánkból

Az erőmű KISZ ifjúmunkásainak életéből

Nagyon fontos üzemünk munkájában — az energia zavartalan előállításához, — hogy a szénszállításunk zavarmentesen történjen. Csilleparkunk már rég nem megfelelő, igen hiányos és hosszabb időt vesz igénybe a csillék javítása. Az üzem gondját saját gondjuknak tartják a kiszes ifjúmunkások. Kovács József KISZ-fiatal vezetésével vállalták, hogy a csillék javítását minden szállítási kiesés, fennakadás nélkül elvégzik. Ugy tervezték, amíg két csille szerelvény szállít, addig a harmadikat megjavítják. Egy hetet számítottak a munka elvégzésére. A szabadban végzett javítást, a hideg ellenére, minden szállítási zavar nélkül, 4 nap alatt teljesítették. Kovács elvtársnak nem ez az első tette. Mindenkor számíthat rá az üzem, de brigádjára is. A brigád tagjai mind kiszesek. Sajti Vilmos, Obert János, Sverscics Lajos, Hegedüs Sándor, Munkájukkal példát mutatnak az üzem többi fiataljának.

*

Az erőmű berendezéseire nagyon káros hatással van a rossz minőségű kemény víz. A kemény víz a kazánok, melegítők, tartályok gyors vízkövesedését okozza. Ezért fontos, hogy vízlágyító berendezéseink üzemképesek legyenek. — Megértették ezt az üzem fiataljai is. Ezért is vállalták, hogy az e célból szükséges javításokat (revíziót) a tervezett határidő előtt két nappal elvégzik. A vállalást pontos és minőségileg is lelkiismeretes munkával teljesítették. A vállalás teljesítésében kitűntek: Kató József, Vernárszky Egon, Ács Imre, Papréti János, Leopold György és Sajti Vilmos elvtársak.

GULYÁS ISTVÁN
levelező

Miért nem fűtenek jobban?

A tavaszi jó idő még mindig késik. Ezért az emberek a mozi felé igyekezve fázósan húzzák össze magukon a kabátot. S mi vár rájuk a moziban? Sajnos, hideg nézőtér. Erről értesültünk a szerkesztőségbe érkezett levélből. H. S. a következőket írta:

„A kökönyösi Szabadság filmszínházban hideg nézőtér fogadja a közönséget. S bár nagykabátban ülünk, mégis szinte didergünk a hidegtől. Ha összehasonlítjuk a kökönyösi filmszínházat a Május 1-el, nagy különbséget tapasztalunk. Miért nem fűtik jobban, — legalább úgy, mint ahogy azt a belvárosban teszik — a Szabadság filmszínházat is? Mi is kellemes, fűtött helyiségben szeretnénk végignézni egy-egy előadást. Remélem a kérésünket teljesítik".

*

Levélírónk panaszát közöltük a mozi vezetőségével. Lichter Jenő elvtárs a következőket válaszolta: „Több kályhát sajnos nem lehet beállítani a kökönyösi filmszínház nézőterére, s ezért kisebb a lehetőség a panasz orvoslására. A kellő intézkedést így is megtesszük." Reméljük, az ilyen irányú panaszra nem lesz ok többé.

Nyilatkozat az illetményszén utaztatási problémáról

A Komlói Szénbányászati Tröszt évente hatalmas összeget fordít különböző juttatásokra. Igy például a vidékről bejáró dolgozóknak több millió forintot fizet „utazási hozzájárulás" címén. A tröszt üzemeiben dolgozó családfenntartóknak évente 40 mázsa szenet juttat.

Már ez a két tényező is azt bizonyítja, hogy nálunk törődnek és adnak a dolgozók igényeire. Igy helyes és így van rendjén. De az már nem helyes, hogy sokan visszaélnek ezzel és jogtalanul élvezik például a szénjuttatást.

Ebben az ügyben kerestük fel Benhardt Gyula elvtársat, a tröszt munkaügyi osztályának vezetőjét és megkérdeztük:

— *Kiknek jár illetményszén, milyen visszaélés van ezen a területen, s mit tesznek ezek megakadályozása érdekében?*

— A Komlói Szénbányászati Trösztnél az a szabály, hogy az a dolgozó, aki családfenntartó, vagy nőtlen ugyan, de keresőképtelen, vagyontalan szüleit, vagy testvéreit tartja el, illetményszénjuttatást kap. Sajnos sokan akadnak olyanok, akik kihasználták azt a lehetőséget, hogy az együttélési, illetve családfenntartói igazolások kiadásánál a tanácsok helyszíni ellenőrzést nem tartanak. Előfordult például, hogy a férfi dolgozó az egyik üzemnél kap szenet, mert kisgyermeke van, élettársa, akivel együtt él a másik üzemnél dolgozik, és ott olyan címen kap szenet, hogy nagyanyját tartja. Ezek valójában együtt élnek, és 80 mázsa szén helyett csak 40 mázsára lett volna joguk.

Ezért bármennyire is nem tetszik azoknak, illetményszenet a jövőben csak olyanoknak adunk, akik a megfelelő igazolást beadják. Ezen túlmenően a szénjogosultság ellenőrzésére egy ellenőrt is beállítottunk. Ha csak azt vesszük figyelembe, hogy egy évben ez az ellenőr 250 csalót leplez le, az pontosan negyedmillió forintot jelent, ami nem közömbös a szénköltség alakulásánál. Ez a szám persze magasabb lesz, hiszen egy hét alatt 25 ilyen csalót sikerült leleplezniünk. Decemberben 239, januárban 275, februárban 200 vagon illetményszenet adtunk ki. 30 csaló leleplezése több, mint egy vagon szén jogtalan elvitelét akadályozta meg.

— *A vidékről járó dolgozók szállításánál van-e probléma? Milyen összegbe kerül ezek ide és visszaszállítása?*

— Különösebb probléma itt nincs. A dolgozók szállítása rendben, menetrendszerűen történik.

A szállítás negyedévenként 2,5 millió forintjába kerül a trösztnek! Ez bizony igen jelentős összeg. Nemrég vizsgálatot tartottunk a legtávolabbi járatoknál. Megállapítottuk, hogy 354 olyan dolgozója van trösztünknek, akik havonta több, mint 100 forintot kapnak utazási hozzájárulás címén. Ez az összes utaztatottaknak, mindössze 6 százaléka, de ezek az összköltség 23 százalékát kapják. Vagyis egy év alatt ezen dolgozók szállítására körülbelül 2 millió forintot fizet a tröszt! Ezen a helyzeten valamilyen módon változtatni szeretnénk.

Lelkiismeretes munkát kérünk a csőszerelőktől

Az utóbbi hetekben lapunk sokat foglalkozik, a széntermelő üzemekben fennálló helytelen anyagkezeléssel. Ez helyes, hisz országunk bányafa-, vas- stb. anyagokból nem olyan gazdag, hogy mindegy lenne egy tonna szén termeléséhez mennyi fa- és vasanyagot használunk fel és hogyan.

Elnézésüket kérem, de az eddigi cikkeinkre, melyek az anyagtakarékosságra vonatkoztak, nekem van észrevételem. Mégpedig az, hogy a csőszerelők elég gyakori, hanyag munkájáról, nem igen írtak. Szerintem az anyagtakarékossághoz nekik is van közük. Béta-aknán szerzett tapasztalatból írom ezt. De azt hiszem, hogy a többi széntermelő üzemnél ugyanez a helyzet.

Csőszerelőink — tisztelet a kivételnek —, hanyag munkát végeznek. Nem az a baj, hogy később szállnak le, mint mi, hanem az, hogy munkájukat felelőtlenül végzik. Ennek következménye az, hogy a drágán előállított sűrített levegőnek nagy része — anélkül, hogy valaki használná — kárba vész. A levegőcsöveket sokszor tömítés nélkül szerelik a rossz csatlakozókat nem cserélik, stb. A bányász ilyenért jogosan méltatlankodik. A csőszerelők hanyag munkája miatt alacsony a levegőnyomás, nem jól működteti a fejtőkalapácsokat, ezért van akadály sokszor a termelésben.

Az anyagtakarékosság nemcsak ránk vonatkozik, akik a szénfalon dolgozunk, hanem a csőszerelőkre is. Ők pénzértékben többet tudnak megtakarítani, mint mi, mert a levegő előállítása igen drága.

Az Uj Komlón keresztül arra kérem Béta-akna csőszerelőit, hogy munkájukat becsületesen végezzék úgy, hogy rájuk ne legyen panasz. — K —

A tejhozam növelése érdekében

Ezüstkalászos gazdatanfolyam

A megye egyik legjobb szarvasmarhatenyésztő községében, Mecsekfalun 1957. november 17-én tanfolyamot indítottak az állattenyésztéssel foglalkozó gazdák részére.

A tanfolyam, a hetenként kétszeri előadás jó időtöltésnek mutatkozott. A téli estéken melyik gazda ne foglalkozott volna szívesen a tejhozam növelésének problémájával, ki ne hallgatta volna érdeklődéssel az állattenyésztésről szóló szakszerű előadást? Bizony minden gazdának kedvére volt ez a tanfolyam. S ez meg is látszott már az első előadáson, ahol mintegy 23 hallgató vett részt. Az előadások után vita következett. Az érdeklődés középpontjában mindannyiszor az állattenyésztés anatómiája, az emésztés problémái, a takarmánynövények helyes termelése, az állati betegségek megelőzése avagy a gazdasági számtannal, vagy mértannal kapcsolatos kérdések voltak. Gyakran még este 10 órakor is fáradhatatlanul kérdezgették az előadót a gazdák.

Szívesen, kedvvel jártak a mecsekfalusi lakók az ezüstkalászos gazda-tanfolyamra, hiszen itt éppen azzal foglalkoztak, ami őket a legjobban érdekelte. A négy hónapig tartó előadássorozat most már véget ért. A tanfolyam résztvevői — mire e sorok olvasóink kezébe kerülnek, — már a vizsgákon is túl lesznek. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy mindennek vége. Hiszen az ezüstkalászos gazdáknak járó érmét csak a második előadássorozat után kapják meg a hallgatók. A tanfolyam második részére pedig csak a következő évben kerül sor.

Miért éppen az állattenyésztés problémáit tárgyalták meg az előadásokon, hiszen a mezőgazdasággal kapcsolatos kérdésekről is lehetne vitatkozni ebben a községben? — kérdezhetnék többen.

S hogy a kérdésre válaszoljunk, elmondjuk, a tanfolyam ilyen irányú szakosítása a Komló közelében fekvő falvakban a tejtermelés fokozása érdekében történt.

A tanfolyam első részének befejezéséről, illetve a vizsgákon elért eredményről következő számunkban részletesebben beszámolunk.

Nógrádi fiatalok Komlón

A napokban egy öttagú küldöttség látogatta meg a Komlói Szénbányászati Trösztöt tartozó legényszállókat és bányákat. A küldöttség tagjai, fiatal, különböző beosztású bányászok voltak, akiket a Nógrádi Szénbányászati Tröszt Igazgatósága küldött tapasztalatcserére.

A küldöttség tagjai írásba foglalják tapasztalataikat és rövid időn belül ezt tudomására hozzák a komlói tröszt igazgatóságának.

A tervek szerint hamarosan komlói fiatalok viszonozzák a látogatást.

Éji látogatók

Az ajtó csak résnyire tágult s a kihajló kócos fej csodálkozó arckifejezést mutatott:

— Ki az?

A zseblámpa fénye most végigpásztázta a bejáratot s egy erélyes férfihang ezeket mondta:

— Igazoltatás. Kérem az ajtót kinyitni.

Nem volt mit tenni. A piszkos kis előszobában egy-kettőre bent volt a két rendőr s az alacsony, megszeppent öregasszony még jelzést sem adhatott, máris — a szobában voltak. Az ajtónál ugyan nem juthattak beljebb, mert a földre tett szalmazsák akadályozta útjukat, de így is eleget láttak. Az ablakfelőli ágyból — fiatal felesége mellől — most lépett le az ifjú ember, s a szalmazsák szennytől feketedő lepedőjéről nagy igyekezettel cihelődött fel az apa is: D. István. A másik ágyból hárman néztek kíváncsian a rendőrök felé: a 18 éves fiú, a szorosan mellette fekvő 16 éves leány, s a kívül alvó 14 éves testvér. Mindhárman egy ágyban aludtak s noha elég hideg éjszaka volt takaró nem fedte testüket. Az igazoltató rendőr N. tizedes, jól ismerte a családot. Régóta figyelte már a három férfit, akik nem átallottak hosszú idő óta az öregasszony pénzén élősködni. (Mivelhogy a 7 tagú családban, csak az anya dolgozott.)

— Miért nem keresnek már valahol munkát maguknak — kérdezte a rendőr. Mindhárom férfi szinte egyszerre felelte:

— De hol? Mikor mi már mindent megpróbáltunk...

— Az se igaz — mondta csakúgy a foga között a szavakat az egyenruhás és már intézkedett is. A közveszélyes munkakerülőket felügyelet mellett a sötétben várakozó teherautóhoz irányította.

Nem fogadta kellemesebb látvány az igazoltatókat G. Antal lakásában sem. Az első, ami a rendőrök szemébe ötlött a szobaajtóba készített mosófazék volt, mely minden bizonnyal az éjszakai kijárástól mentette meg a család tagjait. A lakásban terjengő bűz, hányingert keltő szag nemcsak a mosdatlan emberi testeknek, szennyes ruháknak, hanem — a fazék tartalmának is okozata volt. A konyhában „ifjúpár" búját szorosan egymás mellé az ágyra terített piszkos vackon, s a szobában G. Antal és felesége, valamint három gyermeke rendezkedett be éjszakai pihenőre. A kicsikék már jóízűen aludtak s úgy látszott, nem zavarta gyermeki tudatukat az, hogy maszatos arccal, piszkos kézzel — és csak úgy, ruhában — kellett álomra hajtani fejecskéjüket. G. Antalné sem érzett lelkiismeretfurdalást elhanyagolt gyermekeiért, s azért sem mentegetőzött, hogy konyháját olyan emberek-nek adja éjszakai használatra — akik teljesen idegenek családjától. A hálóhelyet — csak úgy szívességből — engedte át részükre. A rendőrök természetesen G. Antalék albérlőjét is magukkal vitték...

*

Barátságtalan, furcsa emberek laknak Kenderföld nyugati részén. Itt a csőbarakok útvesztőjében bizony nem csoda, ha állandóan figyelő szemmel jár-kel a rend, a törvényesség őre. Megesik nem egyszer, hogy a lakók kijátszani, becsapni próbálják az egyenruhást, s csak akkor villan fel csodálkozva tekintetük, ha titkaikban a rendőr nagyon is tájékozottnak látszik.

Nem múlt el még 10 nap sem azóta, hogy a csőbarakok ütött, kopott ajtóján, ablakán bezörgetett valaki. A nemvárt hívatlan éjjeli látogató ezúttal jólismert egyenruhában jelentkezett. Sokan voltak igazoltató rendőrök. Számszerűségük csak akkor tűnt fel az emberek szemében, amikor egy és ugyanazon időben valamennyi baraknál, épületnél ott látták őket. Eleinte csak bajtársaikkal válogatták közösen a megfagyott sárréteg okozta gödröket, kupacokat, később azonban egyre több „civil" ruhás is „csatlakozott" hozzájuk. S a rovottmúltú egyének, közveszélyes munkakerülők, prostituáltak, ezen az éjszakán ismét — rajtavesztettek...

Kocskás Júlia.

SPORT

Szurkolók fóruma

A szurkolók fóruman keresztül szeretnék csapatunk játékfelfogásával foglalkozni. Az eddig eltelt 16 bajnoki mérkőzésen csupán 7 pontot szereztünk. Ez bizony gyenge teljesítmény, hiszen a velünk egyenlő képességű csapatok sokkal jobb eredményt értek el.

A bajnokságban még 10 forduló van vissza. Véleményem szerint, ha más játékfelfogásban játszana csapatunk, jobb eredményeket érhetne el, s talán a 14. helyről is előbbre kerülhetne. Ebben az esetben pedig elkerülnénk a kiesést. A jobb eredmény elérése érdekében javaslom, hogy mindig ellenfeleinkhez mérten, megfelelő taktikával, biztonságos védekező játékfelfogásban játsszon a csapat. A szakvezetőknek nagyon fel kell készülni a visszalévő mérkőzésekre. Alapos taktikát kell kidolgozniok minden mérkőzésre külön-külön, függően az ellenfél játéktudásához, taktikai és küzdőkészségéhez. Ha ezt megteszik szakvezetőink, s a csapat mégsem tudja elkerülni a kiesést, úgy a szakvezetők felelőssége nem olyan nagy, mintha továbbra is abban a játékfelfogásban játszanának, melyben eddig ilyen gyengén szerepeltünk.

Eléggé ismerem játékosainkat ahhoz, hogy egy szerintem eredményre vezető játékfelfogást javasoljak. Tudom, hogy legjobb védekezés a támadás, én most mégis azt javaslom, a mérkőzéseken tervszerűbben védekezzünk. Ez azt jelenthetné, hogy ellenfeleinket megnehezítenénk a góllövésben. Így a kevesebb támadással is biztosíthatnánk annyi gólt, hogy az a mérkőzés megnyeréséhez elegendő lenne.

A védekezés taktikáját a következőképpen képzelem el: a két szélső hátvédünk minden esetben az ellenfél szélsőit fogná szorosan. Az egyik szélső halfunk az ellenfél középcsatárát, az ellenfél két összekötőjét két csatárunk őrzésére bíznám. Így középfedezetünk „sepregető" szerepet töltene be, másik fedezetünk pedig, akire nem bízunk senkit, összeszedné a védőkhöz került labdákat és az elől lévő csatárokkal gyors ellentámadást indítana. Ilyen védekezés esetében az ellenfél két fedezete támadólag lépne fel, ezeket azonban csatáraink egyik tagja — felváltva végeznék — szabad fedezetük segítségével labdaleadásra kényszerítené.

Az ilyen, vagy ehhez hasonló védekezési taktika azt hiszem, eredményesebb lenne, s így több pontot sikerülne elérni, mint amennyit eddig szereztünk. A további mérkőzésekhez csapatunknak sok sikert kívánok.

Jószerencsét!
Molnár József
szurkoló.

Vasárnap délután 3 órakor a kökönyösi pályán

Béta-akna—Villányi Traktor

megyei I. osztályú mérkőzés

Előtte negyed 2 órakor

ifjúsági mérkőzés

HÍREK, közlemények

Versenyben

A Baranya és Tolna megyei MÉH vállalat papirhulladék és rongygyűjtő versenyt indított március 17-én. A verseny, melynek célja minél több rongy és papirhulladékot biztosítani a papíripar számára, április 30-án ér véget.

A versenyben minden iskola, úttörőcsapat és KISZ szervezet részt vehet. Tanulónként, illetve személyenként 5 kg hulladék gyűjtését és leadását határozták meg a versenyben résztvevők részére. A MÉH vállalatok megyénként külön-külön 5 díjjal jutalmazzák a versenyben jó eredményt elért csapatokat. Az I. díj 1500, a II. díj 1000, a III. díj 800, a IV. díj 600, az V. díj pedig 500 forint. A helyezési sorrendet annak alapján állapítják meg, hogy az 5 kg-os személyenkénti átlagsúlyt melyik iskola szárnyalja túl legmagasabban.

A gyűjtést és az átadást megszervező tanár 1 kg papír után 30, 1 kg rongy után 40 fillér jutalékot kap a MÉH-től. A tanulók, illetve a gyűjtők a papír kg-jáért 50 fillért, a rongy kg-jáért 80 fillért kapnak.

Az átadott hulladékot a gyűjtőhelyen, avagy az iskolákban készpénzzel fizeti ki a területi gyűjtő.

— **A mozgó vonatról** ugrott le Gábor László segédmunkás, Sütöri László tanár és Horváth István váján. A városi tanács v. b. igazgatási osztálya „testi épség veszélyeztetése" szabálysértés miatt, Gábor Lászlót 50, Sütöri Lászlót 60 és Horváth Istvánt 150 forint pénzbírsággal büntette. Utóbbinál súlyosbító körülménynek számított, hogy szabálysértése két hónapon belül ismétlődött meg.

— **A Komlói Könyvesboltban** megjelent Berkesi András: Októberi vihar című regénye. Rendkívül izgalmas, megrendítő és elgondolkodtató olvasmány ez a könyv, de ugyanakkor vázlatos, elnagyolt és bonyolult, mint maga az élet. Érdemes elolvasni, tisztul a fej és tisztulnak az érzések általa. A könyv ára: 25 forint.

— **Raktáron lévő árucikkeik** felfrissítésére március 18-án Pécsre utazott a Kossuth Lajos utcai rövidáruboltból és felsőruházati üzletház vezetője. Az új készletek, ruhaújdonságok árusítását az ünnepek előtt megkezdik.

— **Csillagtúrát** szerveznek a komlói úttörőcsapatok a tavaszi szünetben. A túrát akadályversennyel egyetemben rendezik meg Hidas-völgyben. A rendezvényhez segítséget nyújtanak az MTH-intézet kiszsista ifjúvezetői, valamint a Magyar Honvédelmi Sportszövetség.

— **Világoskék színű** kiskosztümök, divatos szövetből készült ruhák, tavaszi félkabátok nagy választékban kaphatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **Ötven fajta** képes, verses meséskönyv és húszféle ifjúsági könyv áll a vásárlók rendelkezésére a komlói könyvesboltban. Gyermekeik részére — ünnepek előtt — bőven válogathatnak a 14—25 forintos meséskönyvekben, valamint a 10—20 forintig terjedő ifjúsági könyvekben.

— **Jégeső sem akadály** címmel zenés vígjátékot mutatnak be 3 felvonásban március 27-én este 7 órakor a Kökönyösi Szabadság filmszínházban. Jegyek elővételben 10, 12, 14, 16 forintos árban kaphatók a könyvesboltban és a mozik pénztárainál.

— **Száz forintra** bírságolta a városi tanács vb. igazgatási osztálya Nagy Károly boltvezetőt, mert megengedte, hogy a vevők az üzletben vásárolt szeszesitalt helyben elfogyasszák.

— **Női szandálok** fekete és drapp színben (magas vagy lapos sarokkal) 188 forintért, kisipari cipők barna és szürke színben 400 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletház cipőosztályán.

— **„Harc** a társadalmi tulajdon védelméért" címmel a kenderföldi pártszervezet március 25-én délután 5 órakor gyűlést tart a kenderföldi iskolában. Kéri a kenderföldi és a somágtetői lakókat, párttagokat és pártonkívülieket, hogy a gyűlésen minél többen vegyenek részt.

— **1958-ban** Komló környékén 8 általános iskolát építenek. Az iskolákat a Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozói építik.

— **Önkényesen foglalt lakást** — a jogosult szerv engedélye, és a bérleti jogviszony létesítése nélkül — Simsik Károly aknász. Lakásügyi szabálysértés miatt a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 300 forint pénzbírsággal sújtotta.

Friss hírek

A KERTÉSZETBŐL

Vagy három kilométerre Komlótól — Mecsekjánosi környékén — 1954. őszén, a Községgazdálkodási Vállalat kertészetet nyitott. Kezdte a virággal, növényféleséggel s aztán folytatta — a zöldségtermesztéssel. Kísérletezett többfajta főznivalóval azonban ezek előállítása nehézségekbe ütközött. A szabad föld ugyanis nem volt alkalmas a főzési cikkek termesztésére. Így aztán a salátán kívül főképpen virágok, növények, facsemeték ültetésével foglalkozott. Hasznosak voltak ezek a munkálatok, mert Komló parkjait, tereit nem egy esetben frissítették, szépítették a Községgazdálkodási Vállalat kertészetéből hozott növények.

Mégis... miután újra itt a tavasz, feltűnő, hogy a kertészet ezúttal még salátát sem árul a piactéren. Vajon mi az oka? Hiszen meleágyaiban bizonyára nemcsak virágpalánták ápolásával foglalkozott.

Érdeklődésünkre Golváth elvtárs — a Községgazdálkodási Vállalat vezetője ezeket mondotta:

— Sajnos az idei tavaszon nem lephetjük meg többfajta primőr áruval a komlói vásárlókat. Kísérletezésünk ugyanis — a szabad földben való zöldségtermesztés — nem vált be. A palánták részére nem tudtuk a kellő hőfokot biztosítani, s így nem is várhattunk kielégítő eredményt.

Jelenleg a fűtőberendezések szerelését végzik, s ha központi fűtésünk lesz — reménhetőleg — kedvezőbb híreket adhatunk kertészeti munkákról. Terveink szerint — az 1958—59-es téli hónapokban — itt gondolok már karácsonyra is — salátán kívül retket és egyéb főznivalókat szállíthatunk a piac részére.

— **S addig? Például az idei tavaszon, csak virág és fa neveléssel foglalkoznak?**

— Nem. Körülbelül három hét múlva — a húsvéti ünnepekre már biztosan — salátát szállítunk. A salátán kívül azonban — ebben a szezonban — egyéb zöldségféleséget, főzési cikket, nem termeszthetünk.

TETSZIK

...hogy április 1-vel megszűnik városunk szégyenfoltja, a Kossuth Lajos utcai „Bástya" italbolt. Helyette megfelelő átalakítással minőségi borkóstolót nyitnak.

...hogy a MÁV, a Víz- és Csatornaművek az épületük előtti járdákat (a MÁV a várótermeket is), a balesetek megelőzése céljából fűrészporral felszórják, letakarítják.

NEM TETSZIK

...hogy a Községgazdálkodási Vállalat, valamint az egyes társadalmi szervek ugyanezt elhanyagolják.

...hogy a város egyes dolgozói indokolatlanul nagy számban lakáscserékre határozzák el magukat és ezen cselekményüket az üzemek is támogatják. (A városi tanács igazgatási osztálya ennek megakadályozása érdekében az üzemek felé utasítást adott ki.)

...hogy városunk lakosai között még mindig vannak olyanok, akik a sertésólak és kertek elbontását — a kiadott rendelet ellenére, — vontatottan, lassú ütemben végzik el. Ez a kb. 300 dolgozót kitvő réteg, a többi 23 ezer lakos egészségvédelmét akadályozza.

...hogy az építéssel és területrendezéssel kapcsolatos földmunkálatokat az építő vállalatok majdnem mindig ősszel, vagy télen kezdik. Ezzel a területen lakók életét megkeserítik.

...hogy már ebben az esztendőben is nagyon sok a szabálysértés. Az igazgatási osztály szabálysértési előadója eddig 155 ember ellen indított eljárást különböző szabálytalanságok elkövetése miatt.

Úttörő-előkészületek a nyárra

Soha nem tapasztalt lendülettel folynak az idei úttörőnyaraltatási, országjárási, táborozási előkészületek a megújhodott úttörő-szervező testületekben. A szervező testületek — melyek a szülők aktív képviselőiből, az iskolák nevelőiből, a különféle szervek, intézmények küldötteiből tevődnek össze — előteremtik, illetve biztosítják a feltételeket a nyári akciókhoz.

Öröm nézni, hogyan növekedik a sok-sok forint az úttörők takarékbetétkönyvében. A keleti iskola II. Rákóczi Ferenc csapata például már az ötödik ezresnél tart. Rendezvények, gyűjtési akciók, társadalmi munka, stb. révén bányavárosunk minden úttörőcsapata egymásután gyarapítja táborozási felszerelését. A szertárak új sátrakkal, kis bográncsokkal, sportcikkekkel, tábori telefonkészülékkel gazdagodtak.

A boldogan tervezgető pajtások már alig várják a szép időt, hogy az újonnan vásárolt felszerelést mielőbb kipróbálhassák a környéki rövid túrákon, portyázásokon.

A vezetőknek már-már az a legnagyobb gondjuk: lesz-e annyi pajtás, akikkel be lehet népesíteni a sok-sok nyári üdülőhelyet? Több száz gyermeket üdültet a trösztt: minden csapat szervez önálló vidéki tábort; sok pajtást hív a csillebérci úttörőváros; az iskolák hetes országjárási túrákat szerveznek; a megyei úttörőkiképzőtábor nagyszámú csoportot kér Komlóról, s az úttörőház külföldre is küld jól dolgozó kiváló fiúkat, lányokat.

Ha a szervező testületek összefognak, s továbbra is együttesen folytatják a nyárra vonatkozó előkészületeiket, akkor remélhető, hogy a gyermekek felejthetetlen élménnyel gazdagodva, erősen, egészségesen térnek majd ismét haza.

Az idő gyorsan múlik s az előkészületek egyre több örömmel, izgalommal járnak. A program — mely felnőttnek, gyermeknek egyaránt kellemes elfoglaltságot jelent — nemsokára megvalósítható lesz.

MOZI MŰSOR

Május 1.: március 22—26: Makrancos feleség — francia film.

Matiné: március 23.: A flotta nőse.

Szabadság: március 22—23.: Nevetés a paradicsomban. Angol film. — Március 24—26.: Karneváli éjszaka. Szovjet film.

Matiné: március 23-án. vasárnap délelőtt 10 órakor: A siker útján.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik drága jó férjem, és édesapánk temetésén részt vettek és fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek. Külön mondunk köszönetet a Helyiipari Vállalat igazgatójának és az összes dolgozónak.

Gyászoló család

Apróhirdetések

ELADÓ dupla disznóól (hidas) és két darab jókarban lévő rézsodrony. Kölönyös, Sallai Imre utca 22., 5. ajtó.

MOSÓGÉP, háloszobabútor eladó. Telefon: 26—28.

ELCSERÉLNÉM godisai kétszobás, konyhás, előszobás családi házamat 600 négyszögöl kerttel hasonló, vagy kisebb komlóiért. — Cím: Cikla Istvánné, Godisa.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló... bizottsága és a városi tanács lapja
Szer... a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18. 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Nyomásért felel: Mellep Rezső.

ÚJ KÖNYV

BAKTAI FERENC:

Székelyek üzenik

A szerző Romániában járt, ahova sok százezer embert fűznek rokoni szálak, emlékek, s mégis olyan keveset tudunk róla.

Színes riportsorozata elvezet Marosvásárhelyre, a Magyar Autonóm Területre, ahol sok százezer magyar él. A könyv más lapjai Orasul Stalinba, a régi Brassóba kalauzolja el az olvasót, ahol szépséges régi műemlékek és modern gyárak között három nemzetiség: román, német és magyar él közösen. Meglátogatta a szerző a Fekete-tenger partját, a Déli Kárpátok szép üdülőhelyét, Sinalát, s a ploesti olajvidéket.

Ezekből a vidám, színes írásokból megismerhetjük szomszédaink földjének szépségeit, lakóinak gondjait, örömeit, mert a szerző munka közben és a jókedvű ünnep, pánsípos, hórás, viharzó táncos óráiban is ismerkedett a szomszed ország népével.

Részlet a könyvből:

A KÖVEK EMLÉKEZNEK
(Doftana)

Az országúton foglyok vánszorognak. Borostás arcok, tikkadt ajkak, roggyant térdek. Szenvtelen vagy haragos ór-arcok a fényes övcsatok és zubbonygombok fölött. A távolban, a gyászosan vonuló és fényes szuronyok fenyegető szemvillanásaitól kísért menet mögött, kis vasútállomás épületkéje látszik: „Telega". S a menet megindul a tüzöles falak és riged közárkák birodalma felé.

Lázálom? Nem lázálmot látok — festmény ott függ a doftanai börtönmúzeum egyik nagy közös munkatermének falán s ezt a felirat (ezt is „Drumul Doftana" — „Az út Doftanába... Doftana: bilincset, puskatust, sötétzárkát és tüdőbajt jelentett. Doftana a lassú halál szinonimája volt a királyi Románia nyelvén. Doftana, ahonnan soha nem szökött meg senki. Doftana, amelyet a haragvó román föld egyetlen hördüléssel döntött össze. Talán nem akarta a hátán hordani?

Doftana ma múzeum. Ujjdepitik: a teljesen leomlott részeket is, olyanra, amilyen akkor volt, amikor még fegyőrpuskák valóban ütöttek és a zárkából nyögve és sírva hallatszott ki a kiáltás: „NU BATE, NE ÜSSI"

A kapunál bilincsek fogadnak láncos bilincsek. Evekat szállítás kor kapta csukliba a fegyőr, a 1917-től mindig politikai foglyo bizottság megszemlélte az előző (figyelik az evszámot!) A bi- kisebb rengéstől már megrongált volt (figyelik az evszámot!) A bi- Doftanát és magánlevelem közölte, linceset súlya 7—10 kilo. A foglyok kon mészcsikok a fal mellett. Csak a folyosó közepén volt szabad haladnia a fogolynak — aki a mészcsikra lépett, mehetett a sötétzárkába. Járjuk a folyosókat, a cellákat. Az A-, B- C-szektor aranylag világos eleven sírjait — és a „H", a rettenetes H kőlyukait. Aki a H-ba került, nem reménykedhetett semmiféle kedvezményben, látogatásban, még priccse sem volt. Egyetlen „kedvezménye", hogy az ajtónak támaszkodhat, mert a fal jéghideg és nyirkos: nekitámaszkodni — halál. Már a H-ba kisérés is vesszőfutás volt: a kisérők és a sorfalat álló örök ütötték-verték a foglyot, azzal, ami a kezük ügyébe került, és ott ahol érték.

Cellák a H-ban. Bodnáras Emilé. Mogyorósé... Gheorghe Apostolé... Arcképek a múzeumban: Fónagy János, szemüveges, csendes ember lehetett Ion Fonaghi, aztán Encsel Mór... Herbák János... Bernát Andor... Constantin Pirvolescu... Ilie Pintilie...

Román nevek és magyar nevek. Közösen: a vér és a halál, a puskatus ütések és a súlyos bilincsek országában, közös harc és közös szenvedés nevei. Ki verekedett a királyi Románia ellen? Magyar és román munkás együtt. Magyar-román ellentét, itt? Itt csak harcosok és rabtartók nemzedéke volt. S ha a nevek közül az egyik csoportot a kormány vagy a nemzetgyűlés elnöksége névsorában olvasni — a másik csoport, a nagy halottak neve, gyárak ormán ragyogtak neve, gyárak orman ragyogtak Mihi Herbáké, Encsel Móré, Ilie Pintilieé...

Itt halt meg, Doftana összeomlásakor. A földrengés megingatta falakat. A földrengés megingatta falakat. A foglyosó részét maguk alá, 1940 nyarán temették maguk alá, 1940 novemberében. Tizennyolc nappal ember 19-én. Tizennyolc nappal később egy tudós vasgárdista- később egy tudós vasgárdista- bizottság megszemlélte az előző

„még tíz évig nyugodtan használhatják ezt a börtönt..." Azon az udvarsarkon, ahol Ilie Pintiliet agyonsújtották a kövek, fehér márványtábla csillog a falban, és mindig friss a virág.

A falak leomlottak. A foglyok egy része szökhetett volna. De a pártvezetőség a leomló cellafalakon át, kopogtatással és cédulákon eljuttatta az üzenetet mindenüvé: „A kommunisták itt maradnak. Menteni kell a sebesült elvtársakat".

Maradtak.

Evek emlékei azonban ott ragyognak a fafaragásokban, a műhelyek megmaradt mukadarabjaiban. Olyan faragásokban, mint amilyet a Parladanschi-csoport készített. Soha és sehol ehhez hasonló erejű, félelmetesen felemelő szobrot! Földgömb, s ráfeszítve, mint az új kor Prometheusza egy bilincselt tépő-szaggató proletár. Minden izom, minden apró részlet tökéletes, művészi — s mindezt örök vizsla szemének kijátszása árán kockáztatva... Igen, lebukták vele: mint a börtönben folytatott illegális kommunista szervezkedés bűnjelét lefoglalták és az irodán helyezték el. Alkotói pedig? Hat hónapra a H-cellákba kerültek.

A falon üvegszekrényben van egy különös bilincs. Nem is egy bilincs: bilincsrendszer, rafinéltan összekapcsolt súlyos bélyjök egész sora, bilincs a nyakon, a lábakon és a kezeken, s rongyok. És papucs.

És hiába láncolták meg kezén-lábán-nyakán: a doftanai fegyenc győzött, a rongyos, az üldözött, a románul és magyarul egyformán a szabadság énekeit daloló fogoly. Rá emlékeznek a kövek, a vasrácsok, a pincehidegségű folyosók.

Emlékezzék rájuk ez a néhány sor is.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM. ÁRA: 30 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁRCIUS 26.

Mai számunk tartalmából:

Gondolatok április 4 előtt (2. o.)
A közös ünnepi gyűlés határozata (2. o.)
Ságvári emlékéremmel... (2. o.)
Csak a becsületesen dolgozó munkásoknak van helyük... (3. o.)
Ítélkezett a társadalmi bíróság (3. o.)
Az élet vizsgája (4. o.)
Levelesládánkból (4. o.) — Sport (4. o.)

A munkaversenyről

Hazánk felszabadulásának 13. évfordulója, és a munka ünnepének tiszteletére Anna-akna bányászainak kezdeményezésére verseny indult a komlói bányaüzemek között. Az Anna-aknaiak által kezdeményezett versenyhez III-as, és Béta-akna bányászai csatlakoztak.

A verseny megindulása óta a három üzem bányászai mindent elkövetnek a siker érdekében. Februárban kimagasló eredményeket értek el, s III-as aknán 160, Béta-aknán 155, Anna-aknán pedig 57 vagon szénnel termeltek többet az előirányzottnál.

Olyan munkalendület tapasztalható ezekben az üzemekben, mely biztosítja, hogy bányászaink méltó módon ünneplik meg a két nagy ünnepet. A komlói bányászok ismét a tények nagyszerűségével mutatják meg, hogy ott állnak pártunk, kormányunk, a szocializmus építésének ügye mögött.

A téllel járó nehézségek sem tudták megakadályozni a kimagasló eredmények születését. Az egyre előrelátóbb, egyre tervszerűbb bányaművelés, a dolgozók fokozódó munkalendülete nyomán nemcsak a népgazdaságunk által kért szénmennyiség kerül felszínre ezekből a bányákból, hanem ennél jóval több!

Februárban a legjobb eredményt Anna-akna bányászai — a verseny kezdeményezői — érték el. Összesen 152,1 pontot szereztek. Közvetlen mögöttük van III-as akna, s kissé elmaradva Béta-akna.

Márciusban — az első két dekád után — megállapítható, hogy Béta-aknán mindent megtesznek versenytársaik pillanatnyi előnye behozása érdekében. Február 20-án sikerült megelőzniök a versenytársaikat, és 107,1 százalékos eredménnyel az első helyre kerülni.

Március 20-ig a három versenyben lévő üzem — a verseny megindulása óta — 634 vagon szénnel adott többet, a népgazdaságnak, mint a tervezett mennyiség!

Az alulról kezdeményezett versenymozgalom egyre hatékonyabb lesz, egyre nagyobb tömegeket vonz e nagyszerű mozgalomba. De ahhoz, hogy az egyszerű emberek által kezdeményezett nemes vetélkedés tovább nőjjön, szélesedjen, arra is szükség van, hogy a versenyfelelősök állandóan értékeljék — a valóságnak megfelelően — az elért eredményeket, és azt hozzák nyilvánosságra. Szükség van arra is, hogy a műszaki és a szakszervezeti vezetők mindent megtegyenek, a versenyben kimagasló eredményeket elérő bányászok jutalmazása érdekében.

Külön feladat vár a műszaki gárdára. Az, hogy a műszaki feltételek biztosításával módot és lehetőséget teremtsenek az egyre magasabb tempóban folyó versenymozgalom teljes kibontakoztatására. Hogy megkülönböztető figyelemmel legyenek az ifjúsági brigádok iránt, segítsék őket tanácsaikkal, útmutatásaikkal.

Tény az, hogy az ünnepek tiszteletére megindult verseny kimagaslő eredményeket hozott, melyet fokozni lehet. Erre bizositékul szolgál a nagyszerű komlói bányász gárda!

Ünnepi gyűlés a Magyar Tanácsköztársaság 39. évfordulója alkalmából

A Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának 39. évfordulója alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt városi bizottsága, a városi tanács és a Hazafias Népfront városi bizottsága közös ünnepi gyűlést rendezett a városi tanács nagytermében.

Simek Árpád elvtárs, a városi tanács elnöke nyitotta meg az ünnepi gyűlést, majd Kelemen László elvtárs, az MSZMP megyei bizottságának tagja, a Komlói Városi Pártbizottság végrehajtó bizottságának titkára tartotta meg ünnepi beszédét. Az ünnepi beszéd után Simek Árpád elvtárs terjesztette elő a határozati javaslatot, melyet az ünnepi gyűlés tagjai elfogadtak, illetve határozatra emeltek.

Kelemen László elvtárs ünnepi beszéde

Ma 39. esztendeje, 1919. március 21-én, a Kommunisták Magyarországi Pártja vezetésével megalakult az első Magyar Tanácsköztársaság, a munkásosztály hatalma. Ennek ünneplésére gyűltünk össze, hogy megemlékezzünk az első proletárhatalomról, amely nemzeti történetünk egyik legjelesebb eseménye. Hosszú, küzdelmes harc előzte meg a proletariátus uralomra jutását, amelyhez hozzájárult a 4 évig tartó szörnyű háború és mindaz a nélkülözés, nyomor, amelyet a háború zúdított a magyar munkások, szegényparasztok, a dolgozók millióira — mondotta bevezetőjében Kelemen elvtárs.

Ezután elemezte a Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának körülményeit, a megalakulásért vívott harcot, melyet a Kommunisták Magyarországi Pártja vezetett. Beszélt arról, hogy a Magyar Tanácsköztársaság fennállásának 133 napja alatt milyen vívmányokat harcolt ki a munkásosztály, az addig kisemmizett szegényparasztság és a dolgozók millióinak.

— 1919. június 17. és 23. között a Tanácsok Országos Gyűlése alkotmányt fogadott el — mondotta beszéde további részében Kelemen elvtárs, — amely a világtörténelem második szocialista alkotmánya volt, a szovjetek alkotmánya mellett. Az alkotmányban kimondották: „*A tanácsköztársaságban a proletárság minden szabadságot, jogot és hatalmat kezébe vette abból a célból, hogy megszüntesse a kapitalista rendet, a burzsoázia uralmát és ennek helyébe a szocialista*

(Folytatás a 2. oldalon)

A szénbányák jelentik:

2214 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Trösztüzemeinek termelését nagy mértékben hátráltatja a váratlanul bekövetkezett rossz időjárás. Nagyon megnehezült a külszíni szállítás, mely zavarokat okozott a tervteljesítésben is. Több helyen csak megfeszített erővel sikerült biztosítani a szállítást.

A hófúvás következtében több vidéki autóbuszjárat nem érkezett meg 22-én Komlóra és így 1346 dolgozó nem jelenhetett meg a munkahelyén. Ennek következménye volt, hogy nem a megszokott eredmények születtek a komlói trösztüzemeiben. A munkáslétszám csökkenése ellenére is teljesítette a tervét a trösztl Ez csak a bányászok és külszíni dolgozók megfeszített, szervezett munkájával volt lehetséges.

Az üzemek százalékos eredménye a következő:

1. III-as akna	107,3 %
2. Anna-akna	106,7 %
3. Béta-akna	105,7 %
4. Mária	105,6 %
5. Szászvár	104,5 %
6. Nagymányok	103,7 %
7. Kossuth-bánya	95,8 %

Március 23-ig a Komlói Szénbányászati Trösztnek a havi tervének esedékes részét 102,6 százalékra teljesítette és 221 vagon szénnel termelt többet, mint az előirányzat.

Az időjárás káros hatása legjobban Béta- és III-as aknát érinti. Ennek következtében, bár a Béta-aknaiak mindent elkövettek, nem sikerült a napi tervüket teljesíteni sem 21-én, sem pedig 22-én.

Kossuth-bányán az elmúlt héten egyszer sem teljesítették a tervet.

A távbeszélő hálózat bővítéséről

Komló 1957-ben újabb városrészekkel gazdagodott. A lakosság száma rohamosan emelkedett. Igy többek között nőttek a távbeszélő állomások bekapcsolása iránti kérelmek is. Emiatt nap-nap után egyre több igénylés fut be a komlói postára. A távbeszélő állomások bekapcsolásánál azonban nehézségek merülnek fel. Éppen ezért felkerestük Pál István elvtársat, a Komlói Posta Műszaki Fenntartási Üzem távbeszélő előadóját és tőle kérdeztük meg:

— *A távbeszélő állomások bekapcsolásánál milyen nehézségek vannak?*

— A legnagyobb nehézségünk az érpárhiány. Emellett nagyon hiányzik egyik legfontosabb eszközünk, az ikerjelfogó. Telefonkészülékünk van bőven, de ikerjelfogó nélkül ezeket használni nem lehet. Igy a lakók igényeinek teljes mértékben eleget tenni nem tudunk.

— *A múlt hetekben kaptunk két darab úgynevezett hatos ikerjelfogót, melynek felszerelésével néhány már nálunk lévő igényt ki tudunk elégíteni. Ez azonban nagyon kevés. Az egyes ikerjelfogóból nem kapunk eleget, ami nagyon kellene.*

— *Ezek a nehézségek hol mutatkoznak legjobban?*

— Dávidföldön és Gesztenyésben hálózathiány miatt, Kökönyösben és a város egyéb részein érpárhiány miatt nem tudjuk az igényeket kielégíteni. Sajnos, ezen egyelőre segíteni a legjobb akaratunk ellenére sem tudunk.

— *Jelenleg hány távbeszélő állomás van a városi hálózatban?*

— A lakosság létszámát figyelembe véve igen kevés. Március 15-ig 950 darab volt. Ebben nincs benne a kenderföldi és a somágtetői készülékek száma, melyeket hamarosan bekapcsolunk a hálózatba.

— *Mit kívánnak tenni az igénylések kielégítése érdekében?*

— Minden tőlünk telhetőt. Hamarosan a somágtetői és a kenderföldi lakók szerencsések lesznek ezen a területen. A somágtetői részhez egy kábel építése már folyamatban van. A kenderföldi részen a még üres érpárok átcsoportosításával lehetőség nyílik újabb távbeszélő állomások bekapcsolására. Ezzel az üzemünknél lévő igényeknek kb. 60 százalékát tudjuk kielégíteni. Természetesen figyelembe vesszük az igény beadásának időpontját, s hogy kinek van nagyobb szüksége a távbeszélő készülékre.

Felszabadulási dekád a komlói bányákban

Hazánk felszabadulásának 13. évfordulója tiszteletére „Felszabadulási dekádot" tartanak a komlói bányászok március 24-től április 4-ig.

A mezőgazdaság tennivalóiról

Az állami tartalékterületek hasznosításával kapcsolatosan kormányrendelet jelent meg 63/1957. sz. alatt. A rendelet végrehajtási utasításaként a 16/1957. F. M. sz. határozat szabályozza a tartalék mezőgazdasági ingatlanok jövőbeni hasznosítását.

A rendelet értelmében a kishaszonbérlők által bérelt területekre vonatkozólag új szerződést kell kötni a bérlőkkel. Azon kishaszonbérlőknek, akik szerződése 1956—1957. gazdasági évben lejárt, kérelmet kell a mezőgazdasági osztályhoz terjeszteni. Amennyiben a földre tovább is igényt tartanak, úgy a kérelmet, — mint a megkötött kishaszonbérleti szerződést — 10 forintos okmánybélyeggel kell ellátni.

Azok a kishaszonbérlők akiknek a szerződése későbbi időpontban jár le, bélyeg illetéket leróni nem kötelesek. (Bár a szerződéseket nekik is meg kell újítani.)

Komló Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága 8/1958. sz. alatt határozatot hozott az állami tartalékterületek további bérezésével kapcsolatosan. A kishaszonbérben lévő területek után két féle bérfizetési lehetőség, illetve kötelezettség van. Az 1. kat. holdon felüli területek után a bérlők terményben tartoznak a bért megfizetni. 1. kat. holdon aluli területeknél azonban a bér készpénzben fizethető.

Hosszúhetény területéből az idén Komló közigazgatásához került 36 kat. hold szántóterület, melynek hasznosításáról mielőbb gondoskodni kell. A mezőgazdasági osztály máris megtette a szükséges intézkedéseket. Kapcsolatot teremtett a hosszúhetényi tanáccsal, s megállapította, hogy ezen területekre ezidáig szerződést nem kötöttek. Ezekután felkereste az állami erdészet Zobák-pusztai kirendeltségét, hogy az erdőgazdaságnak mezőgazdasági művelésre átvegye a 36 kat. hold szántóterületet.

Igy tehát a városhoz tartozó újabb 36 kat. hold föld hasznosítását is, ezen a tavaszon megkezdik.

Tudnivalók

az új ipartörvényről

Az épülő szocialista társadalmi rendben az állami ipar tevékenységét kiegészítően a lakosság egyes szükségleteinek biztosítását részben a kisipar látja el. Ennek megfelelően, szükségesnek látszott egységes jogszabályban rendezni a kisiparosok tevékenységét s egyidejűleg hatályon kívül helyezni több elavult rendelkezést. Ezért a Népköztársaság Elnöki Tanácsa — a kisiparosok ipargyakorlásáról, törvényerejű rendeletet alkotott. Az 1958. évi 9. sz. új ipartörvény többek között az alábbiakat írja:

„Kisiparos az, aki iparjogosítvány, továbbá háziipari értesítés, és vándoripari engedély alapján saját nevében rendszeresen és keresetszerűen ipari tevékenységet folytat.

Iparigazolvány alapján lehet gyakorolni a képesítéshez kötött iparokat, valamint a szabad (képesítéshez nem kötött) iparokat. Iparjogosítványt csak büntetlen előéletű, erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkező nagykorú személy kaphat. A képesítéshez kötött iparokban az igazolvány kiadásához mesterlevés szükséges.

Nem kell mesterlevelet bemutatni annak, aki a kért ipar gyakorlására jogosító iparigazolvánnyal korábban már rendelkezett. Továbbá annak, akinek mérnöki, építőmesteri oklevele, illetve felső ipariskolai végbizonyítványa van. Iparigazolvány kiadásával egyidejűleg a KIOSZ tagságot igazolni kell. Mestervizsgát tehet az, aki szakmai jártasságát szakmunkásbizonyítvánnyal és ennek megszerzése után legalább 3 évi munkakönyvvel igazolt szakmába vágó gyakorlattal bizonyítja.

Akik a mestervizsgát sikerrel letették, a „mester" címet használhatják, akik mesterlevelet nem szereztek „kisiparos" megjelölés használatára jogosultak.

Az iparigazolvány iránti kérelmet az illetékes I. fokú iparhatóságnál (Városi Tanács VB. Ipari és Műszaki osztályánál) írásban kell kérni. A kérelmezőnek az iparjogosítvány kiadásakor illetéket kell fizetnie. Az ipar gyakorlását csak a jogosítvány kézhezvétele után lehet megkezdeni.

Az ipar gyakorlására vonatkozó jog megszűnik akkor, ha 1. a kisiparos jogosítványát visszaadja, 2. ha a kisiparos meghal, és özvegye az ipart nem kívánja folytatni, 3. ha a kisiparost jogerős büntető bírói ítélet, foglalkozásának gyakorlásától eltiltja, 4. ha a kisiparos jogosítványát az I. fokú iparhatóság visszavonja" — rögzíti le többek között a tudnivalókat az új ipartörvény.

Kifizették a nyereségrészesedést

Örömünnep volt március 22., az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat dolgozóinál. A komlói kirendeltség ugyanis ezen a napon fizette ki a tavalyi esztendő munkája után járó nyereségrészesedést. Amikor kézhez kapták a dolgozók a borítékot, s megszámolták a benne lévő pénzt, egyszerűen eloszlott minden kétség. A nyereségrészesedés, melyről eddig olyan sok szó esett, valósággá vált.

Hogyan és kik kaphattak a múlt évben elért nyereségből? Melyik dolgozó, hogyan részesült belőle? Ezekre a kérdésekre is választ kaptunk: nyereségrészesedést azok a vállalati dolgozók kaphattak, akik munkájukkal hozzájárultak a vállalat gazdaságos működéséhez, s ennek következtében a felosztható többletnyereség eléréséhez. A nyereségrészesedést a ténylegesen munkában töltött időre eső munkabér után számolták el, s kizárólag csak azok részére fizették ki, akik jelenleg is a vállalat állományában vannak.

A nyereségrészesedésnek — mely lényegében a kereskedelmi dolgozók hűségjutalma, — elő kell segítenie a vállalat törzsgárdájának kialakítását. Ennek érdekében az olyan dolgozók, akik a vállalatnál 5 éve dolgoznak, a vállalat részére megállapított részesedési napok száma alapján számított összegen felül 10 százalékos többletjuttatást kaptak. Ezen kívül, minden szolgálati év után még további 3 százalék többletjuttatást fizettek ki. A szolgálati idő megállapításánál, a teljesen ledolgozott naptári évet vették figyelembe.

A kifizetett nyereségrészesedés azt mutatta, érdemes jól, becsületesen dolgozni. Nagy öröm a nyereségrészesedés. Azok a dolgozók, akik már évek óta a vállalat alkalmazásában vannak, sokkal inkább tudják ezt, mint a fiatalok. Bár a nyereségrészesedésből a tanulóknak is jutott.

A nyereségrészesedés rendszerének másik feladata a munkafegyelem megszilárdítása. Éppen ezért fegyelmi büntetés esetén a súlyosságától függően, a kifizetett nyereségrészesedést írásbeli megrovás esetén 25 százalékkal, alacsonyabb munkakörbe való áthelyezésnél 50 százalékkal csökkentették. Azok a dolgozók pedig, akiket fegyelmi úton bocsátottak el a vállalattól, nyereségrészesedést nem kaphatnak.

Az örömtől jókedvűek, s talán a szokottnál is kedvesebbek voltak ezen a napon a kereskedelmi dolgozók. S bár igaz, hogy nemcsak pénz kell ahhoz, hogy az emberek boldogok legyenek, azért a nyereségrészesedés fizetése „jó jött".

Ünnepi gyűlés a Magyar Tanácsköztársaság 39. évfordulója alkalmából

(Folytatás az 1. oldalról)

termelést, és társadalmi rendet tegye. A proletariátus diktatúrája azonban csupán eszköz mindennemű kizsákmányolás és minden fajta osztályuralom megszüntetésének, és előkészítése annak a társadalmi rendnek, amely nem ismer osztályokat".

Kelemen László elvtárs ezután a tanácsköztársaság kultúrpolitikájáról, külpolitikájáról beszélt. Majd azokról az okokról, melyek az első Magyar Tanácsköztársaság bukását előidézték. Majd így folytatta:

— Ma, 39 esztendő távlatából vizsgáljuk az első magyar proletárhatalom cselekedeteit, tetteit, bukásának okait. A történelmileg rövid távlat, a múlt 39 év azonban elégséges ahhoz, hogy magunk számára következtetéseket vonjuk le. Az bizonyos, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt és a forradalmi munkás-paraszt kormány, amikor 1956. év végén, illetve 1957. év júniusában politikai és gazdasági programját meghirdette, számolt a Tanácsköztársaság alatt szerzett tapasztalatokkal. Számbá vette az akkor elért eredményeket, hibákat és a bukás okaiból tanulságot vont le. Az is bizonyos, hogy rövid másfél esztendő alatt az elkövetett hibákat megszüntetni nem lehet. — A gazdaság szerkezetében elkövetett aránytalanságokat megmásítani nem tudjuk. Évek sora szükséges ahhoz, hogy szocialista rendünk minden területén a teljes összhang, rend, fegyelem helyreálljon. De azt is látnunk kell, hogy másfél esztendő elegendő volt ahhoz, hogy népünk előtt bebizonyosodjon:

a Magyar Szocialista Munkáspárt, a forradalmi munkás-paraszt kormány, a szocializmus építésének marxista—leninista útját járja, és hadat üzen minden múltban elkövetett hibának azok felszámolására óriási erőfeszítéseket tesz.

A megemlékezés nem lenne teljes és méltó, ha nem foglalkoznánk azokkal a feladatokkal, melyeket 39 esztendővel ezelőtt az első Magyar Tanácsköztársaság állított maga elé, és amelyek ma is aktuálisak. Népgazdaságunkban az 1958-as esztendő terv megvalósításán fáradozunk. Több oldalról olyan tapasztalataink vannak, hogy a terv reális, megvalósítható. S ez népünk számára újabb előre-menetet biztosít. Az igaz, hogy tervünk szerint, főként a beruházásoknál csökkenés áll be, amely az iparban kb 4.6 milliárd forintot jelent. Beruházásaink más területen is szerények. Az egész nemzeti jövedelem, mintegy 10 százalékát teszik ki. Ez bizony gondokkal jár és a fejlődés bizonyos mérvű lassulását is jelenti.

Ha terveinket túlteljesítjük, és ez már az első fél év idején látható lesz, beruházásainkat is növelni tudjuk. Tehát mitőlünk függ, mennyi lesz a beruházás. A forradalmi munkás-paraszt kormány beszámolójában Kádár elvtárs megmondotta:

„többet adni csak akkor lehet, ha az állam is többet kap a dolgozóktól".

Tanulságként megszívlelhetjük, mind a tanácsköztársaság, mind az utóbbi másfél esztendő tapasztalataiból leszűrve azt, — és ez vonatkozik mind a pártra, mind a tanácsra, — hogy

az egyre bővülő tömegkapcsolat nélkül, sem termelési terveinket, sem politikai célkitűzéseinket megvalósítani nem tudjuk. Mind a párt, mind a tanács számára ez a lehetőség is biztosítva van. Dolgozóink bizalommal vannak a párt iránt, támogatják a tanácsot, amikor azon az úton jár, melyet a történelmi helyzet megkíván. Amely egybe esik a nép igazságos törekvésével és küzdelmével.

Az utóbbi másfél esztendő azt igazolja, hogy a néppel őszintén, és becsületesen kell terveinkről, gondjainkról feladatainkról és célkitűzéseinkről beszélni.

Mondjuk meg nyíltan és bátran eredményeinket, hibáinkat és szervezzük meg a nép támogatását eredményeink növeléséhez, hibáink felszámolásához.

Ha a két erő, a párt és a tanács, mely vezeti a néptömegek harcát ebben a feladatban éppúgy, mint egyébb másban egységes, nincs olyan erő, mely visszatarthat bennünket a szocializmus útján. Ehhez tartozik az is, hogy az első tanácsköztársaságról dolgozóink egy véleményen legyenek velünk, és az első tanácsköztársaságban győzelmeinket ünnepeljék.

A 25 esztendős fasiszta rezsim aljas, szemforgató módon a hazugságok áradatát szórta az első Magyar Tanácsköztársaságra.

Dolgozóink előtt arra törekedett, hogy befeketítse a tanácsköztársaság vívmányait, és azt a dicsőséges 133 napot, amikor a dolgozó nép először volt a saját hazájának ura.

A sovinizmus, a nacionalizmus mérgét arra használták fel, hogy a proletárhatalom ténykedéseit ócsárolják, az igazi hazafiakat becsméreljék, és népünk dicsőséges harcát saját dicstelen és népellenes tevékenységükkel ellensúlyozzák.

Bármennyire is erőlködött az ellenforradalom, a hatalomra jutott fasizmus, bárhogy is próbálta elnémítani a forradalom hangját, börtönbüntetéseket, akasztófákat szabott ki azok számára, akik a forradalom hű harcosai voltak, a munkásmozgalom megállítása, előretörő harcának visszaszorítása még sem sikerült.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom hű hívetése, az első Magyar Tanácsköztársaság kiharcolása, a győzelem megindulását, és a végső győzelem befejezését vonta maga után.

1945. április 4-én — mely nap nemzetünk legnagyobb ünnepe — megszületett az a szabadság, függetlenség és a boldog élet, amelyért ezrek és ezrek áldozták életüket a fasizmussal vívott harc során. Hogy népünk szívéből, gondolatából nem lehet kitörölni a tanácsköztársaság vívmányait és dicsőségét, mindezek mellett bizonyság, hogy ma a szocialista országok nagy közösségének tagjaként harcolunk az új rend megteremtéséért és a világ népeinek békéjéért — mondotta Kelemen László elvtárs, majd így folytatta:

— Néhány szót kell szólnunk arról a kötelezettségekről, melyek előttünk állnak.

1. Munkánk középpontjába az 1958-as esztendő terv teljesítését, lehetőleg túlteljesítését kell állítanunk. A szocialista tábor, élén a Szovjetunióval, az ellenforradalmat követően, a világon eddig soha nem látott baráti, testvéri internacionalista kötelezettségből fakadó segítséget adott. Ez 1957-ben talpra állított bennünket. Sikerült súlyosabb megrázkódtatások nélkül a gazdasági vérgeringést megindítani, és állandósítani. De ez nem mehet sokáig. Saját talpunkra kell állnunk, mert a szocialista tábornak is meg van a maga gondja, célkitűzése, amit teljesítenie kell, és amelyek teljesítéséhez nekünk is hozzá kell járulnunk.

2. Ma a népek harcának középpontjában, a béke megőrzése áll, mint főfeladat. A Szovjetunió fegyveres segítsége, mely megóvott bennünket mind a helső polgárháborútól, mind az esetleges külső imperialista világháborútól, arra kötelez bennünket, hogy erőnket nem kímélve, harcoljunk a szocialista tábor célkitűzéséért, a béke megvédéséért. Ennek az útja kettős. Használjunk fel minden nemzetközi fórumot arra, hogy hallassuk szavunkat. Küzdjünk a nagyhatalmak vezetőinek találkozásáért, amely jelen időszakban a feszültség enyhítésének egyik módja lesz. Ugyanakkor tiltakozzunk ahol csak módunkban lesz, az atom és hidrogén fegyverek gyártása, használata ellen, harcoljunk betiltásukért. Szálljunk síkra a Szovjetunió javaslatai mellett, amely a világbéke tartós megteremtésére irányulnak. Az a feladatunk, hogy népünk előtt világossá tegyük a szocialista tábor békére irányuló célkitűzéseit, megmutassuk annak nagyszerűségét, és leleplezzük az imperialista agresszív erők hazugságait, melyek tévútra akarják vezetni a népet. Melyllyel a háború kirobbantását akarják előkészíteni. A feladatok megoldásánál, mind a pártnak, mint a tanácsnak sok tennivalója, lehetősége és kötelessége van.

3. Nemzetközi kötelezettségeink mellett fontos, és ezzel egybevágón sok munkánk van a belpolitikai területen is. Másfél évvel az ellenforradalmat követően egy pillanatig sem mondhatunk le arról, hogy a földalá kényszerített ellenséggel ne folytassunk kíméletlen harcot. Az ezideig rendelkezésünkre álló tapasztalatok is azt mutatják, hogy a belső ellenség, annak ellenére, hogy a földalá kényszerült, megjuhászodott, nem szüntette be támadását a népidemokratikus rend ellen, nem adta fel restaurációs kísérleteit. Óvatosabb az ellenség, tehát nekünk éberebbnek kell lennünk, résen kell állnunk, hogy mindennemű próbálkozását csírájában elfojtsuk.

Mi, kommunisták, tanácstagok, Hazafias Népfront tagjai ennek érdekében sokat tehetünk. De erőnk mégis kevés, ha küzdelmünkkel nem párosul népünk megértése és támogatása. Tehát ha eredményes munkát akarunk végezni, napról-napra harcolnunk kell azért, hogy a becsületes emberek tábora tömörüljön körénk, harcoljon velünk együtt — fejezte be beszédét Kelemen László elvtárs.

Az ünnepi beszéd után Simek Árpád elvtárs a következő határozati javaslatot terjesztette az ünnepi gyűlés elé

A Magyar Szocialista Munkáspárt városi bizottsága, a városi tanács és a Hazafias Népfront Komló Városi Bizottságának elnöksége, 1958. március 21-én, az első tanácsköztársaság 39. évfordulójára rendezett közös ünnepi gyűlésen a következő határozatot hozza:

1. *1959. március 21-én ünnepeljük az első Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 40. évfordulóját. Hűen a munkásmozgalom hagyományaihoz, nemzetünk történelméhez, meghatározzuk, hogy a 40. évforduló ünnepségeit egyhetes megemlékezés keretében tartjuk. Üzemeinkben és hivatali szervezeteinkben előadások, kiállítások és egyéb lehetőségek felhasználásával elmélyítjük dolgozóinkban az első Magyar Tanácsköztársaság jelentőségét, és szerepét népünk életében, nemzeti történelmünkben.*

A 40. évforduló megemlékezésének dokumentálására utcát nevezünk el Első Tanácsköztársaság névvel. Ezenkívül utcákat nevezünk el azokról, akik kiemelkedő tetteket vittek végbe az első munkáshatalom kivívása alkalmával — így többek között Korvin Ottó, Szamuely Tibor, Landler Jenő elvtársakról nevezünk el utcákat.

2. *A városi tanács, és a mi kérésünkre a Komlói Szénbányászati Tröszt, alapítványt létesít. Az alapítványból jutalmazzuk azokat, a munka területén kiváló eredményt elért dolgozókat, vájárokat, vájáriskolásokat és gimnáziumi tanulókat, akik az első Magyar Tanácsköztársaság emlékére rendezett ünnepi héten, a munkaversenyben, tanulmányi versenyben az első helyen végeznek.*

Az alapítvány összege ötezer forint legyen. Ebből négyezer forintot a bányászok munkaverseny-győztesének, ezer forintot pedig a legjobb vájáriskolai tanuló, és gimnáziumi tanuló között kell felosztani.

Az alapítvány elosztását, odaítélését bizottság végezze. A bizottság tagjai: az MSZMP városi bizottság tagja, a városi tanács küldötte, a Komlói Szénbányászati Tröszt megbízottja, egy vájáriskolai és egy gimnáziumi tanár.

Az alapítványt első alkalommal 1959. március 21-én, ünnepélyes keretek között kell kiosztani.

Az alapítvány összegét a városi tanácsnál kell letétbe helyezni.

3. *A határozat jelenjen meg az Uj Komlóban, és teljes szövegét ismertesse a Bányászrádió.*

Komló, 1958. március 21-én.

A Magyar Szocialista Munkáspárt városi bizottsága, a városi tanács és a Hazafias Népfront-Bizottság városi elnöksége.

GONDOLATOK
a felszabadulás ünnepe előtt

Nekünk, pedagógusoknak nemcsak azért piros betűs nap április 4., mert a pedagógus társadalom is felszabadult 13 évvel ezelőtt, hanem azért is, mert a mi feladatunk az, hogy ezt a napot a fiatalok lelkébe is piros betűvel írjuk. Nem vádként és nem is mint általános jelenséget említem meg: sajnos még mindig harcolunk és harcolnunk kell némely szülők reakciós beállítottsága ellen. Éppen ezért nekünk kell lelki tartalommá tenni a gyermek részére ezt a szót: felszabadulás. Nekünk kell tudatosítani, hogy mitől, mi alól szabadult fel a magyar nép 1945. április 4-én.

Felszabadulásunk fizikai és pszihikai körülményeit egyaránt meg kell mutatnunk, amikor erre a napra készülünk. Különösképpen vigyáznunk kell arra, hogy a szó — melyet kimondunk, — ne puffogó frázis legyen, hanem élő, ható tartalom.

Ennek jegyében kell összeállítani az április 4-i műsort is. Felszabadultunk az idegen, főleg a germán szellem ránk nehezedő igája alól. Hosszú száz esztendők után 1945. óta élhetjük leghatározottabban sajátos, egyszerű nemzeti életünket. Népdal kultúránk igazi művelése intézményesen azóta lehetséges. Az iskola énekkara ennek dokumentálására régi magyar énekeket tanul.

A gyermekekkel való foglalkozás alkalmával ki kell hangsúlyoznunk, a lelki beállítottságunkon végigment változást is. Az osztályfőnöki órákon csakúgy, mint a történelem órákon feltétlenül időt kell fordítanunk arra, hogy szemelvényekkel mutassuk be az úri Magyarország urainak népellenességét és az elnyomottak szegénységét.

A történelem órákon úgy változtatunk a szokásos rendenhogy már most bővebben foglalkozunk a Tanácsköztársasággal, létrejöttének szükségszerűségével és bukásának okaival.

Magyar-irodalom elméletből arra az időszakra állítjuk be a szocialista realizmus oktatását, mely legalkalmasabb felszabadulásunk megemlékezésére.

Az ellenforradalom sokat rontott a gyermeki lelkekben s bizony sok türelmet, megértést és szeretetet igényel munkánk. Sokat kell ilyenkor dolgoznunk, de szívesen tesszük annak reményében, hogy minden szavunk maradandó, letörölhetetlen nyomot hagy a gyermekek lelkében.

SZAMOS JÓZSEF,
kenderföldi iskola igazgatója

Ifjúsági nagygyűlés volt Komlón

Szombaton délután került sor városunkban a tanácsköztársaság kikiáltásának 39. és a KISZ megalakulásának első évfordulója alkalmából rendezett ifjúsági nagygyűlésre.

A nagygyűlésen Hetesi Lajos, a KISZ városi titkára tartott ünnepi beszédet. (A központi előadót utazási akadályok gátolták megjelenésében.)

Hetesi elvtárs beszédében megemlékezett az 1919-es proletár forradalom küzdelmeiről és rövid fennállása alatt elért eredményeiről. Beszélt a KISZ megalakulásának egy év előtti körülményeiről és arról az útról, amit a kommunista fiatalok az eltelt egy év során megtettek.

Az ünnepi beszéd után sor került a kettős évforduló tiszteletére indított ifjúsági munkaverseny értékelésére és az e célra a Komlói Szénbányászati Tröszt által felajánlott díszes vándorzászló átadására. Az értékelés alapján a vándorzászlót a Béta-aknai KISZ-szervezet vette át.

Az ifjúsági nagygyűlés után az Erkel-teremben megnyitották az év első nagy ifjúsági bálját. A bál rendezői a vendéglátók, a KISZ-szervezetek voltak. S akik szórakoztak e bálon, szervezett és szervezeten kívüli fiatalok, jó hangulatban voltak együtt kivilágos-virradatig. Hajnali három óráig tartott a vigasság. Közben nagy izgalmat váltott ki a szépségverseny. Sokan pályáztak a Komlón ritkán látható szépségű, hatalmas élővirág-kosár elnyerésére. Mindenki megcsodálta a kiállítási szépségű, mintegy háromszoros nagyságú, hatalmas cukortálcával s azon krémszaruból ömlő, cseresznyehalommal, KISZ-jelvénnyel, több tucatnyi cukorgalambbal díszített hatalmas tortát. Szerencsés nyertesét sokan irigyelték. Bizonyos, hogy akik ott voltak, mind egy csodálatosan szép estet őriznek emlékükben.

Ságvári emlékéremmel . . .

Ságvári emlékéremmel tüntették ki a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 39. évfordulója, és a KISZ megalakulásának első évfordulója alkalmából Máté András, Komló III-as aknai vájárt. E magas kitüntetést csak azok nyerhetik el, akik munkájukban és az ifjúsági mozgalomban példamutatóan kiemelkedő, alkotó munkát végeznek.

Máté András serdülő kora óta törés nélkül, mindig a legaktívabb ifjúmunkások közé tartozott. Ezért is érdemelte ki, hogy a DISZ az 50-es években vérnökséget vállalt vájáriskolai tanulmányai felett. Az ifjúsági mozgalom nem csalódott Máté Andrásban. A nagybátonyi vájáriskola után a komlói III-as aknán bebizonyította, hogy érdemes volt a bizalomra.

Mint ifjúsági brigádtagot, majd brigádvezetőt a múlt évek során is számos esetben részesítették dícséretben. Három esetben érdemelte ki lelkiismeretes termelőmunkájáért a sztahanovista oklevelet. 1955-ben a DISZ Központi Vezetősége is dícsérő oklevéllel jutalmazta azért, mert a 3. helyezést érte el brigádjával az ifjúsági frontbrigádok országos versenyében.

Békéscsabai földművesek gyermeke Máté András. Szülei a felszabadulás óta, a nekik juttatott 5 hold földön gazdálkodnak. Itt e szülői házban tanulta meg András a munkásosztály, a dolgozó nép iránti szeretetet, a hűséget a nép ügyéhez. E hűség megnyilvánulása nála az állandó becsületes munka, s a sok fáradsággal járó, néha még áldozatot is követelő ifjúsági, mozgalmi tevékenység.

Amikor új kitüntetését átvette, az átadáson jelenlévő komlói fiatalok őszinte jókívánságokkal halmozták el. Tisztelik és szeretik őt fiatal társai. Tisztelik lelkiismeretes munkájáért nyugodt modoráért, következetes és példamutató KISZ-munkájáért. No és a szerénységéért, mely abban is megnyilvánult, hogy a jókívánságokra zavart szerénységgel csak ennyit válaszolt: — „Nem a kitüntetésért dolgozom", Akik ismerik, tudják, hogy ez így van. Ezért tartják érdemesnek e nagy tisztességre.

Mozgalmi HÍREK

— **A Magyar Honvédelmi Sportszövetség** Komló Városi Elnöksége felhívja az 1938. évben született sorköteles fiatalok figyelmét, hogy 1958. március 30-án délelőtt 9 órakor jelentkezzenek a szövetség Lenin tér 1., földszínt 18-as számú helyiségében. Katonai kiképzés megbeszélése céljából. A megjelenés kötelező.

— **Személy-** és motorkerékpár-vezetői tanfolyamot indít a Magyar Honvédelmi Sportszövetség Komlói Elnöksége, március 31-én délután 4 órakor. — A tanfolyamra jelentkezhet minden 18. életévét betöltött férfi és nő. Jelentkezni mindennap délután 4 órától lehet a szövetség Lenin tér 1., földszínt 18-as számú helyiségében. A tanfolyamra jelentkezőknek beiratkozáskor a tandíj felét (a gépkocsizóknál 225 forintot, a motorozóknál 100 forintot) kell befizetni.

— **A KISZ** megalakulásának első évfordulója alkalmából, a KISZ Központi Vezetősége, illetve a KISZ Baranya megyei Bizottsága több komlói fiatalt kitüntetett. A kitüntetéseket a múlt év során végzett kiemelkedő ifjúsági mozgalmi munkájuk elismeréseként kapták. Ságvári emlékérmet kapott: Máté András vájár, a KISZ városi bizottságának tagja. — Gregor János újságíró, a KISZ városi bizottsága agit. prop. osztályának vezetője. Fényképes megyei KISZ-emléklapot kaptak, és nevüket a megyei KISZ dicsőségkönyvébe jegyezték az alábbi komlói KISZ-vezetőknek: Bogó László (Komló város volt DISZ-titkára, jelenleg a KISZ Somogy megyei titkára), Győri Tibor, III-as aknа KISZ-titkára, Hegedüs Sándor az erőmű KISZ-titkára, Berkics János, a vájáriskola KISZ-titkára, Kislaki József, az Építők KISZ-titkára, Bögre Imre, Béta-aknai KISZ-brigádvezető, Szentpáli Pálné, a városi bíróság KISZ-titkára, Schuszter Erika, a gimnázium KISZ-titkára, Mehlmann Ferenc, a feltáró üzem KISZ-titkára, Papp Lajos Béta-aknai KISZ-brigádvezető és Németh Ferenc, a Kossuth-bányai KISZ-szervezetek csúcstitkára.

— **Komócsin Zoltán** elvtárs, az MSZMP Központi Vezetőségének póttagja, a KISZ Központi Bizottságának titkára március 21-én látogatást tett a KISZ Komló Városi Bizottságán. Ez alkalommal beszélgetést folytatott a fogadására megjelent fiatalokkal, majd látogatást tett az erőmű és a vájáriskola KISZ-szervezeteinél.

KISZ-brigádok versenye

A komlói bányaüzemek KISZ-brigádjai egyre jobb eredményeket érnek el. Hazánk felszabadulásának és a munka ünnepének tiszteletére felajánlásokkal, kimagasló eredmények elérésével készülnek.

Március 1-től 20-ig a tanácsköztársaság és a KISZ megalakulása évfordulója tiszteletére versenyt indítottak. Vállalták, hogy ez idő alatt 800 tonna szénnel termelnek többet, mint a tervezet. A KISZ Városi Bizottsága a győztes bányaüzem fiataljai részére vándorzászló adományozását határozta el.

A verseny értékelését külön bizottság végezte. Megállapították, hogy a vállalt 800 tonna szén helyett 1489 tonnát termeltek tervükön felül. Az elővájásokban dolgozó ifjúsági brigádok a tervezettnél 84 folyóméterrel többet hajtottak ki. A szállítók 1308 csillével több szenet szállítottak, mint a tervezett.

A legjobb eredményt a Bétaaknai fiatalok érték el és ezzel elnyerték a vándorzászlót. Ebben különösen Lovas Sándor vezette brigádnak van nagy érdeme, mely fejtésben 152,7 százalékos eredményt ért el. Elővájásban Nagy András brigádja 87, Bögre Imre brigádja pedig 68 százalékkal múlta felül a tervezett mennyiséget.

Második helyen a Kossuth-bányaiak végeztek. Kossuth-bánya fiataljai 488 csille szénnel termeltek többet, mint az előirányzat. A legkimagaslóbb eredmény Balogh László elővájási brigádja nevéhez fűződik. Tervüket 157 százalékra teljesítették.

Harmadik helyre a III-as aknai fiatalok kerültek. Ezen az aknán 383 csillével termeltek több szenet, mint a tervezett mennyiség.

Csak becsületes munkásoknak van helyük a komlói bányákban!

Bár a szénbányászatot egyre jobban a gépesítés jellemzi, döntő tényező marad továbbra is, a munkástörzsgárda kialakítása, a létszám a munkaerő forgalom állandó figyelemmel kísérése, szabályozása.

A Komlói Szénbányászati Tröszt 1957-es feladataiból az következett, hogy a szükséges létszámot minden körülmények között biztosítsuk. Ez sikerült. A januári 7936-os létszámot decemberre 9453-ra emeltük. Először fordult elő a tröszt életében, hogy a felvétel minden hónapban felülmúlta a leszámolást.

A feladatunkat tehát megoldottuk, de ezzel együtt olyan hibák keletkeztek, melyeket akkor még nem, de ma már meg lehet — és meg is kell — szüntetni!

Nagyon nagy volt például 1957-ben a munkaerőhullámzás. A munkára felvett új dolgozók 75 százaléka még 1957-ben le is számolt!

1958-ban az a legdöntőbb feladatunk, hogy ezt az állapotot megszüntessük, erősítsük a komlói bányászat törzsgárdáját, s eltávolítsuk bányászainkból azokat az egyéneket, akik nem dolgoznak becsületesen!

A mennyiségi követelés után ma már a minőséggel kell előállnunk a munkafelvételnél is. Csak becsületes dolgozókra van szükségünk!

Hogy ma már ezen az úton haladunk, azt a számok is bizonyítják. 1958 januárjában és februárjában összesen 259 dolgozó kapta kézhez a munkakönyvét. Ezek többsége olyan munkakerülő, léhűtő volt, akik hosszabb időn keresztül ártottak a munkafegyelemnek.

Ujjászerveztük a betegellenőrzést is. Megkezdtük azon emberek eltávolítását, akik táppénzcsalást követtek el. Itt főleg olyanokról van szó, akik csodálatos módon mindig a fizetéseket követő napokon „betegedtek" meg.

A lógók elleni szervezett harc végül azt eredményezte, hogy sor kerülhet azok megrendszabályozására is, akik 1—2 napon át minden ok és indok nélkül távol maradtak munkahelyüktől. Ma már ezt sem tűrhetjük és nem is tűrjük meg! Éppen ezért hívom fel mindazok figyelmét, akik pillanatnyilag még dolgoznak és

akik abban a hitben vannak, hogy a „néha-néha" előforduló bumlijukat utólagosan igazoltatni tudják, nagyon tévednek!

Azt üzenjük az ilyen dolgozóknak, hogy sürgősen változtassanak magatartásukon. Ma már ott tartunk, hogy az az igazolatlan műszakmulasztó, aki azzal bumlizik, hogy „legfeljebb nem kapok húségjutalmat", amikor megjelenik munkahelyén, nagy meglepetésére nem munkát, hanem a munkakönyvét kapja meg „önkényesen" kilépett bejegyzéssel.

A következetes intézkedéseinknek van alapja. Többek között az is, hogy jelenleg majdnem 300 fős létszámtöbbletünk van. Ez módot ad arra, hogy akik nem a szocialista munkafegyelem alapján kívánnak dolgozni, azok a tröszt kapuján kívül találják magukat!

Ezeknek az intézkedéseknek máris jelentős eredményei vannak.

Egyik eredménye, hogy a munkaerő hullámzás februárban — januárhoz viszonyítva — negyedére csökkent.

Egy másik eredmény, hogy az igazolatlan műszakmulasztás ugyancsak csökken. Míg 1957 minden hónapjában meghaladta ez a szám az 1250-et (sőt decemberben 1.677 volt!) addig januárban 882 igazolatlan műszakmulasztás történt, februárban pedig 746! Ez a két szám nemcsak az 1957, hanem 1956 és 1955 év számainál is kedvezőbb.

Az eredményekből következik, hogy ma módunk van amahelytelen nézet ellen is harcolni, mely szerint „aki semmilyen más területre nem alkalmas, az menjen el bányásznak". Ma már ilyen, más munkahelyre nem megfelelő emberekre, nekünk nincs szükségünk!

Mindebből természetesen nem az következik, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszthez nincs szükség új munkaerőkre. De igen van!

A becsületes, dolgozni akaró emberek számára van munka, de nincs olyanok számára, akik társaik, államunk rovására akarnak élni és nem dolgozni!

A kieső műszakok közül nagyon magas a betegségből kieső műszakok száma. 1958. első és második hónapjában — 1957 hasonló időszakához viszonyítva — mintegy 5 000—5 000 műszakkal több esett ki betegség miatt. Ebből egy kis számot igazol a dysenthéria járvány. A többi pedig arra enged következtetni, hogy egyes lógók, látva a helyzetet, taktikát változtatnak. Igazolatlanul nem mernek mulasztani, s inkább „beteg"-ek lesznek. Ezek az emberek látszatbetegséggel, pénzért lógnak.

A munkaügyi szerveink a jövőben ezt sem hagyják folytatni. Motoros betegellenőrünk és a becsületes bányászok segítségével

mindent megteszünk a táppénzcsalók leleplezésére. Ezeknek nemcsak a táppénzüket tiltjuk le, hanem azonnali hatállyal el is bocsátjuk őket és ha kell, a bíróságnak adjuk át ügyüket.

Szocialista államunkban van lehetőség arra, hogy a becsületes dolgozók jól keressenek, jutalomban, betegség esetén ingyenes orvosi kezelésben, táppénzben részesüljenek. De van arra is lehetőség, hogy mindannyiunk megkárosítói, a munkafegyelem bomlasztói ellen szigorú eszközöket alkalmazunk!

Benhardt Gyula
munkaügyi osztályvezető

Vállalások április 4 tiszteletére

Nyolc nap múlva lesz április 4, hazánk felszabadulásának nagy ünnepe. A széntermelő üzemek bányászai, műszaki dolgozói, akik ismerik április 4 jelentőségét, nagyszerű vállalásokkal és versenyfelhívásokkal készülődnek e nap megünneplésére. Különösen Kossuth-bányán van így.

Dobos József főaknász április 4 tiszteletére párosversenyre hívta Scwarcz József bányamestert, és a II-es körlet részéről az alábbi vállalásokat tette: „Mennyiségi tervünket 104 százalékra teljesítjük. A minőségi termelésnél, a megtűrt palatartalmat túl nem lépjük. Az átlagos csilletöltési súlyt 10 kilogrammal növeljük".

Koós László ifjúsági brigádja vállalta, hogy márciusi, valamint áprilisi tervét 102 százalékra teljesíti, a csapatban igazolatlan műszakmulasztás nem lesz, a rendes munkaidőt kidolgozzák.

Horák Ferenc KISZ brigádja párosversenyre hívta Balogh László KISZ brigádját, és az egymásután következő két ünnep tiszteletére az alábbi vállalásokat tette: „A mennyiségi tervünket 110 százalékra teljesítjük, balesetmentes munkát végzünk, a munkaidőt teljes egészében kihasználjuk. A brigádunkban igazolatlan műszakmulasztást nem tűrünk.

Hasonló vállalásokat és versenyfelhívásokat tett; a Magyar Béla KISZ-brigád, Holm Antal főaknász, Szilágyi Antal főkörletvezető, valamint a Szuhadovszki brigád.

TH-gyűrűző brigádok Kövestetőn

A Vájártanuló Intézet KISZ-szervezetének kezdeményezésére másfél hónappal ezelőtt a kövestetői „Ifjúsági Bányarész"-ben TH-gyűrűző brigádok alakultak. A minap ezeket a brigádokat meglátogattuk. Utunk első állomása a 61-es brigád munkahelye volt. Benkő Ferenc oktató vezetésével, a II. szinten másodéves vájártanulók dolgoznak. Novák Lajos, Lajos István, Ferencsi János, Friglik Gyula és a többiek, még a nyolc általános iskolát sem végezték el, amikor vájártanulók lettek. Lassan, nyugodtan dolgoznak. Munkahelyük nagyon szép. Tisztaság, rend mindenhol. A TH-gyűrűk olyan glédában állnak, hogy öröm rájuk nézni,

A tanulók egy kicsit fegyelmezetlenek. Dalolnak, nevetnek, viccelnek, és sokszor nem fogadnak szót az oktatónak! Talán azért van ez, mert a vezetőik nem elég szigorúak velük szemben. Ez a brigád februárban 130 százalékos eredményt ért el. A fiatalok elmondották, hogy az intézetben verseny folyik és az elméleti, valamint a gyakorlati oktatásban első helyen álló tanulók a „Szakma Kiváló Tanulója" jelvényt, és pénzjutalmat kapnak. Ők pedig ebből nem akarnak kimaradni. Igen ám, de az intézet vezetősége a munkafegyelem állapotát is figyelembe veszi és csak azokat részesíti kitüntetésben, akik itt is kifogástalanok. Tehát vigyázni kell.

Az elsőévesek, akik abban a megtiszteltetésben részesültek, hogy a TH-gyűrű biztosítással megismerkedjenek, Pintér Imre oktató vezetésével ugyancsak II. szinten dolgoznak. Farkas Ferenc, Franyó István, Kerekes László és a többiek — összesen 11-en vannak, a 60-as brigádban — nem régen végezték el az általános iskolát. Nekik még nehezebben megy a munka. A magaviseletük jobb, mint a másodéveseké, de a TH-gyűrűkkel még nem tudnak úgy bánni, mint azok. Érthető is, hiszen számukra ez a munka még szokatlan, de három év múlva, amikor már vájárok lesznek, ők is kifogástalan munkát végeznek.

Jól tanulnak, a magaviseletük kifogástalan, hallgatnak az oktatójukra és ez a legdöntőbb. Ha továbbra is ilyen szorgalmasak lesznek, mint a tanulóidő első évében, akkor minden remény megvan arra, hogy a 60-as brigád elsőéves tanulóiból, jól képzett vájárok lesznek.

Újabb sikeres kamrarobbantás a kőbányában

Március 21-én került sor a harmadik nagyteljesítményű kamrarobbantásra az ÉM. 7-es számú Kőbányájában. Az előkészületi munkálatot — a határidő előtt — öt hét alatt végezték el Szabó Elek főmérnök irányításával, Adorján Andor, Könyigh Ferenc, Kurucsai Ferenc és Krisztás Ferenc bányászok.

A kettős „T" alakú kamrába 2750 kg robbanóanyagot helyeztek el.

A harmadik robbantás eredménye — akárcsak az előzőké — felülmúlta a számításokat. A tervezett 30 000 köbméter kő helyett mintegy 35—40 000 köbméter omlott le a robbantás pillanatában. Ebben nagy mértékben közrejátszott, a szakszerű előkészítés mellett a kedvező kőviszony is.

A negyedik robbantás előkészületeit is azonnal megkezdik, ha az időjárás kedvezőre fordul.

Ítélkezett a társadalmi bíróság

Március 20-án délután három órakor nyilvános tárgyalásra ült össze Kossuth-bánya társadalmi bírósága. A hallgatóság zsúfolásig megtöltötte a kultúrtermet. Nagyon sokan jöttek el, hogy fül- és szemtanúi legyenek a két tárgyalásnak.

A vádlottak padján Herke Dénes főcsatlós, Tóth Zoltán fúrómester és két csillése, Kalapos Mihály és Farkas Ferenc ültek.

Lukács elvtárs Kossuth-bánya társadalmi bírósága elnökének rövid bevezetése után megkezdődött a tárgyalás. Először „testi épség veszélyeztetés" címén Herke Dénes ügyét tárgyalták, de kellő bizonyíték és szakvizsgálat hiánya miatt a tárgyalást elhalasztották.

Amikor a társadalmi bíróság elnöke — második napirendi pont keretében — ismertette Tóth Zoltán és két társának tettét, moraj futott végig a termen, jelezve, hogy a jelenlévők elítélik az olyan embereket, mint Tóth Zoltán és két társa. Ez bebizonyosodott a sok felszólalásból is. A vád a következő volt:

Tóth Zoltán fúrómestert és két csillését február 28-án, fizetés napján, délután műszakra osztották be. Nem szálltak le a bányába, hanem a Sportvendéglőbe mentek italozni. (Később kiderült; a fúrómester annak ellenére, hogy kiváló szakember, nagyon szereti az italt és ezért mindenre képes. Talán emiatt él rossz családi életet.)

Tóth Zoltán italozás közben azzal nyugtatta meg Kalapos Mihályt és Farkas Ferencet, hogy ne féljenek, ő este elmegy és beírja a műszakot.

Az ígéretet tett követte. A fúrómester elment a feltáró körlet irodájába és mindhármuknak beírta a műszakot, sőt még azt is, hogy ezen a napon, február 28-án a délutáni műszakban 4 métert bővítettek. (Ezért a szakmány 400 forintot ír elő.) Ezek után visszatért a Sportba és tovább folytatták az ivást. Persze már vidámabb hangulatban.

De az előre megfontolt „terv" nem sikerült. Az illetékesek rájöttek a bűncselekményre. Az üzem vezetősége, a szakszervezeti bizottsággal egyetértve társadalmi bíróság elé állította őket. Igen hosszúra nyúló vita után megszületett az ítélet. Tóth Zoltánt hat hónapig terjedő időre leváltották az eredeti beosztásából és segédmunkás beosztásba helyezték, napi 49 forintos keresettel. A két társa, Kalapos Mihály és Farkas Ferenc ugyancsak hathónapig terjedő ideig 10 százalékos bérelvonással kapják fizetésüket.

Ez az ítélet is szolgáljon elrettentő például az olyan emberek számára, akik még úgy gondolkoznak, mint Tóth és két társa.

A becsületes emberek pedig mindannyiunk érdekében, őrködjenek továbbra is a népi vagyon felett és leplezzék le a Tóth Zoltánokat!

ISMÉT SIKONDÁRÓL

Nemrégiben még gyakran panaszkodtak a konyhára a sikondai szanatóriumba utalt bányászok. Kevés és nem megfelelő minőségű étellel várták a műszakról érkezőket, s nem volt kielégítő tápértékű és kalóriájú a reggeli, tízórai, de a vacsora sem.

Ezt a hibát már megszüntették Sikondán. A régi konyhavezető helyére új került, így jelenleg panaszra nincs is ok. Amikor végigjárjuk a szanatóriumot, az előcsarnokban kényelmes fotelban idős bácsikát látunk pihenni. Mint megtudtuk, ő már nem jár dolgozni a szanatóriumból. Nyugdíjas lett, s mert szüksége van a kezelésre, no meg a 22 évi bányamunka után a pihenésre is, kérte a beutalását. A szakszervezet teljesítette a kérését. Feld Ádám már több, mint egy hete tartózkodik a szanatóriumban. Amikor a konyháról érdeklődtünk nála, ezeket mondja:

— Kell-e jobb bizonyíték arra, hogy jó az ellátás, mint amit a mérleg mutat. Egy hét alatt ugyanis majdnem két kilót híztam. S emellett sokat pihenek és szórakozom is. Panaszra igazán nincs okom.

Már javában falatoznak a beutaltak, amikor az ebédlőbe érünk. A kályha melletti asztalnál a Villamos Üzem dolgozói étkeznek. A legidősebbet, az 56 éves Schmidt Edét kérdezzük meg:

— Hogy ízlik az ebéd?

— Nagyon finom. De ne higyjék ám, hogy csak ma ilyen jó! En már sok helyen jártam külföldön is, de ilyen jól még nem éreztem magam, mint itt.

A két idős ember után a Villamos Üzem fiatal dolgozóitól érdeklődtünk a szanatóriumi élet iránt, de ők is az előzőhöz hasonló véleményen vannak. Már-már úgy látszik nincs semmi baj jelenleg a konyhával, amikor egy hibát mégis észleltünk. A szanatórium főorvosának minden étkezés előtt meg kellene kóstolni a kiadásra kerülő ételt. Ezt azonban ezidáig elmulasztották. A konyha vezetője pedig — mivel 100 főnél kevesebb ember étkezik itt — nem tette félre az ételmintákat. Ezen sürgősen változtatni kell! Az ételmérgezést, vagy egyéb hibákat ugyanis csak ebben az esetben lehet megakadályozni.

Növekedett a gázszén-adósság

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben ismét nem kielégítő a gázszén-termelés. A tröszt a gázszénkihozatali tervét március 22-ig nem sikerült teljesíteni. Sőt, ahogy közeledik a hónap vége, úgy csökken a százalék és növekszik az adósság. Március 17-ig az adósság 88 tonna gázszén volt, jelenleg pedig ez 133 tonnára emelkedett.

Minden bányász becsületes munkájára szükség van, hogy ez az adósság megszűnjön. Még nincs későn. Remélhető, hogy a következő napokban az üzemek a gázszénkihozatali tervüket — akár csak januárban és februárban — márciusban is teljesítik.

OHL—MOKK

A Fekete-tenger felől érkező kisebb gőzösök kedvelt kikötőhelye: Üsküdar. Az igénytelenebb rétegek piaca, és szórakozóhelye ez a közel európai, de tipikusan keleti város. Mintha mindennap sátoros ünnep volna, oly vidáman s fürgén ugrálnak ki hajóikból a színes öltözetű, piros, kék és zöld kelmékbe csavarodott kalmárok, kufárok, zenészek, törökmézesek és kockavetők, batyuikkal, szerszámaikkal a napsütötte mólókra. A mohamedán alkovokból diszkréten szűrődik ki Allah reggeli köszöntése s mintegy jelre, most már megszólalnak a csimpoják, dudák és az utcai árusok. Az ürüpecsenyések megnyüzzák a birkát, a kupecek olajlevél csomóval csutakolják öszvéreiket, hogy fényesebb legyen a szőrük, egy rongyos legény halom kóser libát tól talyigán és osztja széjjel a kereskedők nejeinek. Az asszonyok nyomban hozzá is látnak a libatisztításhoz. A fejét, lábát a koldusoknak, a belét az utca porának adják. Mindez és minden az utcán zajlik le. Ott főznek és mosnak, a borbélyok ott „rendelnek". Ott étkeznek, oda hordják a szemetet, de söpörni, — senki sem söpör, csak a nyári évszakot megelőző balkáni szél, amely egy évben egyszer mindent besodor és eltemet a Tuz Gölü tóba. Az ehetőt pedig éjszaka felfalják a sakálok, melyek itt már oly szelídek, mint nálunk a farkaskutyák.

Egyetlen ehhez hasonló várost láttam még. Jóval északabbra és egy teljes fokkal nyugatabbra is fekszik Üsküdartól. Az IA—Sidog-i (Godisai) Olszóról (Oroszló) befutó gőzös végállomása: Ohl-mokk (magyarul ez Komlót jelent.) Élénk piaca és zajos mulatóhelyei már messziről feltünnek az európai utazóknak. A mintegy 600 méteres Ke-Csem (Mecsek) csúcs tövében fekvő városban már kora januárban leesik az első hó. Éppen egy ilyen kora januári hónapban láttam a következő esetet:

Mig Üsküdarban a talyiga, itt egy Tefu felületű kocsi hordta szét a „kóser"-t, illetőleg az akciós hízót. Ez alkalommal szintén az utcán kopasztották, forrázták és beleztek ki szegény disznókat. Ott is főztek meg, annak hurkáját. A sakálokhoz hasonló szelíd házikutyák éjjelente itt is nagy lakomát csaptak az elszórt csontok között. Ohl-Mokk legrégibb utcája a HTUS-SOK (Kossuth Lajos) utca. Itt egy szombat délután a jórészt ünneplőben sétáló emberek között járva, feltűnt nekem, hogy a 36-os számú ház előtt, az utcán mossák a lovakat. Ezt a műveletet oly közel végezték a járdához, hogy az már az ott közlekedők öltözékét is mosással fenyegette.

Ohl-Mokk városának van egy egészen rokonhangzású utcája: Be-Rek. Ez magyarul Berek utcát jelent. Ezen utca sarkán egy bolt van, melyben időnként húst árusítanak. A bolt inkább zárt állapotában érdekes. Helyi szokások szerint, a magas lépcsőn egy csövet vezettek ki az utcára s amikor az üzletet takarítják, a véres lét, apró csontokat, a vízzel együtt kieresztik a járdára. Az üzlet dolgozóinak ez természetes és nem is gondolnak arra, hogy vannak európai városok, ahol az emberek nem bepiszkítják, hanem reggelenként elsöprik a ház elejét.

SÓK—ICS

SPORT

Komlói Bányász—Szombathely 0:0

Szombathely, 6.000 nézo. Vezette: Boros dr. (Csuti, Schmuk).

KOMLÓ: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Balázs — Grózdics, Molnár I., Molnár II., Daum, Gelencsér. Edző: Bodola Gyula.

SZOMBATHELY: Varga II. — Molnár, Ekler, Szolosi — Kulcsár, Szakály — Polgár, Pal, Varga I., Czigony, Tóth. Edzo: Kiss Gábor.

Szögletarány: 8:2 a Szombathely javára.

A csapat viszontagságos út után érkezett meg Szombathelyre. Szombaton reggel külön busszal indultunk a mérkőzésre. Hatalmas hóesés és hóvihar, autóbuszunk rendületlenül szelte a kilométereket. Sok helyen kétméteres hóakadályokon törte magát keresztül. Kaposvár után mintegy 15 kilométerre, az út végéhez értünk. Ugyanis egy autó az úton keresztben állt, hótól teljesen befedve. Elzárta a további utat. Azonnal visszafordultunk és Dombóváron, a Pécsre menő sebesvonatra szálltunk, melyről Szentlőrincen szálltunk át a Kanizsai motorvonatra. Telefonon sikerült a csapatnak helyet biztosítani, s így meglehetősen kényelmesen, de nagy késéssel érkeztünk Szombathelyre. Az úton több helyen hóeke haladt a vonat előtt. Nagykanizsa után nem volt hó. Szombathelyen pedig a hírét sem láttuk a hónak.

A mérkőzés előtt Szombathelyen is megindult a hóesés, de nem sokáig tartott. A lehullott hó azonnal elolvadt. A tartalékcsapatok mérkőzése után került sor a két első csapat találkozójára. Az első percekben a Szombathely lépett fel támadóan. Több támadást vezetett a szombathelyi csatársor, de védelmünk biztosan rombolt. 15 perc után csapatunk vette át a játék irányítását. Ettől kezdve sok veszélyes támadást vezettünk, de igazi nagy gólhelyzet nem akadt. A szombathelyi csapat inkább a jobbszélen vezette támadásait, de ezek rendre elakadtak védelmünkön. A 20. percben Komlói megsérült. S mintegy 10 percig az öltözőben ápolták. Tíz emberrel is sikerült támadásban maradni. A 28. percben a szombathelyi Polgár előtt nyílt gólszerzésre alkalom, de Krausz remek érzékkel háritotta a veszélyes lövést.

A 33. percben a 16-os tájékán Kohlmann kapja a labdát, de jól eltalált hatalmas lövése hajszállal a kapu mellett süvített el.

Négy perccel később formás támadás futott végig a pályán. Molnár I. jó érzékkel szöktette az előretörő Kohlmannt, aki a 11-es pontnál utólérte a labdát, de lövésébe Szőlősi az utolsó pillanatban belelépett. Az első félidő komlói támadással végződött.

A szünetben a csapattól további lelkes játékot kért az edző. A II. félidőben rögtön támadóan lépett fel csapatunk.

A 47. percben Molnár I. előtt adódott hatalmas gólhelyzet, s mintegy 11 méterről nagyerejű bombát zúdított a kapura. Varga II. bravúrosan ütötte ki a labdát, melu újból Molnár I. elé pattant. Molnár I. lövés helyett tiszta helyzetből, mintegy 6 méterről a kapus kezébe emelte a labdát.

Ezután két-három szombathelyi támadás is veszélyeztette a kapunkat, de Krausz biztos kézzel, nagyszerűen hárított.

A 69. percben Gelencsér tör tisztán kapura és 13 méterről a szombathelyi védőktől szorongatva kapura lő. Lövését Varga II. jó érzékkel védte. Egy perc múlva a jobbszélen Grózdics futott el, s a 14 méteres lövése a jobb felső sarok oldalvasát találta el.

Továbbra is támadásban maradtunk. Molnár I. nagyszerűen elfutott. Lerázta magáról a védőket, de mezzét Ekler megfogja és ennél fogva húzza vissza. A mérkőzés vége előtt néhány meleg helyzet volt kapunk előtt is. Polgár elvétette a labdát, de a szombathelyi csatárok elszalasztották a kínálkozó gólhelyzetet. Az utolsó 5 percben a mezőnyjátékkal ért véget a mérkőzés.

BIRALAT.

A jotalajú pályán végig változatos, izgalmas küzdelmet vívott a két csapat. A mérkőzésen látszott, hogy a szombathelyi csapat mindent megpróbált a győzelemért. Időnként keményen, durván igyekeztek a hazai pálya előnyét kihasználni. De a játékvezető kezében tartotta a mérkőzést és minden szabálytalanságot észrevett. Az utolsó percekben több „színész" jelenet is adódott a pályán, amikor a szombathelyi csatárok 11-est reklamáltak. Egy alkalommal belerúgtak Krauszba, majd eldobta magát az egyik szombthelyi játékos, és jajgatva 11-est követelt. De az igazságosan bíráskodó Boros dr. nem adott helyt semmiféle reklamációnak.

A mutatott játék alapján csapatunk feltétlenül győzelmet érdemelt volna.

Csapatunkból *Krausz* végig biztos kézzel fogta a labdát. Több esetben bravúrosan mentette meg kapunkat a góltól. A védelem mindhárom tagja nagy lelkesedéssel, egymást felülmúlva akadályozta meg a gyors szombathelyi csatárok eredményességét. Különösen *Polgárnak* volt nehéz dolga a jó formában lévő, és sokszor túlkeményen játszó Varga I. ellen. *Kohlmann* végig biztosan állt a lábán, és a támadásokból is kivette a részét. *Balázs* keményen, de sportszerűen és jól oldotta meg védő feladatát. Ezúttal a támadásokból is kivette a részét. Elöl *Grózdics* többször lendületesen elfutott és ellenfelét sikerült átjátszania. *Molnár I.* az építésekből vette ki részét. A kihagyott helyzeteknél azonban hibázott. Lövésre keveset vállalkozott. *Molnár II.* inkább hátul volt hasznos, s mint hátravont középcsatár zavarta a szombathelyi támadások kibontakozását. *Daum* a támadás felépítésében vette ki részét, de túlságosan respektálta a keményen játszó szombathelyi védelmet, s ezért kapu előtt veszélytelen volt. *Gelencsér* végig nagy területen játszott, sokat harcolt a labdákért, de ezúttal a magas szombathelyi védőkkel szemben, fejelésben többször alul maradt.

A szombathelyiekből *Varga II.* többször csak szerencsével háritott. A hátvédhármas végig nagy lelkesedéssel küzdött. A fedezetpárból *Kulcsár* volt a jobbik. A csatársorból *Varga I.* volt a legjobb, de *Czigony* is nagy területen és jól játszott. A szombathelyi *Polgár* lendületesebb elfutásaival veszélyessé tette kapunkat.

A játékvezető végig kezében tartotta a mérkőzést, és jól ítélte meg a legkisebb szabálytalanságot is. Hibája az volt, hogy túlságosan támaszkodott a két partjelzőre, akik közül az egyik sok veszélyes támadásunknál, indokolatlanul lest jelzett.

TARTALÉKBAJNOKSÁG

Komlói Bányász—Szombathely 3:0 (0:0)

Szombathely, 3.000 nézo, Vezette: Szenesi.

A tartalékcsapatok mérkőzése két ellentétes félidőben hozott. Az első félidőben a szombathelyiek támadtak többet. Ekkor csak egyszer gyors elfutással tudtunk veszélyeztetni. Az első félidőben Udvaros 20 méteres hatalmas bombája a felső kapufáról vágódott vissza, de egy csatárunk sem volt ott, hogy a visszapattanó labdát értékesíteni tudta volna.

A második félidőben Udvaros középre került, s ekkor sokkal jobban ment a csapatnak a játék. A sérült Prelóger került a jobbszélre, Korom hátrament védőjátékosnak, Mestyán pedig visszament eredeti helyére. A szünet után csapatunk lépett fel először támadóan és a 48. percben szabadrúgáshoz jutottunk. Udvaros 16 méteres szabadrúgását a kapus kiöklözte, a labda Prelóger elé pattan, aki 8 méterről az ellenkező sarokba lövi, 1:0. Az 53. percben Korom Pfeffermannak adja a labdát, Pfeffermann beível és Udvaros mintegy 20 méterről, kapásból a bal alsó sarokba bombáz, 2:0. A 74. percben egy támadás során Udvaros Kiss beadását fejjel juttatta a hálóba, 3:0. A továbbiakban mezőnyjáték folyt a pályán, de az eredmény nem változott.

Dicséretet érdemelnek: Mestyán, Tatai (a mezőny legjobbja), Udvaros, Pfeffermann, illetve Kelemen és Tieber.

HIREK, közlemények

Csomót keresnek . . .

Kevés olyan embert találunk, aki nem a más, hanem saját munkájában keresi a hibát. S még kevesebb az olyan ember, aki beszél is arról. Most egy ezzel kapcsolatos történetet mondunk el. Igaz, hogy nem nagy dolog, de mégis beszélni kell róla.

A kenderföldi 61-es üzerboltban történt. Az egyik kenderföldi lakó a szokás szerint már a hónap elején levágatta a tejjegyet, lebélyegeztette azt, s aztán naponta vitte haza a tejet anélkül, hogy bármi baj történt volna. Igy ment ez egészen március 23-ig. Ekkor ugyanis a tejet kiszolgáló eladó észrevette, hogy a jegyre nem irta rá a nevét az a bolti dolgozó, aki levágta azt. Sőt az eladó még a bélyegző lenyomatát sem látta, mely halványan ugyan, de ott volt a jegy felső sarkában. Ezért aztán két napon nem is adott ki tejet erre a jegyre.

Az ilyen esetekre azt mondják, csomót keresnek még a kákán is. Vajon ha valóban szabálytalanság történt, arról a vásárló tehet? Ha baj volt a jeggyel miért nem vették észre azt már a hónap elején? S ha az eladó követte el a hibát, miért a vásárlót büntetik azzal, hogy nem adják ki a neki járó tejet? A csomót most már megtaláltuk, reméljük a bolti dolgozók kibogozzák azt!

— **Harmincket** KISZ ifjúsági brigád dolgozik jelenleg Komló termelő üzemeiben.

— **A Komlói** Szénbányászati Tröszt versenycsoportja 13 röplapot adott ki ebben az esztendőben, de az egyes üzemek külön is jelentettek meg röplapot. Ezentúl az Északi Üzemek számára is készül — havonta egy alkalommal — az eredményekről beszámoló röplap.

— **A nagy havazás,** hófúvás következtében fellépő szállítási nehézségek már szünőben vannak. Március 24-én már csak 22 vidéki dolgozó maradt távol munkahelyétől ilyen ok miatt.

— **Fazekas Anna:** Az öreg néni özikéje — című ifjúsági könyvét, sokan vásárolják a Kossuth Lajos utcai könyvesboltban. Eziáig mintegy 130 példányban fogyott el. A könyv 18 forint.

— **Márciusban** — a komlói bányaüzemek közül — egyedül III-as aknán sikerült minden nap felszínre küldeni a tervezett szenet.

— **Fehér** tisztaselyem blúzok 200 forintért, fekete plisszérozott szövet aljak 170 forintért, női táskában is elférő nylon esőkabátok 1800 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **Szobafestő,** mázoló és címfestési munkát minden igénynek megfelelően végez — mintakollekcióból választható falminták alapján — a Helyiipari Vállalat festőrészlege. Kölcsey út 1. sz. alatt, vagy a 11-84-es telefonon vesznek fel megrendeléseket.

— **A lottó** következő jutalomsorsolásain külföldi utazásokra érvényes jegyeket, a brüsszeli világkiállításra szóló jegyeket, 2000 forintos készpénzutalványokat és több külföldi világbajnoki mérkőzésre érvényes jegyet sorsolnak ki.

— **Műbútorokat** és festett bútorokat I. osztályú anyagból 30 napon belül elkészít a Helyiipari Vállalat asztalos részlege. Megrendeléseikkel keressék fel a Kossuth Lajos utca 17. szám alatt lévő asztalos részleget. Telefon: 26-13.

— **Szabálysértés** miatt, illetve a vasútállomás területének és a parkosított területnek beszennyezése miatt Balázs Józsefet 60, Varga Ferencnét pedig 50 forintra bírságolta a városi tanács vb igazgatási osztálya.

— **Hetvenötezerkilenc százhuszonnyolc** forinttal volt több az 1958. februári piaci felhozatal, mint a múlt év hasonló időszakában. Nagyobb volt a kínálat füstölt hentesáru, tejtermék, mák, rizs cikkekből is.

— **272 család** vásárolt mosógépet a komlói szaküzletekben, 1957-ben. Ha figyelembe vesszük az 1955-ben vásárolt 28 darab, s az 1956-ban vásárolt 117 darab mosógépet, lényeges javulást tapasztalunk.

— **A pályaudvaron** kiállított teherszerelvényen ment keresztül Vati Ferenc földműves. A városi tanács igazgatási osztálya szabálysértés miatt, 50 forint pénzbírsággal sújtotta.

— **Húsvéti figurákat** készít fondantból a Vendéglátóipari Vállalat cukrászüzeme. A nyulak, bárányok, csirkék, tojások kilogrammját 50 forintos árban hozzák forgalomba.

— **Megszűnt** a Kenderföld, Zrínyi Miklós téri talponálló. A Komló Vendéglátóipari Vállalat intézkedését a városi tanács kereskedelmi osztályának felszólítására tette meg.

— **Megvéréssel** fenyegette Lunek Lajost, Czukor János bányász. Kijelentéséért a városi tanács vb. igazgatási osztálya 300 forintra bírságolta.

— **15 üzlet** biztosította 1949-ben városunk lakosságának ellátását. Nyolc évvel később — 1957-ben — 61-el gyarapodott üzleteink száma. A múlt esztendőben ugyanis már 76 szakboltban — köztük például a korszerű Bástya üzletház, Petőfi téri csemegebolt, stb. — elégíthették ki igényeiket a komlói vásárlók.

HALLOTTA?

. . . hogy Komló község területén 1949-ig 585 lakóház épült, ezekben 884 lakás volt 1294 szobával. 1949-től 1957-ig a lakóépületek száma 1392-re emelkedett, melyben 4696 lakás és 8720 szoba van.

. . . hogy a volt komlói körjegyzőség területén 1900—1910-ig 356 csecsemő halt meg. Ez a szám az összes halálesetek 40,7 százaléka volt. Komló város területén 1947—1957-ig — a sokkal magasabb lélekszámhoz viszonyítva — csak 129 csecsemő halt meg, s ez a halálesetek 19,3 százaléka. A 0—5 éves korú gyermekek halálesete 1900—1910-ig az összes halálozás 50,4 százalékát tette ki, míg 1947—1957-ig csak 21,2 százalék a 0—5 éves korban elhalt gyermekek százalékaránya.

. . . hogy 1958-ban, napjainkig, városunk területén 150 születés, 41 házasságkötés és 16 haláleset nyert bejegyzést.

. . . hogy egyre jobban emelkedik a motorkerékpár vásárlók száma is. Míg 1954-ben 65 darab, 1955-ben 38 db, 1956-ban 117 darab motorkerékpárt adtak el a szaküzletek, addig az 1957-es esztendőben 272 igénylőt elégítettek ki.

MOZI MŰSOR

Május 1.: március 26-án: Makrancos feleség, francia film, március 27—30: Egy madár, magyar film.

Szabadság: március 26-án: Karneváli éjszaka, szovjet film, március 28—30: Moulin Rouge, francia film.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

Apróhirdetések

HÁLÓSZOBABUTOR eladó. Telefon: 26-28.

ELADÓ jó állapotban lévő 125-ös Tátra motorkerékpár. Érdeklődni: Kovács Sándor, Műköves, Mecsek-János 40.

Hirdessen az Új Komló-ban!

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló . . . si bizottsága és a városi tanács lap. Szer . . . a szerkesztőbizottság

Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69.

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon: 20-27. Nyomdáért felelős: Mellés Rezső.

Leveslésládánkból:

Érdem szerint . . .

Cs. István levelezőnk az alábbi panasszal fordult szerkesztőségünkhöz:

„Az iskolákban, illetve óvodákban rendezett farsangi bálokon a jelmezek kiértékelésénél és a díjak kiosztásánál nem igazságosan döntöttek a zsűritagok.

A március 2-i jelmezversenyen a Kökönyös K.-i iskolában is részrehajló volt a zsűribizottság. Szerintem több népi-ruhás, magyar ruhába öltözött gyerek nyerhette volna az első díjat, vagy ha az elsőt nem is, de másodikat, vagy harmadikat bizonyára lehetett volna magyarruhás pár."

A panaszra, Cs. István levelére a március 2-án rendezett jelmezverseny zsűribizottságának két tagja válaszol: „Az óvoda vezetője olyan zsűritagokat választott, akiknek semmi közük az óvodához. Gyermekük nincs vagy legalább is nem jár ebbe az óvodába. Sőt az óvodások szüleit sem ismertük valamennyien. Igy tehát a bírálatban részrehajlás nem lehetett.

Az elbírálás nehéz volt, hiszen a versenyen sok ötletes, érdekes és ügyes kivitelezésű jelmez szerepelt. Az ajándéktárgy pedig igen kevés, mindössze 9 volt. Ilyen körülmények között nehéz eldönteni ki kapja a jutalmat. A magyar ruhával kapcsolatban csak annyit: magyar gyerekeknek ez a régi népviselet nem jelmez, hanem nagyon szép, komoly öltözet. Jelmezversenyre pedig szerintünk egyáltalán nem való.

A zsűri két tagja, Matyasovszky Tiborné és Csordás Antalné így fejezi be válaszlevelét: Ugy érezzük, ha újra kezdenénk a farsangot, ha megismétlődne a jelmezverseny, most, a bíráló levél után sem tudnánk másképpen dönteni".

Reggel kapják a postát

Február 19-i számunkban Egy levél — több panasz címmel cikket közöltünk. Sóstóban lakó levelezőnk azt kérte, vigyék neki is reggel a postát, az újságot úgy, mint Kökönyösön, vagy a belvárosban teszik. A panaszra és a kérelemre válasz érkezett a Pécsi Postaigazgatóságtól. A következőket írták:

„A panasz jogos volt. A kérdéses terület kézbesítés szempontjából Komló 1. postahivatalhoz tartozik. Két hónap alatt háromszor volt kézbesítőváltozás Béketelep, valamint a Sóstó területén betegség, leváltás és kézbesítési terület rendezése miatt.

Intézkedtünk, hogy a terület lakói a reggeli órákban kapják meg a lapokat. Egyben kérjük a szerkesztőséget és a levelezőket is, hogy a kézbesítéssel kapcsolatos panaszokat továbbra is közölni szíveskedjenek, hogy az intézkedés azonnal megtörténhessen."

Az élet vizsgája

A szekér hol ide, hol oda billent. Aki a szekerezést az ilyen rossz úton nem szokta meg, úgy érzi „ma most felborulunk". Nem így Perényi gazda, aki a lovakat hajtotta. Szeme a határt kémlelte. Tekintete szinte kóstolta a tavaszi napfényben gőzölgő mezőt. Majd figyelmet fordított ránk is, mert elmondta, hogy az út mentén elhelyezett kő kupacok az út alapozására kerültek oda, s ha még kissé javul az idő, az útépítés teljes hosszban megkezdődik Komló és Mecsekfalu között. Hát ez tényleg vigasztaló, de azért mi most még eléggé törődötten érkeztünk a községbe.

Bár Sándor-nap volt. Ilyen nevű, dalos kedvű embert is szerencsénk volt látni. Az ünnepi hangulat, amelybe érkeztünk, mégsem e névvel volt összefüggésben:

A kultúrház irányába igyekvő ünneplőruhás idős és fiatal gazdák nem névnapra, hanem a már három éve működő gazdakör „ezüstkalászos tanfolyama" félévi vizsgájának tiszteletére öltötték ünnepi külsőt.

S az a nap, amikor Mecsekfalu harminc köztiszteletben álló gazdája ad számot tanulmányairól esemény, ünnepi esemény a község életében.

Nem tudtuk eldönteni, hogy az ünneplő ruhába öltözött „tanulók" vagy Salamon György gazdasági felügyelő — a tanfolyam lelkes, fáradhatatlan vezetője — várta-e nagyobb szorongással a vizsga kezdetét.

De az bizonyos, hogy Sövényi Antal tanító volt a legizgatottabb. Ő volt a tanfolyam lelke, mozgatója, szervezője.

A feldíszített vizsgaasztalnál mosolygó arccal, nyugalomra biztatott a vizsgabizottság. Simek Árpád, a városi tanács vb-elnöke, Kesztyűs István, az MSZMP városi bizottságának, agit-proposa, Baracs elvtárs megyei mezőgazdasági felügyelő és a városi népfront-bizottság küldötte.

Mecsekfalu, a megye egyik legjobb szarvasmarha-tenyésztő községe. Ez teszi érthetővé, hogy a vizsgakérdések is elsősorban ezen állattenyésztésével és gyakorlati nevelési ügyével van összhangban.

Ott bácsinak néhány anatómiai kérdést tettek fel. Az idős gazda előbb elfogódottan, majd mindjobban felengedve feszélyezettségéből válaszolt. Pontosan meghatározta, hogy milyen a jó tejelő és milyen a jó hústermelő fajta fejalkata. A mellette ülő fiatal gazda is oly pontosan válaszolt, mint egy állatorvos. A nyak alkatról felelt, s szavaiból kiérzett, hogy igen szeretheti az állatokat.

Az 59 éves Ney Józsi bácsi nehéz tételt kapott. De ő meglepő fiatalosan és pontosan válaszolt. Aztán szép fiatal gazda mondta el szépen és nyugodtan, hogy milyen előnnyel jár az istállózott marhával szemben a természetes tartás (karám). Ezt a nevelési módszert már a községben több gazda próbálta. Az eredmény igazolta az erről tanultakat.

Ifj. Németh János fiatal gazda szakszerűen magyarázta a helyes takarmányozást: „Borsos bükköny lassan vénül, jó fehérje termelő". Oly szépen, oly meggyőzően felelt, hogy megéreztük, a gyakorlatban is alkalmazni fogja a tanultakat.

A piruspozsgás, folyton mosolygó arcú Benkő gazda, a kisegítő takarmányról egész szakelőadást tartott feleletében. Amikor pedig a nemesített vetőmagról esett szó, Rácz gazda saját tapasztalatait is elmondotta. A szünetben megtudtuk, amikor felvidékről a községbe költözött, ideutazásában felkereste Pesten a Magnemesítő Hivatalt, meg a Földművelésügyi Minisztériumot. Megérdeklődte mit érdemes itt vetni, s csak az ott kapott tanácsok után kezdett a gazdálkodáshoz.

Fonyódi Péter nemrég kapott 22 000 forintot egyik bikaborjáért. Ő, meg Wunderlich bácsi, a borjak legjobb elválasztási idejéről beszélt. Egy másik gazda a silózás hasznosságáról számolt be. Míg beszélt, megsúgta az egyik résztvevő: azért tudja ennyire mert ő is silózik, mégpedig igen gazdaságosan.

Már két órája tartott a vizsga. S olyan nagyszerűen, hogy mi is kedvet kaptunk — pontos és a meggyőző feleletekből — e szép hivatáshoz. Ekkor Simek elvtárs adott fel egy fogós kérdést, a szárazállás csökkentéséről és az ezzel kapcsolatos új szovjet tapasztalatokról. Azonnal akadt a kérdésre is választ adó. S a felcsillanó szemek azt tükrözték, hogy mindannyian jól ismerik a szárazállás lerövidítésének népgazdasági értékét, és ennek termelési eredményességét.

A vizsga után Baracs elvtárs elmondta, hogy keményen kellett küzdeni az ezüstkalászos tanfolyam engedélyezéséért, mert kételyek voltak annak sikerében. A vizsga során eloszlottak a kételyek. A gazdák tanúságot tettek, hogy nemcsak elméletben készek elsajátítani a fejlett mezőgazdasági ismereteket, de azonnal megvalósítják azt a gyakorlatban is.

Ezt a vizsga bezárásakor Füzes gazda így fogalmazta meg:

— Tanulni szeretnénk, mert ez szükséges a további termelésünkhöz, ahhoz, hogy olcsóbb termékkel láthassuk el Komlót és az országot.

Mi, a látottak és hallottak alapján hiszünk ebben.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1958. MÁRC. 29.

Négy nappal a hónap befejezése előtt:

3000 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt — március 27-ig — a havi terv esedékes részét 103 százalékra teljesítette és ezzel 300 vagon szénnel termelt többet a tervezett mennyiségnél!

A hónap utolsó napjai a negyedéves terv teljesítésének lázában égnek. Az üzemek közül elsőnek III-as akna fejezte be negyedéves tervét, öt nappal a határidő előtt.

Minden lehetőség megvan arra, hogy mire e sorok eljutnak az olvasóhoz, — Kossuth-bánya kivételével — valamennyi bányaüzemünk befejezte a negyedéves tervét, és ezzel a Komlói Szénbányászati Tröszt is.

Az üzemek százalékos eredménye — március 26-ig — a következő:

1. III-as akna	107,4 %
2. Anna-akna	107,1 %
3. Szászvár	106,1 %
4. Mázai	105,4 %
5. Béta-akna	105,2 %
6. Nagymányok	104,0 %
7. Kossuth-bánya	97,0 %

III-as akna bányászai derekas munkát végeztek! Kimagasló eredményeket értek el akkor is, amikor az időjárás nagyban nehezítette a tervük teljesítését. Az éves terv teljesítésében már öt nap előnnyel rendelkeznek! Ilyen eredménnyel sem komlói, sem pedig pécsi bánya nem dicsekedhet.

Anna-akna bányászai is méltán rászolgálnak a dicséretre. A hét első három napjának tervét 110,1 százalékra teljesítették és ezzel ismét felzárkóztak III-as aknához. Különösen a 25-i eredményük érdemel dicséretet. Ekkor tervüket 116,9 százalékra teljesítették.

Szászvár bányászai értek el a legjobb eredményt az utóbbi napokban. A három nap tervét 15,7 százalékkal múlták felül! Márciusban 39 vagon szénnel termeltek többet a tervezett mennyiségnél.

Mázán közepes eredmények születtek a hét első három napján. Az 1958-ban végzett jó munkájuknak eredménye, hogy a negyedévi terv teljesítése szempontjából ők állnak a második helyen.

Béta-akna eredményét nagyban lerontotta a váratlanul bekövetkezett rossz időjárás.

Nagymányok bányászai egész hónapon át jól dolgoztak. A hét első három napján sikerült emelkedést elérniök a havi terv teljesítésében is.

Kossut-bányán nagyon nagy az elmaradás! Bár az utóbbi két napon már sikerült jó eredményt elérni. De még így is kilátástalannak mutatkozik a havi terv teljesítése.

Lapzártakor érkezett

A mázai bányaüzem március 27-én befejezte a negyedéves mennyiségi tervét.

28-a reggelére Anna-akna, Béta-akna és Szászvár is teljesítette az első negyedéves tervét.

III-as akna teljesítette negyedéves tervét

A III-as bányaüzem, fizikai és műszaki dolgozóinak eredményes munkája következtében, 1958. március 25-én 22 órakor teljesítette a negyedéves mennyiségi tervét.

A fenti eredmény egyik állomása annak a törekvésnek, melyet Dobos József üzemvezető és Jazbinsek Vilmos főmérnök a terv túlteljesítése érdekében az üzem valamennyi dolgozójával karöltve elkövet.

Ezen eredmény elérésében nagy része van többek között a március 1-től 24-ig elért kimagasló teljesítményeknek. Ez idő alatt a 401-es Tóbiás—Tóth—Szinger fejtési csapat 413, a 407-es Bunesek—Földes csapat 31 csille szenet termelt terven felül!

Kimagasló eredményeket értek el az elővájási csapatok is, pl. a 416-os Tormási—Máté—Molnár, a 449-es Bugyi—Rázics—Krekkó csapatok.

A fenti eredmények, a műszaki feltételek biztosítása, a dolgozók munkamorálja lehetővé teszi, hogy a III-as üzem március hó végéig mintegy 3910 tonna szenet adjon népgazdaságunknak — terven felül!

Közös erővel a vasúti szállítás növeléséért

A Városi Tanács és a Komlói Vasútállomás kezdeményezésére március 18-án, 14 üzem és vállalat képviselői értekezletre ültek össze. Schubert János, a Baranya megyei Tanács szállítási előadójának megnyitó szavai után, Kövesdi Gusztáv, a Komlói Vasútállomás főnöke tartott beszámolót.

— Az értekezletnek — mondotta többek között — az a fő célja, hogy tanuljunk az elmúlt év hibáiból és megbeszéljük, hogy 1958-ban előttünk álló problémákat hogyan oldhatjuk meg, közös erővel. Erre azért van szükség, mert az üzemek, a vállalatok munkája szorosan összefügg a vasútállomás munkájával.

Kövesdi elvtárs beszélt az állomás feladatairól, az elért eredményekről, majd így folytatta: „Hogy mi, a vasútállomás dolgozói nem tudtuk feladatainkat teljes egészében megoldani, annak két jelentősebb oka van. Egyik a vízhiány. A mozdonyok részére nem tudtunk kellő vizet biztosítani és így ismétlődő akadályok merültek fel a szerelvények tolatásában, valamint a Szénelőkészítőmű üreskocsi ellátásában. A másik az, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt gyakran az utolsó pillanatban rendelt pótszerelvényt. Így nemcsak a folyamatos rakodást akadályozta, hanem a kőbányai szállítást is nehezítette, mert nem tudtunk biztosítani kellő mennyiségű vagont.

Hibásak az Anyagellátó Üzem dolgozói is: ismeretes az — folytatta az állomásfőnök, — hogy az Anyagellátó Üzem részére naponta sok anyag érkezik: idomkő, tégla, bányafa, stb. A fenti üzem dolgozói ezeket az anyagokat közvetlen a vágányok mellé rakták, és így nemcsak a munkánkat nehezítették, hanem veszélyeztették vasutasaink testi épségét is. Mindezek hozzájárultak ahhoz, hogy 1957-ben a vállalat szállítási költsége igen magas volt. Ebben hibásak saját maguk, a vállalatok is, 1958-ban ezt változtatni kell. Ezt úgy tudjuk elérni, ha valamennyien együttes erővel igyekszünk mindazokat a hibákat kiküszöbölni, melyek akadályozták és akadályozzák munkánkat.

Az értekezleten felmerült a mellékvágányok ügye is. A mellékvágányok az üzemek és vállalatok között nincsenek arányosan elosztva. Így például az Aszfaltútépítő Vállalatnak, annak ellenére, hogy Komlón 1958-ban neki kell végeznie a legtöbb munkát, nincs mellékvágánya. Az anyag Magyarszéken van, melyet gépkocsival szállítanak Komlóra. Ez egy év alatt 600 000 forint plusz költséget jelent. Ezen a városi tanács úgy kíván segíteni, hogy a 3-as számú Mélyépítő Vállalat mellékvágányait átadja az Aszfaltútépítő Vállalatnak. (A 3-as számú Mélyépítő Vállalat Komlón megszünteti munkálatait)

Az értekezlet végén több üzem és vállalat képviselője felajánlásokat tett. A vasútállomás dolgozói, a vasutasnap tiszteletére vállalták, hogy a tavalyi (első félév) kocsiállásokból eredő 250 000 forint összeget, 1958-as év első felében 60 000 forintra csökkenti. Emellett gyors és minőségi munkájukkal lényegesen csökkenti a vállalatok szállítási költségeit.

A tröszt képviselői vállalták, hogy naponta három irányvonatot raknak meg túlsúllyal és ezzel segítik az állomás munkáját. A megyei rakodási főnökség képviselői felszólalásukban megígérték, hogy minden tőlük telhetőt megtesznek a zavartalan vasúti forgalom érdekében.

Újítási mozgalom Béta-aknán

Mint Komló sok üzemében, vállalatánál, így nálunk Béta-aknán is egészségesen fejlődik az újítási mozgalom. 1957-ben, az 1956-os évhez viszonyítva nemcsak az ésszerűsítések száma növekedett, hanem az ezek ből eredő gazdasági eredmények is jóval nagyobbak voltak.

Az ésszerűsítések bevezetésével és alkalmazásával jelentős megtakarítás mellett, emelkedett az üzemi teljesítmény is. Ebben nagy szerepet játszott Kovács Lajos bányamester, és Gyimesi Ernő gépészeti vezető közös újítása, a kis vitla. Például, amíg a múlt év negyedik negyedévében az egy főre eső összüzemi fejteljesítmény 802 kilogramm volt, addig 1958. januárjában 824-re, februárban 857-re és márciusban pedig 860 kilogrammra emelkedett. Ezért a fenti újítók dicséretet érdemelnek. Újításuknak köszönhető az is, hogy 1957-ben egy-egy vitla után üzemünk 58 699 forintot megtakarított. Jelenleg Béta-aknán 35 kis vitla működik. Ha csak a megtakarítást vesszük figyelembe, ez is jelentős eredményt mutat. Most már egy tonna szenet jóval olcsóbban termelünk, mint a kis vitla alkalmazása előtt.

Kovács Lajos és Gyimesi Ernő újítása, a Komlói Szénbányászati Tröszt északi üzemeiben is bevált. Nagymányokon — jelenleg — két kis vitla működik. További megrendelést nyújtott be, Máza, Szászvár, Nagymányok. E három üzem hamarosan 20 darab kis vitlát kap.

Béta-aknán az 1958-as esztendőben további eredmények várhatók az újításoknál. Ezt abból következtethetem, hogy míg a múlt év első negyedévében csak kettő darab újítás érkezett üzemünk újítási osztályára, addig ez év első negyedévében 9 újítást nyújtottak be dolgozóink. Ebből két újítást elfogadtunk. Egy-egy dolgozónak 200 forint eszmei díjat fizettünk. Egy újítás most van megvalósítás alatt. A többi újítás felett, mivel alapos szakvélemény szükséges, még nem született döntés. A benyújtott újítások közül a legértékesebb Böröcz Ferenc villanyszerelő újítása, a „Jelzőreteszelés". Ez az újítás azt eredményezi, hogy az eddig minden szintről egyszerre átható jelzés helyett, csak meghatározott, mégpedig a külszíni főcsatlós által jelölt szintről lehet jelzést adni. Ez által az ebből fakadó balesetek száma teljesen megszűnt. Szeretnénk még sok ilyen újítást kapni, mert ezáltal könnyebb, biztonságosabb lesz a bányamunka és több lesz a termelés.

Vedrődi Antal
újítási megbízott.

Napköziben a gyerekek között

Ebéd után érkeztünk a kenderföldi iskola napközi otthonába. A gyerekek — jórészt felső osztályosok — már az asztaloknál ülve tanuláshoz készülődnek. Közben — amolyan diákszokás szerint — „tapasztalatcserét" folytatnak. A beszédtémát a közeledő ünnep, a húsvét szolgáltatja.

A lányok éppen arról beszélnek, ki mit vár húsvétra. A jobboldali asztalnál ülő csoportban a legnagyobb kislány, Irénke nyolcadik osztályos. Húsvéti ajándékot természetesen ő is vár. Sőt, anyuka azt ígérte, hogy az ünnepkor dupla meglepetés éri. Az elmaradt névnapi ajándékot is most pótolják majd. De hogy mi lesz az ajándék, az még egyelőre titok.

Zsuzsika a negyedik osztályos kislány. Szomorúan meséli, hogy ez a húsvét nem olyan lesz, mint a tavalyi. Anyukája ugyanis kórházban van, s még az ünnepre sem jöhet haza. Apuka azonban megígérte, hogy ha jól viselkedik és jól tanul, azért a nyuszika nem feledkezik meg róla. De hogy mi lesz az ajándék, azt csak a tapsifüles tudja.

— Hiába számítotok sok ajándékra. Aki rossz volt köztetek, csak szilvalevet kap! — szólnak közbe a fiúk, s valamennyien nagyot nevetnek a szilvalé hallattára. Aztán köztük is megered a szó. Péter arról kezd mesélni társainak, mi a szokás húsvét reggelén náluk, Mecsekjánosiban.

— Tudjátok, ilyenkor, ünnep előtt összeszedjük az idősebb emberektől a kereplőket, aztán húsvét reggelén már hajnalban végigjárjuk a falut, s kerepelünk, kerepelünk szüntelenül. Nálunk ez a húsvéti köszöntés.

— Én meg inkább locsolni megyek. Igaz, hogy most már nem nagyon szokás, de ilyenkor mindig kapok egy csomó piros tojást. Meg pénzt is... Én ezt a verset mondom el mindig. Hallgassátok csak:

„Én kis kertész vagyok,
Piros rózsát locsolgatok.
El akar hervadni,
Szabad-e meglocsolni?"

Anti szavaira egy barnahajú, szemüveges kislány szólal meg:

— Én bizony nem engedem be hozzánk a köszöntőket. Mert nem is igazi kölnivízzel locsolnak. Csak vizet öntenek az üvegekbe. Aztán a tiszta vízért is várnak piros tojást — mondja kicsit mérgesen. A fiúk viszont nem hagyják ennyiben a dolgot. Még hogy ők vízzel locsolnak? Hát vegyék tudomásul a lányok, hogy nekik minden húsvétkor a mamájuk ad egy-egy üveg kölnit. Azt aztán mind a lányokra öntözik. De ha már ilyen mérgesek, hát hozzájuk nem is kopogtatnak be húsvétkor.

Kinek lesz igaza? Majd eldönti az a pirostojás-gyűjtemény, mellyel húsvétkor hazatérnek a locsolásból a fiúk. Most azonban vége a vitának, a beszélgetésnek. Tanulni kell. Húsvétig még eltelik egy pár nap, az akkori élményről még ráérnek beszélni. Az ajándék viszont attól is függ, ki hogy tanul most, az utolsó napokban. Mindenki a helyére ül. Lassan elcsendesül a terem. A gyerekek a könyvek, füzetek fölé hajolnak, s kezdődik a komoly tanulás. Aki pedig még ezután is csintalankodik, azt majd a nevelő utasítja rendre.

— Szőke —

Felhívás

Komló Városi Tanács Igazgatási Osztálya felhívja a város azon dolgozóit, akik a 39/2/1957. számú tanácsi határozattal tiltott területen sertés, kecske, baromfi és nyúl ólat, valamint konyhakertet kerítettek be, és ezeket még nem bontották le, a megadott március 31-i határidőre bontsák le, s azok helyét hozzák rendbe.

Tájékoztatásul közöljük, hogy az állattartók kb. 60 százaléka már eleget tett a fenti határozatnak.

A határozat maradéktalan végrehajtatása érdekében március 31-e után hatósági közegeink az ellenőrzést és a szükséges intézkedéseket megteszik.

Klubhelyiséget nyitnak a szénosztályozón

Régóta nélkülöztek a szénosztályozó dolgozói egy olyan helyiséget, ahol munka után ismét rátalálhatnak egymásra a művelődés, a szórakozás és a baráti kozás asztalánál. E meglehetősen nehéz problémáról beszélgettünk Kertész Aladár elvtárssal, az üzem kultúrfelelősével — aki kedvezően nyilatkozik nekünk:

— A legnagyobb problémát természetesen anyagiakban jelentkezett, melyet részben az üzemvezetőség segítségével, részben pedig önkéntes munkával már megoldottunk.

— *Milyen tervek szerint rendezik be a klubhelyiséget?*

— Egyelőre nyolc kártyaasztalt helyezünk el ízléses terítőkkel a szépen festett kis teremben. Lesz rádió, sakk és kártya, amellyel a bányászok hagyományos és szolid tarokkversenyeinek feleleventésére szeretnénk alkalmat nyújtani. Irodalmi, művészeti és tudományos folyóiratok, valamint műszaki szaklapok állnak majd a dolgozók rendelkezésére. Tervezünk szerényebb körű ismeretterjesztő előadásokat is, ahol a technika vívmányairól, a műszaki technika fejlődéséről nyerhetnek tájékoztatást az érdeklődők.

Női dolgozók részére a házi asszonyi teendőknél felhasználható értékes előadások megtartását tervezzük.

Italmérés nem lesz, de a későbbiek folyamán tea és feketekávé fogyasztását lehetővé tesszük.

— *Mikor nyitják a klubot?*

— Már csak az utolsó simítások vannak hátra. Április 4-re minden elkészül. A megnyitó április 5-én délután lesz, a KISZ zászlóavató ünnepségével egyetemben.

A szénosztályozó dolgozóinak hasznos művelődést és kellemes szórakozást kívánunk.

Ajándékozzunk az ünnepekre

Látogatás az ékszerüzletben

Fiatalember áll tanácstalanul a Kossuth Lajos utcai ékszerüzletben. Nem tudja mitévő legyen. A csillogó ezüst, arany, alpakka tárgyak közül csak válogat, kifogásol, s végül is — nem vesz semmit. Balkezének gyűrűsújján hivalkodva fényesedik az újonnan vásárolt karikagyűrű, mely azt jelenti: — igen — vőlegény már. Most éppen a menyasszony részére akart húsvéti ajándékot vásárolni, de ... semmi alkalmasat nem talált.

Nem-e? Kissé furcsán hangzik ez a szó, mert az üzletben igazán lehet válogatni. Van ott nyakék, karkötő, gyűrű, klipsz, kölnisüveg, virágváza, karóra, cigarettatartó, s ugyan hányfajta el nem mondott arany, ezüst, vagy alpakka értékes tárgy még.

Fiatalemberünk válogatós. — Majd bemegyek Pécsre és veszek ott — mondja s ezt már nem tudja szó nélkül állni az eladó sem.

— Pécsett sincs nagyobb választék — feleli nagy hirtelen a fiatalembernek — hiszen ők is arról a helyről kapják áruikat, ahonnan mi. Legfeljebb menynyiségben lehet több.

A vőlegény azonban makacs. Bár hosszan vizsgálgatja a vitrinben lévő tárgyakat, egyet sem vesz belőlük. Beszélhet neki az eladó. Tanácsot is adhat, mi a szebb, mit illene jobban ajándékozni a menyasszonynak. Hasztalan. Ezúttal üres kézzel távozik az érdeklődő.

Persze nem úgy a többiek. A kirakatban elhelyezett bizsuáruk, divatkülönlegességek sok asszonyt, lányt — s még férfit is becsalogatnak. Akinek komoly vásárlási szándéka van, megtalálja amit keres. És ha éppen nem, felvilágosítást kap, hogy néhány nap múlva ismét látogassa meg az üzletet. A gyöngybetétes ajándékdobozok, kínai selyemmadarak, kínai kulcstartók, kínai fésűtok, piperetáska és éjjeliszekrény lámpa szállítását ugyanis a cigaretta kínálódobozzal együtt, a napokban várják.

Addig is... Tekintse meg mindenki az ötrészes kínai ezüstgarnitúrát, amelyhez csodálatosan szép nyakék, karkötő, melltű, gyűrű és klipsz tartozik. S ha nem tudja a 2450 forintot érte kifizetni, hát — válogathat másban is. Nagyon ízlésesek például a flaccon kölnisüvegek, a tekla gyöngyök, ezüst talapzatú kristályvázák, s az arany ezüst gyűrűk, ezüst cigaretta-tárcák, hamutartók is.

Férfinak, nőnek egyaránt kedves, szép, ízléses és mutatós ajándékot vásárolhatunk. Ha a pénz elegendő, többfajta tárgy között választhat mindenki.

Egyidőben az volt a panasz, hogy nincsen Komlón ékszerbolt. No hát tessék... Most már van. A kifogás most meg az, hogy nem nagy a választék. Így van ez? Nem hisszük. Mi meggyőződtünk róla s ha valaki kételkedik benne, látogassa csak meg mielőbb az ékszerüzletet. Ilyenkor ünnepek előtt hasznos is — no meg kell is — az a látogatás.

Egyéves a vasutas pártszervezet

Irta: SZANYI JÁNOS a pártszervezet titkára.

Néhány napja, március 11-én múlt egy éve, hogy megalakult az MSZMP vasutas pártszervezete Komlón. Ez nem jelenti azt, hogy csak ezidőtől kezdve dolgoztak a kommunisták a komlói vasútállomáson.

Az ellenforradalom sötét napjaiban is — habár kissé bizonytalan légkörben — bátor buzdító szavakkal beszéltek a dolgozók előtt arról, hogy bármi is történjen ebben az országban, „Kommunisták voltunk és azok is maradunk". És a harcot a haladásért soha, még átmenetileg sem szüntetjük meg. Hiába kényszerítették a vasuti ellenforradalmárok fegyverrel Tóth István régi harcos elvtársunkat (aki szakszervezeti elnök volt) munkahelyének elhagyására, nem tudták megtörni elvhűségét.

Az MSZMP Ideiglenes Központi Bizottsága, valamint a forradalmi munkás-paraszt kormány megalakulása, már biztos utat mutatott a további munkánkhoz. Kettős feladatot kellett megoldani: a pártszervezet szervezését és megerősítését, s ezzel egyidőben a normális vasuti munka helyreállítását, a munkafegyelem megszilárdítását. Természetesen ez nem ment könnyen, mert közben harcot kellett vívnunk az ellenforradalmárok és befolyásuk ellen, elszigetelésük érdekében, és azért, hogy leválasszuk tőlük a megtévedt, becsületes dolgozókat.

Segítette a pártszervezet munkáját, hogy már a megalakuláskor soraiba jelentkezett Kövesdi Gusztáv állomásfőnök és Horváth Sándor állomásfőnökhelyettes, akiknek befolyása nagyban növelte a bizalmat a dolgozók között, a pártszervezet iránt.

Így történhetett meg, hogy a pártszervezet javaslatát nem csak a párttagok, de a pártonkívüliek is támogatták, melynek eredményeként Szántó József, Tamás Gyula és Lovrek József vasutas ellenforradalmárokat — akik fegyveresen is tevékenykedtek — eltávolíthattuk a vasúttól.

Ezután került sor a szervezett dolgozók legfontosabb tömegszervezetére, a szakszervezetnek újbóli életrekeltésére, munkájának megindítására. A vasútnál törvénytelenül feloszlatott szakszervezet hamarosan újra megkezdte munkáját és a dolgozók túlnyomó többségének kívánságára az üb.-elnöki tisztségre az ellenforradalmárok által korábban eltávolított Tóth István elvtársat választották meg.

1957 tavaszán a vasút munkája teljesen a normális kerékvágásba került. Így történhetett meg, hogy ezidőben a dolgozók széles bevonásával a párt, a szakszervezet és a gazdasági vezetők újból életre keltették az ellenforradalmárok által annyira rágalmazott, viszont a szocializmus építésének egyik fontos előrevivőjét, a munkaversenyt.

S a munkaversenyre lépett vasutas dolgozók már a második félévben megtartott vasutasnapon kézzelfogható módon győződtek meg arról, hogy a munkaverseny nemcsak az ország, a nagy közösség érdekét szolgálja, hanem hasznára van az egyénnek is. Az 1957-es vasutasnapon az állomásunkhoz tartozó 46 vasutas dolgozó kapott elismerő oklevelet, s eredményes munkájukért mintegy 6000 forintot osztottak ki közöttük. Ez újabb kedvet, lendületet adott a további munkánkhoz. Így történt, hogy az 1957-es év őszi forgalmi versenyében állomásunk az elsők közé került. Ennek kézzelfogható eredménye az lett, hogy a vezérigazgatóságtól 9000, a pécsi üzletigazgatóságtól 2000 forintot kaptak Komló vasutas dolgozói. Ezen túl többen részesültek 500, 300 és 200 forintos egyéni jutalmazásban, valamint négy dolgozónk „Kiváló Dolgozó" oklevelet és a járó egyheti fizetést kapta munkája elismeréséül.

Az 1957-es évben történt ilyen politikai, nevelő, előkészítő munka után került sor a párt- és szakszervezet, valamint a gazdasági vezetők bevonásával tervezet kidolgozására, amely állomásunk munkájának gazdaságosságát és önköltségének csökkentését célozza. De erről következő lapszámunkban számolunk be.

Fájdalommal jelentjük

A Komlói Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottsága mély fájdalommal közli, hogy László Imre elvtárs, folyó hó 26-án munkahelyéről hazafelé menet, tragikus hirtelenséggel elhúnyt.

A tröszt szakszervezeti bizottsága László Imre elvtársat saját halottjának tekinti. László Imre elvtárs a munkásmozgalom régi, fáradhatatlan harcosa volt. Az utóbbi öt évben mint üb-elnök állt helyt.

Tagja volt a munkásőrségnek is. Munkáját mindig lelkesen, harcos kommunistához méltó módon látta el. Egy percre sem feledkezett meg arról, hogy osztályának hű fia, és mindent megtett, hogy dolgozó társainak ügyét mindig a legjobban védje és képviselje.

Távozása nehezen pótolható hiányt okozott sorainknak, s mély fájdalommal tölt el bennünket.

Fájdalommal búcsúzunk László Imre elvtárstól, kinek emlékét szeretettel megőrizzük.

László elvtárs temetése ma délután 4 órakor lesz a komlói temetőben.

TRÖSZT SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG

Nem hagyhatjuk szó nélkül

A Kossuth Lajos utcáról

A Községgazdálkodási Vállalat dolgozói többé-kevésbé elvégzik az utak hó- és sártakarítási munkálatait. Ennek ellenére a legcsekélyebb olvadás vagy eső alkalmával képtelenség anélkül végigmenni például a Kossuth Lajos utcán, hogy az ember bokán felül sáros ne legyen. Pedig itt van beton gyalogjáró.

De nemcsak ilyen esetekben sáros, nedves városunk ezen utcája, hanem akkor is, ha száraz az idő.

S mi az oka mindennek? Az, hogy az utca Rendelőintézeti oldalán lévő udvarokból eső és olvadás esetén a sáros víz, más esetekben a szennyvíz folyik akadálytalanul a gyalogjárókra!

Hogy ez mennyire káros egészségügyi szempontból, hogy mennyi bosszúságot okozott már eddig, arról nem kívánunk beszélni. Ezzel valamennyien tisztában vagyunk. Azok is, akik itt laknak, vagyis, akik elsőszámú okozói mindennek).

Inkább arról, hogy már mennyi szó hangzott el annak érdekében, hogy változás történjen. Sajnos eddig még hasztalan volt a sok beszéd. Pedig ha meggondoljuk, nem is olyan nagy, megoldhatatlan feladatról van szó.

Nem kellemes mást tenni, mint olyan intézkedést hozni, hogy az állattartást csak úgy engedélyezni, ha annak meg van a higiéniai feltétele is. Semmi esetre sem engedhető meg az, hogy a trágyalé az utcára kerüljön!

A másik, hogy az esővíz levezetése érdekében kis csatornákat építenek a gyalogjárón, s ezt lefedni. (Ahogy ez minden városban megtalálható). Nem kerül mindez sokba, hisz' egy részét (a trágyalé lefolyásának megszüntetését) a lakóknak kellene fedezni, míg a többit a beruházási összegből. Hamar megtérülne ez az összeg, hisz' a gyalogjárók állandó tisztítása jelentős pénzösszeget emészt fel.

Reméljük, hogy nem hiába tettük ezt szóvá mindannyiunk egészsége és kényelme érdekében.

A FÁSÍTÁSRÓL

Városunk szebbé tétele érdekében ebben az esztendőben is jelentős összeget fordítunk facsemeték ültetésére. Már sok helyen szegélyezik az utakat, a néhány év múlva árnyat adó fiatal fák.

Nem az első eset, hogy városunkban fákat ültetnek a szépet szerető emberek. Sajnos az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy akadnak olyanok is Komlón, akik nem tűrik, hogy üdébb, szebb legyen városunk. Ezek a barbár egyének a szórakozás vagy a kártevés előre elhatározott szándékával törték ki az elültetett facsemetéket.

Erre példa a kökönyösi domboldal, ahol a csonka törzsek sokasága hirdeti a barbár kezek munkáját. Hamarosan zöldellnek e fiatal fák. S talán ismét lesznek olyanok, akik az emberi mivoltot meghazudtolva véget akarnak vetni ennek.

Minden becsületes, a várost, a szépet, a tavaszt szerető ember feladata, hogy vigyázzon a facsemetékre. Vigyázzon és akadályozza meg azt, hogy a városunkba nem való egyének tönkre tegyék az eddigi eredményeinket.

S ennek tudatában oktassák gyermekeiket a szülők is, ne fordulhasson elő olyan, hogy gyermeki kezek tegyék tönkre a parkok bokrait, sarjadó virágait.

Itt nemcsak a pénzről van szó, hanem arról is, hogy az elkövetett kárt csak évek szorgos munkájával lehet pótolni. Ha lehet!

Városunk fejlesztéséért

Városunk az utóbbi évek során nagyot fejlődött. A felfejlesztés elsősorban a bányászati termelést célozta. Ezért több új akna építésével, a bányászati előkészítés és a termelési módszerek korszerűsítésével igyekeztünk előbbre vinni a gazdaságos széntermelés kialakulását.

Ezzel párhuzamosan történt városunk továbbépítése is. — Kökönyös, Kenderföld, Anna- és Béta-akna városrészeken több ezer lakást építettünk. — Ezzel egyidőben, vagy ezeket követően épültek az iskolák, üzlethelyiségek, kórház és más középületek, és szórakozóhelyek. Mindezekre azért volt szükség, hogy szocialista bányavárosunk dolgozói és családjuk számára nyugodt, békés otthont létesítsünk. Végeredményben nagy építőmunka folyt és folyik ma is városunkban. Megállapíthatjuk azt is, hogy a város tervszerű fejlesztésében sok hiányosság történt. Most itt van az ideje, hogy elkezdjük a lemaradást pótolni, s ez nagy feladatok megoldását követeli tőlünk.

A városi pártbizottság városunk 10 éves fejlesztési tervének elkészítését rendelte el. Ennek a tervnek kell rögzíteni minden tennivalókat, amelyeket városunk építkezései, kulturális, bányászati, stb. területén az előttünk álló 10 év alatt meg kell valósítani. E tervnek tartalmaznia kell egy olyan fejlesztési programot, melynek megvalósításával a hiányosságok kisebbednek és egészségesebb, szebb lesz Komló. Nagy kötelezettséget és felelősséget ró ez a munka mindazokra akik a tervek elkészítésében részt vesznek.

A tervek összehangolásával a városi pártbizottság, a népfront-bizottságot bízta meg. Az eddigi értekezleteken is több érdemleges javaslat hangzott el a tervek elkészítéséhez. Az első nagy értekezletre, amelyen a tervek elkészítésével foglalkozó szervek és vállalatok képviselői részt vesznek, áprilisban kerül sor. Az ott elhangzottakról megfelelő tájékoztatást adunk majd olvasóinknak.

Hogy e nagy munka valóban eredményes legyen, a népfront-bizottság azt kéri, hogy városunk lakossága is kapcsolódjon be a tervezésbe. Minél többen küldjék meg városunk fejlesztésével kapcsolatos egyéni elgondolásukat, a népfront-bizottság részére. Mi igyekezni fogunk a szükséges tájékoztatást megadni, mely megkönnyíti az egyéni javaslataikat.

A szervezet neve:

ALEXANDER MATROSZOV

Ki ne látta volna olvasóink közül a múlt években nálunk is nagy sikerrel játszott: „Támadás 6,25-kor" című szovjet filmet?

Aki látta, az úgy emlékszik vissza rá, mint amely bemutatta a szovjet fiatalok háború alatti harci tetteinek hősi époszát. Sok szülő és leány könnyezett a Matroszovot alakító művész csodálatos alakításán. A film Alexander Matroszov életét mutatta be, a háború kezdetétől hősi haláláig.

Nem nagy hadvezért, nem gáncs és hiba nélküli bátor „lovagot" ismertek meg a filmből Matroszov személyében. Nem, hanem egy gazdag lelkivilágú, egyszer — közlegény rangban lévő — szovjet fiatalt, aki nem is túl magabiztos, inkább túl szerény, nem túl bátor, de olyan fiatal volt, akit a haza, a társai iránt lángoló szeretete csodálatosan bátor tett elkövetésére vezetett: Hősévé és példaképévé lett minden kor, minden tiszta lelkű fiataljának.

Alexander Matroszov nevét és hősi életét választotta nevéül, és példaképül Kossuth-bánya szenes főkörletének KISZ alapszervezete. Az ő alakját és jellemét fogadták szívükbe a szervezet kommunista fiataljai.

A névadó ünnepségre március 23-án került sor, fiatal szovjet katonák — köztük a Szovjetunió Hőse; Fillmand hadnagy elvtárs — jelenlétében.

Mozgalmi HÍREK

— **A KISZ** Városi Bizottsága 1958. március 30-án 9 órától aktíváértekezletet tart, a Városi Pártbizottság nagytermében. Az aktíváértekezlet napirendje: 1. A szervező bizottság beszámolója. Előadó: Hetesi Lajos a KISZ városi v. b. titkára, 2. A városi bizottság kiegészítése, új tagok megválasztása. Előadó: Lukács János a szervezési osztály vezetője.

— **Ezekben a napokban** tartják a városi párt alapszervezetei a március havi taggyűléseket. A taggyűlések napirendjén: 1. A társadalmi tulajdon védelmének erősítése, 2. A KISZ-szervezetek munkája szerepel többek között. Az első taggyűlések időpontja: Március 29-én délután 15 órakor; Kossuth-bánya szenes, fel tárók, szállítás, Béta- és Anna-akna. 15.30-kor III-as akna. Április 1-én 15 órakor a Vájáriskola, 16 órakor a Belváros tart taggyűlést.

Visszaemlékezések:

Csák Gyula: *Háromszor a tűzvonalban*

A szerző a veterán harcos, Márki Gábor visszaemlékezéseit tolmácsolja. Márki, az eleveneszű, érdeklődő alföldi parasztfiú bekerül az első világháború vérzivatarába. Sebesülten orosz fogságba esik, s egy távol-keleti hadifogoly-táborba kerül. Ez a vidék az októberi forradalom után még sokáig a fehérgárdisták kezén marad, de egymást érik a hadseregben a lázadások, és partizánegységek nyugtalanítják a fehéreket. Márki ekkor még nem ismeri a szocializmus eszméjét, de magáénak érzi az orosz nép forradalmi harcát. Sok-sok ezer magyar hadifogoly társával ő is csatasorba áll, Bugyonnij katonája lesz. Színes epizódokat ismerünk meg polgárháborús élményeiből és a béke éveiben folytatott tevékenységéről. Majd elfogja a honvágy és vállalva minden kockázatot, hazatér Magyarországra. A volt vöröskatonának zaklatott itthon az élete. Annál inkább elemében érzi magát a felszabadulás után, s míg egészségi állapota engedi, az első sorban küzd városában, Túrkevén az új élet megszervezéséért. Megható szavakkal meséli el élete egy legkedvesebb élményét: látogatását a Szovjetunióban, ahol viszontlátja Bugyonnijt.

RÉSZLET A KÖNYVBŐL

67 éves koromban ért életem legnagyobb öröme és megtiszteltetése. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának meghívására egy 19 tagú, többnyire öreg kommunistákból álló küldöttség tagjaként Moszkvába utaztam.

Amikor Moszkvát utoljára láttam, még szétterülő, nagy falu volt. Nyolcszázezer lakósa volt akkor, ma pedig, amikor viszontláttam, hét és félmillió. Naponként egymillió utas érkezik a városba, s a szédületes forgalmat gyorsan, zajtalanul bonyolítják a trolibuszok, föld alatti vasútak és az autók tömegei.

Ebben az óriási városban ma már 28—32 emeletes épületek is vannak, s körülöttük rengeteg kert, gyermekjátszótér, és számtalan díszes emlékmű épült. Több utcára egyszerűen azért nem ismertem rá, mert 10—15 méterrel kiszélesítették. Az is előfordult, hogy a házakat nem is bontották le, hanem egyszerűen arrébb tolták. Azt is hallottam, hogy egy ilyen ház eltolásánál egy ember nyugodtan aludt a szobájában, és csak az új helyén ébredt fel...

...Elutaztunk Leningrádba, aztán Szocsiba, a gyönyörű Fekete-tengerparti üdülőbe, és voltam a Kubán vidékén, ahol valamikor az első lovashadsereg tagjaként harcoltam. Hatalmas szovhozokat, virágzó kolhozokat — boldog népet találtam. Hol van már az az idő, amikor parancs ellenére sót osztottam az orosz parasztoknak?...

Az egyhónapos gyönyörű utazás azonban letelt, és búcsúvacsorára jöttünk össze. Szívélyes, szeretetteljes pohárköszöntők hangzottak el, s én az emlékek és az új élmények súlya alatt, kicsit öregesen magamba roskadtam, és néha-néha nem ittam a pohárköszöntő után.

Egyszer csak valaki megjegyezte:

— Hát ez a bugyonnszkij nem iszik?

— Ki itt a bugyonnszkij? — figyeltek fel a szovjet elvtársak.

— Én lennék — szóltam. — Valamikor Bugyonnij hadseregében szolgáltam, és őszintén sajnálom, hogy nem találkozhattam vele.

— Na, ezen talán még segíthetünk.

Rögtön telefonáltak Bugyonnij elvtársnak, hogyha ideje engedi, jöjjön el a búcsúvacsorára. Valamilyen oknál fogva azonban nem tudott eljönni.

Másnap délben kellett visszaindulnunk, s én egyre inkább kívántam, hogy láthassam még egyszer az öreg Bugyonnijt, akinél Leningrádban jelentkeztem a felső lovasiskola elvégzése után.

Csomagoltam, csomagoltam, amikor egyszer csak futár jött, hogy induljak azonnal Bugyonnijhoz!

Három szobán mentünk keresztül és ott állottunk Bugyonnij ajtaja előtt. Pár perc múlva kinyílott az ajtó, és megjelent maga a marsall. Rendkívüli izgalmamban csak dadogni tudtam, de azért tisztességgel jelentkeztem, mint akkor hajdanában...

— Márki Gábor, a leningrádi felső lovasiskola végzett növendéke jelentkezem!

Állt előttem Bugyonnij, nézi az arcomat, kutat az emlékezetében, de láthatóan nem ismer meg.

— Engedélyt kérek, hogy megmutassam egykori katonaképemet.

Mutatom neki az elhomályosult képet, amelyen mint délceg lovaskatona szerepelek, s egyszer csak elrikkantja magát a marsall:

— Oh, ti Marka! Kak ti szuda popal?

Most már megismert. Hogyne ismert volna, hiszen jól tudtuk annak idején, hogy tízezer ember neve és arca él az emlékezetében. Szinte minden katonáját személyesen ismerte.

Leültünk és mesélni kezdtünk egymásnak a régi időkről, úgy, mintha most beszélnénk róla először, pedig mindegyikünk sokszor elmondta már ezt.

Miközben beszélgettünk, lopva jól megnéztem Bugyonnijt, aztán megkérdeztem:

— Engedelmet, Bugyonnij elvtárs, hány éves most ön?

— Ötvenhét — vágta rá a marsall.

Bólintottam, de az volt az érzésem, hogy ekörül a szám körül valami hiba van. Hiszen én most hatvanhét éves vagyok és amikor először találkoztam Bugyonnijjal, úgy tudtam, hogy idősebb nálam. De hát igaznak kell lenni, amit mond, mert egyetlen ránc nincs az arcán, és ahogy beszámol életéről, kiderül, hogy még minden reggel tíz kilométert lovagol.

— Még málg is csak kardiál lehet engem legyőzni, és nem is akárkinek! — nevetett vidáman Bugyonnij.

Később azonban bevallotta, hogy fordítva kell a számot érteni, mert ő bizony nem ötvenhét éves, hanem hetvenöt.

De azért a századik születésnapomon még viszontlátjuk egymást. Igaz, Marki?

— Szeretném. S hiszem is, hogy ön megéri a századikat, de én nehezen.

— Megéri és kész! Ez parancs! S mit kell tenni a parancsal a lovashadsereg tagjának?

— Végrehajtani — mondtam mosolyogva.

Talán egy óra hosszáig voltam Bugyonnijnál, s ez az óra számomra örökre felejthetetlen marad.

...Öregember vagyok, s ahogy visszatekintek a múltra, joggal mondhatom, nem volt üres és tartalmatlan, nem volt haszontalan az életem. Nagy boldogság ezt éreznem, s nagy boldogság tudnom, hogy erőmhöz mérten én is hozzájárultam az emberek sorsának jobbraforduláshoz, szebb, örömtelibb életük megvalósításához.

Hozzászólás a társadalmi tulajdon védelméhez

Az ésszerűtlen beruházásokról

Erről szólva meg kell említeni, hogy a Kaszárnya-patak beburkolása a város területén megfelelt a régi mederben is, viszont a fatér környékén új medret „kellett" készíteni. Ez az új meder készítés és a régi betöltése legalább 1—2 millió forint felesleges többlet beruházást igényel.

Ugyancsak ide sorolom a kötélpálya meddő feladóállomás létesítését. Kb. 450 000 forintot ruháztunk be ide, s még el sem készült, ki kellett selejtezni. A selejtezésnek oka, hogy már elavult, de még eddig nem üzemelt. Ugyancsak itt kell megemlíteni, hogy

kb. 200 darab MFK 6 típusú, azaz 6 kilogrammos fejtőkalapácsot szereztünk be, de a bányászok véleménye szerint ezek Komlón nem használhatók.

Ezek a fejtőkalapácsok már kb. 2 éve fekszenek raktáron.

Szólnom kell a lőszer-raktár megépítéséről is. Eddig a lőszerraktár kb. 6 millió forintba került és még mindig nem tökéletes. Becsepeg a víz, nagy a páratartalom, ami a lőszertárolás rovására megy. Ez alátámasztja azt, hogy körül kell nézni a tervező intézetekben, hogy a tervezéssel népgazdaságunknak ilyen károkat ne okozzanak!

1955. évben kb. 400 000 forint értékű olyan anyagot gyűjtöttünk össze, melyet különböző üzemek és vállalatok Komló területén elhagytak. Az elmúlt napokban egy hasonló akciót indítottunk az elhagyott anyagok összegyűjtésére. Ki kell hangsúlyozni, hogy

elhagyott anyag csak ott lehet, ahol nincs gazdája az anyagnak!

Szükséges, hogy az üzemvezetők az üzemi anyagosokra támaszkodva, nagy gondot fordítsanak az anyagfelhasználásra. Nem engedhető meg, hogy anyagok tömegei a sárbataposva, elhagyottan heverjenek szanaszét az üzem területén.

Eddig megbüntettük azokat, akik az üzem által elhagyott anyagot felszedték a sárból és saját céljaikra használták. Azokat pedig senki nem büntette meg, akik elhagyták az anyagot!

Kokrét példának kell megemlítenem, hogy február 26-án 2 darab bányatelefont találtunk a fatéren keresztül húzódó meddő-vasút jobb oldalán. Ezt is valószínű a bányából hozták ki és eldobták. Nem ritka jelenség az sem, hogy a fatéren 10—12 csille van kidöntve, melyből egy kerék hiányzik, vagy a kocsiról egy szarv letörött. Található ott csúszdateknőtől kezdve a csúszdamotor meghajtásához szolgáló gumitömlőig minden. Ez megint csak azt bizonyítja, hogy az üzemeknek sokkal nagyobb gondot kell fordítani az anyagok kezelésére.

Az anyagosokkal szemben főképpen a legutóbbi országgyűlési vita után erősen megnövekedett követelményeket támasztunk. Az anyagosoknak mindenről tudniok kell, ami anyagügyekben üzemen belül történik. Észre kell venni azt is, mint például: Kossuth-bányán raktárra gyártják az egyes alkatrészeket csak azért, hogy ezek árát formailag olcsóbbá tegyék. Az üzem megrendel valamilyen géphez egy tengelyt, akkor csinálnak 5, vagy 10 darabot. Ezt azért kell itt említenem, mert három évvel ezelőtt kénytelenek voltunk a Bányagép volt raktárából közel 800 000 forint értékű ilyen saját gyártmányu cikket átvenni. Ezeket három év elmúltával senki sem tudta konkrétan megnevezni, hogy mi célból készítették és hova kerülhetnek felhasználásra.

A megszigorított készletgazdálkodási intézkedések arra kényszerítették a trösztöt, hogy végül is ezt a haszontalanul elfekvő anyagot kiselejtezze.

Igy 1957. évben több, mint 1 millió forint értékű anyag került kiselejtezésre, ami a helytelen megrendelésekből, helytelen gyártásokból és kisebb részt elavulásokból tevődnek össze.

A társadalmi tulajdon herdálásához tartozik az is, hogy lakótelep, háztömb, vagy egyéb építkezésnél felvonulási épületet építenek, amit később lebontanak. Igy a beépített, lebontandó anyag 80 százalékban használhatatlanná válik. Példa erre a csőbaraknak nevezett felvonulási épületek, ami körülbelül 20 millió forintba került, és lebontása esetén annak 20 százaléka kerül vissza az államgazdaságnak. Ez megakadályozható azzal, hogy az első épülő lakást rendesen építsék fel és felvonulási épületként használják, amíg a szükség azt megkívánja.

Deák Ferenc
Anyagellátó Vállalat

Április 4 ünnepi műsora

Hazánk felszabadulásának 13. évfordulójának megünneplése április 3-án kezdődik. — Ezen a napon este 7 órakor központi ünnepség lesz az Erkel-teremben. Előadó Árokszállási Károly elvtárs, a Hazafias Népfront-Bizottság komlói elnöke. Az április 3-i ünnepség kultúrműsorral zárul.

Április 4-én délelőtt 9 és 11 órakor az ifjúság részére mindkét filmszínházban előadást tartanak. Délután 2 órakor a sportkedvelők a kökönyösi pályán, a röplabda villámtornájában gyönyörködhetnek. Nem sokkal később, délután 4 órakor az Erkel-teremben ismét kultúrműsor szórakoztatja a város lakóit. Ekkor a központi kultúrcsoportok az országos bányászfesztivál műsorából adnak bemutatót. — Utána bál. —

Azok a dolgozók pedig, akik a kultúrműsornál is jobban szeretik a sportot, délután 5 órától a Kökönyös-keleti iskolában szórakozhatnak. A tornaverseny bizonyára sok izgalmat és örömöt szerez majd a szurkolóknak.

Az április 5-i műsor az ökölvívó-sport kedvelőinek is kedvez. Ugyanis ezen a napon az Erkel-teremben ökölvívó-mérkőzést tartanak. Délután 5 órakor táncos délután kezdődik a Május 1 Kultúrotthon klubjában. Este 6 órától pedig ismét áll a bál, ez alkalommal a Május 1 Kultúrotthon kiselőadó termében táncolhatnak a fiatalok.

Április 6-án délelőtt 10 órakor mindkét filmszínházban ifjúsági előadások lesznek. A kökönyösi kézilabda-pályán egésznapos kézilabda-villámtornát rendez a kézilabdacsapat. — Este 6 órakor pedig az Erkel-teremben rendeznek össztáncot a fiatalok részére.

Kiváló Vállalat lett

Örvendetes hírt közöltek nemrégiben az Észak-Baranya Megyei Népbolt Komlói kirendeltségével. A Belkereskedelmi Minisztérium és a megyei tanács tájékoztatása alapján, az 1957-es jó munkáért, sikeres tervteljesítésért a vállalat „Kiváló vállalat" címet nyerte el.

Az oklevelet, kitüntetéseket s a dolgozók részére megjelölt pénzjutalmakat hivatalos formában — a Belkereskedelmi Minisztérium, a SZOT és a megyei tanács képviselőinek jelenlétében — április 12-én, az ünnepi termelési értekezlet alkalmával adják át a vállalat dolgozóinak.

Tanul az ország — *tanul az üzem*

A mi szocializmust építő hazánknak egészséges továbbfejlődéséhez a művelt emberfők sokaságára van szüksége. Magasan kvalifikált szakemberekre, munkásokra és értelmiségekre. Magas kultúráltsággal, magas általános műveltséggel rendelkező állampolgárokra. S nemcsak azért, mert a műveltebb ember könnyebben, és minőségileg jobb munkát végez, azért is, mert a magasabb anyagi és szellemi kultúráltságban élő emberek többet látnak a világból, környezetükből, azt jobban megértik. Ezért is szeb és gazdagabb az életünk.

Mindez a város iskoláinak esti lámpafényéről jutott eszünkbe, amikor — miután kíváncsi emberek vagyunk — a kivilágítás okát kutattuk.

Dolgozók esti iskolája, technikum, felnőttek esti általános iskolája. Ezt tudtuk meg érdeklődésünkre. S így van ez nemcsak Komlón, de az ország többi városában, falvaiban is. (Legutóbb egy ezüstkalászos tanfolyamról írtunk). Tanul az egész ország. Százezrek és milliók tanulnak, nőnek tudásban, látókörben, műveltségben a népünk sűrűjéből.

Nemrég az erőmű pártszervezete értékelte az üzem dolgozóinak tanulmányi helyzetét. Megállapította, hogy minden hatodik dolgozójuk valamilyen szakmai oktatásban részt vesz. Tehát az itt dolgozó, mintegy háromszáz ember egyhatoda. Csak ennyi tanulna? Jobban utána néztünk, s a következőket állapítottuk meg: Mintegy hatvanan vesznek részt ebben az üzemben pártoktatásban. Huszonöten idegen nyelv tanfolyamra járnak. Egy fő egyetemen, nyolc technikumban tanul, négyen most végzik az általános iskolát. Ketten könyvelői, tizenhárman villamos telepvezetői, öten szakmunkásvizsgára készülnek. Huszan most tették le a turbina gépészi vizsgát. Szóval utánjárásunkra kiderült, hogy csak ebben az üzemben az összdolgozóknak mintegy 30—40 százaléka tanul rendszeres formában. Mert számosan vesznek részt a nem folyamatosan megrendezésre kerülő politikai, művészeti vitákon, ankétokon is. Mások rendszeres olvasással képezik magukat. Szóval az üzem dolgozóinak felére nem mondható el, amit egyik nagy költőnk a magyar nemes jellemzésére írt: „Nem írok, nem olvasok, mert én magyar nemes vagyok";

Az igazság kedvéért viszont azt is megírjuk, vannak még az üzemben írni, olvasni nem tudók is. Reméljük, ők sem sokáig késlekednek meghódítani a számukra is sokat ígérő magasabb tudás várát.

Az anyagtakarékosság eredményei III-as aknán

III-as aknán tovább folyik az anyagtakarékossági mozgalom. A becsületes műszaki és fizikai dolgozók nagy gondot fordítanak az anyagtakarékosságra, és minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy e mozgalomnak napról napra, hónapról hónapra nagyobb eredményei legyenek. Eddigi munkájuk ezen a területen dícséretet érdemel.

Az eredmény elsősorban a sűrített levegővel való takarékosságnál mutatkozik. Például, amíg 1957 decemberében 595 köbméter levegőt használtak fel, addig 1958 januárban mindössze 542-őt, februárban pedig 500 köbmétert. Tehát a többtermelés mellett 95 köbméter levegővel kevesebbet használtak fel, mint decemberben. Ezt a mennyiséget tovább akarják csökkenteni. Ezért őrjáratot szerveztek, melynek az a feladata, hogy az üzem csőhálózatát felülvizsgálja.

Az anyagtakarékossági mozgalommal februárban 140 000 forintot takarítottak meg. Ebből az összegből 11 550 forint értékben vasutat fektettek, valamint 47 000 forint értékben 172 folyóméter szellőztetési csövet építettek be anélkül, hogy az az önköltséget terhelné. Azelőtt — a múlt év utolsó hónapjaiban is — III-as aknán sok bányász felelőtlenül bánt az üzemtől kapott szerszámokkal. Igy egyik napról a másikra szerszámok (kapa, lapát, csákány, fejtőkalapács, fúrógép stb.) tűntek el, és mert szerszám nélkül szenet termelni nem lehet, az üzemnek gondoskodnia kellett új szerszámokról. Ez természetesen az önköltség rovására ment. Most más a helyzet. Az üzem vezetősége helyes intézkedéseket hozott, ennek eredménye, hogy márciusban a bányászok már jobban vigyáztak a szerszámaikra. Az üzem 3000 forintot takarított meg egy hónap alatt itt is. Annak ellenére, hogy számszerűen növekedtek a munkahelyek, a sűrített levegő tömlőknél is kimutatható a megtakarítás.

— Anélkül, hogy az üzem tömlőhiányt szenvedett volna — 200 méterrel kevesebb tömlőre volt szükség, mint az elmúlt hónapokban. Ez 15 000 forint megtakarítást jelent.

Az anyagtakarékossági mozgalomban elért eredményeknek csak kis részét soroltuk fel. Sok ezer forint megtakarítás mutatható ki minden hónapban, mely jelentősen segíti az üzem önköltségi tervének teljesítését.

LEGFŐBB ÉRTÉK AZ EMBER

A bányászok foglalkozásával járó betegség a szilikózis. A múltban a volt bányabárók, akik számára csak a munkás ereje volt az érdekes, nem törődtek a bányászok egészségével. Emiatt igen nagy volt azoknak a földalatti dolgozóknak a száma, akik szilikózis betegségben szenvedtek.

Népi demokráciánk már eddig is nagy erőfeszítéseket tett, hogy a dolgozókat megszabadítsa ettől a betegségtől, illetve minden eszközzel megakadályozza a további megbetegedéseket. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy ez megoldható. Uj módszer segítségével például nálunk III-as aknán a legporosabb helyeken is sikerült tiszta levegőt biztosítanunk.

Kőben haladó feltárási munkáknál és minden meddővágat kihajtásánál vizes fúrást alkalmazunk. Ahol nincs víz, vagy megfelelő felszerelés, ott kötelező az egyéni porvédő álarc használata. Az utóbbi használatára mind kevesebb szükség van, mert minden törekvésünk az, hogy vízcsőhálózat beépítésével a bányamező legnagyobb részében el tudjuk látni a munkahelyeket elegendő vízzel.

A szenes munkahelyeknél, ahol nagy a porképződés (itt elsősorban a frontfejtésekre gondolok) porlekötést alkalmazunk, azaz permetezünk.

Az utóbbi időben mind szélesebb körben kísérletezünk a szénfal átnedvesítésével. A könnyen porosodó szénfalba nagy nyomású vizet préselünk. A víz benyomul a repedésekbe, ezáltal a szén átnedvesedik és fejtéskor nem porosodik.

III-as aknán, bár még kísérletezünk, nyugodtan mondhatom, hogy ennek a rétegezési módszernek nálunk nagy jövője van. Annál is inkább, mert a komlói tröszt széntermelő üzemei közül nekünk van legkeményebb és legkönnyebben porosodó szenünk. Kísérleteinket a V. szinten a 7-es telepi frontfejtésben folytatjuk. Az ott dolgozó vájárok véleménye is az, hogy ezzel lényegesen csökkent a porképződés, de egyben a jövesztést is megkönnyítette.

Amíg a szénfal nedvesítése előtt nagy porképződés mellett két vájár egy műszak alatt felsőpadnál szénben 2,4 métert tudott előre menni, addig a nedvesítés után 2,5-ször annyi, vagyis hat méter volt az előrehaladásuk. Ezek után III-as aknán ez, olyan bevált módszernek tekinthető, mely nemcsak a bányászok egészségét védi, hanem növeli a széntermelést is.

Pavlicsek József
III-as aknai körletvezető

Köszönet érte

Idős nénike kopogtatott minap szerkesztőségünk ajtaján. Kezében kis papírlapot szorongatott. A férje írását. Ugy mondta, szeretnék, ha közölnék a lapban ezt a pár sort. Köszönetnyilvánítás. Hogy miért? Azt is elmondta: Figyeljük csak:

— Férjem már hónapok óta beteg. Mielőtt a betegség miatt ágyba került, a Karbantartó Vállalatnál dolgozott. Kőműves volt. Idős ember, már 64 éves. Betegségéből nehezen gyógyul. Az ő fizetésén kívül más jövedelmünk nem volt. Igy aztán, amikor kórházba került, a táppénz bizony kevésnek bizonyult. A család nélkülözött volna, ha nem siet segítségünkre a vállalat, meg a KISZ-szervezet. Somogyi elvtárs rendkívüli segélyt utalt ki számunkra. A KISZ-szervezet is segélyezési akciót szervezett. Az összegyűjtött pénzen élelmet, a két gyermeknek pedig télikabátot vásároltak. Jól esik arra gondolni, hogy törődnek velünk, hogy nem hagynak magunkra most, amikor bajban vagyunk.

Ezeket mondotta az idős nénike. De nézzük csak, mit ír a férj. Babitovszky Péter a kis papírlapra: „Köszönetet mondunk Somogyi elvtársnak, a vállalat igazgatójának, Péter János elvtársnak és a KISZ-szervezetnek is. Nagyon hálásak vagyunk a segítségért."

*

Elvtársi cselekedet volt. A kis család nevében mi is köszönetet mondunk.

Fodrászüzletek nyitvatartási ideje

A városi tanács vb. ipari és műszaki osztálya közli, hogy az április 4-i és húsvéti ünneppel kapcsolatban a fodrászok nyitvatartási ideje a következőképpen lett megállapítva.

Március 31-én (hétfőn), április 3-án (csütörtökön) egész nap nyitva. Április 4-én (pénteken), április 6-án (vasárnap), egész nap zárva. Április 5-én (szombaton) és április 7-én (hétfőn) délig nyitva és utána zárva.

VIHAROS ESZTENDŐK UTÁN

Elmondta: *Taksonyi Lajos*, a kötélpálya harmadvezetője

A felszabadulás napjaiban jóformán még gyerek voltam, de ha helyes így kifejezni magam; mégis emberként éltem át e napokat. Hiszen apámmal együtt, egész életünkben erre vártunk. Ha most tudni akarja kedves olvasó, hogy mit jelent számomra ez a nap, — melyről szólok — kérem kísérjen vissza gyermekkoromba, az 1928-as komlói bányászmozgalmak idejébe...

Mint minden szervezkedésben, apám ebben is részt vett. Ezért a hírhedt szegedi csillagbörtönbe zárták. Csillagnak azért nevezték e börtönt, mert alaprajza csillag alakú volt. Am aki egyszer politikai ügyben odakerült, annak élete csillaga is bizony hanyatlóban volt.

Három év múlva szabadult ki apám, de a komlói — s egyáltalában a magyarországi — bányába már nem mehetett le. Megbélyegzett és figyelt ember volt. Persze megéltünk azért. Apám az erdőre járt ezután, s odajártak a kommunisták valamennyien. Ott szervezkedtek, tanácskoztak és ott kapták a híreket, utasításokat is.

Sokáig így sem mehetett

A csendőrök állandóan a sarkukban voltak, a lakásukra jártak. Faggattak, gyanúsítottak bennünket. Apámnak menekülnie kellett. Belgiumba emigrált és nemsokára bennünket is kivitt magához. Vagy nyolc évig éltünk idegenben. Apám bányász volt s jól keresett. Munkáját ott is folytatta, mert sok magyar élt már akkor odakünn. Megaztán a belga bányászok között is volt feladata. A magyar csendőrhatóságok azonban ott is rátaláltak. Ismét menekülnie kellett...

Hollandiába mentünk s vagy két évig éltünk ott, amikor a hitleri megszállás után a németek összeszedték a magunkfajta megbélyegzetteket, (hogy honnan tudtak azok mindent, még máig is titok előttem). Németországba vitték családostól, mindenestől. Ott a börtöntől csak egy magyar származású missziósnővér mentette meg és szöktette ki apámat Franciaországba. Mi pedig anyámmal és öcsémmel hazajöttünk Magyarországra. (Ez már 1942-ben volt.)

Amíg külföldön voltunk,

csak apámat bántották. Itthon már bennünket is rossz szemmel néztek. Hosszúnak tűnő ellenőrzések után megérkeztünk Komlóra, lakást azonban csak Jánosiba kaptunk. Szeli főtanácsos határozottan kijelentette: „kommunista gyerekeinek nincs helye a bányában!" Volt azonban egy Vörös nevezetű főmérnök, aki Szeli tudta nélkül mégis felvett bennünket.

Dolgoztunk, de annyira figyeltek mindannyiunkat, hogy a „Jószerencsét"-en kívül senkivel nem válthattunk egy szót sem. Persze odalent a fejtésben azért ment a munka!

1943-ban apám — bár az itthoniak megüzenték, hogy maradjon, mert elvesztik — hazajött. Munkája és szervezkedési helye ismét az erdő volt. Ekkorra a szovjet csapatok már átlépték a Kárpátokat. Az urak menekültek és magukkal akarták vinni a munkásokat, és a gépeket is. Apámék nagy ellenakciót fejtettek ki és várták, várták a végső győzelmet. Mindhiába. Ők nem érhették meg. Egy napon csendőrök vették körül a házunkat, s apámat elfogták. Bevagonírozták több társával együtt és Sopronban átadták az SS-eknek. Irány Auswitz volt.

Néhány hét múlva Hosszúheténynél voltak a szovjet csapatok. Eléjük mentem és szinte futva hoztam haza a hírt, hogy jönnek... Másnap már Jánosiban voltak...

Egy kapitány jött

egyenesen hozzánk és flamand nyelven (melyen mi értünk) apám felől érdeklődött. Mikor megmondtuk, hogy az SS-ek kezén van, haragjában az öklét és géppisztolyát rázta nyugat felé. Vigasztalásképpen azt mondta: legyünk csak nyugodtak, még megmentik apámat. Sajnos nem sikerült. Szegény még máig sem tért vissza hozzánk. Auswitzból nem igen jöttek haza.

A kapitány többi túlélőtársával együtt, ott maradt nálunk. Egyetlen kérése volt csak: szerezzünk egy kis tejet nekik. Hát én vittem boldogan... egy egész kannával... Aztán sokat beszélgettünk. A háborúról, a pártról, meg szegény apámról, aki már nem érhette meg a napot, melyért egész életét áldozta.

Sötétedett. Beszélgetés közben szinte észre sem vettük, hogy eljárt az idő. Pihenni tértünk.

...És én tizenkilenc éves fejjel akkor aludtam el először nyugodtan, boldogan, a keserves, végtelennek tűnő esztendők után.

Nyugodt és boldog voltam, bár körülöttem még ágyú dörgött és puska ropogott a mecseki éjszakában...

SPORT

Szurkolók fóruma

Ellenállhatatlan kényszert érzek, hogy tollat ragadjak kezembe, s én is írjak a „Szurkolók Fórumába". Büszke vagyok csapatomra, a Komlói Bányász NB I-es csapatára.

Városunk fejlődésének ezer jele között labdarúgásunk fejlődése is helyet kér. Lelkes, áldozatos sportmunka áll eddigi eredményeink mögött. Az NB. II-es bajnokság megnyerése után reményekkel indultunk a magasabb fokú labdarúgó-bajnokságban olyan klubcsapatok között versenyezve, amelyek világviszonylatban is ellismert hírnévnek örvendenek. Kezdetben bizony sok mindennel kellet csapatunknak megküzdenie. Le kellett küzdeni a szokatlan légkört, erős iramot, a nagy rutinnal rendelkező csapatok és a saját szurkolóik türelmetlen győzelemvárását.

Mindezekkel megküzdött a csapat. Ma ott tartunk, hogy az utolsó 5 mérkőzésből, melyen olyan nagy nevű ellenfelekkel mérköztünk, mint a sokszoros bajnok Bp. Honvéd, MTK, Csepel, Vasas és a nagymúltú Szombathely, csak egy tudott legyőzni bennünket: a Vasas.

A játékosok Bodola mester irányításával bebizonyították jó felkészültségüket és rátermettségüket az NB. I-ben való játszásra. Véleményem szerint hátvédhármasunknál jobbal egy klubcsapat sem dicsekedhet. Csatársorunknál sincs nagy okunk elkeseredésre, hiszen minden ellenfelünk védelme oroszlán módra küzd, hogy gólt ne kapjon.

A még jobb eredmények elérésének feltételeit a következőkben látom: A mai labdarúgásban a helyt-állást 3 tényező határozza meg: a jó felkészülés és erőnlét, a technikai és taktikai képzettség és a hagyományos labdarúgó szerencse. E három tényező közül nálunk csak az utolsó hiányzik. S hogy ez is meglegyen, nekünk, szurkolóknak kell segíteni.

Miért előny a hazai pálya előnye? A hazai pályán a hazai szurkológárda nemcsak nézi a mérkőzést, hanem lelkes szurkolásával segíti győzelmére vinni csapatát. A hatalmas biztatás hallatára a mi csapatunk önbizalmat kap, az ellenfél pedig kissé ideges lesz. Nem érzi magát otthon. Ha pedig biztatás helyett szidjuk azt a játékost, akinek nem megy a játék, a mi csapatunk lesz ideges és az ellenfél érzi otthon magát. A szerencse pedig ahhoz a csapathoz szegődik, amelyik magabiztosabb a pályán.

Ha mi, szurkolók is összefogunk, s lelkes biztatással segítjük a játékosok és a vezetőség munkáját, bizonyára elérjük, hogy a 3. tényező is hozzánk szegődik. Ez pedig azt is jelentené, hogy jövőre is NB. I-es szurkolók leszünk. Ezért azonban a szurkolóknak is meg kell dolgozni. Vegyük elő a hazai mérkőzéseken a szotolésereket. Készítsünk kelepelőket és hívjuk ki a pályára a Bányász zenekart is. Ne mondhassa senki ránk, hogy rajtunk, szurkolókon múlott...

Zúgjon, harsogjon 90 percig a „Hajrá bányász", s akkor a győzelem sem maradhat el.

MALINÁS LÁSZLÓ
szurkoló

RÖPLABDA TELI KUPA

Komlói Bányász—PEAC 41:40

Komló: Orosz, Kotka, Vokó, Vizbányó, Rein, Benedek, Varga.

Komlói támadások vezetik be az első félidőt. Az 5. percben már 6 ponttal vezet csapatunk. Az ellenfelet megtépik játékosaink nagyszerű horog nyitásai és rossz labdakezelés miatt sok pontot veszítenek. Az első tíz perc után úgy látszik csapatunk könnyedén nyeri a mérkőzést. Nem így történt. Csapatunk kissé lefékezett, erejét tartalékolta a PEAC II. elleni soronkövetkező találkozóra. A PEAC fiúknak pedig mintha csak ez a kis lefékezés hiányzott volna, nagyszerű akciókat hajtanak végre. Szép ütéseikkel egymás után több pontot szereznek, míg végül a 15. percben kiegyenlítenek, sőt ettől kezdve állandóan egy-két ponttal vezetnek. Az első félidőbeli játékukkal 26:20 lesz az eredmény a PEAC javára.

A második félidőben hatalmas hajrá kezdődik. Játékosaink a 6 pontos vezetést akarják ledolgozni. Ez a második félidő 10. percében sikerül is. Néhány perc múlva csapatunk megszerzi a vezetést, 41:39-re alakul az eredmény. Mindkét csapat nagy küzdenakarással játszik. A mérkőzés végére az eredmény 41:40 lesz.

Jók: Orosz, Kotka, Vokó.

Komlói Bányász—PEAC II. 64:47

Baranya megyei A—B válogatott 42:38

A nagy izgalommal várt találkozó csalódást okozott a nézőknek és a játékosoknak egyaránt. A PEAC és a komlói játékosokon nagyon látszott a túlzott terhelés, hiszen három mérkőzést játszottak egymás után.

Komlói Bányász—Pécsi Dózsa-Petőfi

NB I. bajnoki labdarúgó-mérkőzés vasárnap délután 3 órakor a kökönyösi pályán

JEGYEIT ELŐRE BIZTOSÍTSA!

Vasárnapi mérkőzésről

Vasárnap először játszik bajnoki mérkőzést Komlón a Pécsi Dózsa-Petőfi csapata a Komlói Bányásszal. Mindkét csapat szurkolótábora szép mérkőzésre számít. Reméljük a pályán, de a nézőtéren is barátságos légkör alakul ki. Mindkét csapattól, de a szurkolóktól is sportszerű viselkedést várunk.

Szeretnénk, ha ez alkalommal a közlekedés is akadálytalan lenne. Lelkes biztatást a szurkolók részéről, szép és eredményes játékot a csapatok részére!

HUNYADVÁRI BÉLA

HÍREK, közlemények

Még egyszer a fuvardíjakról

A közelmúltban az „Új Komló" közölte a KIOSZ által megállapított szén, illetve tűzifa szállításának árkategóriáját.

Szíves tudomásulvétel végett közöljük, hogy a KIOSZ nem ármegállapító hatóság, tehát az általa megállapított árak nem fedik a törvényességet. Ennek értelmében nem is alkalmazhatók. A fenti fuvarozás árának megállapítására egyedül a KPM illetékes főosztálya jogosult. Amennyiben a fuvarosok az általunk és a városi tanács által közösen megállapított fuvardíjakat nem tartják be, úgy trösztünk tőlük a zárt területére való belépési engedélyt, s ezzel párhuzamosan, a megállapított árak túllépése esetén, a városi tanács iparügyi osztálya a kiadott iparengedélyt vonja meg tőlük.

Közöljük azokat az árakat, amelyért az illetményszén és a tűzifa szállítása városunk területén történnek.

Gesztenyés 70 forint, Anna-akna, Kakas telep, halastóig 60 forint, Kossuth Lajos utca, benzinkútig 45 forint, Kossuth Lajos utca, Templom térig 35 forint, Kökönyös egész területe 50 forint, Kenderföld egész területe 50 forint, Kossuth-akna 60 forint, Újtelep 60 forint, Bajcsy Zsilinszky utca végéig 50 forint, Somágtető 60 forint, Kölcsey utca 60 forint, Imre telep 35 forint, Berek utca 35 forint, Zrínyi utca 10-es büféig 35 forint, Zrínyi utca volt 10-es büfé után 45 forint.

SZABÓ LÁSZLÓ

— **A bányászfesztiválra** készülő kultúrcsoport április 4-én délután 4 órakor kultúrműsort rendez. Az előadáson szerepel a központi színjátszó csoport, az énekkar és tánccsoport is. Belépődíj 8 forint. Jegyek a mozik pénztárainál és a belvárosi könyvesboltban kaphatók. A megváltott jegyek a műsor utáni táncra is érvényesek.

III-as akna élüzem

A Komlói Szénbányászati Tröszt jelenti, hogy III-as akna az 1957-ben elért kimagasló eredményei alapján elnyerte az élüzem címet.

— **A szombat** délutánra hirdetett NB. I-es tartalék-mérkőzés elmarad. Közös megegyezés alapján április 20-án délután játszik a két csapat.

— **A helyiipari** vállalat kéri az érdekelteket, hogy a cipészrészlegénél javításra leadott lábbeliket sürgősen vigyék el. Vállalatunk ugyanis a 6 hónapon túl ki nem váltott lábbeliket értékesíteni fogja.

— **Csökkent** az „Arda" cigaretta ára. 14 fillér helyett, jelenleg 8 filléres árban hozzák forgalomba az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat boltjaiban.

— **Leértékelt** cipők és férfi ruhák vásárolhatók állandóan a helyiipari vállalat cipész és férfi szabó részlegénél — közli a vállalat vezetősége.

— **Legújabb** mintafajták alapján I. osztályú férfi és női cipők készítését vállalja a helyiipari vállalat cipészrészlege. Megrendelésre tűsarkú szandálokat, cipőket is készítenek. Cím: Kölcsei utca 1. Telefon: 22-06.

— **Befejezte** negyedéves tervét március 15-én a kökönyösi bútorüzlet. Terven felül március 15 óta már több mint 100 ezer forintos forgalmat bonyolítottak le.

— **Bútorkiállításra** készülnek a bútorüzletben. A tervek szerint a kiállításon konyhagarnitúrákat és csőbútorokat mutatnak be a látogatóknak.

— **Ruhabemutatót** rendez március 30-án, vasárnap este az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat a Május 1 Filmszínházban. A bemutatót az 5 és fél 8 órai mozielőadás között tartják. Külön belépődíj nincs. A bemutatóra a filmszínház jegyei érvényesek. A vasárnap bemutatásra kerülő ruhák és modellek a vállalat komlói szakboltjaiban megvásárolhatók.

Vörös cipő, zöld nadrág, piros kardigán

Hát jó. Lehet, hogy én egy kissé konzervatív, de amellett állítom, hogy legalább normális vagyok.

Nem tudom, ki hogy van vele, de azt állítom, hogy az a fiatalember, akit a címben leírt öltözetben láttam, lehet, hogy kevésbé konzervatív, de azt is állítom, hogy normálisságban is kevésbé az. S ez csak érthető! Mert azt még megértem, hogy egy ficsúr piros kardigánt ölt, — nyilván a bikák „hergelésére", de hogy ehhez fűszínű nadrágot, hogy a megvadult bika az kaszálónak nézze, nagy ég, hát nem gondol önvédelmére? Ha a bika felnéz, a kardigán vadítja. S ha fejét dühösen leszegi, a vörös cipő ingerli a gigerli eltaposására. Ám úgy kell neki. Még szerencséje, hogy a bikákat rendeletileg kitiltották a modern városnegyedekből. Bár inkább e kétlábú papagályokat tiltották volna ki!

A piaci légy

Iszik reggel, iszik délben, iszik este. Hogy mit? Naná, majd tejet. Nem ment el a sütnivalója. Hogyne, hogy a „haverok" trenek nézzék. Nem, ennyire még nem süllyedt. Legalábbis nem elseje és tizedike, meg tizenöt és huszadika között. Ekkor a magáét, a többi napokon másét issza. Jól teszi, ha akad páli, aki fizeti. Igaz, hogy a múlt utójáról csak másét issza. Na de „haverom" kellett a „geld" a csukára. Né, mi, tuti: Alul zöld, felül zöld, s a tetején két krémszínű pántlika. De megyek „csáó klapok". Hogy hová? Glasszálni a piacra! Elvégre utolja van!

Hogy kiről van szó? Cipőjéről megismerik! Található minden tétés napján a piacteren. Bár én inkább máshol látnám szívesen. Ott, ott, túl az Operencián!

— KA — JÁN —

MOZI MŰSOR

Május 1. Március 29—30: Egy madár. Magyar film. Március 31—április 2-ig: Túristaszerelem. Szovjet film. Április 3—4: Szerelmes trombitások. Bolgár film.

Matiné. Március 30-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Hegyekből jöttek.

Szabadság. Március 29—30: Moulin Rouge. Francia film. Március 31—április 2-ig: Három testőr. Francia film. Április 4—6: Különös házasság. Magyar film.

Matiné. Március 30-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: A kék sirály.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja!

AZ ÁLDOZAT

A lampa fénye csak gyengén világította meg a szegényesen berendezett szobát, amikor N. tizedes két bajtársával együtt, a családhoz bekopogott. I. István feleségével már az éjszakai pihenésre készülődtek s vendégük D. Istvánné is csititotta, altatta a gyereket.

Amint az ismert rendört megpillantották, könnyebbült sóhajjal mutattak igazolványaikat. Nincs nálunk baj semmi, rendben van minden. Kifogás igazán nem lehet egyikük felől sem. N. István is, felesége is rendesen dolgozik, rendesen él s lám még másokon is segít. Igen, igen. Ugy van az, ahogyan ott rögtön elmondják az igazolatók előtt, közbevágva egymás szavába, hogy semmit ne felejtsenek ki, ne titkoljanak el.

Mert el lehet e hallgatni azt, hogy D. István — akinek három gyermeke és felesége van — már hosszú idő óta nem dolgozik. Feleségétől, gyermekeitől egy másik asszony miatt megvált, s még most is, ilyenkor is üzi, hajszolja tulajdon asszonyát.

Eleinte — míg dolgozott — úgy ahogy, megvoltak. Bár sokat bumlizott, egy kevés azért jutott a családi asztalra is. Később azonban mindig rosszabb lett. Kladta a dumát, vánkost, mindent. Hová tette a pénzt? Kitudja? Megitta e, elfizette e, vagy az új nőjére költötte?...

D. Istvánné csak azt látta, azt tudta, hogy a gyereket éheznek nélkülöznek s neki dolgoznia kell. Ejnek idején ment vagont kirakni, s végezte a férfiembernek is nehéz, megerőltető munkát, csak azért, hogy — ennivaló legyen... békesség legyen.

Igy sem volt jó. Férjének meg ez sem volt elég. Nem becsülte, hanem megjobban megvetette ezután az asszonyt. S egy szép napon elhagyta.

D. Istvánnénak már nem szokatlan, hogy N-nék adták részére és gyermeke részére menedéket, éjjeli szállást, s hogy saját lakásától, otthonától távol kell szorongnia, élnie, szomorú, szürke napjait. Márcsak olyankor sír, ha két gyermekére gondol, akiket a szülőhez volt kénytelen vinni, mert egyedül — dolog nélkül — nem tudott velük mit csinálni.

Az esti lámpafény kissé tompítja arcának fáradt vonásait, s elrejti homlokának ráncait is. Még fiatalasszony s még — így is — összetörtnek, öregnek tűnik.

Nem. Mostmár az egyszer, a csőbarakkok környékén nem neki, a nőnek van rossz híre, hanem a férjének, s annak a másiknak. Annak, aki minden lelkiismeretfurdalás nélkül elvette tőle és három gyermekétől a férjet, az apát.

Mit tudja is az a másik, hogy örökre megpecsételődött a szerencsétlen gyermekek sorsa. Érzi is ő azt a fájdalmat, mit neki kell végigszenvedni, ha kicsijeire gondol, akit meg kell osztani a tanulás lehetőségéről.

Pedig milyen jó feje van a gyereknek. Olyan szépen tanult, és hozott már haza ötöst is, meg négyest is. Mekkora öröm volt, mikor megmutatta a csöppnyi kéz, hogy mivel osztályozták az ő tudását. Hiába. Nincs más választás. Ki kell venni az iskolából ezt is, a legutolsót is, aki még mellette van.

Elmennek innen, el Komlóról, el N. Istvánéktól, el még a férfi közeléből is. Igy kell tenni, mert különben nincs nyugvásuk. Lehet nappal, vagy éjszaka, — mindegy — az ember bármikor zavarja, fényegeti, zsarolja őket. Megy utánuk, de hogy miért?...

Hová mennek? D. Istvánné még nem tudja. Lehet, hogy Pécsre — ha sikerül elhelyezkedni — de az is lehet, hogy haza, a szülei nyakára. Mindegy hol vannak, csak ne itt a férje szeme előtt, aki pokollá teszi az életét.

Amíg D. Istvánné sírva panaszkodik a kicsi, — talán a legkisebb — józsen, nagyokat szuszogva — alszik: Nyugodt, békés álmában nem sejti, honnan is sejthetné, hogy most róla beszélnek. Róla, aki testvéreivel együtt a legszánalmasabb áldozat, szülei rosszul végződött házasságában.

KOCKÁS JÚLIA

Boltok nyitvatartása

Húsboltok: március 31-én egésznapos nyitvatartás, április 1—2-án egész nap, 3-án a meghosszabbított nyitvatartás szerint zárnak a boltok. Április 4 egész nap zárva, 5-én reggel 7-től 12 óráig nyitva, 6-án pedig egész nap zárva lesznek. 7-én a szokásos hétfői nyitvatartás érvényes.

Iparcikk-boltok: április 3-án du. 5-ig tartanak nyitva. A 119-es játékbolt nyitvatartási ideje este 7 óra. Április 4—5—6-án minden iparcikk-bolt zárva lesz. 7-én rendes nyitvatartás.

Fűszer-, tej-, kenyérboltok: április 3-án valamennyi üzlet 3 óráig tovább tart nyitva a szokásos nyitvatartásnál, április 4-én minden üzlet zárva lesz. Április 5-én a fűszer-, tej-, kenyér- és a peremkerületek boltjai reggel 7-től 11-ig, a 15, 16, 61 és 98-as boltok reggel 7 órától 13 óráig tartanak nyitva.

Ruházati boltok: április 5-én a 102-es, 103-as számú boltok reggel 8 órától 12 óráig tartanak nyitva. 6-án minden bolt zárva lesz. 7-én rendes nyitvatartás.

SOHASEM FELEJT...

Jutka ajándékot kapott. Kockás, sima meg vonalas füzetet és szépen kihegyezett színes ceruzákat. Aztán még cukrot, csokoládét. Sokat. Egy egész táblával. Ugy szorongatta a ritka, kedves ajándékot, mintha a világ legdrágább kincsét ölelné magához.

Azon a napon különösen nagy volt az öröme. Hosszú, végtelennek tűnő hetek óta akkor történt meg először, hogy hallgattak a fegyverek, nem dörögtek az ágyúk, s nekik sem kellett kétrét görnyedve a pincéig futniok. Csend volt. Halálos nagy csend. Bár egyébként mindig szerette a zajongó, hangos életet, ezekben a napokban kimondhatatlanul vágyódott a csendesség után. Tizenkét esztendős bakfis fejével valahogy úgy képzelte: ha már egész nap fenn tartózkodhatnak a lakásban s nem kell félniök egyetlen ágyúlövéstől sem, — a háborúnak bizonyára vége van.

S lámcsak, érzése nem csalt, mert ez a barátságosan mosolygó, furcsa egyenruhás katona, háború idején nem érne rá vele foglalkozni. Nem helyezkedne el otthonosan a lakásukban, s őt sem ültetné a térdeire, hogy bizalmas közelségben beszélgessen vele.

Jutka jól emlékszik még, mit mondott a katona. Bár szavait nem értette meg, anyja — aki kicsit beszélt az idegen nyelven — lefordította a szöveget:

— Nekem is van odahaza egy ekkora húgocskám — tolmácsolta a mama — és az nagyon hasonlít rád... És az anyám is — a katona Jutka édesanyjára pillantott — körülbelül veled egyidős lehet.

Furcsa, nagyon furcsa — gondolta Jutka — ez az idegen férfi egy kicsit sem hasonlít azokra az alakokra, akiket a plakátokra rajzoltak. Hiszen azok megverték, megölték az embereket, az asszonyok fülét is letépték a szép fülbevalóért, meg az újjukat is levágták az aranygyűrűért. Ez a nagydarab ember meg nicsak, sír... a könnyeit törli le, amikor a családjáról beszél. Milyen szeretettel simogatja a hajamat s mennyi kedvességgel mondja:

— Nohát, egyél már. Kóstold meg azt a csokoládét, meglátod milyen finom.

Csakugyan jó. Jutka elvezettel szopogatja a csokoládédarabkákat. Egy világért sem harapná össze, nehogy előbb elfogyjon. Tartson csak minél tovább, hiszen ki tudja, lesz e mostanában ilyen csemegéje?

Két nappal előbb még sohogysem fért Jutka fejébe, hogy miért örült annyira édesapja, amikor kora hajnali „terepszemle" után, közölte családjával:

— Na, most már nem kell félnetek. Itt vannak az oroszok...

Keserves percei voltak a kislánynak. A plakátok rajzai, a rémhírek, s az a sok rossz, amit a háború ideje alatt az „ellenségről" hallott, mind ott kavargott szöszke fejében. Bárhogy is akarta, nem tudta elhinni apja nyugtatásait. Félt, remegett az újabb borzalmaktól. Anyjára nézett s látta annak elhalványuló arcát. De látta apja újongó, örömteljes pillantását is, az asszonyok, a gyerekek, az emberek. Hiszen mióta itt vannak, nem lövöldöznek, nem bombáznak és a gránátok sem csapnak le olyan közel a lakásukhoz, mint azelőtt.

Jutka megborzongott s anyjára pillantott. Bizony néhány nappal előbb, majdnem elvesztette őt. Amikor a szoba falát keresztül lyukasztotta az akna, hajszál híján múlott, hogy nem került az életébe. Jaj, még rágondolni is rossz, hogy a mama most nem lenne mellette, s nem figyelné boldog mosollyal őt, amint a csokoládét majszolja.

Szomorú, félelmes események előzték meg az idegen katonák bejövetelét. Ezeket azonban Jutka szívesen elfelejtette a szibériai katona ölében, aki úgy szerette, becézgette, mintha valóban testvére lett volna.

●

Tizenhárom évvel ezelőtt, januárban történt. Rég volt. Jutka azonban még most is emlékszik a történtekre és emlékezni fog jövőre is, s azután is mindig. Az idő bárhogy halad, ő — sohasem felejt.

K. J.

Apróhirdetések

Eladó jó állapotban lévő 125-ös Tátra motorkerékpár. Érdeklődni: Kovács Sándor műköves, Mecsekjánosi 40.

Eleserélném Pécs, Repteri kertszoba, konyhás lakásomat hasonló komlóiért, olyannal, melynek lakója Kővágószőlősön dolgozik és szeretne Pécsre költözni. Érdeklődni: Komló, Pécsi út 33. Bekő Károly.

Eladó új állapotban lévő fehér gyermekkocsi. Kenderföld, Arany János utca 23. II/2. Árvai.

Eladó Stingl, körpáncélos zongora, kifogástalan állapotban. Érdeklődni: Kozmetika, Kossuth Lajos u.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói ... bizottsága és a városi tanács lapja
Szer... a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 19.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Ra...